

FATF

COUNCIL OF EUROPE CONCEIL DE L'EUROPE

COMMITTEE OF EXPERTS ON THE
EVALUATION OF ANTI-MONEY
LAUNDERING MEASURES AND THE
FINANCING OF TERRORISM
(MONEYVAL)

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З
ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ
ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ
МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

МЕТОДОЛОГІЯ

З ОЦІНКИ ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ
РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ
ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА БОРОТЬБИ З
ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ

ПРАВИЛА ТА ПРОЦЕДУРИ

5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ
MONEYVAL

**РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF
МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ,
ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ
ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ**

**МЕТОДОЛОГІЯ
З ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА
ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА БОРТЬБИ З
ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ**

**ПРАВИЛА ТА ПРОЦЕДУРИ
5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ MONEYVAL¹**

Лютий 2018 року

¹ Прийнято MONEYVAL на 46 Пленарному засіданні (Страсбург, 8-12 грудня 2014), востаннє переглянуто на 55 Пленарному засіданні (Страсбург, 5-7 грудня 2017)

ЗМІСТ

ВСТУП ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ FATF	11
ВСТУП ДО МЕТОДОЛОГІЇ ОЦІНКИ	13
ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ	19
ЕФЕКТИВНІСТЬ	21
ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ ТА ВНУП	29
КОМБІНОВАНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ	31
А. ПОЛІТИКА ТА КООРДИНАЦІЯ В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ	31
РЕКОМЕНДАЦІЯ 1	
ОЦІНКА РИЗИКІВ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ПІДХОДУ, ЩО ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ОЦІНЦІ РИЗИКУ	31
РЕКОМЕНДАЦІЯ 2	
НАЦІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА КООРДИНАЦІЯ	36
В. ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА КОНФІСКАЦІЯ	37
РЕКОМЕНДАЦІЯ 3	
ЗЛОЧИН ВІДМИВАННЯ КОШТІВ	37
РЕКОМЕНДАЦІЯ 4	
КОНФІСКАЦІЯ ТА ТИМЧАСОВІ ЗАХОДИ	40
С. ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ	42
РЕКОМЕНДАЦІЯ 5	
ЗЛОЧИН ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ	42
РЕКОМЕНДАЦІЯ 6	
ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА ТЕРОРИЗМ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ	45
РЕКОМЕНДАЦІЯ 7	
ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ	56
РЕКОМЕНДАЦІЯ 8	
НЕПРИБУТКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ	65
Д. ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ	73
РЕКОМЕНДАЦІЯ 9	
ЗАКОНИ ПРО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТАЄМНИЦІ ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ	73
РЕКОМЕНДАЦІЯ 10	
ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА ⁵⁹	74
РЕКОМЕНДАЦІЯ 11	
ЗБЕРЕЖЕННЯ ДАНИХ	88
РЕКОМЕНДАЦІЯ 12	
ПУБЛІЧНІ ОСОБИ (ПЕП)	89
РЕКОМЕНДАЦІЯ 13	
КОРЕСПОНДЕНТСЬКІ БАНКІВСЬКІ ВІДНОСИНИ	91

РЕКОМЕНДАЦІЯ 14	
ПЕРЕКАЗ КОШТІВ АБО ЦІННОСТЕЙ.	93
РЕКОМЕНДАЦІЯ 15	
НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ.	94
РЕКОМЕНДАЦІЯ 16	
ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ.	95
РЕКОМЕНДАЦІЯ 17	
НАДІЙНІСТЬ ТРЕТІХ СТОРІН	104
РЕКОМЕНДАЦІЯ 18	
ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ТА ІНОЗЕМНІ ВІДДІЛЕННЯ І ФІЛІЇ	106
РЕКОМЕНДАЦІЯ 19	
ВИСОКОРИЗИКОВІ КРАЇНИ	109
РЕКОМЕНДАЦІЯ 20	
ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ	111
РЕКОМЕНДАЦІЯ 21	
РОЗГОЛОШЕННЯ ТА КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ	112
РЕКОМЕНДАЦІЯ 22	
ВНУП: ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА	113
РЕКОМЕНДАЦІЯ 23	
ВНУП: ІНШІ ЗАХОДИ	116
Е. ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ.	118
РЕКОМЕНДАЦІЯ 24	
ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	118
РЕКОМЕНДАЦІЯ 25	
ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ	125
Ф. ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ІНШІ ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАХОДИ.	129
РЕКОМЕНДАЦІЯ 26	
РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ	129
РЕКОМЕНДАЦІЯ 27	
НАГЛЯДОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ	132
РЕКОМЕНДАЦІЯ 28	
РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ВИЗНАЧЕНИМИ НЕФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ ТА ПРОФЕСІЯМИ.	133
РЕКОМЕНДАЦІЯ 29	
ПІДРОЗДІЛИ ФІНАНСОВОЇ РОЗВІДКИ (ПФР)	135
РЕКОМЕНДАЦІЯ 30	
ОБОВ'ЯЗКИ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ	140
РЕКОМЕНДАЦІЯ 31	
ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ	143
РЕКОМЕНДАЦІЯ 32	
КУР'ЄРИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ	145
РЕКОМЕНДАЦІЯ 33	
СТАТИСТИКА.	151

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 34	
КЕРІВНИЦТВО ТА ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК	152
РЕКОМЕНДАЦІЯ 35	
САНКЦІЇ	153
G – МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО	154
РЕКОМЕНДАЦІЯ 36	
МІЖНАРОДНІ ІНСТРУМЕНТИ	154
РЕКОМЕНДАЦІЯ 37	
МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА	155
РЕКОМЕНДАЦІЯ 38	
МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА: ЗАМОРОЖУВАННЯ ТА КОНФІСКАЦІЯ	158
РЕКОМЕНДАЦІЯ 39	
ЕКСТРАДИЦІЯ	160
РЕКОМЕНДАЦІЯ 40	
ІНШІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	162
МЕТОДОЛОГІЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ	169
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 1	
РИЗИКИ ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ УСВІДОМЛЮЮТЬСЯ І, ЗА НЕОБХІДНОСТІ, ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ КООРДИНАЦІЯ ДІЙ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЮ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ..	169
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 2	
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЗАБЕЗПЕЧУЄ ВІДПОВІДНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ, ФІНАНСОВИМИ ДАНИМИ, ТА ДОКАЗАМИ, А ТАКОЖ СПРИЯЄ ЗАХОДАМ З ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНЦЯМ ТА ЇХ АКТИВАМ	172
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 3	
НАГЛЯДОВІ ОРГАНИ НАЛЕЖНИМ ЧИНОМ ЗДІЙСНЮЮТЬ НАГЛЯД, МОНІТОРИНГ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ ТА ВНУП ЩОДО ДОДЕРЖАННЯ ВИМОГ У СФЕРІ ПВК/ФТ ВІДПОВІДНО ДО ЇХ РИЗИКІВ..	175
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 4	
ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ ТА ВНУП НАЛЕЖНИМ ЧИНОМ ВЖИВАЮТЬ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ У СФЕРІ ПВК/ФТ ВІДПОВІДНО ДО ЇХ РИЗИКІВ, ТА ЗВІТУЮТЬ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ.	178
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 5	
ЮРИДИЧНІ ОСОБИ ТА ПРАВОВІ УТВОРЕННЯ ПОПЕРЕДЖАЮТЬСЯ БУТИ ВИКОРИСТАНИМИ ДЛЯ ВІДМИВАННЯ КОШТІВ АБО ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ, А ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЇХ БЕНЕФІЦІАРНУ ВЛАСНІСТЬ НАДАЄТЬСЯ КОМПЕТЕНТНИМ ОРГАНАМ БЕЗ ЗАТРИМКИ..	181
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 6	
ФІНАНСОВА ІНФОРМАЦІЯ ТА ВСЯ ІНША ВІДПОВІДНА ІНФОРМАЦІЯ ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ НАЛЕЖНИМ ЧИНОМ КОМПЕТЕНТНИМИ ОРГАНАМИ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ.	184
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 7	
ЗЛОЧИНИ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ РОЗСЛІДУЮТЬСЯ, ПРА-	

ВОПОРУШНИКИ ПЕРЕСЛІДУЮТЬСЯ В СУДОВОМУ ПОРЯДКУ ТА ПІДЛЯГАЮТЬ ЕФЕКТИВНИМ, ПРОПОРЦІЙНИМ ТА ПЕРЕКОНЛИВИМ САНКЦІЯМ..	187
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 8	
ДОХОДИ І ЗАСОБИ СКОЄННЯ ЗЛОЧИНУ КОНФІСКУЮТЬСЯ.	190
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 9	
ЗЛОЧИНИ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ З ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ РОЗСЛІДУЮТЬСЯ, А ОСОБИ, ЯКІ ФІНАНСУЮТЬ ТЕРОРИЗМ ПЕРЕСЛІДУЮТЬСЯ В СУДОВОМУ ПОРЯДКУ ТА ПІДЛЯГАЮТЬ ЕФЕКТИВНИМ, ПРОПОРЦІЙНИМ ТА ПЕРЕКОНЛИВИМ САНКЦІЯМ	192
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 10	
ТЕРОРИСТИ, ТЕРОРИСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ЩО ФІНАНСУЮТЬ ТЕРОРИСТІВ ПОЗБАВЛЕНІ МОЖЛИВОСТІ ФОРМУВАТИ, ПЕРЕМІЩУВАТИ ТА ВИКОРИСТОВУВАТИ КОШТИ ТА ЗЛОВЖИВАТИ НЕКОМЕРЦІЙНИМ СЕКТОРОМ.	194
БЕЗПОСЕРЕДНІЙ РЕЗУЛЬТАТ 11	
ОСОБИ ТА УСТАНОВИ, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ У РОЗПОВСЮДЖЕННІ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ НЕ ДОПУСКАЮТЬСЯ ДО ЗАЛУЧЕННЯ, ПЕРЕМІЩЕННЯ І ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ, ЗГІДНО З ВІДПОВІДНИМИ РЕЗОЛЮЦІЯМИ РБ ООН	197
КЕРІВНІ ДОКУМЕНТИ FATF	200
ПРАВИЛА ТА ПРОЦЕДУРИ 5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ MONEYVAL	202
РОЗДІЛ I. ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА MONEYVAL	202
ПРАВИЛО 1 – СКЛАД MONEYVAL	202
ПРАВИЛО 2 – ІНШІ ПРЕДСТАВНИКИ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ ПРАВА ГОЛОСУ	202
ПРАВИЛО 3 – ФУНКЦІЇ ГОЛОВИ, ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ І ЧЛЕНІВ БЮРО	202
ПРАВИЛО 4 – ЗАМІНА ГОЛОВИ ТА ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ	203
ПРАВИЛО 5 – ОБМЕЖЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ГОЛОВИ	203
ПРАВИЛО 6 – ПРОЦЕДУРИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ	203
РОЗДІЛ II. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО 5-ГО РАУНДУ ОЦІНЮВАННЯ MONEYVAL	204
ГЛАВА I – ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ТА ПРАВИЛА.	204
ПРАВИЛО 7 – ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	204
ПРАВИЛО 8 – ЗМІНА СТАНДАРТІВ ПВК/ФТ	205
ПРАВИЛО 9 – КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН 5-ГО РАУНДУ.	205
ПРАВИЛО 10 – ДОТРИМАННЯ ТЕРМІНІВ	206
ПРАВИЛО 11 – СПІЛЬНІ ВЗАЄМНІ ОЦІНКИ З FATF ТА ПОВ'ЯЗАНІ З ЦИМ ВІДПОВІДНІ ЗВІТИ ПРО ПРОГРЕС	208
ПРАВИЛО 12 – ОЦІНКИ, ПРОВЕДЕНІ МВФ АБО СВІТОВИМ БАНКОМ ТА ІНШІ КООРДИНАЦІЙНІ АСПЕКТИ.	208
ПРАВИЛО 13 – ВИЗНАЧЕННЯ БУДЬ-ЯКИХ ПИТАНЬ СТОСОВНО ЯКОСТІ АБО УЗГОДЖЕНОСТІ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК	209
ГЛАВА II – ПІДГОТОВЧІ ЗАХОДИ ТА ОЦІНЮВАННЯ ВІЇЗНОЮ МІСІЄЮ.	211
ПРАВИЛО 14 – ПІДГОТОВКА ДО ВІЇЗНОЇ МІСІЇ	211
ПРАВИЛО 15 – ВІЇЗНА МІСІЯ	217
ГЛАВА III – ПРОЦЕДУРА ПІСЛЯ ВІЇЗНОЇ МІСІЇ	218
ПРАВИЛО 16 – РОЗРОБКА ПРОЄКТІВ ОГЛЯДОВОЇ ЗАПИСКИ І MER ПІСЛЯ ВІЇЗНОЇ МІСІЇ	218
ПРАВИЛО 17 – ЗАСІДАННЯ ВІЧ-НА-ВІЧ	219
ПРАВИЛО 18 – ПЛЕНАРНЕ ОБГОВОРЕННЯ	219

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

ПРАВИЛО 19 – ЗАТВЕРДЖЕННЯ MER ТА ОГЛЯДОВОЇ ЗАПИСКИ	220
РОЗДІЛ ІІІ. ПРОЦЕДУРИ КОНТРОЛЮ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ПРОГРЕСУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ВЗАЄМНОЇ ОЦІНКИ.	222
ПРАВИЛО 20 – ПРОЦЕСИ МОНІТОРИНГУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ТРЕТЬОГО І ЧЕТВЕРТОГО РАУНДІВ ОЦІНКИ.	222
ПРАВИЛО 21 – ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ПРОЦЕСУ МОНІТОРИНГУ В РАМКАХ П'ЯТОГО РАУНДУ ОЦІНКИ	222
ПРАВИЛО 22 – РЕГУЛЯРНА ПЕРЕВІРКА	225
ПРАВИЛО 23 – ПОСИЛЕНА ПЕРЕВІРКА.	225
ПРАВИЛО 24 – НАСТУПНА ОЦІНКА ПРОГРЕСУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ MER.	226
РОЗДІЛ ІV. ПРОЦЕДУРИ ПОСИЛЕННЯ ДОТРИМАННЯ ВИМОГ.	227
ПРАВИЛО 25 – ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ	227
ПРАВИЛО 26 – ЕТАПИ ДОТРИМАННЯ ВИМОГ	227
ПРАВИЛО 27 – ПРАКТИЧНІ МЕТОДИ, ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ І ВИХІД З СЕРPS.	228
РОЗДІЛ V. ПРОЦЕДУРИ ДІЙ У ВИНЯТКОВИХ ВИПАДКАХ	229
ПРАВИЛО 28 – ДІЇ У ВИНЯТКОВИХ ВИПАДКАХ	229
РОЗДІЛ VI. КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ	230
ПРАВИЛО 29 – ПРИНЦИП КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ	230
ПРАВИЛО 30 – ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ДОТРИМАННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ	231
ПРАВИЛО 31 – ПОРУШЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ.	231
РОЗДІЛ VII. ПОЛІТИКА ПУБЛІКАЦІЇ	231
ПРАВИЛО 32 – ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ПУБЛІКАЦІЇ.	231
РОЗДІЛ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ.	231
ПРАВИЛО 33 – ПОПРАВКИ.	231
ПРАВИЛО 34 – НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ПРАВИЛАМИ.	232
СЛОВНИК СКОРОЧЕНЬ	248
ГЛОСАРІЙ	249

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF

№	Попередній №	Назва
A – ПОЛІТИКА ТА КООРДИНАЦІЯ В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ		
1	-	Оцінка ризиків та застосування підходу, що ґрунтується на оцінці ризику*
2	P 31	Національне співробітництво та координація
B – ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА КОНФІСКАЦІЯ		
3	P 1 та P 2	Злочин відмивання коштів*
4	P 3	Конфіскація та тимчасові заходи*
C – ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ТА ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ		
5	CP 2	Злочин фінансування тероризму*
6	CP 3	Цільові фінансові санкції за тероризм та фінансування тероризму*
7		Цільові фінансові санкції за розповсюдження зброї масового знищення*
8	CP 8	Неприбуткові організації*
D – ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ		
9	P 4	Закони про збереження таємниці фінансовими установами <i>Належна перевірка клієнта і збереження даних</i>
10	P 5	Заходи належної перевірки клієнта*
11	P 10	Збереження даних <i>Додаткові заходи до специфічних клієнтів та видів діяльності</i>
12	P 6	Публічні особи*
13	P 7	Кореспондентські банківські відносини*
14	CP 6	Переказ коштів або цінностей*
15	P 8	Нові технології
16	CP 6	Грошові перекази* <i>Надійність, заходи контролю та фінансові групи</i>
17	P 9	Надійність третіх сторін*
18	P 15 та P 22	Внутрішній контроль та іноземні відділення і філії*
19	P 21	Високоризикові країни* <i>Повідомлення про підозрілі операції</i>
20	P 13 та CP 4	Повідомлення про підозрілі операції*
21	P 14	Розголошення та конфіденційність <i>Визначені нефінансові установи та професії (ВНУП)</i>
22	P 12	ВНУП: заходи належної перевірки клієнта*

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

№	Попередній №	Назва
23	P 16	ВНУП: інші заходи*
E – ПРОЗОРІСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ		
24	P 33	Прозорість та бенефіціарна власність юридичних осіб*
25	P 34	Прозорість та бенефіціарна власність правових утворень*
F – ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ІНШІ ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАХОДИ		
<i>Регулювання та нагляд</i>		
26	P 23	Регулювання та нагляд за фінансовими установами*
27	P 29	Наглядові повноваження
28	P 24	Регулювання та нагляд за ВНУП
<i>Оперативна та правоохоронна діяльність</i>		
29	P 26	Підрозділи фінансової розвідки*
30	P 27	Обов'язки правоохоронних та слідчих органів*
31	P 28	Повноваження правоохоронних та слідчих органів
32	CP 9	Кур'єри з перевезення готівки*
<i>Загальні вимоги</i>		
33	P 32	Статистика
34	P 25	Керівництво та зворотній зв'язок
<i>Санкції</i>		
35	P 17	Санкції
G – МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО		
36	P 35 та CP 1	Міжнародні інструменти
37	P 36 та CP 5	Міжнародна правова допомога
38	P 38	Міжнародна правова допомога: замороження та конфіскація*
39	P 39	Екстрадиція
40	P 40	Інші форми міжнародного співробітництва*

Колонка «Попередній №» посилається на елементи Рекомендацій FATF від 2003 року. Рекомендації позначені зірочкою * мають пояснювальні записки, які необхідно розглядати разом з Рекомендаціями.

ВСТУП ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ FATF

Група з розробки фінансових заходів (FATF) – це міжурядовий орган, створений у 1989 році Міністрами країн-членів FATF. Відповідно до мандату, FATF розробляє стандарти та сприяє ефективній імплементації правових, регуляторних та оперативних заходів боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, та інших загроз цілісності фінансової системи. Спільно з іншими міжнародними зацікавленими сторонами FATF також здійснює діяльність щодо виявлення вразливостей на національному рівні з метою захисту міжнародної фінансової системи від незаконного використання.

Рекомендації FATF представляють вичерпну та послідовну систему заходів, які повинні бути імплементовані країнами з метою боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, а також фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. Країни мають різну структуру правової, адміністративної та операційної системи та різні фінансові системи, і тому всі не можуть вжити ідентичних заходів для боротьби з цими загрозами. Таким чином, Рекомендації FATF встановлюють міжнародні стандарти, які країни повинні імплементувати за рахунок заходів, адаптованих до конкретних обставин. Рекомендації FATF встановлюють основні заходи, які країни повинні вжити для:

- встановлення ризиків і розробки політики та координації дій на національному рівні;
- переслідування відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення;
- застосування запобіжних заходів для фінансового сектору та інших визначених секторів;
- встановлення повноважень і обов'язків компетентних органів (наприклад, слідчих, правоохоронних та наглядових органів) та інших інституційних заходів;
- підвищення прозорості та доступності інформації щодо бенефіціарної власності юридичних осіб та правових утворень; а також
- сприяння міжнародному співробітництву.

Оригінальні Сорок Рекомендацій FATF були розроблені в 1990 році як ініціатива по боротьбі з незаконним використанням фінансових систем особами, які відмивають кошти від продажу наркотиків. У 1996 році Рекомендації були вперше переглянуті для відображення розвитку тенденцій і технік відмивання грошей, та для розширення їх сфери за межі відмивання коштів від продажу наркотиків. У жовтні 2001 року FATF розширила свій мандат для розгляду питань щодо фінансування терористичних актів та терористичних організацій, і зробила важливий крок щодо створення восьми (пізніше розширених до дев'яти) Спеціальних Рекомендацій по запобіганню фінансуванню тероризму. Рекомендації FATF були переглянуті вдруге в 2003 році і разом зі Спеціальними Рекомендаціями були схвалені більш ніж 180 країнами. Ці Рекомендації є загальновизнаними міжнародними стандартами протидії відмиванню коштів та протидії фінансуванню тероризму (ПВК/ФТ).

Відповідно до висновків Третього раунду взаємної оцінки своїх членів FATF переглянула і оновила Рекомендації FATF в тісній співпраці з регіональними групами за типом FATF та організаціями-спостерігачами, в тому числі Міжнародним валютним фондом, Світовим банком і Організацією Об'єднаних Націй. Перегляд усуває нові загрози та загрози, що виникають, роз'яснює та посилює багато існуючих зобов'язань при збереженні необхідної стабільності та суворості Рекомендацій.

Стандарти FATF також були переглянуті з метою посилення вимог для ситуацій, які становлять високий ризик, і щоб країни могли застосовувати більш направлений підхід в сферах, де ризик є високим або де імплементація може бути посилена. Країни повинні спочатку визначити, оцінити і зрозуміти ризики відмивання коштів та фінансування тероризму з якими вони стикаються,

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

а потім прийняти відповідні заходи для зниження ризиків. Підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, дозволяє країнам в рамках вимог FATF прийняти більш гнучкий комплекс заходів для того, щоб більш ефективно зосередити свої ресурси і застосовувати попереджувальні заходи, які відповідають характеру ризиків для зосередження своїх зусиль в найбільш ефективний спосіб.

Боротьба з фінансуванням тероризму є дуже серйозним викликом. В цілому, ефективна система ПБК/ФТ є важливим інструментом для боротьби з фінансуванням тероризму і більшість заходів, попередньо спрямованих на протидію фінансуванню тероризму, зараз інтегровано в Рекомендації, які таким чином, усувають потребу у Спеціальних Рекомендаціях. Тим не менш, існують деякі рекомендації, які є унікальними по відношенню до фінансування тероризму, і які розміщені в Частині «С» Рекомендацій FATF. Зокрема: Рекомендація 5 (криміналізація фінансування тероризму); Рекомендація 6 (цільові фінансові санкції за тероризм та фінансування тероризму); Рекомендація 8 (заходи щодо протидії незаконного використання неприбуткових організацій). Розповсюдження зброї масового знищення є серйозним питанням безпеки і в 2008 році мандат FATF було розширено з метою включення питань боротьби з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. Для боротьби з цією загрозою, FATF прийняла нову Рекомендацію (Рекомендація 7) спрямовану на забезпечення послідовної та ефективної імплементації цільових фінансових санкцій, у разі якщо вони накладаються Радою Безпеки ООН.

Стандарти FATF включають в себе власне Рекомендації і Пояснювальні записки до них разом із відповідними визначеннями в Глосарії. Заходи, викладені в Стандартах FATF, повинні впроваджуватися учасниками FATF та Регіональними групами за типом FATF, і їх імплементація ретельно оцінюється Взаємною оцінкою, а Міжнародним валютним фондом та Світовим банком на основі спільної методології оцінки FATF. Деякі Пояснювальні записки та визначення в Глосарії містять приклади, які демонструють як повинні застосовуватись вимоги. Ці приклади не є обов'язковими елементами стандартів FATF і розміщені лише для керівництва. Приклади не претендують на повноту, і хоча вони вважаються корисними індикаторами, вони не можуть бути застосованими за будь-яких обставин.

FATF також видає керівництва, кращі практики та інші поради для надання сприяння країнам в імплементації Стандартів FATF. Ці документи не є обов'язковими при оцінці виконання Стандартів, але вони можуть бути цінними для країн з точки зору розгляду методів кращої імплементації Стандартів FATF. Перелік чинних Керівництв FATF і Кращих практик, які розміщені на веб-сайті FATF, надаються в додатку до Рекомендацій.

FATF прагне підтримувати тісний і конструктивний діалог з приватним сектором, громадянським суспільством та іншими зацікавленими сторонами, як важливими партнерами у забезпеченні цілісності фінансової системи. Під час перегляду Рекомендацій проводились активні консультації та були враховані зауваження та пропозиції вищезазначених зацікавлених сторін. Дивлячись в майбутнє та відповідно до мандату, FATF продовжуватиме при необхідності вносити зміни до стандартів відповідно до нової інформації щодо виникаючих загроз та вразливостей глобальної фінансової системи.

FATF закликає всі країни вжити ефективних заходів з метою приведення національних систем протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення відповідно до переглянутих Рекомендацій FATF.

ВСТУП ДО МЕТОДОЛОГІЇ ОЦІНКИ

1. Цей документ разом з переглянутими Рекомендаціями FATF, прийнятими у лютому 2012 року, є основою для здійснення оцінки технічної відповідності та перегляду рівня ефективності національної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Вона складається з трьох розділів. Перший розділ – це вступ, що містить огляд Методології з оцінки², її попередньої історії, а також способів її застосування у процесі здійснення оцінок. Другий розділ визначає критерії оцінювання технічної відповідності кожній із Рекомендацій FATF. Третій розділ визначає результати, індикатори, дані та інші фактори, що використовуються для оцінки ефективності впровадження Рекомендацій FATF. Процеси та процедури здійснення взаємних оцінок викладені в окремому документі.

2. Для 4-го раунду взаємних оцінок FATF прийняв додаткові підходи щодо оцінювання технічної відповідності Рекомендаціям FATF, а також для визначення, наскільки система ПВК/ФТ є ефективною. Таким чином, Методологія складається з двох компонентів:

- Оцінка технічної відповідності присвячена розгляду конкретних вимог Рекомендацій FATF, в основному тих, що стосуються відповідної правової та інституційної систем країни, а також спроможностей та функцій компетентних органів. Усе це є фундаментальною основою для розбудови системи ПВК/ФТ.
- Оцінка ефективності значно відрізняється від оцінки технічної відповідності. Вона спрямована на оцінювання адекватності впровадження Рекомендацій FATF та визначає ступінь досягнення країною визначеного переліку результатів, які є основоположними для дієвої системи ПВК/ФТ. Оцінка ефективності передусім зосереджена на те, наскільки правова та інституційна системи дають очікувані результати.

3. Разом оцінки як технічної відповідності, так і ефективності становлять інтегрований аналіз ступеню відповідності країни Стандартам FATF та її успішності у підтримці потужностей системи ПВК/ФТ, як цього вимагають Рекомендації FATF.

4. Ця Методологія розроблена з метою допомоги експертам при здійсненні оцінки відповідності країни міжнародним стандартам ПВК/ФТ. Вона відображає вимоги, викладені у Рекомендаціях FATF та Пояснювальних записках, які є міжнародними стандартами з протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення, але не доповнює їх і не має переваги над ними. Вона допоможе експертам з оцінки у визначенні систем та механізмів, розроблених країнами з різними правовими, регуляторними та фінансовими системами, з метою розбудови ефективних систем ПВК/ФТ. Вона також корисна для країн, які переглядають свої власні системи, включаючи потреби щодо технічної допомоги. Ця Методологія базується на досвіді FATF, регіональних організацій за типом FATF, МВФ та Світового банку у проведенні оцінок відповідності попереднім редакціям Рекомендацій FATF.

РИЗИК ТА КОНТЕКСТ

5. Відправною точкою для кожної оцінки є початкове розуміння експертами ризиків та особливостей країни, у широкому сенсі, та факторів, які їх формують. Це включає:

- характер та рівень ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму;

² Термін «оцінка» та його похідні використовуються у всьому документі і стосуються взаємних оцінок, що здійснюються FATF та регіональними організаціями за типом FATF, а також оцінок, що здійснюються третіми сторонами (наприклад, МВФ та Світовим банком).

- особливості країни, які впливають на *суттєвість* різних рекомендацій (наприклад, структура її економіки та фінансового сектору);
 - *структурні елементи*, які складають основу системи ПВК/ФТ;
 - *інші контекстуальні фактори*, які можуть вплинути на спосіб впровадження заходів ПВК/ФТ та рівень їх ефективності.
6. *Ризики* ВК/ФТ є особливо важливими для оцінки технічної відповідності Рекомендації 1 та елементам, пов'язаних з ризиками, інших Рекомендацій, а також для оцінки ефективності. На початку та в процесі здійснення оцінки експерти повинні враховувати характер та рівень ризиків ВК/ФТ країни. Відповідні фактори ризику можуть включати рівень та вид предикатних злочинів у країні; терористичні групи, що діють або збирають кошти на території країни; проходження через країну транскордонних потоків кримінальних або незаконних активів.
7. Експерти з оцінки повинні використовувати власну оцінку (и) країни стосовно своїх ризиків як початкову базу для розуміння її ризиків, але не повинні беззаперечно сприймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну, та не мають враховувати усі її висновки. Експерти також повинні взяти до уваги інструкції у пункті 15 щодо того, як здійснювати аналіз оцінки ризиків в контексті Рекомендації 1 та Безпосереднього Результату 1. Можуть виникати випадки, коли експерти не можуть дійти висновку, що оцінка ризиків країною є обґрунтованою, або коли оцінка, здійснена країною, є недостатньою або взагалі відсутня. За таких ситуацій вони повинні провести консультації з національними органами, щоб досягти спільного розуміння стосовно того, що є основними ризиками в межах цієї юрисдикції. Якщо згоди не досягнуто або вони не можуть дійти висновку, що оцінка ризиків країною є обґрунтованою, тоді експерти повинні чітко пояснити будь-які відмінності у розумінні та їх обґрунтування щодо цього у Звіті взаємної оцінки. Вони також повинні використовувати своє розуміння ризиків як основу для оцінки інших елементів, пов'язаних з ризиками (наприклад нагляд, що базується на оцінці ризиків).
8. Експерти також повинні розглянути питання *суттєвості*, включаючи, наприклад, відносну важливість різних частин фінансового сектору та різних визначених нефінансових установ та професій (ВНУП); розмір, цілісність та структуру фінансового сектору; відносну важливість різних видів фінансових продуктів або установ; обсяг національного та транскордонного підприємництва; наскільки економіка базується на готівці; а також показники обсягу неофіційного сектору та/або тіньової економіки. Експерти з оцінки також повинні знати чисельність населення, рівень розвитку країни, географічні фактори, торгівлі або культурні зв'язки. Експерти повинні розглянути відносну важливість різних секторів та питань при оцінці як технічної відповідності, так і ефективності. Найбільш важливе питання для країни повинно приділятися більшою увагою при визначенні рейтингів технічної відповідності, і більшого значення потрібно приділяти найбільш важливим сферам при здійсненні оцінки ефективності, як зазначено нижче.
9. Ефективна система ПВК/ФТ зазвичай вимагає певних *структурних елементів*, наприклад: політичної стабільності; зобов'язання на високому рівні усунути недоліки у сфері ПВК/ФТ; стабільності установ, що відзначаються підзвітністю, цілісністю та прозорістю; верховенство права; а також спроможна, незалежна та ефективна судова система. Недостатність таких структурних елементів або значні слабкості та недоліки у загальній системі можуть значним чином перешкоджати розбудові ефективної системи ПВК/ФТ, і, якщо експерти виявлять недостатню відповідність або ефективність, відсутні структурні елементи можуть бути причиною такого висновку і, за необхідності, повинні бути зазначені у звіті взаємної оцінки.
10. *Інші контекстуальні фактори*, які можуть значним чином вплинути на ефективність заходів ПВК/ФТ країни, включають довершеність та складність регуляторного та наглядового режиму у країні; рівень корупції та вплив заходів по боротьбі з корупцією; або рівень фінансових винаятків. Такі фактори можуть вплинути на ризики ВК/ФТ та збільшити або зменшити ефективність заходів ПВК/ФТ.

11. Експерти з оцінки повинні розглянути вищезазначені контекстуальні фактори, включаючи ризики, питання суттєвості, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, з метою формування загального уявлення про контекст, в якому функціонує система ПВК/ФТ країни. Ці фактори можуть вплинути на те, які питання експерти вважають суттєвими або високо ризиковими, і, відповідно, можуть допомогти експертам вирішити, на що зосередити свою увагу в ході здійснення оцінки. Деякі безпосередньо відповідні контекстуальні фактори зазначені у контексті індивідуальних безпосередніх результатів, описаних у розділі Методології про ефективність. Експерти повинні бути обережними щодо інформації, яка використовується при розгляді того, як ці фактори ризику та контекстуальні фактори можуть вплинути на оцінку країни, особливо у випадках, коли вони суттєво впливають на висновки. Експерти повинні враховувати точку зору представників країни, але повинні її критично проаналізувати, а також звернутися до інших достовірних або надійних джерел інформації (наприклад, з міжнародних установ або значних авторитетних видань), бажано використовуючи різноманітні джерела інформації. Грунтуючись на цих елементах, експерти з оцінки повинні сформулювати власне судження щодо контексту, в якому функціонує система ПВК/ФТ країни, і викласти свій аналіз чітко та зрозуміло у звіті взаємної оцінки.

12. Фактори ризику, суттєвості, а також структурні або контекстуальні фактори можуть в деяких випадках пояснити, чому країна відповідає або не відповідає вимогам, або чому рівень ефективності країни вищий або нижчий від очікуваного, на основі рівня технічної відповідності країни. Ці фактори можуть бути важливою складовою пояснення, чому країна функціонує добре або погано, а також важливим елементом рекомендацій експертів щодо підвищення ефективності. Рейтинги як технічної відповідності, так і ефективності визначаються на основі універсальних стандартів, що застосовуються до усіх країн. Неприятливий контекст (наприклад, у випадку недостатності структурних елементів) може підірвати рівень відповідності та ефективності. Однак, фактори ризику, суттєвості, а також структурні або інші контекстуальні фактори не повинні бути виправданням для поганого або нерівномірного впровадження Стандартів FATF. Експерти повинні чітко зазначити у звіті взаємної оцінки, які фактори вони врахували; чому і як вони це зробили, а також інформаційні джерела, що використовувалися при їх розгляді.

ЗАГАЛЬНЕ ТЛУМАЧЕННЯ ТА КЕРІВНИЦТВО

13. Повний перелік визначень з Рекомендацій FATF включений до Словника, який супроводжує Рекомендації. Експерти з оцінки також повинні враховувати наступні інструкції щодо інших питань загального тлумачення, що є необхідним для забезпечення узгодженості підходу.

14. **Фінансові установи** – Експерти з оцінки повинні мати чітке розуміння видів установ, залучених до фінансової діяльності, на яку посилається визначення словника «*фінансові установи*». Важливо зазначити, що така діяльність може здійснюватися установами з різними загальними назвами (наприклад, «*банк*») у різних країнах, тому експерти повинні зосереджувати увагу на діяльності, а не на назвах таких установ.

15. **Аналіз оцінки ризиків, здійснений країною** – Від експертів з оцінки не вимагається здійснювати незалежну власну оцінку ризиків при оцінюванні Рекомендації 1 та Безпосереднього Результату 1, але, з іншого боку, їм не обов'язково приймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну. При перегляді оцінки ризиків країни, експерти повинні розглянути ретельність здійснених процедур та процесів, а також внутрішню узгодженість оцінки (наприклад, чи обґрунтовані надані висновки, враховуючи використану інформацію та здійснений аналіз). Експерти повинні зосереджуватися на високопріоритетних питаннях, а не на деталях, та повинні застосовувати підхід здорового глузду, щоб визначити, чи є результати обґрунтованими. За доцільності та необхідності, експерти повинні також розглянути інші достовірні та надійні джерела інформації щодо ризиків країни з метою визначення, чи є будь-які суттєві відмінності, які повинні бути додатково

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

досліджені. Якщо група експертів вважає, що оцінка ризиків, здійснена країною, є обґрунтованою, елементи Методології, що ґрунтуються на оцінці ризику, можуть розглядатися на її основі.

16. При оцінюванні Рекомендації 1, експерти з оцінки повинні зосереджувати свій аналіз на наступні елементи: (1) процедури та механізми, впроваджені з метою здійснення та координації оцінки (ок) ризиків; (2) обґрунтованість оцінки (ок) ризиків; та (3) відповідність заходів, що базуються на оцінці ризиків, виявленим ризикам (наприклад, виключення, ситуації з вищим або нижчим ризиком).

17. При оцінюванні Безпосереднього Результату 1, експерти з оцінки, ґрунтуючись на своїх розуміннях обґрунтованості оцінки (ок) ризиків, повинні зосередити свою увагу на тому, наскільки добре компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для розвитку політики та діяльності, спрямованих на пом'якшення ризиків.

18. **Вимоги, що базуються на ризиках** – Для кожної Рекомендації, за якими від фінансових установ та визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається вживати певні заходи, експерти з оцінки повинні зазвичай оцінювати додержання вимог, ґрунтуючись на тому, що усі фінансові установи та ВНУП повинні додержуватися усіх спеціальних вимог. Однак, важливим аспектом, який лежить в основі Рекомендацій FATF, є рівень ризику відмивання коштів або фінансування тероризму для певних видів установ, видів діяльності та професій, або для певних видів клієнтів, товарів, операцій або країн. Таким чином, країна може враховувати ризик при застосуванні Рекомендацій (наприклад, при застосуванні спрощених заходів), і експерти повинні брати до уваги ризику та гнучкість підходу, що базується на оцінці ризику, при визначенні, чи існують недоліки у запобіжних заходах країни, а також важливість такого підходу. Якщо Рекомендації FATF визначають деякі види діяльності як такі, що несуть підвищений рівень ризику, для яких вимагається застосовувати посилені або спеціальні заходи належної обачливості, усі такі заходи повинні бути впроваджені, хоча обсяг застосування таких заходів може різнитися залежно від певного рівня ризику.

19. **Виключення для ситуацій з низьким рівнем ризику** – Коли існує низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, країни можуть вирішити не застосовувати деякі із Рекомендацій, що вимагають від фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів. У таких випадках країни повинні надати експертам докази та аналіз, на основі яких було прийняте рішення не застосовувати Рекомендації.

20. **Вимоги для фінансових установ, ВНУП та країн** – У Рекомендаціях FATF зазначено, що фінансові установи або ВНУП «повинні» або «до них повинна бути встановлена вимога» вживати певних заходів, або країни «повинні забезпечити», що певні заходи вживаються фінансовими установами, ВНУП або іншими юридичними чи фізичними особами. Щоб використовувати одну узгоджену фразу, відповідні критерії у цій Методології використовують фразу «До фінансових установ (або ВНУП) повинна бути встановлена вимога».

21. **Зобов'язання визначені законом або іншими законодавчими актами** – У примітці до Правової бази вимог до фінансових установ та ВНУП (в кінці Пояснювальних записок до Рекомендацій FATF) зазначено необхідну правову основу для прийняття відповідних вимог. Експерти з оцінки повинні розглянути питання про те чи механізми, що використовуються для реалізації даної вимоги, кваліфікуються як *підзаконні зобов'язання* на основі інформації, викладеної у цій примітці. Експерти з оцінки повинні знати, що Рекомендація 10, 11 і 20 містять вимоги, які повинні бути викладені в законі, в той час як інші вимоги можуть бути встановлені або в законі, або в підзаконних зобов'язаннях. Цілоком можливо, що типи документів або заходів, які не розглядаються як підзаконні зобов'язання, тим не менш можуть сприяти підвищенню ефективності, і, таким чином,

можуть розглядатися в контексті аналізу ефективності, не враховуючи виконання вимог технічної відповідності (*наприклад*, добровільні кодекси поведінки, видані органами приватного сектору, або рекомендоване керівництво, видане наглядовим органом).

22. **Оцінка для ВНУП** – Відповідно до Рекомендацій 22, 23 і 28 (і конкретних елементів Рекомендації 6 і 7), ВНУП і відповідні наглядові (чи саморегульовані) органи зобов'язані вжити певні заходи. Технічна відповідність цим вимогам повинна оцінюватись тільки відповідно до цих конкретних рекомендацій і не повинна включати інші рекомендації, що стосуються фінансових установ. Тим не менш, оцінка ефективності повинна враховувати як фінансові установи, так і ВНУП при розгляді відповідних результатів.

23. **Фінансування розповсюдження зброї масового знищення** – Вимоги Стандарту FATF щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення обмежені Рекомендацією 7 («Цільові фінансові санкції») та Рекомендацією 2 («Національне співробітництво та координація»). В контексті оцінки ефективності, всі вимоги, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення включені в Результат 11, за винятком національного співробітництва та координації, які входять в Безпосередній Результат 1. Питання, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, повинні розглядатися тільки в тих місцях, а не в інших частинах оцінки.

24. **Національні, наднаціональні і субнаціональні заходи** – У деяких країнах питання ПВК/ФТ вирішуються не тільки на рівні національного уряду, а й на рівні штату/провінції і місцевого уряду. Коли проводиться оцінка, необхідно вжити відповідні кроки для забезпечення того, щоб заходи щодо ПВК/ФТ також адекватно вживалися на рівні штату/провінції. Так само, експерти повинні брати до уваги і звертатись до наднаціональних законів або нормативно-правових актів, які діють в країні. В Додатку I зазначено конкретні рекомендації, які можуть оцінюватись на наднаціональній основі.

25. **Фінансовий нагляд** – Закони і підзаконні зобов'язання, які встановлюють попереджувальні вимоги щодо ПВК/ФТ в банківському секторі, секторі страхування та цінних паперів, повинні виконуватись та реалізовуватись шляхом здійснення нагляду. У цих секторах слід також дотримуватись основних принципів нагляду, розроблених Базельським комітетом, Міжнародною асоціацією наглядових органів в секторі страхування (IAIS), і Міжнародною організацією комісій з цінних паперів (IOSCO). Стосовно деяких питань ці принципи нагляду будуть охоплювати або будуть доповнювати вимоги, зазначені в Стандартах FATF. Експерти з оцінки повинні знати і враховувати будь-які оцінки чи висновки, зроблені щодо основних принципів, або інших відповідних принципів або стандартів, виданих наглядовими органами, що встановлюють стандарти. Для інших типів фінансових установ, від країни до країни буде варіюватися чи ці закони і зобов'язання виконуються та посилюються в рамках нормативного або наглядового регулювання, або за допомогою інших засобів.

26. **Санкції** – Декілька рекомендацій вимагають від країн мати «ефективні, пропорційні та переконливі санкції» за недотримання вимог щодо ПВК/ФТ. Різні елементи цих вимог оцінюються в контексті технічної відповідності та ефективності. При оцінці технічної відповідності, експерти з оцінки повинні розглянути чи законодавча база та посилені заходи в країні містять достатній ряд санкцій, які можуть бути *пропорційно* застосовані за значне або незначне недотримання вимог³.

³ Приклади видів санкцій включають: письмові попередження; розпорядження/припис виконати конкретні інструкції (можливо, що супроводжується регулярними/щоденними штрафами за недотримання вимогам законодавства); наказ про регулярне звітування про заходи, вжиті установою; штрафи за недотримання; заборона особам займатися діяльністю в певному секторі; заміна або обмеження повноважень менеджерів, директорів, власників, що контролюють діяльність; введення арбітражного управління чи призупинення або анулювання ліцензії; або кримінальне покарання, де допускається.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

При оцінці ефективності, експерти з оцінки повинні розглянути питання чи санкції, що застосовуються на практиці, є *ефективними* у забезпеченні майбутнього дотримання вимог установою, до якої застосовувались санкції, а також чи є санкції *переконливими* для запобігання недотримання вимог іншими установами.

27. **Міжнародне співробітництво** – У цій Методології міжнародне співробітництво оцінюється в конкретних рекомендаціях і безпосередніх результатах (в першу чергу Рекомендації 36-40 і Безпосередній Результат 2). Експерти з оцінки також повинні знати про вплив, який може мати здатність і бажання країни брати участь у міжнародному співробітництві на інші Рекомендації та Безпосередні Результати (*наприклад*, на розслідування злочинів з транскордонним елементом або нагляд міжнародних груп), і чітко зазначити будь-які приклади того, коли міжнародне співробітництво позитивно або негативно вплинуло на відповідність або ефективність.

28. **Законопроекти і пропозиції** – Експерти з оцінки повинні враховувати тільки відповідні закони, нормативно-правові акти або інші заходи щодо ПВК/ФТ, які набрали чинності та діють на момент завершення виїзного візиту до країни. Коли експертам надаються проекти законів або інших проектів документів щодо внесення змін в систему, їх можна зазначити в звіті, але їх не слід враховувати у висновках оцінки або рейтингах.

29. **Керівництво FATF** – Експерти з оцінки можуть також розглядати Керівництво FATF як довідкову інформацію про те, як країнам можна реалізувати конкретні вимоги. Повний список Керівництва FATF додається в якості додатку до цього документу. Таке керівництво може допомогти експертам з оцінки зрозуміти практичні аспекти реалізації Рекомендацій FATF, але застосування керівництва не повинно бути частиною оцінки.

ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ

30. Технічна відповідність є компонентом Методології, який відповідає за впровадження конкретних вимог FATF, включаючи законодавчу базу та обов'язкові правозастосовні заходи; існування, повноваження та процедури компетентних органів. Здебільшого, він не включає конкретні вимоги щодо стандартів, які стосуються ефективності. Вони оцінюються окремо, через компонент ефективності Методології.

31. Рекомендації FATF, які є визнаними міжнародними стандартами, можуть бути застосовані до всіх країн. Однак, експерти повинні розуміти що законодавча, інституційна та наглядова база для ПВК/ФТ може відрізнитися від країни до країни. За умови, що Рекомендації FATF виконано, країни мають право впроваджувати Стандарти FATF⁴ у відповідності до своїх національних законодавчих та інституційних систем, навіть якщо методи, за допомогою яких відповідність була досягнута, можуть різнитися. У зв'язку з цим, експерти повинні бути інформовані про ризики та структурні або контекстуальні чинники для країни.

32. Технічна відповідність, як компонент Методології, встановлює конкретні вимоги кожної Рекомендації як перелік критеріїв, які представляють ті елементи, які повинні бути присутні для того, щоб продемонструвати повну відповідність до обов'язкових елементів Рекомендації. Оцінювані критерії послідовно пронумеровані для кожної Рекомендації, але послідовність критеріїв не вказує на їх пріоритет чи ступінь важливості. У деяких випадках дається уточнення (зазначається під критерієм) для того, щоб допомогти визначити важливі аспекти оцінки критерію. Для критеріїв з таким уточненням експерт повинен розглянути, чи присутній кожен елемент, для того, щоб визначити, чи є відповідність критерію.

РЕЙТИНГИ ВІДПОВІДНОСТІ

33. Для кожної рекомендації експерт повинен сформулювати висновок щодо ступеню відповідності (чи невідповідності) країни стандарту. Існує чотири ступеня відповідності: відповідає, переважно відповідає, частково відповідає та не відповідає. У виняткових випадках, Рекомендації можуть бути оцінені як «Не застосовується». Ці рейтинги базуються тільки на критеріях, зазначених у оцінці технічної відповідності, вони наступні:

Рейтинги технічної відповідності

Відповідає	Відсутні недоліки
Переважно відповідає	Є лише незначні недоліки
Частково відповідає	Існують помірні недоліки
Не відповідає	Існують значні недоліки
Не застосовується	Вимога не може бути застосована через структурні, правові або інституційні характеристики країни.

При розгляді недоліків для будь-якої рекомендації, експерти з оцінки повинні розглянути кількість і відносну важливість критеріїв, які виконуються або не виконуються, з урахуванням ситуації в країні.

⁴ До Стандартів FATF входять Рекомендації FATF та пояснювальні записки до них.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

34. Важливо зазначити, що це є обов'язком оцінюваної країни довести, що її система ПВК/ФТ відповідає Рекомендаціям. У визначенні ступеню відповідності кожній Рекомендації експерт повинен не тільки оцінити, чи закони або підзаконні зобов'язання відповідають Рекомендаціям FATF, але також повинен визначити, чи існує інституційна структура.

35. **Значущість** – Індивідуальні критерії, які використовуються для оцінки кожної Рекомендації, не всі однаково важливі, а кількість критеріїв, яким є відповідність, не завжди вказує на рівень дотримання Рекомендації в цілому. Коли виноситься рішення щодо рейтингу для кожної Рекомендації, експерт повинен брати до уваги відносно важливість критерію в контексті країни. Експерти мають враховувати, наскільки значимими є будь-які недоліки, беручи до уваги профіль ризику країни та іншу структурну та контекстну інформацію (наприклад, для сфери з більшим рівнем ризику або великою частиною фінансового сектору). У деяких випадках єдиний недолік може бути досить важливим, щоб виправдати рейтинг «не відповідає», навіть якщо є відповідність іншим критеріям. Недолік відносно низького ризику або мало застосовувані типи фінансові діяльності, навпаки, можуть мати невеликий вплив на загальну оцінку рекомендації.

36. **Часткові збіжності між рекомендаціями** – У багатьох випадках той же базовий недолік буде мати каскадний ефект на оцінку різних Рекомендацій. Наприклад: недостатня оцінка ризиків може підірвати заходи, що базуються на оцінці ризиків, в усій системі ПВК/ФТ; або не-застосування норм ПВК/ФТ до певного типу фінансових установ або ВНУП можуть вплинути на оцінку всіх Рекомендацій, які застосовуються до фінансових установ. В таких випадках при розгляді рейтингів експерти повинні відображати недоліки у факторах, які лежать в основі для кожної застосованої Рекомендації, та, при необхідності, визначати відповідно рейтинг. Вони також повинні чітко вказати у Звіті про взаємну оцінку, що ця ж першопричина входить в усі релевантні Рекомендації.

37. **Порівняння з попередніми рейтингами** – У зв'язку з переглядом та консолідацією Рекомендацій FATF та Спеціальних Рекомендацій у 2012 році, а також введенням окремої системи для оцінки технічної відповідності та ефективності, рейтинги, наведені в зазначеній Методології, не можуть бути безпосередньо порівняні з рейтингами, що представлені в Методології 2004 року.

ЕФЕКТИВНІСТЬ

38. Ефективність – це ключовий компонент в оцінці ступеню відповідності країни Стандартам FATF. Процес оцінки повинен розглядати оцінку ефективності у рівній мірі з оцінкою технічної відповідності. Оцінка ефективності спрямована на: (а) посилення уваги FATF на результатах; (б) визначення, в якій мірі національна система ПФК/ПФТ досягла цілей Стандартів FATF, та виявлення системних недоліків; та (с) дозволить країнам пріоритизувати заходи з покращення своєї системи. Для цілей цієї Методології ефективність визначається як «*Ступінь досягнення певних результатів*».

39. У контексті ПВК/ФТ ефективність – це ступінь, до якої фінансові системи та економіки зменшують ризики та загрози відмивання коштів та фінансування тероризму, а також борються з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. Це може стосуватися очікуваного результату: (а) політики, закону або підзаконних зобов'язань; (б) програми забезпечення правопорядку, нагляду або розвідувальної діяльності; або (с) впровадження певного набору заходів, спрямованих на зменшення ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, і боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

40. Ціль оцінки ефективності в тому, щоб дати оцінку системі ПВК/ФТ в цілому в країні та визначити, як добре вона працює. Оцінка ефективності побудована на фундаментально іншому підході, ніж оцінка технічної відповідності щодо Рекомендацій. Вона не включає перевірку, чи є відповідність конкретним вимогам або чи всі елементи відповідної Рекомендації на місці. Натомість, вона вимагає оцінити, до якої міри певні результати були досягнуті, наприклад, чи ключові цілі системи ПВК/ФТ у відповідності до Стандартів FATF були досягнуті на практиці. Процес оцінки залежить від судження експертів, які консультуються з оцінюваною країною.

41. Важливо відзначити, що це відповідальність оцінюваної країни продемонструвати, що їх система ПВК/ФТ ефективна. Якщо докази не було надано, то експерти можуть зробити висновок, що система не є ефективною.

БАЗА ДЛЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ

42. Для оцінки ефективності FATF прийняла підхід, орієнтований на ієрархії певних результатів. На найвищому рівні, мета впровадження заходів ПВК/ФТ оцінюється як «*Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, тим самим забезпечено підвищення прозорості фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності*». Для того щоб надати правильний баланс між загальним розумінням ефективності системи ПВК/ФТ країни та детальною оцінкою того, як добре її компоненти функціонують, FATF оцінює ефективність, переважно базуючись на одинадцяти «*Безпосередніх Результатах*». Кожен з них представляє одну з ключових цілей, яку ефективна система ПВК/ФТ повинна досягти, та вони, у свою чергу, переходять в три Проміжні Результати, які є головними тематичними цілями системи ПВК/ФТ. Такий підхід не має за мету безпосередньо оцінювати ефективність, з якою країна впроваджує індивідуальні Рекомендації, або ефективність конкретних організацій чи установ. Не очікується, що експерт буде оцінювати високопріоритетні цілі або проміжні результати, хоча це може бути актуально при підготовці письмових Звітів про взаємну оцінку і підведення підсумку щодо загальної ефективності країни в цілому.

43. Зв'язок між високопріоритетними цілями, проміжними результатами та безпосередніми результатами наводиться в таблиці нижче:

ОБСЯГ ЗАВДАНЬ

44. Експерти з оцінки повинні оцінити всі одинадцять Безпосередніх Результатів. Однак, до проведення виїзної перевірки експерти з оцінки повинні визначити обсяг завдань під час консультації з країною, яка оцінюється. Таке визначення повинно враховувати ризик та інші фактори, зазначені в пунктах 5-10, наведених вище. Експерти з оцінки повинні під час консультацій з країною, яка оцінюється, визначити високоризикові питання, які необхідно вивчити більш детально під час проведення оцінки і відобразити у підсумковому звіті. Вони також повинні виявити сфери нижчих/низьких ризиків, які, можливо, не потребують перевірки на тому ж рівні деталей. Під час продовження оцінки країни експерти з оцінки повинні продовжити залучення країни та переглянути визначені завдання на основі початкових зібраних даних щодо ефективності для того, щоб зосередити свою увагу на сфери, де існує більше можливостей для вдосконалення ефективності усунення ключових ризиків ВК/ФТ.

Високопріоритетні цілі:

Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та розповсюдження зброї масового знищення, тим самим забезпечено підвищення прозорості фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності

Проміжні Результати:**Безпосередні Результати:**

Політика, координація та співробітництво зменшують ризики відмивання коштів та фінансування тероризму

1 Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму зрозумілі та, де необхідно, відповідні дії координуються на національному рівні для боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та розповсюдженням зброї масового знищення.

2 Міжнародне співробітництво забезпечує інформацію, фінансовими даними, доказами та сприяє заходам, направленим проти злочинців та їх активів.

Попереджено вхід кримінальних грошей та фондів в підтримку тероризму до фінансового та інших секторів або їх виявлено та повідомлено про це у цих секторах

3 Органи з нагляду належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ та ВНУП щодо виконання вимог в сфері ПВК/ФТ відповідно до ризиків.

4 Фінансові установи та ВНУП адекватно застосовують превентивні заходи ПВК/ФТ відповідно до ризиків та повідомляють про підозрілі операції.

5 Юридичні особи та установи не мають можливостей бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація щодо їх бенефіціарного власника доступна компетентним органам без перешкод.

Загрози з відмивання коштів виявлені та усунуті, злочинці покарані та позбавлені незаконних доходів. Загрози фінансування тероризму виявлені та усунуті, терористи позбавлені ресурсів, а ті, хто фінансував терористів, покарані, тим самим зроблено внесок у запобігання терористичних актів.

6 Фінансові дані та вся інша відповідна інформація використовується компетентними органами для розслідування випадків відмивання коштів та фінансування тероризму.

7 Злочини по відмиванню коштів розслідуються безперешкодно, а правопорушники переслідуються за законом та підпадають під ефективні, пропорційні та переконливі санкції.

8 Доходи і засоби вчинення злочину конфіскуються.

9 Фінансування тероризму розслідується та до осіб, які фінансують тероризм, застосовуються ефективні, пропорційні та переконливі санкції.

10 Терористи, терористичні організації та особи, які фінансують терористів, позбавлені можливості збирати, перемішувати та використовувати кошти, а також зловживати в секторі неприбуткових організацій.

11 Фізичні та юридичні особи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення, позбавлені можливості збирати, перемішувати та використовувати кошти, згідно з відповідними резолюціями РБ ООН.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

ЗВ'ЯЗОК З ТЕХНІЧНОЮ ВІДПОВІДНІСТЮ

45. Рівень технічної відповідності країни робить внесок в оцінку ефективності. Експерти з оцінки повинні враховувати рівень технічної відповідності в рамках огляду. Оцінка технічної відповідності показує, чи правові та організаційні засади системи ПВК/ФТ є ефективними. Малоймовірно, що країна, яка не відповідає технічним аспектам Рекомендацій FATF, має ефективну систему ПВК/ФТ (хоча не можна брати за аксіому те, що країна, яка технічно відповідає вимогам Рекомендацій FATF, також має ефективну систему). В багатьох випадках основна причина низької ефективності – це суттєві недоліки в імplementації технічних елементів Рекомендації.

46. У ході оцінки ефективності експерти з оцінки повинні також враховувати вплив відповідних Рекомендацій на технічну відповідність, пояснюючи, чому країна є (або не є) ефективною, та виробити рекомендації для підвищення ефективності. При виняткових обставинах може утворитися ситуація, в якій експерти роблять висновок, що існує низький рівень технічної відповідності, але, тим не менш, відносно високий рівень ефективності (наприклад, в результаті конкретних обставин країни, включаючи низькі ризики або інші структурні, матеріальні чи контекстуальні чинники; особливості законодавства країни та установ; або, якщо в країні діють компенсаційні заходи з ПВК/ФТ, які не вимагаються Рекомендаціями FATF). Експерти повинні звернути особливу увагу на такі випадки і повинні повною мірою обґрунтувати своє рішення, пояснивши докладно підґрунтя і конкретні підстави для своїх висновків щодо ефективності, незважаючи на більш низькі рівні технічної відповідності.

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДОЛОГІЇ ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ

47. Оцінка ефективності повинна розглянути окремо кожен з одинадцяти Безпосередніх Результатів, але не повинна конкретно зосереджуватись на проміжних або високопріоритетних результатах. Для кожного з Безпосередніх Результатів є два головні питання, на які експерти повинні спробувати відповісти:

- **В якій мірі було досягнуто результату?** Експерти з оцінки повинні оцінити, чи є система країни ефективною відповідно до цього результату (тобто, чи країна досягає результатів, які очікуються від належно функціонуючої системи ПВК/ФТ). Вони повинні ґрунтувати свої висновки головним чином на *основних питаннях*, які підтримуються *прикладом інформації та прикладами конкретних факторів*, а також беручи до уваги рівень технічної відповідності.
- **Що можна зробити для підвищення ефективності?** Експерти повинні розуміти причини, чому країна, можливо, не досягла високого рівня ефективності і, де це можливо, надати рекомендації щодо покращення своїх можливостей для досягнення конкретних результатів. Вони повинні базувати свій аналіз і рекомендації на основі свого розгляду *основних питань* і на *прикладі конкретних факторів, які могли б підтвердити висновки щодо основних питань*, зокрема щодо діяльності, процесів, ресурсів та інфраструктури. Вони повинні також враховувати вплив технічних недоліків на ефективність. Якщо експерти з оцінки задоволені тим, що досягнуто високих результатів, то їм не потрібно детально розглядати, *які заходи необхідно вжити для підвищення ефективності* (однак, може бути цінним визначення кращої практики або потенційне подальше вдосконалення або подальші заходи, необхідні для підтримки високого рівня ефективності).

Характеристика ефективної системи

48. Текст у рамці у верхній частині кожного з безпосередніх результатів описує основні ознаки та результати ефективної системи. Це визначає ситуацію, в якій знаходиться країна, її ефективність в досягненні результатів і забезпечує орієнтири для проведення оцінки.

Основні питання, які необхідно розглянути при визначенні, чи було досягнуто результату

49. У другому розділі викладені основи для того, щоб експерти з оцінки могли визначити, чи було досягнуто результату та в якій мірі. *Основні питання* є обов'язковими питаннями, на які експерти з оцінки повинні знайти відповідь для того, щоб отримати уявлення про ефективність країни відносно кожного результату. Висновки експертів з оцінки про те, наскільки є ефективною країна, повинні ґрунтуватися на огляді кожного результату, що базується на оцінці *основних питань*.

50. Експерти з оцінки повинні вивчити усі *основні питання*, перераховані для кожного результату. Проте, вони можуть змінювати ступінь деталізації, з якою вони розглядають кожне питання для того, щоб відобразити ступінь ризику і суттєвість, пов'язану з цим питанням в країні. У виняткових випадках експерти можуть також розглянути додаткові питання, які вони вважають, за конкретних обставин, основними питаннями для ефективного результату (наприклад, альтернативні заходи, які відображають специфіку системи ПВК/ФТ країни, але які не включені в *основні питання* або в якості *додаткової інформації* або *конкретних факторів*). Вони повинні дати чітко зрозуміти, коли і чому будь-які додаткові питання, які були використані, вважаються основними.

Приклади інформації, яка може підтримати висновки щодо основних питань

51. *Приклади інформації* встановлюють види і джерела інформації, які безпосередньо мають відношення до розуміння, в якій мірі досягнуто результат, в тому числі конкретні дані, які експерти з оцінки можуть шукати при оцінці *основних питань*. Допоміжна інформація та інші дані можуть допомогти при перевірці або підтвердженні розуміння експертом основних питань і можуть забезпечити кількісний елемент для завершення формування уявлення експертів про те, наскільки добре досягнуто результату.

52. Зазначені допоміжна інформація та дані не є вичерпними та обов'язковими. Дані, статистика та інші доступні матеріали будуть значно варіюватися від країни до країни, і експерти з оцінки повинні використовувати будь-яку інформацію, яку країна може надати для сприяння у формуванні їх експертної оцінки.

53. Оцінка ефективності не є статистичним завданням. Експерти з оцінки повинні використовувати дані і статистику, а також іншу якісну інформацію при формуванні експертної оцінки про те, наскільки було досягнуто результату, але слід інтерпретувати наявні дані критично та в контексті ситуації в країні. Увагу не слід зосереджувати на неперевіраних даних (які можна інтерпретувати в найрізноманітніших формах і, навіть, з суперечливими висновками), але слід зосереджувати її на інформацію та аналіз, який показує в контексті країни, яка оцінюється, чи досягнута мета. Експерти з оцінки повинні бути особливо обережні при використанні даних, що відносяться до інших країн в якості порівняння при оцінці ефективності, враховуючи істотні відмінності в обставинах в країні, систем ПВК/ФТ і практики збору даних. Експерти з оцінки повинні також знати, що високий рівень короткострокових результатів (документів, що надаються) не завжди позитивно впливає на досягнення очікуваного результату.

Приклади конкретних факторів, які могли б підтримати висновки з основних питань

54. В розділі *фактори* Методології наведено приклади елементів, які зазвичай використовуються при представленні кожного результату. Це не вичерпний перелік можливих чинників, але вони надаються в якості допомоги експертам з оцінки при розгляді причин, чому країна може (або не може) досягти конкретного результату (наприклад, якщо один з факторів порушується). У більшості випадків експерти повинні звернутися до *факторів*, щоб зробити чіткі

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

висновки про ступінь досягнення результату. Слід зазначити, що діяльність і процеси, перераховані в цьому розділі, не означають жодної обов'язкової моделі організації функцій з ПВК/ФТ, а представляють лише найчастіше реалізовані адміністративні заходи, і причини чому країна не може бути ефективною, не обмежуються перерахованими факторами. Слід також зазначити, що експерти повинні зосередитися на якісному аспекті цих *факторів*, а не тільки на основних процесах або процедурах.

55. Від експертів з оцінки не вимагається переглядати усі *фактори* у кожному випадку. Якщо країна демонстративно ефективна у сфері, експерти повинні коротко зазначити, чому це саме такий випадок, та висвітлити будь-які сфери особливо гарної практики, але їм не потрібно вивчати кожен індивідуальний фактор у цьому розділі Методології. Також можуть виникнути випадки, коли країна демонстративно не ефективна, і причини для цього фундаментальні (наприклад, коли є суттєві технічні недоліки). У таких випадках для експертів з оцінки немає потреби здійснювати подальше детальне дослідження, чому результату не досягнуто.

56. Експерти з оцінки повинні знати про результати, які залежать від послідовності різних кроків або *ланцюжка послідовних дій*, необхідного для досягнення результату (наприклад, Безпосередній Результат 7, який включає розслідування, переслідування та застосування санкцій, все по черзі). У таких випадках можливо, що результату не буде досягнуто через недоліки на одній стадії процесу, навіть якщо інші стадії є ефективними.

57. Експерти з оцінки повинні також розглянути контекстуальні фактори, які можуть вплинути на питання, які експерти вважають суттєвими або такими, що становлять високий ризик, та зосередити на них увагу. Ці фактори можуть бути важливою частиною пояснення, чому країна функціонує добре або погано, та важливим елементом рекомендацій експертів щодо способів підвищення ефективності. Однак, вони не повинні бути виправданням для поганого або непослідовного впровадження стандартів FATF.

ПЕРЕХРЕСНІ ПИТАННЯ

58. Безпосередні Результати не є незалежними один від одного. У багатьох випадках питання, розглянуте спеціально за одним Безпосереднім Результатом, також впливатиме на досягнення за іншими результатами. Зокрема, фактори, оцінені за Безпосередніми Результатами 1 та 2, які стосуються а) оцінки країною ризиків та впровадження підходу, що ґрунтується на оцінці ризику; та б) її залучення до міжнародного співробітництва, можуть мати далекосяжний вплив на інші результати (наприклад, оцінка ризиків впливає на застосування заходів, що базуються на оцінці ризику, за Безпосереднім Результатом 4; наявність ресурсів у компетентних органах відноситься до усіх результатів; міжнародне співробітництво включає співробітництво для підтримки національних розслідувань відмивання коштів та процедури конфіскації за Безпосередніми Результатами 7 та 8). Таким чином, експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки по Безпосереднім Результатам 1 та 2 можуть мати позитивний або негативний вплив на рівень ефективності по інших Безпосередніх Результатах. Перехресні питання відображені у *примітках для експертів з оцінки* по кожному Безпосередньому Результату.

ВИСНОВКИ ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ

59. Для кожного індивідуального Безпосереднього Результату експерти з оцінки повинні прийти до висновку щодо ступеня ефективності (або неефективності) країни. У випадках, коли країна не досягла високого рівня ефективності, експерти з оцінки також повинні надати свої висновки щодо причин виникнення такої ситуації, а також рекомендації щодо заходів, які країна повинна вжити для покращення своєї здатності досягти результату.

60. **Ефективність оцінюється фундаментально іншим чином у порівнянні з технічною відповідністю.** Висновки експертів з оцінки щодо ступеня ефективності країни повинні ґрунтуватися на загальному розумінні рівня досягнення країною результату. **Основні питання не повинні розглядатися як перевірочний перелік критеріїв**, а як набір питань, які допомагають експертам сформулювати відповідне уявлення про ефективність країни по кожному із Безпосередніх Результатів. Основні питання не є однаково важливими, і їх важливість різниться залежно від конкретної ситуації кожної країни, а також ризиків ВК/ФТ та відповідних структурних факторів. Таким чином, експерти з оцінки повинні бути гнучкими та використовувати свої судження та досвід при формуванні висновків.

61. Висновки експертів з оцінки повинні відображати лише те, чи було досягнуто результату. Експерти повинні відкинути свої власні переконання щодо кращого шляху досягнення ефективності і не повинні бути упередженими через свій власний національний підхід. Вони також повинні уникати формування своїх висновків на основі кількості виявлених проблем або недоліків, адже країна може мати декілька слабких місць, які по своїй природі не є суттєвими, або вони компенсуються за рахунок ефективності в інших сферах, а тому країна може досягти високого загального рівня ефективності.

62. **Висновки експертів з оцінки щодо рівня ефективності повинні бути передусім описовими.** Експерти з оцінки повинні чітко встановити рівень, при якому, на їх думку, результату буде в загальному досягнуто, зазначивши будь-які варіації, наприклад, певні сфери, в яких ефективність вища або нижча. Вони також повинні чітко пояснити причини свого судження, наприклад проблеми або слабкі місця, які, на їх переконання, відповідальні за брак ефективності; основні питання та інформацію, які, на їх думку, є важливими; спосіб, за допомогою якого вони тлумачать дані або інші індикатори; а також значущість, яку вони надають різним аспектам оцінки. Експерти повинні також ідентифікувати будь-які сфери особливої ефективності або приклади кращої практики.

63. Для забезпечення прийняття чітких та співрозмірних рішень, експерти з оцінки повинні також узагальнити свої висновки у формі рейтингів. Для кожного Безпосереднього Результату є чотири можливі рейтинги ефективності, що базуються на рівні розкриття *основних питань та характеристик: високий рівень ефективності; значний рівень ефективності; середній рівень ефективності та низький рівень ефективності*. Ці рейтинги повинні визначатися на основі наступного:

Рейтинг	Опис
Високий рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього Результату високий. Необхідно здійснити незначні удосконалення.
Значний рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього Результату значний. Необхідно здійснити помірні удосконалення.
Середній рівень ефективності	Безпосередній Результат досягнуто лише деякою мірою. Необхідно здійснити значні удосконалення.
Низький рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього Результату незначний. Необхідно здійснити фундаментальні удосконалення.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ СИСТЕМИ ПБК/ФТ

64. Рекомендації експертів з оцінки є особливо важливою частиною оцінки. На основі своїх висновків експерти повинні надати рекомендації щодо заходів, яких повинна вжити країна для удосконалення своєї системи ПБК/ФТ, включаючи як рівень ефективності, так і рівень технічної відповідності. Звіт повинен першочергово викласти рекомендації щодо застосування корегуючих заходів із врахуванням особливостей країни та її спроможності, рівня її ефективності, а також будь-яких виявлених слабких місць та проблем. Рекомендації експертів не повинні бути надані просто з метою, щоб усунути кожен з виявлених недоліків чи слабких місць, а повинні допомогти шляхом визначення за пріоритетом особливих заходів, необхідних для ефективного зменшення впливу ризиків, з якими стикається країна. Це може бути здійснено шляхом надання пропозицій щодо найбільш значних та швидких практичних удосконалень, які мають далекосяжний ефект або яких найлегше досягти.

65. Експерти з оцінки повинні уважно розглянути обставини та особливості країни, а також її правову та інституційну системи при наданні рекомендацій, беручи до уваги, що існує декілька різних шляхів розбудови ефективної системи ПБК/ФТ, і модель, якій вони віддають перевагу, може не відповідати особливостям оцінюваної країни.

66. З метою сприяння розробки плану дій оцінюваною країною експерти з оцінки повинні чітко зазначити у своїх рекомендаціях, де необхідно вжити конкретні заходи, а де допустима певна гнучкість щодо способу досягнення пріоритетного завдання. Експерти повинні уникати надання без необхідності суворих рекомендацій (наприклад, строків виконання певних заходів), щоб не перешкоджати країні повністю адаптувати рекомендації до місцевих обставин.

67. Навіть якщо країна має високий рівень ефективності, це не означає, що немає більше сфер для удосконалення. Може бути необхідність у вжитті заходів для підтримки високого рівня ефективності з огляду на потенційні ризики. Якщо експерти можуть визначити подальші дії у сферах, де високий рівень ефективності, вони повинні це також включити до своїх рекомендацій.

КОНСУЛЬТУВАННЯ

68. Якщо експерти з оцінки мають будь-які сумніви щодо застосування цієї Методології або щодо тлумачення Стандартів FATF, вони повинні проконсультуватися із Секретаріатом FATF або Секретаріатом своєї Регіональної організації за типом FATF.

ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ ТА ВНУП

1. Усі вимоги до фінансових установ або ВНУП повинні бути визначені або (а) у законі (дивіться специфічні вимоги у Рекомендаціях 10, 11 та 20 щодо цього питання) або (б) для усіх інших випадків, можуть бути впроваджені законом чи іншими підзаконними зобов'язаннями (країна має право вибору).
2. У Рекомендаціях 10, 11 та 20 термін «закон» означає будь-які законодавчі акти, що видаються або затверджуються Парламентом або іншим еквівалентним органом, передбаченим Конституцією, які покладають обов'язкові вимоги з санкціями за їх невиконання. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35). Поняття закону також охоплює рішення судових органів, які встановлюють відповідні вимоги, що є обов'язковими до виконання та діють на усій території країни.
3. Термін «підзаконні зобов'язання» відноситься до нормативно-правових актів, керівних положень, інструкцій або інших документів чи механізмів, які встановлюють правозастосовні вимоги у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму з санкціями за невиконання зазначених вимог, та які видаються чи затверджуються компетентним органом. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35).
4. При визначенні, чи документ або механізм містить вимоги, що можуть вважатися «підзаконними зобов'язаннями», повинні братися до уваги наступні фактори:
 - (а) це повинен бути документ або механізм, який встановлює або закріплює вимоги стосовно питань, зазначених в Рекомендаціях FATF, та встановлює чітко зазначені вимоги, що розуміються як такі. Наприклад:
 - (i) якщо при визначенні особливих заходів використовуються слова «повинен» або «зобов'язаний», то слід вважати обов'язковими;
 - (ii) якщо вживається слово «слід», вони можуть вважатися обов'язковими, якщо і органи регулювання, і установи, що підпадають під регулювання, демонструють, що вжиття заходів прямо або опосередковано передбачено вимогами і вони впроваджуються; такі словосполучення, як «заохочуються», «рекомендовано» або «установам слід розглянути» у меншій мірі розглядаються як обов'язкові. У будь-якому випадку, де використовуються слова із слабшим смисловим навантаженням, можна припустити, що такі заходи не є обов'язковими (якщо країна не демонструє протилежне).
 - (б) документ/механізм повинен бути виданий/затверджений компетентним органом.
 - (с) повинні існувати санкції за невиконання (санкції не обов'язково повинні бути зазначеними у документі, що встановлює вимоги, а можуть міститися в іншому документі за умови, що існує чіткий зв'язок між вимогою та наявними санкціями), які мають бути ефективними, пропорційними та переконливими. Це передбачає розгляд наступних питань:
 - (i) повинна бути відповідна низка ефективних, пропорційних та переконливих санкцій у випадку невиконання особами своїх обов'язків;

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (ii) санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватися за невиконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Якщо невиконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму прямо не передбачає застосування санкцій, то їх застосування за порушення ширших вимог, як-от відсутність відповідних систем та заходів контролю або їх неналежне функціонування, є достатнім за умови, що, як мінімум, за невиконання однієї або більше вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму можуть бути застосовані (або застосовувалися) відповідним чином санкції без потреби у підтвердженні додаткового пруденційного або іншого порушення, що не стосується протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та
 - (iii) чи існують достатні докази того, що на практиці були застосовані ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
5. В усіх випадках повинно бути очевидно, що фінансові установи та ВНУП розуміють, що за невиконання будуть застосовуватися санкції і якими можуть бути ці санкції.

КОМБІНОВАНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

А. ПОЛІТИКА ТА КООРДИНАЦІЯ В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 1

ОЦІНКА РИЗИКІВ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ПІДХОДУ, ЩО ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ОЦІНЦІ РИЗИКУ⁵

Країни повинні визначати, здійснювати оцінку та розуміти ризики, пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму для цієї країни, а також вживати заходів, включаючи визначення органу або механізму з метою координації дій з оцінки ризиків, та використовувати ресурси, спрямовані на забезпечення ефективного зниження ризиків. Ґрунтуючись на такій оцінці, країни повинні застосовувати підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, з метою забезпечення відповідності заходів із запобігання або протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму ступеню виявлених ризиків. Такий підхід повинен бути основним підґрунтям для ефективного спрямування ресурсів в системі протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, а також впровадження заходів, що ґрунтується на оцінці ризиків, при застосуванні Рекомендацій. Якщо країни визначають рівень ризику як високий, вони повинні забезпечити, щоб їх режим з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму належним чином усував такі ризики. Якщо країни визначають рівень ризику як невисокий, вони можуть прийняти рішення про застосування спрощених заходів в межах деяких Рекомендацій FATF за певних умов.

Фінансові установи та визначені нефінансові установи та професії (ВНУП) повинні також визначати, оцінювати та вживати ефективних заходів щодо зниження ризиків, пов'язаних з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Основні Критерії

ОБОВ'ЯЗКИ ТА РІШЕННЯ ДЛЯ КРАЇН

Оцінка ризиків

- 1.1. Країни⁶ повинні визначити та здійснити оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, властивих країні.
- 1.2. Країни повинні визначити орган або механізм координації заходів з оцінки ризиків.
- 1.3. Країни повинні регулярно здійснювати оцінку ризиків з метою оновлення її результатів.
- 1.4. Країни повинні мати механізми з надання інформації по результатам оцінки (нок) ризи-

⁵ Вимоги цієї рекомендації повинні бути оцінені, беручи до уваги більш конкретні ризики, що базуються на вимогах інших Рекомендацій. При оцінці Рекомендації 1 експерти з оцінки повинні здійснити загальний огляд оцінки ризиків та пом'якшення ризиків країнами та фінансовими установами/ВНУП, але не повинні дублювати детальну оцінку заходів, що базуються на оцінці рівня ризику, що встановлені вимогами інших Рекомендацій. Не слід очікувати, що оцінювачі проведуть глибокий огляд оцінки ризиків у країні. Оцінювачі повинні зосереджуватися на процесі, механізмі та джерелах інформації, прийнятих країною, а також контекстуальних факторах, а також слід враховувати обґрунтованість висновків оцінки ризиків у країні.

⁶ За потреби, оцінка ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму на наднаціональному рівні повинна братися до уваги при вирішенні питання, чи виконується цей обов'язок.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

ків до усіх відповідних компетентних органів та саморегулівних організацій, фінансових установ та визначених нефінансових установ і професій.

Усунення ризиків

- 1.5. Ґрунтуючись на власному розумінні своїх ризиків, країни повинні застосовувати підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, при розподілі ресурсів та впровадженні заходів, спрямованих на запобігання та усунення ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 1.6. Країни, які приймають рішення не застосовувати деякі Рекомендації FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, повинні продемонструвати, що:
 - (а) доведено низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму; виняток має місце у суворо обмежених та обґрунтованих обставинах; та він стосується певного виду фінансової установи або діяльності, або ВНУП; або
 - (б) фінансова діяльність (окрім переказу коштів або цінностей) здійснюється фізичною або юридичною особою рідко або обмежено (беручи до уваги кількісний та абсолютний критерій), наприклад коли низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 1.7. Якщо країни виявляють високі ризики, вони повинні забезпечити, щоб їх режим протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму усував такі ризики, зокрема шляхом:
 - (а) встановлення вимоги до фінансових установ та нефінансових установ і професій вживати посиленних заходів з управління та усунення ризиків, або
 - (б) встановлення вимоги до фінансових установ та нефінансових установ і професій забезпечувати, щоб ця інформація була включена в їх оцінку ризиків.
- 1.8. Країни можуть дозволити застосовувати спрощені заходи для деяких Рекомендацій FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, за умови, що було визначено низький рівень, і це відповідає оцінці країною своїх ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму⁷.
- 1.9. Наглядові органи та саморегулівні організації повинні забезпечити, щоб усі фінансові установи та ВНУП виконували свої обов'язки відповідно до Рекомендації 1⁸.

ОБОВ'ЯЗКИ ТА РІШЕННЯ ДЛЯ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ ТА НЕФІНАНСОВИХ УСТАНОВ І ПРОФЕСІЙ

Оцінка ризиків

- 1.10. До фінансових установ та нефінансових установ і професій повинна встановлюватися вимога вживати відповідних заходів з метою визначення, оцінки та розуміння своїх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму (для клієнтів, країн або географічних територій; а також товарів, послуг, операцій або способів надання/отримання

⁷ У випадку, коли Рекомендації FATF визначають види діяльності з підвищеним рівнем ризику, для яких встановлюється вимога вживати посиленних або специфічних заходів, країни повинні забезпечити, щоб застосовувалися усі такі заходи, хоча обсяг таких заходів може різнитися залежно від специфічного рівня ризику.

⁸ Виконання вимог за цим критерієм повинно оцінюватися, беручи до уваги результати за Рекомендаціями 26 та 28.

послуг)⁹. Це включає наступні вимоги:

- (a) документування оцінки ризиків,
- (b) розгляд усіх відповідних факторів ризику перед визначенням загального рівня ризику, а також відповідного рівня та способу усунення таких ризиків,
- (c) постійне здійснення оцінки ризиків з метою оновлення її результатів та
- (d) наявність відповідних механізмів для надання інформації щодо оцінки ризиків компетентним органам та саморегульним організаціям.

Усунення ризиків

1.11. До фінансових установ та ВНУП повинна встановлюватися вимога щодо:

- (a) наявності політики, заходів контролю та процедур, погоджені вищим керівництвом, які б забезпечували можливість здійснювати управління та усувати виявлені ризики
- (b) (або країною, або фінансовою установою чи ВНУП);
- (c) моніторинг впровадження таких заходів контролю та, за необхідності, їх посилення;
- (d) вжиття посилених заходів для управління та усунення ризиків у випадках, де виявлений підвищений ризик.

1.12. Країни можуть лише дозволити фінансовим установам та ВНУП вживати спрощених заходів для управління та усунення ризиків, якщо було виявлено низький рівень і за умови, що додержуються критерії 1.9-1.11. Спрощені заходи не повинні дозволятися у будь-якому випадку, коли існує підозра у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 1 (ОЦІНКА РИЗИКІВ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ПІДХОДУ, ЩО ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ОЦІНЦІ РИЗИКУ)

1. Підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, є ефективним засобом боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. При визначенні того, як підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, повинен реалізовуватися в секторі країни повинні взяти до уваги можливість і досвід у сфері протидії відмиванню коштів/боротьби з фінансуванням тероризму у відповідному секторі. Країни повинні розуміти, що свобода дій та відповідальність, покладені на фінансові установи та ВНУП підходом, що ґрунтується на оцінці ризиків, є більш доцільними в секторах з більшою спроможністю та досвідом в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Проте це не звільняє фінансові установи та ВНУП від зобов'язання вживати посилених заходів при виявленні високих ризиків. Прийнявши підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, компетентні органи, фінансові установи та ВНУП повинні забезпечити відповідність заходів щодо запобігання або протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму вияв-

⁹ Характер та обсяг будь-якої оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму повинен відповідати характеру та розміру діяльності. Компетентні органи або саморегульні організації можуть прийняти рішення не встановлювати вимогу здійснювати індивідуальні задокументовані оцінки ризиків за умови, якщо специфічні ризики, властиві сектору, чітко визначені та усвідомлені, а також окремі фінансові установи та ВНУП розуміють свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму.

леним ризикам, а також розподіляти ресурси у найбільш ефективний спосіб.

2. При застосуванні підходу, що ґрунтується на оцінці ризиків, фінансові установи та ВНУП повинні мати процедури виявлення, оцінки, моніторингу, управління та зниження ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму. Загальний принцип підходу, що базується на оцінці ризиків, полягає в тому, що у разі виявлення підвищених ризиків, країнам слід вимагати від фінансових установ та ВНУП вживати посилені заходи щодо управління та зниження цих ризиків, і відповідно, у разі виявлення нижчих ризиків – дозволяти застосування спрощених заходів. Спрощені заходи не можуть бути застосовані у випадку наявності підозр у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму. В певних Рекомендаціях більш точно викладено як загальний принцип застосовується до конкретних вимог. За чітко обмежених обставин та у випадку низького ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, країни можуть також прийняти рішення не застосовувати певні рекомендації для конкретного типу фінансових установ або видів діяльності, або ВНУП (див. нижче). Так само, якщо країни під час оцінки ризиків визначають типи установ, види діяльності, підприємства та професії, які знаходяться під загрозою зловживання в сфері відмивання коштів і фінансування тероризму, і які не підпадають під визначення фінансової установи або визначену нефінансову установу та професію, вони повинні розглянути питання щодо застосування вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму до таких секторів.

А. Зобов'язання та рішення для країн

3. **Оцінювання ризику** – Країни¹⁰ повинні вживати належних заходів щодо виявлення та оцінювання ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму для країни на постійній основі для того, щоб: (i) вносити потенційні зміни до національної системи боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, у тому числі зміни в закони, положення та інші заходи, (ii) сприяти компетентним органам у розподілі та встановленні пріоритетності ресурсів у сфері ПВК/ФТ, і (iii) надавати інформацію з метою оцінки ризиків у сфері ПВК/ФТ фінансовими інститутами і визначеними нефінансовими заняттями та професіями. Країни повинні підтримувати актуальність оцінок і мати механізми для надання відповідної інформації про результати всім відповідним компетентним органам та СРО, фінансовим установам та визначеним нефінансовим заняттям та професіям.
4. **Високий ризик** – У разі якщо країни виявили високі ризики, вони повинні переконатися, що режим протидії відмивання коштів та фінансування тероризму усуває ці ризики і без шкоди для будь-яких інших заходів, що вживаються країнами для мінімізації цих ризиків, зобов'язати фінансові установи та ВНУП вжити посилені заходи з управління та мінімізації ризиків, або переконатися, що цю інформацію включено до оцінювання ризиків, яка здійснюється фінансовими інститутами та визначеними нефінансовими установами та професіями, з метою належного управління та мінімізації ризиків.
5. **Низький ризик** – Країни можуть прийняти рішення дозволити застосування спрощених заходів в рамках деяких Рекомендацій FATF, які вимагають від фінансових установ або ВНУП вживати певних заходів, за умови виявлення низького ризику, та якщо такі дії узгоджені з оцінкою ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму країни, як це передбачено пунктом 3.

Незалежно від будь-якого рішення щодо визначення певних категорій низького ризику відповідно до попереднього абзацу, країни можуть також дозволити фінансовим установам

¹⁰ Де необхідно, потрібно брати до уваги оцінку ризиків в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму на наднаціональному рівні при вирішенні чи це зобов'язання виконується.

та ВНУП застосовувати спрощені заходи щодо належної перевірки клієнта, за умови виконання вимог, викладених у розділі В нижче («Зобов'язання та рішення для фінансових установ та ВНУП») і в пункті 7 нижче.

6. **Виключення** – Країни можуть прийняти рішення не застосовувати деякі з Рекомендацій FATF, які вимагають від фінансових установ або ВНУП вживати певних заходів, за умови:
 - (a) доведення низького ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, що дозволяється тільки за суворо обмежених та виправданих обставин і стосується окремих типів фінансових установ або видів діяльності, або ВНУП, або
 - (b) у випадку якщо фінансова діяльність (за виключенням переказу грошових коштів або цінностей) проводиться фізичною або юридичною особою на не постійній або дуже обмеженій основі (враховуючи кількісний та абсолютний критерії) за умови низького ризику відмивання коштів та фінансування тероризму.

Хоча зібрана інформація відрізняється залежно від рівня ризику, вимоги Рекомендації 11 щодо збереження даних повинні застосовуватись незалежно до від того, яка інформація збирається.

7. **Нагляд та моніторинг ризику** – Наглядові органи (або саморегульвні органи для відповідних секторів ВНУП) повинні забезпечити, щоб фінансові установи та ВНУП ефективно виконували зобов'язання, викладені нижче. Під час виконання своїх функцій, компетентні органи та СРО, коли це передбачено або вимагається, відповідно до Пояснювальних записок до Рекомендацій 25 і 27, повинні перевіряти відомості про ризики відмивання коштів та фінансування тероризму та оцінки ризиків, підготовлені фінансовими установами і ВНУП, та брати до уваги результати цих перевірок.

В. Зобов'язання та рішення для фінансових установ та ВНУП

8. **Оцінювання ризику** – Від фінансових установ та ВНУП слід вимагати вживати належних заходів для виявлення та оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму (для клієнтів, країн або географічних регіонів, а також товарів/послуг/операцій або способів надання/отримання послуг). Вони повинні документально оформити ці оцінки для того, щоб мати можливість продемонструвати підставу оцінки, постійно оновлювати ці оцінки, а також мати відповідні механізми для надання інформації про оцінку ризиків компетентним органам та саморегульвним органам. Характер і масштаби будь-якої оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму повинні відповідати характеру і масштабам діяльності. Фінансові установи та ВНУП повинні завжди розумітися на ризиках відмивання коштів та фінансування тероризму в своїй сфері діяльності, проте компетентні органи та саморегульвні органи можуть встановлювати, що немає потреби в індивідуальному документуванні оцінок ризику, якщо конкретні ризики, притаманні сектору, є чітко визначеними і зрозумілими.
9. **Управління та мінімізація ризиків** – Фінансові установи та ВНУП повинні мати відповідну політику, засоби управління та процедури, які дозволяють їм управляти і ефективно мінімізувати ризики, що були виявлені (або країною, або фінансовою установою, або ВНУП). Вони повинні відстежувати реалізацію цих механізмів та при необхідності посилювати їх. Політика, засоби управління та процедури повинні бути схвалені вищим керівництвом, а заходи, вжиті з метою управління та мінімізації ризиків (високих або низьких), повинні відповідати національним вимогам і керівництвом компетентних органів і саморегульвних організацій.
10. **Високий ризик** – У разі виявлення високих ризиків, фінансові установи та ВНУП повинні вжити посиленних заходів з управління та мінімізації ризиків.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

11. **Низький ризик** – У разі виявлення низьких ризиків, країни можуть дозволити фінансовим установам або ВНУП вживати спрощених заходів з управління та мінімізації ризиків.
12. Під час оцінки ризиків фінансові установи та особливо ВНУП повинні враховувати всі суттєві фактори ризику перед тим, як визначити рівень загального ризику і відповідний рівень заходів з їх мінімізації. Фінансові установи та ВНУП можуть класифікувати заходи залежно від типу та рівня ризику для різних чинників ризику (наприклад, в конкретній ситуації, можуть застосовуватися стандартні заходи належної перевірки клієнта щодо прийняття клієнта, але слід застосовувати посилені заходи перевірки клієнта при постійному моніторингу, або навпаки).

РЕКОМЕНДАЦІЯ 2

НАЦІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА КООРДИНАЦІЯ

Країни повинні мати національну політику по боротьбі з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму з урахуванням визначених ризиків, які повинні регулярно переглядатися, а також повинні визначити орган або забезпечити координацію чи інший механізм, що буде відповідати за таку політику.

Країни повинні забезпечити, щоб органи, які визначають політику, підрозділ фінансової розвідки, правоохоронні органи, органи нагляду та інші компетентні органи, на політичному та операційному рівнях, мали ефективні механізми, які дозволяли б їм співпрацювати один з одним і там, де це доречно, координувати та обмінюватися інформацією один з одним всередині країни стосовно розробки та впровадження політики та заходів щодо боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. Це має включати співпрацю та координацію між відповідними органами для забезпечення сумісності вимог щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму з правилами захисту даних та конфіденційності та іншими подібними положеннями (наприклад, безпека/локалізація даних).

Основні Критерії

- 2.1. Країни повинні мати національну політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, яка формується з урахуванням виявлених ризиків та постійно переглядається.
- 2.2. Країни повинні визначити орган або забезпечити координацію чи визначити інший механізм, відповідальний за політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 2.3. Повинні бути наявними механізми, які б надавали можливість органам, що приймають політичні рішення, ПФР, правоохоронним органам, наглядовим органам та іншим відповідним компетентним органам співпрацювати та, за необхідності, координувати один одного на національному рівні щодо розвитку та впровадження політики і заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі механізми повинні застосовуватися як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні
- 2.4. Компетентні органи повинні мати схожі способи співробітництва та, за необхідності, координації, а також механізми з протидії розповсюдженню зброї масового знищення.

В. ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА КОНФІСКАЦІЯ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 3

ЗЛОЧИН ВІДМИВАННЯ КОШТІВ

Країни повинні криміналізувати відмивання коштів відповідно до Віденської конвенції та Палермської Конвенції. Країни повинні застосовувати поняття злочину «відмивання коштів» до усіх серйозних злочинів з метою охоплення якомога ширшого спектру предикатних злочинів.

Основні Критерії

- 3.1. Відмивання коштів повинно бути криміналізоване на основі Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів та психотропних речовин 1988 року (Віденської Конвенції) та Конвенції ООН про боротьбу з транснаціональною організованою злочинністю 2000 року (Палермської Конвенції) (дивіться статтю 3 (1) (b) та (c) Віденської Конвенції та статтю 6 (1) Палермської Конвенції)¹¹.
- 3.2. Предикатні злочини до відмивання коштів повинні охоплювати усі серйозні злочини з метою включення якомога ширшого спектру предикатних злочинів. Як мінімум, предикатні злочини повинні включати низку злочинів у кожній з визначених категорій злочинів¹².
- 3.3. Якщо країни застосовують пороговий або комбінований підхід, який включає пороговий підхід¹³, предикатні злочини повинні, як мінімум, включати в себе усі злочини, які:
 - (a) підпадають під категорію серйозних відповідно до національного законодавства, або
 - (b) караються максимальним покаранням, з позбавлення волі строком більше ніж на один рік; чи
 - (c) караються мінімальним покаранням, як позбавлення волі строком більше ніж на шість місяців (для країн, які мають мінімальний поріг для злочинів, встановлений їх правовою системою).
- 3.4. Злочин відмивання коштів повинен поширюватися на будь-який тип майна, незалежно від його вартості, яке прямо або опосередковано одержане злочинним шляхом.
- 3.5. При доведенні факту, що майно одержане злочинним шляхом, не є обов'язковим, щоб особа була засуджена за вчинення предикатного злочину.
- 3.6. Предикатним злочином до відмивання коштів вважається також діяння, яке мало місце в іншій країні, яке є злочином у такій країні, і яке вважалося би предикатним злочином,

¹¹ Особливо зверніть увагу на фізичні та матеріальні аспекти злочину.

¹² Рекомендація 3 не встановлює вимогу передбачати окремий злочин «участь в організованій злочинній групі або вимагання». З метою охоплення цієї категорії «визначений злочин», достатньо, щоб країна виконала один з двох пунктів, визначених у Палермській конвенції, наприклад, передбачила або окремий злочин, або злочин, вчинений у змові.

¹³ Країни визначають предикатні злочини до відмивання коштів, посилаючись (a) на усі злочини або (b) на поріг, пов'язаний з категорією серйозних злочинів, або з таким видом покарання, як позбавлення волі, що встановлене за предикатний злочин (пороговий підхід), або (c) на перелік предикатних злочинів, або (d) шляхом поєднання цих підходів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- якби воно мало місце у власній країні.
- 3.7. Злочин відмивання коштів повинен застосовуватися до осіб, які вчинили предикатний злочин, якщо це не порушує фундаментальні принципи національного законодавства.
 - 3.8. Потрібно забезпечити, щоб намір та усвідомлення, які вимагаються для доведення факту злочину відмивання коштів, могли встановлюватися за об'єктивними фактичними обставинами.
 - 3.9. До фізичних осіб, засуджених за відмивання коштів, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.
 - 3.10. На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.
 - 3.11. Повинні бути передбачені відповідні супутні злочини до злочину відмивання коштів, зокрема участь у злочині, вчинення злочину у групі або змова з метою вчинення, спроба, пособництво та підбурювання, сприяння та надання порад щодо вчинення, якщо це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ З (ЗЛОЧИН ВІДМИВАННЯ КОШТІВ)

1. Країни повинні криміналізувати відмивання коштів на основі Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів та психотропних речовин 1988 року (Віденської Конвенції) та Конвенції ООН про боротьбу з транснаціональною організованою злочинністю 2000 року (Палермської Конвенції).
2. Країни повинні застосовувати поняття злочину «відмивання коштів» до всіх серйозних злочинів з метою охоплення якомога ширшого спектру предикатних злочинів. Предикатні злочини можна описати шляхом посилання на усі злочини; чи встановити певний поріг, прив'язуючись до категорії серйозних злочинів або з таким видом покарання, як позбавлення волі, встановлене за предикатний злочин (пороговий підхід), або на перелік предикатних злочинів, або шляхом поєднання цих підходів.
3. Якщо країни застосовують пороговий підхід, предикатні злочини повинні принаймні включати в себе усі злочини, які підпадають під категорію серйозних відповідно до свого національного законодавства, або включати в себе злочини, які караються таким максимальним покаранням, як позбавлення волі строком більше ніж на один рік, або для тих країн, які мають мінімальний поріг для злочинів, встановлений їх правовою системою, предикатні злочини повинні включати в себе всі злочини, що караються таким мінімальним покаранням, як позбавлення волі строком більше ніж на шість місяців.
4. Незалежно від того, який підхід застосовується до встановлення предикатних злочинів, кожна країна повинна принаймні включити до них низку злочинів у рамках кожної з визначених категорій злочинів. Злочин відмивання коштів повинен поширюватися на будь-який тип майна, незалежно від його вартості, яке прямо або опосередковано

становить кошти, одержані злочинним шляхом. При доведенні того факту, що майно є коштами, одержаними від злочинної діяльності, не є обов'язковим, щоб особа була засуджена за вчинення предикатного злочину.

5. Предикатними злочинами до відмивання коштів вважається також діяння, яке мало місце в іншій країні, яке є злочином у такій країні, і яке вважалося б предикатним злочином, якби воно мало місце у власній країні. Країни можуть передбачити, що єдиною умовою є те, що таке діяння вважалося б предикатним злочином, якби воно мало місце у власній країні.
6. Країни можуть передбачити, щоб поняття злочину «відмивання коштів» не застосовувалось до осіб, які вчинили предикатний злочин, якщо цього вимагають фундаментальні принципи їх національного законодавства.
7. Країни повинні забезпечити, щоб:
 - (a) Намір і відомості, які вимагаються для доведення факту злочину відмивання коштів міг встановлюватися за об'єктивними фактичними обставинами.
 - (b) Ефективні, пропорційні та переконливі кримінальні санкції застосовувались до фізичних осіб, засуджених за відмивання коштів.
 - (c) На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному переслідуванню юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.
 - (d) Повинні бути відповідні додаткові злочини до злочину відмивання коштів, зокрема участь в, об'єднанні або змові з метою вчинення, спробі, пособництві та підбурюванні, сприянні та наданні порад щодо вчинення, якщо це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 4**КОНФІСКАЦІЯ ТА ТИМЧАСОВІ ЗАХОДИ**

Країни повинні вжити заходів, аналогічних наведеним у Віденській та Палермській Конвенціях, а також Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму, включаючи законодавчі, які можуть бути необхідними для надання компетентним органам цих країн повноважень для замороження або арешту та конфіскації, без порушення прав добросовісних третіх сторін: (а) легалізованої власності, (б) доходів, одержаних від або засобів, що використовувалися або намагались використовувати для вчинення фінансування тероризму, терористичних актів або терористичних організацій, або (с) майна відповідної вартості.

До таких заходів необхідно включити повноваження на: (а) встановлення, виявлення та оцінку майна, яке підлягає конфіскації; (б) здійснення тимчасових заходів, таких як замороження та арешт для запобігання будь-яким операціям з майном, його передачі або розпорядження ним; (с) здійснення заходів щодо запобігання або уникнення дій, що впливають на здатність держави заморожувати, арештовувати або одержувати власність, яка підлягає конфіскації; (д) здійснення будь-яких відповідних слідчих заходів.

Країни повинні розглянути можливість вжиття заходів, якими дозволяється конфіскація таких доходів або засобів без кримінального засудження (конфіскація, не заснована на обвинувальному вирокі суду) або якими вимагається від правопорушника підтвердити законне походження власності, що інакше підлягає конфіскації, тією мірою, наскільки така вимога відповідає принципам їх національного законодавства.

Основні Критерії

4.1. Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість здійснювати конфіскацію наступного, незалежно від того, чи воно належить підсудним чи третім сторонам:

- (а) легалізоване майно;
- (б) доходи (включаючи прибуток або інші вигоди, що можуть одержуватися від таких доходів), знаряддя злочину, що використовувалися або які повинні були використовуватися у відмиванні коштів або предикатних злочинах;
- (с) майно, одержане або яке використовувалося, або яке повинно було використовуватися, або яке призначалося для використання у фінансуванні тероризму, терористичних актах або терористичних організаціях; або
- (д) майно відповідної вартості.

4.2. Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість їх компетентним органам:

- (а) визначати, відстежувати та оцінювати майно, яке підлягає конфіскації;
- (б) вживати тимчасових заходів, таких як замороження або арешт, з метою запобігання будь-яким правочинам з майном, передачі або розпорядження майном, що підлягає конфіскації;¹⁴

¹⁴ Заходи повинні дозволяти початково заморожувати або накладати арешт на майно, що підлягає конфіскації, в односторонньому порядку або без попереднього повідомлення, якщо тільки це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

- (с) вживати заходів, які б попередили або анулювали дії, що ставлять під ризик спроможність країни заморожувати або накладати арешт, або повертати майно, що підлягає конфіскації; та
 - (d) вживати будь-яких відповідних слідчих заходів.
- 4.3. Закони та інші заходи повинні забезпечувати захист прав добросовісних сторін.
- 4.4. Країни повинні мати механізми для управління та, за необхідності, розпорядження замороженим, арештованим або конфіскованим майном.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ 4 ТА 38 (КОНФІСКАЦІЯ ТА ТИМЧАСОВІ ЗАХОДИ)

Країни повинні встановити механізми з надання повноваження компетентним органам ефективно здійснювати управління та, за необхідності, розпорядження замороженим, арештованим або конфіскованим майном. Такі механізми повинні застосовуватися як в рамках національних процедур, так і відповідно до запитів іноземних країн.

С. ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ**РЕКОМЕНДАЦІЯ 5****ЗЛОЧИН ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ**

Країни повинні криміналізувати фінансування тероризму відповідно до Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму та повинні криміналізувати не лише фінансування терористичних актів, але й фінансування терористичних організацій та терористів навіть за відсутності зв'язку з певним терористичним актом або актами. Країни повинні забезпечити, щоб ці злочини визначалися як предикатні до відмивання коштів.

Основні Критерії

- 5.1. Країни повинні криміналізувати фінансування тероризму на основі Міжнародної Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму¹⁵.
- 5.2. Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-яку особу, яка будь-якими засобами умисно надає або збирає кошти або інші активи, прямо або опосередковано, з незаконним наміром використати їх або з усвідомленням, що вони будуть використані, повністю або частково: (а) для вчинення терористичного акту (ів); або (б) терористичною організацією чи окремим терористом (навіть за відсутності зв'язку з конкретним терористичним актом або актами)¹⁶.
- 5.2bis Злочин фінансування тероризму повинен включати фінансування поїздок осіб, що подорожують до країни, громадянами або резидентами якої вони не являються для цілей вчинення, планування або приготування або участь у вчиненні терористичних актів або надання чи отримання терористичних навчань.
- 5.3. Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-які кошти чи інші активи, одержані як із законного, так і незаконного джерела.
- 5.4. Злочин фінансування тероризму не повинен встановлювати вимогу, щоб кошти чи інші активи: (а) були фактично використані для вчинення або спроби вчинити терористичний акт (ти) або (б) були пов'язані із конкретним терористичним актом (актами).
- 5.5. Потрібно забезпечити, щоб умисел та усвідомлення, необхідні для підтвердження фінансування тероризму, могли витікати як висновок з об'єктивних фактичних обставин.
- 5.6. До фізичних осіб, засуджених за фінансування тероризму, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.
- 5.7. На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних

¹⁵ Криміналізація повинна відповідати статті 2 Міжнародної Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму.

¹⁶ Криміналізація фінансуванню тероризму виключно на підставі пособництва і підбурювання, спроби або змови є недостатньою для виконання цієї Рекомендації.

осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.

- 5.8. Злочином повинно вважатися наступне:
- (a) спроба вчинити злочин фінансування тероризму;
 - (b) участь в якості співучасника у фінансуванні тероризму або спробі вчинення цього злочину;
 - (c) організація або спрямування інших на вчинення фінансування тероризму або спробу вчинення цього злочину; та
 - (d) сприяння вчиненню одного або більше злочинів фінансування тероризму або спробі вчинити цей (i) злочин (и) групою осіб, які діють із спільною метою¹⁷.
- 5.9. Злочини фінансування тероризму повинні бути визначені в якості предикатних злочинів до відмивання коштів.
- 5.10. Злочин фінансування тероризму повинен визнаватися незалежно від того, чи знаходиться особа, підозрювана у вчиненні злочину (iv), в країні знаходження терориста (iv) або терористичної (их) організації (iy), або де було чи буде вчинено терористичний (i) акт (и), чи в іншій країні.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 5 (ЗЛОЧИН ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ)

А. ЦІЛІ

1. Рекомендація 5 була розроблена з метою забезпечення держав правоздатністю переслідувати та застосувати кримінальне покарання до осіб, які здійснюють фінансування тероризму. Беручи до уваги тісний зв'язок, що існує між міжнародним тероризмом та, зокрема, відмиванням коштів, іншим завданням Рекомендації 5 є наголосити на цьому зв'язку та зобов'язати країни включити злочини фінансування тероризму у якості предикатних до відмивання коштів.

В. ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ

2. Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-яку особу, яка будь-якими засобами умисно надає або збирає кошти або інші активи, прямо або опосередковано, з незаконним наміром використати їх або з усвідомленням, що вони будуть використані, повністю або частково: (a) для вчинення терористичного акту (iv); (б) терористичною організацією; або (в) окремим терористом.
3. Фінансування тероризму включає фінансування подорожі індивідів, які подорожують до країни відмінної від їх країни проживання чи громадянства, з метою скоєння злочину, планування, чи підготовки до, чи участі в терористичних актах, або надання чи отримання тренування з підготовки терористів.

¹⁷ Таке сприяння повинно бути умисним та або: (i) здійсненим з метою вчинення кримінальної діяльності або досягнення злочинної цілі угруповання, у випадку, якщо така діяльність або мета передбачає вчинення злочину фінансування тероризму; або (ii) здійсненим з усвідомленням умислу угруповання вчинити злочин фінансування тероризму.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

4. Криміналізація фінансування тероризму виключно на підставі пособництва і підбурювання, спроби, або змови є недостатньою для виконання цієї Рекомендації.
5. Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-які кошти або інші активи, отримані як із законного, так і незаконного джерела.
6. Злочин фінансування тероризму не повинен встановлювати вимогу, щоб кошти або інші активи: (а) були фактично використані для здійснення або спроби здійснити терористичний акт (ти) або (б) були пов'язані із певним терористичним актом (актами).
7. Країни повинні забезпечити, щоб умисел та усвідомлення, необхідні для підтвердження фінансування тероризму, могли витікати як висновок з об'єктивних фактичних обставин.
8. До фізичних осіб, засуджених за фінансування тероризму, повинні застосовуватися ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
9. На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному переслідуванню юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.
10. Спроба вчинення фінансування тероризму також повинна вважатися злочином.
11. Злочином повинно вважатися залучення до вчинення будь-якого з наступних діянь:
 - (а) участь в якості співучасника у злочині, визначеному у пунктах 2 або 9 цієї Пояснювальної записки;
 - (б) організація або спрямування інших у вчиненні злочину, визначеного у пунктах 2 або 9 цієї Пояснювальної записки;
 - (в) сприяння вчиненню одного або більше злочинів, визначених у пунктах 2 або 9 цієї Пояснювальної записки, групою осіб, які діють із спільною метою. Таке сприяння повинно бути умисним та або (i) здійсненим з метою сприяння кримінальній діяльності або злочинній цілі угруповання, у випадку, якщо така діяльність або мета передбачає вчинення злочину фінансування тероризму; або (ii) здійсненим з усвідомленням умислу угруповання вчинити злочин фінансування тероризму.
12. Злочин фінансування тероризму повинен визнаватися незалежно від того, чи знаходиться особа, підозрювана у вчиненні злочину (ів), в країні знаходження терориста (ів) або терористичної (их) організації (ій) або де було або буде вчинено терористичний (і) акт (и).

РЕКОМЕНДАЦІЯ 6**ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА ТЕРОРИЗМ
ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ**

Країни повинні запровадити режим цільових фінансових санкцій з метою забезпечення виконання Резолюцій Ради Безпеки ООН щодо запобігання та протидії тероризму та фінансуванню тероризму. Резолюції встановлюють вимоги до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якій фізичній або юридичній особі і) визначеній Радою Безпеки ООН відповідно до Розділу VII Статуту ООН, включаючи Резолюцію РБ ООН 1267 (1999) та наступні резолюції або ii) визначеній країною відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 (2001).

Основні Критерії*Ідентифікація та визначення осіб*

- 6.1. Стосовно визначення осіб відповідно до Резолюцій РБ ООН 1267 та 1989 (Аль Каїда), а також стосовно режиму санкцій відповідно до Резолюції 1988 (надалі – режим санкцій ООН), країни повинні:
- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозиції щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб до Комітету 1267/1989 та до Комітету 1988;
 - (b) мати механізм (и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у відповідних Резолюціях РБ ООН;
 - (c) застосовувати переконливий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої підозри» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи. Такі пропозиції щодо включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження;
 - (d) дотримуватися процедур (у випадку режиму санкцій ООН) та стандартних форм внесення до списку, прийнятих відповідним комітетом (Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988); та
 - (e) надавати якомога більше інформації щодо запропонованої до включення особи¹⁸, обставин справи,¹⁹ яка містить якомога більше деталей щодо обґрунтування внесення до списку²⁰ та (у випадку внесення пропозиції щодо включення особи до списку Комітету 1267/1989) зазначити, чи може бути повідомлено їх статус (держави), що пропонує включити певну особу до списку.
- 6.2. Стосовно визначення осіб відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 країни повинні:

¹⁸ Особливо подати достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, в міру можливостей, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення.

¹⁹ Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для відповідного комітету (Комітету 1267/1989 або Комітету 1988).

²⁰ Включаючи спеціальну інформацію, яка підтверджує, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення; характер інформації; підтверджуючу інформацію або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропонованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозиції щодо включення до списку фізичних або юридичних осіб, які відповідають критеріям щодо включення, викладених у Резолюції 1373; подавати таку пропозицію або за власним клопотанням країни або, після аналізу та надання чинності, за необхідності, на основі запиту іншої країни.
 - (b) мати механізм (и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у відповідних Резолюції РБ ООН 1373²¹;
 - (c) при одержанні запиту, швидко приймати рішення, чи вони згодні з тим, відповідно до застосованих (над) національних принципів, що запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій підозрі у тому, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції РБ ООН 1373;
 - (d) застосовувати переконливий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої підозри» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи²². Такі пропозиції щодо включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження;
 - (e) при направленні запиту до іншої країни щодо впровадження заходів, ініційованих в рамках механізмів замороження, надавати якомога більше ідентифікаційної інформації та спеціальної інформації, що підтверджує пропозицію щодо включення особи до списку.
- 6.3. Компетентні органи повинні мати правові повноваження та процедури або механізми для:
- (a) збору та витребування інформації з метою ідентифікації фізичних та юридичних осіб, яка, базуючись на обґрунтованих підставах та обґрунтованій підозрі, відповідає критеріям щодо включення; та
 - (b) ініціювати заходи в односторонньому порядку проти фізичної або юридичної особи, яка була ідентифікована і включення якої до списку (пропозиція щодо включення) розглядається.

Замороження

6.4. Країни повинні негайно застосовувати цільові фінансові санкції²³.

6.5. Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні

²¹ Це включає наявність повноважень та ефективних процедур або механізмів для перевірки та впровадження, за необхідності, дій, ініційованих в рамках механізмів замороження інших країн відповідно до Резолюції 1373 (2001).

²² Країна повинна застосовувати правовий стандарт власної правової системи щодо виду та обсягу доказів для з'ясування, чи існують «обґрунтовані підстави» та «обґрунтована підозра», для прийняття рішення щодо включення до списку фізичної або юридичної особи і, таким чином, для ініціювання заходів в рамках механізму замороження. Це повинно дотримуватися незалежно від того, чи пропозиція щодо включення до списку зроблена на основі власного клопотання певної країни чи на запит іншої країни.

²³ За Резолюцією 1373, обов'язок негайно вживати заходів повинен виконуватися з часу включення особи до списку на (над) національному рівні, здійснене або на основі клопотання певної країни або на основі запиту іншої країни, якщо країна, яка одержала запит, згодна з тим, що запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій підозрі у тому, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції РБ ООН 1373.

компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:

- (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів визначених фізичних та юридичних осіб.
- (b) Ця вимога повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним терористичним актом, замислом або загрозою; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та (iii) кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних та юридичних осіб.
- (c) Країни повинні забороняти своїм громадянам або²⁴ будь-яким фізичним або юридичним особам в межах своєї юрисдикції надавати будь-які кошти або інші активи, економічні ресурси, або фінансові чи інші пов'язані послуги, прямо або опосередковано, повністю або частково, на користь визначених фізичних або юридичних осіб; юридичних осіб, якими володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та фізичних або юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.
- (d) Країни повинні мати механізми передачі списку визначених осіб до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями цільових коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони, встановленими відповідними Резолюціями РБ ООН, включаючи інформацію щодо спроб проведення операцій.
- (f) Країни повинні встановити ефективні заходи захисту добросовісних третіх сторін, які діють належним чином при виконанні зобов'язань за Рекомендацією б.

Виключення зі списку, розмороження та надання доступу до заморожених коштів або інших активів

6.6. Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо виключення зі списку та розмороження коштів фізичних та юридичних осіб, які вже не відповідають критеріям щодо включення. Це повинно включати наступне:

- (a) процедури щодо подання запитів про виключення зі списку до Ради Безпеки у випадку, якщо фізичні та юридичні особи, включені відповідно до Резолюції 1267

²⁴ «або» у цьому конкретному випадку означає, що країни повинні поширювати заборону як на своїх громадян, так і на будь-яких фізичних/юридичних осіб на території своєї юрисдикції.

та наступних за нею резолюцій, на думку країни, вже не відповідають критеріям щодо включення. Такі процедури та критерії, за необхідності, повинні узгоджуватися з процедурами, прийнятими Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988²⁵.

- (b) відповідні правові повноваження та процедури або механізми для виключення зі списку та розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, включених відповідно до Резолюції 1373, які вже не відповідають критеріям щодо включення.
 - (c) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюції 1373, процедури, які б дозволяли на запит здійснювати перегляд рішення щодо включення особи у суді або іншому незалежному компетентному органі.
 - (d) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1267 та 1988, механізм, за допомогою якого включена фізична або юридична особа може оскаржити своє включення до списку з метою його перегляду компетентним органом або судом.
 - (e) стосовно включення до санкційного списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, процедури інформування визначених фізичних та юридичних осіб щодо наявності Офісу Уповноваженого ООН відповідно до Резолюції 1904 (2009), який приймає клопотання щодо виключення зі списку.
 - (f) загально відомі процедури вчасного розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і включені особи, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
 - (g) механізми щодо передачі рішення про виключення зі списку та розмороження до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.
- 6.7. Країни повинні надавати доступ до заморожених коштів або інших активів, які є необхідними для покриття основних витрат, для оплати певних видів платежів, витрат та комісій за послуги або для покриття надзвичайних витрат, відповідно до процедур, викладених у Резолюції 1452 та будь-яких наступних резолюціях. На таких підставах, країни повинні надавати доступ до коштів або інших активів, якщо заходи щодо замороження застосовані до фізичних або юридичних осіб, включених на (над) національному рівні країною відповідно до Резолюції 1373.

²⁵ Процедури Комітету 1267/1989 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1989, 2083 та будь-яких Резолюціях, що є їх «наступниками». Процедури Комітету 1988 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1988, 2082 та будь-яких Резолюціях, що є їх «наступниками».

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 6 (ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА ТЕРОРИЗМ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ)

A. ЦІЛЬ

1. Рекомендація 6 встановлює вимогу до кожної країни застосовувати цільові фінансові санкції з метою забезпечення виконання Резолюцій Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй (РБ ООН), які встановлюють вимогу до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якої особи²⁶ (i) визначеної Радою Безпеки ООН (РБ) відповідно до Розділу VII Статуту ООН, згідно з Резолюцією РБ ООН 1267 (1999) та наступними резолюціями²⁷ або (ii) будь-якій фізичній або юридичній особі, визначеній країною відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 (2001).
2. Потрібно наголосити, що жодна із вимог в Рекомендації 6 не має намір замінити заходи або зобов'язання, що можуть бути вже впроваджені з метою вирішення питання щодо коштів або інших активів в контексті кримінального, цивільного або адміністративного розслідування або провадження відповідно до Рекомендації 4 (конфіскація та тимчасові заходи)²⁸. Заходи, передбачені Рекомендацією 6, можуть доповнювати кримінальне провадження проти визначеної фізичної або юридичної особи, та бути впровадженими компетентним органом або судом, але не є обумовленими існуванням такого провадження. Натомість, Рекомендація 6 зосереджує увагу на тимчасові заходи, які є необхідними та особливими в контексті зупинення потоку або використання коштів або інших активів терористичним угрупованням. При визначенні меж та посиленні загальної підтримки для забезпечення ефективного режиму з протидії фінансуванню тероризму, країни повинні додержуватися прав людини, верховенства права та визнавати права добросовісних третіх сторін.

B. ІДЕНТИФІКАЦІЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ФІЗИЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ, ЯКІ ФІНАНСУЮТЬ АБО ПІДТРИМУЮТЬ ТЕРОРИСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

3. Для Резолюції РБ ООН 1267 (1999) та наступних резолюцій включення осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, здійснюється Комітетом 1267, а включення осіб, пов'язаних з Талібаном, та загрозами Афганістану здійснюється Комітетом 1988. При цьому обидва Комітети діють відповідно до Розділу VII Статуту ООН. Для Резолюції 1373 (2001) включення на національному та наднаціональному рівнях здійснюється країною або країнами, які діють за власною ініціативою або за запитом іншої країни, якщо країна, яка одержала запит,

²⁶ Фізична або юридична особа

²⁷ Рекомендація 6 застосовується до усіх чинних та наступних резолюцій після Резолюції 1267 (1999) та будь-яких майбутніх Резолюцій РБ ООН, які встановлюють цільові фінансові санкції за фінансування тероризму. На час прийняття цієї Пояснювальної записки (лютий 2012 року) наступними резолюціями після резолюції 1267 (1999) є: 1333 (2000), 1363 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011), 1989 (2011).

²⁸ Ґрунтуючись на вимогах, наприклад, Конвенції ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин (1998) (Віденська Конвенція) та Конвенції ООН по боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю (2000) (Палермська Конвенція), які містять вимоги щодо замороження, арешту та конфіскації в рамках протидії транснаціональній злочинності. Крім того, Міжнародна конвенція по боротьбі з фінансуванням тероризму (1999) містить зобов'язання щодо замороження, арешту та конфіскації в рамках протидії фінансуванню тероризму. Ці зобов'язання існують окремо від зобов'язань, викладених у Рекомендації 6 та Резолюціях Ради Безпеки ООН щодо фінансування тероризму.

погоджується, що, згідно з відповідними правовими принципами, вимога щодо включення ґрунтується на достатніх підставах або існує обґрунтована підозра, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції 1373 (2001), викладеним у розділі Е.

4. Країни повинні мати повноваження та ефективні процедури або механізми для визначення та ініціювання подання щодо включення фізичних або юридичних осіб, визначених у Резолюції 1267 (1999) та наступних резолюціях відповідно до зобов'язань, викладених у цих Резолюціях РБ ООН²⁹. Такі повноваження та процедури або механізми є важливими для подання фізичних або юридичних осіб до Ради Безпеки для їх включення відповідно до програм РБ щодо формування списків згідно з цими Резолюціями РБ ООН. Країни також повинні мати повноваження та ефективні процедури або механізми для визначення та ініціювання подання щодо включення фізичних або юридичних осіб відповідно до Резолюції 1373 (2001) та згідно із зобов'язаннями, викладеними у цій Резолюції. Такі повноваження та процедури або механізми є важливими для визначення фізичних або юридичних осіб, що відповідають критеріям, викладеним у Резолюції 1373 (2001) та описаним у розділі Е. Режим країни щодо впровадження Резолюції 1267 (1999) та наступних резолюцій, а також Резолюції 1373 (2001) повинен включати наступні елементи:

(а) Країни повинні визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за:

- (i) подання пропозиції до Комітету 1267 щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб, які відповідають критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції 1989 (2011) (щодо Аль-Каїди) та відповідних резолюціях, якщо компетентний орган приймає таке рішення і має підстави вірити, що існують достатні докази для відповідності таким критеріям;
- (ii) подання пропозиції до Комітету 1988 щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб, які відповідають спеціальним критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції 1988 (2011) (щодо Талібану та осіб, пов'язаних з Талібаном, що становлять загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану) та відповідних резолюціях, якщо компетентний орган приймає таке рішення і має підстави вірити, що існують достатні докази для відповідності таким критеріям; та
- (iii) включення фізичних або юридичних осіб, які відповідають спеціальним критеріям, викладеним у Резолюції 1373 (2001), за власною ініціативою країни або після перевірки та виконання, за необхідності, запиту іншої країни, якщо країна, яка одержала запит, погоджується, що, згідно з відповідними правовими принципами, вимога щодо визначення ґрунтується на достатніх підставах або існує обґрунтована підозра, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції 1373 (2001), викладеним у розділі Е.

(б) Країни повинні мати механізм (и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у Резолюції 1988 (2011) та Резолюції 1989 (2011) та відповідних резолюціях, а також Резолюції 1373 (2001) (дивіться розділ Е, в якому викладені чіткі критерії щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН). Це включає повноваження та ефективні процедури або механізми для перевірки

²⁹ Відповідні Резолюції РБ ООН не встановлюють вимогу до країн визначити фізичних або юридичних осіб та подавати їх до відповідних Комітетів ООН, але мають повноваження та ефективні процедури і механізми, що дають можливість це зробити.

та визнання, за необхідності, заходів, ініційованих в рамках механізмів замороження інших країн відповідно до Резолюції 1373 (2001). З метою забезпечення ефективного співробітництва між країнами, країни повинні забезпечити, що при одержанні запиту вони повинні оперативно визначити, чи вони погоджуються, згідно з відповідними (над) національними принципами, з тим, що запит ґрунтується на достатніх підставах або існує обґрунтована підозра, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції 1373 (2001), викладеним у розділі Е.

- (c) Компетентний (і) орган (и) повинен (ні) мати відповідні правові повноваження та процедури або механізми для збору або запиту якомога більше інформації з усіх відповідних джерел для визначення фізичних та юридичних осіб, які, ґрунтуючись на достатніх підставах або обґрунтованій підозрі, відповідають критеріям щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН.
- (d) При вирішенні питання, чи включати (робити подання щодо включення), країни повинні надати стандартні докази «достатніх підстав» або «обґрунтованої підозри». Для включення відповідно до Резолюції 1373 (2001) компетентний орган кожної країни застосовує правові стандарти своєї правової системи щодо виду та обсягу доказів для підтвердження «достатніх підстав» або «обґрунтованої підозри», необхідних для прийняття рішення щодо включення фізичної або юридичної особи та вжиття заходів в рамках механізму замороження. Це відбувається незалежно від того, чи подання щодо включення зроблено за власною ініціативою країни чи на запит іншої країни. Такі включення (пропозиції щодо включення) не повинні обумовлюватися наявністю кримінального провадження.
- (e) При поданні імен до Комітету 1267 для включення у список осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, згідно з Резолюцією 1267 (1999) та наступними резолюціями щодо неї, країни повинні:
 - (i) додержуватися процедур та стандартних форм внесення до списку, затверджених Комітетом 1267;
 - (ii) надавати якомога більше відповідної інформації щодо поданої особи, а саме, достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, в міру можливостей, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення;
 - (iii) якомога детальніше викладати фактичні обставини справи та обґрунтування щодо включення до списку, включаючи: спеціальну інформацію, яка підтверджує, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е стосовно спеціальних критеріїв щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН); характер інформації; підтверджуюча інформація або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропонованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою. Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для Комітету 1267; та
 - (iv) зазначити, чи може їх статус як країни, що надала пропозиції до включення, бути обнародуваним.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (f) При поданні імен до Комітету 1988 для включення у список осіб, пов'язаних з Таїбаном, згідно з Резолюцією 1988 (2011) та наступними резолюціями щодо нього, країни повинні:
- (i) додержуватися процедур внесення до списку, затверджених Комітетом 1988;
 - (ii) надавати якомога більше відповідної інформації щодо поданої особи, а саме достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, в міру можливостей, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення;
 - (iii) якомога детальніше викладати фактичні обставини справи та обґрунтування щодо включення до списку, включаючи: спеціальну інформацію, яка підтверджує, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е стосовно спеціальних критеріїв щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН); характер інформації; підтверджуюча інформація або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропонованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою. Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для Комітету 1988.
- (g) При зверненні до іншої країни щодо визнання заходів, вжитих в рамках механізмів замороження, які повинні бути впровадженими відповідно до Резолюції 1373 (2001), країна, що ініціює це питання, повинна надати якомога детальнішу інформацію щодо запропонованої особи, а саме достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб та спеціальну інформацію, яка підтверджує, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е стосовно спеціальних критеріїв щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН).
- (h) Країни повинні мати процедури, які можуть здійснюватися в інтересах однієї сторони проти фізичної або юридичної особи, яка була визначена і (пропозиція щодо) включення якої розглядається.

С. ЗАМОРОЖЕННЯ ТА ЗАБОРОНА ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАЦІЙ З КОШТАМИ АБО ІНШИМИ АКТИВАМИ ВИЗНАЧЕНИХ ФІЗИЧНИХ АБО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

5. Встановлено вимогу до країн негайно впроваджувати цільові фінансові санкції проти фізичних та юридичних осіб, визначених Комітетом 1267 та Комітетом 1988 (у випадку Резолюції 1267 (1999) та наступних пов'язаних з нею резолюцій), якщо ці Комітети діють відповідно до Розділу VII Статуту ООН. Для Резолюції РБ 1373 (2001), зобов'язання країн негайно вживати заходів щодо замороження та заборони операцій з коштами або іншими активами визначених фізичних або юридичних осіб, зумовлюється включенням на (над) національному рівні, подання щодо якого було направлено країною за власною ініціативою або на запит іншої країни, якщо країна, що одержала запит, переконана відповідно до правових принципів, що запит ґрунтується на достатніх підставах або обґрунтованій підозрі, що запропонована особа відповідає критеріям щодо включення, визначеним у Резолюції РБ 1373 (2001) та викладеним у розділі Е.
6. Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні

компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:

- (a) Країни³⁰ повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів визначених фізичних та юридичних осіб. Ця вимога повинна розповсюджуватися на: усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним терористичним актом, замислом або загрозою; ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; і кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а також кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних та юридичних осіб.
- (b) Країни повинні забороняти своїм громадянам або будь-яким фізичним або юридичним особам в межах своєї юрисдикції надавати будь-які кошти або інші активи, економічні ресурси, або фінансові чи інші пов'язані послуги, прямо або опосередковано, повністю або частково, на користь визначених фізичних або юридичних осіб; юридичних осіб, якими володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та фізичних або юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензії, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН (дивіться нижче розділ E).
- (c) Країни повинні мати механізми передачі списку визначених осіб до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (d) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП³¹ подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони відповідних Резолюцій РБ ООН, включаючи спроби проведення операцій, та забезпечувати ефективне використання такої інформації компетентними органами.
- (e) Країни повинні встановити ефективні заходи захисту добросовісних третіх сторін, які діють належним чином при виконанні зобов'язань за Рекомендацією 6.

D. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СПИСКУ, РОЗМОРОЖЕННЯ ТА НАДАННЯ ДОСТУПУ ДО ЗАМОРОЖЕНИХ КОШТІВ АБО ІНШИХ АКТИВІВ

7. Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо подання запитів

³⁰ У випадку Європейського Союзу, що є наднаціональною юрисдикцією відповідно до Рекомендації 6, законодавство ЄС застосовується наступним чином. Активи визначених фізичних та юридичних осіб заморожуються відповідно до правових актів ЄС та змін, що вносяться до них. Держави-члени ЄС можуть вжити додаткових заходів для забезпечення замороження, а усі фізичні або юридичні особи в межах ЄС повинні не порушувати це замороження та не надавати кошти визначеним фізичним та юридичним особам.

³¹ Резолюції РБ ООН застосовуються до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

про виключення зі списку до Ради Безпеки у випадку, якщо фізичні та юридичні особи, включені відповідно до Резолюції 1267 (1999) та наступних резолюцій, на думку країни, вже не відповідають критеріям щодо включення. У випадку, якщо Комітет 1267 та Комітет 1988 виключив фізичну або юридичну особу зі списку, зобов'язання щодо замороження більше не діє. У випадку подання запитів щодо виключення зі списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, такі процедури та критерії повинні відповідати процедурам, впровадженим Комітетом 1267 та зазначеним у Резолюціях 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1989 (2011) та будь-яких наступних Резолюціях. У випадку подання запитів щодо виключення зі списку осіб, пов'язаних з Талібаном та осіб, які становлять загрозу для миру, безпеки та стабільності Афганістану, такі процедури та критерії повинні відповідати процедурам, впровадженим Комітетом 1988 та зазначеним у Резолюціях 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1989 (2011) та будь-яких наступних Резолюціях.

8. Для фізичних та юридичних осіб, визначених відповідно до Резолюції 1373 (2001), країни повинні мати відповідні правові повноваження та процедури або механізми для розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які вже не відповідають критеріям щодо включення. Країни також повинні мати процедури, які б дозволяли на запит здійснювати перегляд рішення щодо включення особи у суді або іншому незалежному компетентному органі.
9. Для фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я, як і включені особи, які стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) країни повинні розробити та впровадити загально відомі процедури вчасного розмороження коштів або інших активів таких фізичних або юридичних осіб після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
10. Якщо країни визначили, що кошти або інші активи фізичних або юридичних осіб, включених Радою Безпеки або одним з її комітетів з питань застосування санкцій, є необхідними для покриття основних витрат з метою оплати певних видів платежів, витрат та комісій за послуги, або для покриття надзвичайних витрат, країни повинні надати доступ до таких коштів або інших активів відповідно до процедур, викладених у Резолюції 1452 (2002) та будь-яких наступних Резолюціях. На таких підставах країни повинні надавати доступ до коштів або інших активів, якщо заходи щодо замороження застосовані до фізичних або юридичних осіб, включених на (над) національному рівні країною відповідно до Резолюції 1373 (2001) та згідно з Резолюцією 1963 (2010).
11. Країни повинні забезпечити механізм, за допомогою якого включена до списку фізична або юридична особа може поставити під сумнів її включення з метою перегляду цього питання компетентним органом або судом. Стосовно включення до списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, країни повинні інформувати визначені фізичні та юридичні особи щодо наявності Офісу Уповноваженого ООН відповідно до Резолюції 1904 (2009), який приймає клопотання щодо виключення зі списку.
12. Країни повинні мати механізми щодо передачі рішення про виключення зі списку та розмороження до фінансового сектору та визначених не фінансових установ і професій негайно після вжиття таких заходів, та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

Е. КРИТЕРІЇ ВКЛЮЧЕННЯ ДО СПИСКУ ООН

13. Критерії включення до списку, визначені у відповідних Резолюціях Ради Безпеки ООН, наступні:
- (a) **Резолюції РБ ООН 1267 (1999), 1989 (2011) та наступні пов'язані з ними резолюції³²:**
- (i) будь-яка фізична або юридична особа, яка бере участь у фінансуванні, плануванні, сприянні, підготовці або вчиненні діянь або діяльності, спільно з, під іменем, від імені, за підтримки; постачанні, продажі або перевезенні зброї та пов'язаних матеріалів; наймі; а також іншим чином надання підтримки діянням або діяльності Аль-Каїди, або будь-якому її осередку, філії, групі, що відділилася або походить від неї³³; або
 - (ii) будь-яка установа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, визначена відповідно до підпункту 13 (a) (i), або особи, які діють від їх імені або за їх дорученням.
- (b) **Резолюції РБ ООН 1267 (1999), 1988 (2011) та наступні пов'язані з ними резолюції:**
- (i) будь-яка фізична або юридична особа, яка бере участь у фінансуванні, плануванні, сприянні, підготовці або вчиненні діянь або діяльності, спільно з, під іменем, від імені, за підтримки; постачання, продаж або перевезення зброї та пов'язаних матеріалів; найм; а також іншим чином надання підтримки діянням або діяльності включених до списку осіб або інших фізичних осіб, груп, установ та компаній, пов'язаних з Талібаном, що становлять загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану; або
 - (ii) будь-яка установа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, визначена відповідно до підпункту 13 (b) (i) цього пункту, або особи, які діють від їх імені або за їх дорученням.
- (c) **Резолюція РБ ООН 1373 (2001):**
- (i) будь-яка фізична або юридична особа, яка вчинює або здійснює спробу вчинити терористичні акти, або яка бере участь чи сприяє вчиненню терористичних актів;
 - (ii) будь-яка установа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, визначена відповідно до підпункту 13 (c) (i) цього пункту; або
 - (iii) будь-яка фізична або юридична особа, яка діє від імені або за дорученням будь-якої фізичної або юридичної особи, визначеної відповідно до підпункту 13 (c) (i) цього пункту.

³² Рекомендація 6 застосовується до усіх чинних та наступних резолюцій після Резолюції 1267 (1999). На час видання Пояснювальної записки (лютий 2012), наступними резолюціями, пов'язаними з Резолюцією 1267 (1999), є: 1333 (2000), 1367 (2001), 1390 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1526 (2004), 1617 (2005), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) та 1989 (2011).

³³ Пункт 2 Резолюції РБ ООН 1617 (2005) додатково визначає критерії зв'язків з Аль-Каїдою або Усама бін Ладеном.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 7**ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ**

Країни повинні впровадити цільові фінансові санкції з метою забезпечення виконання Резолюцій РБ ООН щодо запобігання, протидії та боротьби з розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням. Ці резолюції встановлюють вимоги до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні інші активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якої фізичній або юридичній особі і) визначеній Радою Безпеки ООН відповідно до Розділу VII Статуту ООН.

Основні Критерії

- 7.1. Країни повинні застосовувати цільові фінансові санкції з метою додержання вимог Резолюцій Ради Безпеки ООН, прийнятих відповідно до Розділу VII Статуту ООН, що стосуються протидії, стримування та зриву розповсюдження зброї масового знищення та її фінансування³⁴.
- 7.2. Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій та повинні діяти таким чином відповідно до наступних стандартів та процедур.
 - (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів включених до списку фізичних та юридичних осіб.
 - (b) Ця беззаперечна вимога повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюються фізичною або юридичною особою, яка включена до списку, пов'язаного із провадженням терористичної діяльності, а не лише ті, що пов'язані з конкретним діянням, замислом або загрозою розповсюдження зброї масового знищення; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюються, прямо або опосередковано, включеними фізичними або юридичними особами, яка включені до відповідних списків; (iii) і кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюються включеними до відповідних списків фізичними або юридичними особами, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням фізичних та юридичних осіб включених до відповідних списків.

³⁴ Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних Резолюцій РБ ООН, що передбачають застосування цільових фінансових санкцій за фінансування розповсюдження зброї масового знищення, будь-яких наступних пов'язаних з ними резолюцій та будь-яких наступних резолюцій РБ ООН, що застосовують цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. На час прийняття Стандартів FATF, до яких відноситься ця Методологія (червень 2017 року), Резолюціями РБ ООН, які застосовують цільові фінансові санкції за фінансування розповсюдження зброї масового знищення є наступні: 1718 (2006) щодо КНДР та їх наступні резолюції 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016) та 2356 (2017).

Резолюція РБ ООН 2231 (2015), схвалює Спільний комплексний план дій, припиняє всі положення Резолюцій РБ ООН стосовно Ірану та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, включаючи 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008), 1874 (2009) та 1929 (2010), але встановлює конкретні обмеження, включаючи цільові фінансові санкції. Вона скасовує санкції в рамках поетапного підходу з взаємними зобов'язаннями, схваленими Радою Безпеки. 16 січня 2016 року – день імплементації Спільного комплексного плану дій.

- (c) Країни повинні забезпечити, щоб будь-які кошти або інші активи не надавалися їх громадянами або будь-якими фізичними чи юридичними особами в межах своєї території на користь фізичних та юридичних осіб включених до списку, якщо на це не надано ліцензії, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.
 - (d) Країни повинні мати механізми передачі списку фізичних та юридичних осіб включених до відповідного списку, до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
 - (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони у відповідних Резолюціях РБ ООН, включаючи інформацію про спроби проведення операцій.
- 7.3. Країни повинні встановити ефективні заходи захисту добросовісних третіх сторін, які діють належним чином, виконуючи вимоги Рекомендації 7. Країни повинні встановити відповідні заходи моніторингу та забезпечення додержання фінансовими установами та ВНУП відповідних законів або нормативно-правових актів, що визначають вимоги відповідно до Рекомендації 7. Недодержання цих законів або нормативно-правових актів повинно каратися цивільними, адміністративними або кримінальними санкціями.
- 7.4. Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо подання до Ради Безпеки запитів про виключення зі списку у випадку, якщо фізичні та юридичні особи включені до списку, пов'язаного із провадженням терористичної діяльності, на думку країни, не відповідають або вже не відповідають критеріям щодо включення³⁵. Це повинно включати:
- (a) забезпечення можливості внесеним у список особам та суб'єктам надсилати запит щодо виключення зі списку інформаційно-координаційному центру з питань виключення, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730, або повідомлення фізичних та юридичних осіб включених до списку, про надсилання запиту безпосередньо інформаційно-координаційному центру.
 - (b) загально відомі процедури розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і фізичні та юридичні особи включені до списку, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
 - (c) надання доступу до коштів або інших активів, якщо країни дійшли висновку, що мають місце виняткові умови, викладені у Резолюціях РБ ООН 1718 та 2231, відповідно до процедур, визначених у цих резолюціях; та

³⁵ У випадку Резолюції РБ ООН 1718 та її наступних резолюцій, такі процедури та критерії повинні відповідати інструкціям або процедурам, впровадженим Радою Безпеки відповідно до Резолюції 1730 (2006) та будь-яких наступних пов'язаних з нею резолюцій, включаючи в рамках механізму інформаційно-координаційного центру, створеного відповідно до цієї резолюції.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (d) механізми щодо передачі рішення про виключення зі списку та розмороження до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.
- 7.5. Стосовно контрактів, договорів або зобов'язань, які виникли до дати, з якої рахунки підпали під цільові фінансові санкції:
- (a) країни повинні дозволяти додавати до рахунків, заморожених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1718 або 2231, відсотків або інших доходів, одержаних за цими рахунками, або платежів за контрактами, договорами або зобов'язаннями, які виникли до дати, в яку ці рахунки стали об'єктом положень цієї резолюції за умови, що такі відсотки, інші доходи та платежі залишаються об'єктом цих положень та замороження; та
- (b) заходи замороження, вжиті відповідно до Резолюції 1737 та продовжені Резолюцією РБ ООН 2231 чи вжиті відповідно до Резолюцією РБ ООН 2231, не повинні перешкоджати фізичній чи юридичній особі включеної до списку, здійснювати платежі за контрактом, що набрав чинності до внесення цієї фізичної або юридичної особи до списку, за умови що: (i) відповідні країни дійшли висновку, що контракт не пов'язаний з будь-якими забороненими речами, матеріалами, обладнанням, товарами, технологіями, допомогою, навчанням, фінансовою допомогою, інвестиціями, брокерськими послугами або іншими послугами, зазначеними у Резолюції РБ ООН 2231 та майбутніх наступних резолюціях; (ii) відповідні країни дійшли висновку, що платіж не був прямо або опосередковано одержаний фізичною або юридичною особою, який є предметом заходів у параграфі 6 Додатку В стосовно Резолюції РБ ООН 2231; та (iii) відповідні країни подали попереднє повідомлення до Ради Безпеки про намір здійснити або одержати такі платежі або надати дозвіл, за необхідності, на розмороження коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів з цією метою за десять робочих до надання такого дозволу.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 7

(ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ)

A. ЦІЛЬ

1. Рекомендація 7 встановлює вимогу до кожної країни застосовувати цільові фінансові санкції³⁶ з метою забезпечення виконання Резолюцій Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй (РБ ООН), які встановлюють вимогу до країн негайно заморожувати кош-

³⁶ Рекомендація 7 спрямована на застосування цільових фінансових санкцій. До них відносяться конкретні обмеження, викладені в резолюції 2231 (2015) Ради Безпеки (див. Додаток В, пункти 6 (с) та (d)). Однак, потрібно зазначити, що відповідні Резолюції РБ ООН набагато ширші та передбачають інші види санкцій (наприклад заборону подорожувати) та інші види фінансових санкцій (наприклад, фінансова заборона здійснення діяльності та положення щодо застосування заходів обачливості). Стосовно інших видів фінансових положень, FATF видала не зобов'язуючі інструкції, які країнам бажано враховувати при впровадженні відповідних Резолюцій РБ ООН. Стосовно цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, FATF також видала не зобов'язуючі інструкції, які країнам рекомендується враховувати при впровадженні відповідних Резолюцій РБ ООН.

ти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні інші активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якої особи³⁷ або включених у список юридичних осіб визначеній Радою Безпеки ООН (РБ) відповідно до Розділу VII Статуту ООН, згідно з Резолюціями РБ ООН, які стосуються запобігання та протидії фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення³⁸.

2. Потрібно наголосити, що жодна із вимог в Рекомендації 7 не має наміру замінити заходи або зобов'язання, що можуть бути вже впроваджені з метою вирішення питання щодо коштів або інших активів в контексті кримінального, цивільного або адміністративного розслідування або провадження, згідно з вимогами міжнародних договорів або Резолюцій РБ ООН, пов'язаних із запобіганням розповсюдження зброї масового знищення³⁹. Основна увага Рекомендації 7 полягає у запобіжних заходах, які є необхідними та унікальними в контексті зупинення надходження коштів або інших активів розповсюдjuвачам чи з метою розповсюдження; і використання коштів або інших активів розповсюдjuвачами чи з метою розповсюдження, як того вимагає Рада Безпеки ООН (Рада Безпеки).

В. ВКЛЮЧЕННЯ ДО СПИСКУ

3. Включення до списку здійснюється Радою Безпеки у вигляді додатків до відповідних резолюцій або Комітетами РБ ООН, створених відповідно до цих резолюцій. Не існує чіткого зобов'язання, за яким держави-члени надають пропозиції щодо включення до Ради Безпеки або відповідних Комітетів РБ ООН. Однак, на практиці, рішення Ради Безпеки або відповідних Комітетів першочергово залежать від запитів щодо включення держав-членів. Резолюція РБ ООН 1718 (2006) передбачає, що відповідні Комітети повинні видати інструкції, які можуть бути необхідними для сприяння застосування заходів, визначених цією Резолюцією та будь-якими пов'язаними з нею резолюціями. Резолюція 2231 (2015) передбачає, що Рада Безпеки вживатиме необхідних практичних заходів для безпосереднього виконання завдань, пов'язаних з впровадження резолюції.
4. Країни повинні розглянути можливість встановлення повноважень та ефективних процедур або механізмів подання до Ради Безпеки пропозицій щодо включення фізичних

³⁷ Фізичній або юридичній особі

³⁸ Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних Резолюцій РБ ООН, що передбачають застосування цільових фінансових санкцій за фінансування розповсюдження зброї масового знищення, до будь-яких наступних пов'язаних з ними Резолюцій та будь-яких наступних Резолюцій РБ ООН, які накладають фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. На час видання цієї Пояснювальної записки (червень 2017 року) резолюцій РБ ООН, які передбачають застосування цільових фінансових санкцій за розповсюдження зброї масового знищення, наступні: 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016) та 2356 (2017). Резолюція 2231 (2015), схвалений Спільний Комплексний план дій, який припинив всі положення резолюцій, що стосуються Ірану та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, включаючи 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) та 1929 (2010), але встановили конкретні обмеження, включаючи цільові фінансові санкції. Це скасовує санкції в рамках поетапного підходу з взаємними зобов'язаннями, схваленими Радою Безпеки. 16 січня 2016 року був прийнятий Спільний всеосяжний план дій (JCPOA).

³⁹ Грунтуючись на викладених вимогах, наприклад, Договору про заборону розповсюдження ядерної зброї, Конвенції «Про заборону розробки, виробництва та накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про її знищення», Конвенції «Про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення», а також Резолюції РБ ООН 1540 (2004) та 2235 (2016). Ці вимоги існують окремо від вимог, встановлених Рекомендацією 7 та Пояснювальною запискою до неї.

або юридичних осіб згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН, які накладають цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Тому країни повинні розглянути наступні питання:

- (a) визначення компетентного органу (ів), виконавчого або судового, який відповідатиме за:
 - (i) подання пропозиції до Комітету з питань застосування санкцій 1718 щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб, які відповідають критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції РБ ООН 1718 (2006) та наступних пов'язаних з нею резолюціях⁴⁰, якщо цей орган приймає таке рішення і має підстави вірити, що існують достатні докази для відповідності таким критеріям (дивіться розділ Е, що визначає чіткі критерії включення до списку згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН); та
 - (ii) подання пропозиції до Ради Безпеки щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб, які відповідають спеціальним критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції РБ ООН 2231 (2015) та наступних пов'язаних з нею резолюціях, якщо компетентний орган приймає таке рішення і має підстави вірити, що існують достатні докази для відповідності таким критеріям (дивіться розділ Е, що визначає спеціальні критерії включення до списку згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН).
- (b) наявність механізму (ів) визначення осіб для включення у список, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у Резолюції 1718 (2006), 2231 (2015) та наступних пов'язаних з ними резолюціях (дивіться розділ Е, в якому викладені конкретні критерії щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН). Такі процедури повинні забезпечувати визначення, відповідно до існуючих (над) національних принципів, чи існують достатні або обґрунтовані підстави для подання пропозиції щодо включення.
- (c) наявність відповідних правових повноважень та процедур або механізмів для збору або запиту якомога більше інформації з усіх відповідних джерел для визначення фізичних та юридичних осіб, які, ґрунтуючись на достатніх підставах або обґрунтованій підозрі або вважаються такими що відповідають критеріям щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН.
- (d) при прийнятті рішення, чи подавати пропозицію щодо включення у список, врахування критеріїв Розділу Е цієї Пояснювальної записки. При поданні пропозиції щодо включення компетентний орган кожної країни застосовує правові принципи свої правової системи із додержанням прав людини, повагою до верховенства права та визнанням прав невинуватих третіх сторін.
- (e) при поданні імен до Комітету з питань застосування санкцій 1718 згідно з Резолюцією РБ ООН 1718 (2006) та наступними пов'язаними з нею резолюціями, або до Ради Безпеки згідно з Резолюцією 2231 (2015) та наступними пов'язаними з нею резолюціями, країни повинні надати якомога більше деталей щодо:
 - (i) поданої особи, а саме, достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних та юридичних осіб; а також

⁴⁰ Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних та наступних резолюцій, пов'язаних з Резолюцією РБ ООН 1718 (2006). На час видання цієї Пояснювальної записки (червень 2017 р.), наступною резолюцією до Резолюції 1718 (2006) є: Резолюція 1874 (2009 р.), Резолюція 2087 (2013 р.), Резолюція 2094 (2013 р.), Резолюція 2270 (2016 р.), Резолюція 2321 (2016) та Резолюція 2356 (2017).

- (ii) чіткої інформації, яка обґрунтовує визначення фізичної або юридичної особи як такої, що відповідає спеціальним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е, в якому викладені спеціальні критерії щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН).
- (f) наявність процедур, які нададуть можливість, у випадку необхідності, в односторонньому порядку вчиняти дії проти ідентифікованої фізичної або юридичної особи, пропозиція щодо включення якої розглядається.

С. ЗАМОРОЖЕННЯ ТА ЗАБОРОНА ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАЦІЙ З КОШТАМИ АБО ІНШИМИ АКТИВАМИ ВКЛЮЧЕНИХ ФІЗИЧНИХ АБО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

5. Встановлено вимогу до країн негайно впроваджувати цільові фінансові санкції проти включених фізичних та юридичних осіб:
 - (a) у випадку Резолюції 1718 (2006) та наступних пов'язаних з нею резолюцій, Радою Безпеки у додатках до відповідних резолюцій або Комітетом РБ з питань застосування санкцій 1718⁴¹;
 - (b) у випадку Резолюції 2231 (2015) та наступних пов'язаних з нею резолюцій прийнятих Радою Безпеки, діючи відповідно до Розділу VII Статуту ООН;
6. Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:
 - (a) Країни⁴² повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів включених фізичних та юридичних осіб. Ця вимога повинна розповсюджуватися на: усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють включені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним діянням, замислом або загрозою розповсюдження зброї масового знищення; ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, включені фізичні або юридичні особи; і кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють включені фізичні або юридичні особи, а також кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених фізичних та юридичних осіб.
 - (b) Країни повинні забезпечити, щоб будь-які кошти або інші активи не надавалися їх громадянами або будь-якими фізичними чи юридичними особами в межах своєї території на користь включених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН (дивіться нижче розділ Е).

⁴¹ Як зазначено в резолюції 2270 (2016) (п. 32), це також стосується суб'єктів Уряду Кореїської Народно-Демократичної Республіки або Робочої партії Кореї, визначені країнами, як ті що пов'язані з програмами ядерних або балістичних ракет КНДР або іншими діями, забороненими резолюцією 1718 (2006) та наступними пов'язаними з нею резолюціями.

⁴² У випадку Європейського Союзу, що є наднаціональною юрисдикцією відповідно до Рекомендації 7, активи включених фізичних та юридичних осіб заморожуються відповідно до рішень та постанов Ради (з поправками) в рамках спільної зовнішньої політики і політики безпеки ЄС. Держави-члени ЄС можуть вжити додаткових заходів для забезпечення замороження, а усі фізичні або юридичні особи в межах ЄС повинні не порушувати це замороження та не надавати кошти включеним фізичним та юридичним особам

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (c) Країни повинні мати механізми передачі списку включених осіб до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (d) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП⁴³ подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони відповідних Резолюцій РБ ООН, включаючи спроби проведення операцій, та забезпечувати ефективне використання такої інформації компетентними органами.
- (e) Країни повинні встановити ефективні заходи захисту добросовісних третіх сторін, які діють належним чином, виконуючи вимоги Рекомендації 7.
- (f) Країни повинні встановити відповідні заходи моніторингу та забезпечення додержання фінансовими установами та ВНУП відповідних законів або нормативно-правових актів, що визначають вимоги відповідно до Рекомендації 7. Недодержання цих законів або нормативно-правових актів повинно каратися цивільними, адміністративними або кримінальними санкціями.

D. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СПИСКУ, РОЗМОРОЖЕННЯ ТА НАДАННЯ ДОСТУПУ ДО ЗАМОРОЖЕНИХ КОШТІВ АБО ІНШИХ АКТИВІВ

- 7. Країни повинні розробити та впровадити загально відомі процедури щодо подання запитів про виключення зі списку до Ради Безпеки у випадку, якщо включені фізичні та юридичні особи, на думку країни, не або вже не відповідають критеріям щодо включення. У випадку, якщо Рада Безпеки або відповідний Комітет з питань застосування санкцій виключив фізичну або юридичну особу зі списку, зобов'язання щодо замороження більше не діє. Такі процедури та критерії повинні відповідати інструкціям або процедурам, впровадженим Радою Безпеки відповідно до Резолюції 1730 (2006) та будь-яких наступних пов'язаних з нею резолюцій, включаючи в рамках механізму інформаційно-координаційного центру, створеного відповідно до цієї резолюції. Країни повинні забезпечити можливість внесенням у список фізичним та юридичним особам надсилати запит щодо виключення зі списку інформаційно-координаційному центру з питань виключення, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730 (2006), або повинні повідомляти включених фізичних або юридичних осіб про надсилання запиту безпосередньо інформаційно-координаційному центру.
- 8. Для фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я, як і включені фізичні або юридичні особи, які стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) країни повинні розробити та впровадити загально відомі процедури вчасного розмороження коштів або інших активів таких фізичних або юридичних осіб після перевірки, що така фізична або юридична особа не є включеною до списку.
- 9. Якщо країни визначають, що мають місце виняткові умови, викладені у Резолюціях РБ ООН 1718 (2006) та 2231 (2015) були дотримані, країни повинні надати доступ до коштів або інших активів відповідно до процедур, визначених у цих резолюціях.
- 10. Країни повинні надавати доступ, окрім рахунків, заморожених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1718 (2006) або 2231 (2015), до відсотків або інших доходів, одержаних за цими

⁴³ Резолюції РБ ООН застосовуються до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни.

рахунками, або платежів за контрактами, договорами або зобов'язаннями, які мали місце до дати, в яку ці рахунки стали об'єктом положень цієї резолюції за умови, що такі відсотки, інші доходи та платежі залишаються об'єктом цих положень та замороження.

11. Заходи замороження, вжиті відповідно до Резолюції 1737 (2006), та в продовження в Резолюції 2231 (2015) або прийнята на виконання Резолюція 2231 (2015), не повинні перешкоджати включеним фізичній або юридичній особі здійснювати платежі за контрактом, що набрав чинності до внесення цієї фізичної або юридичної особи до списку, за умови що:
 - (a) відповідні країни дійшли висновку, що контракт не пов'язаний з будь-якими забороненими речами, матеріалами, обладнанням, товарами, технологіями, допомогою, навчанням, фінансовою допомогою, інвестиціями, брокерськими послугами або іншими послугами, зазначеними у Резолюції 2231 (2015) та у наступних пов'язаних з нею резолюціях;
 - (b) відповідні країни дійшли висновку, що платіж не був прямо або опосередковано одержаний фізичною або юридичною особою, яка підпадає під дію заходів, передбачених пунктом 6 Додатка В відповідно до Резолюції 2231 (2015); та
 - (c) відповідні країни подали попереднє повідомлення до Ради Безпеки про намір здійснити або одержати такі платежі або надати дозвіл, за необхідності, на розмороження коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів з цією метою за десять робочих до надання такого дозволу⁴⁴.
12. Країни повинні мати механізми щодо передачі рішення про виключення зі списку та розмороження до фінансового сектору та визначених не фінансових установ і професій негайно після вжиття таких заходів, та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути власниками цільових коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

Е. КРИТЕРІЇ ВКЛЮЧЕННЯ ДО СПИСКУ ООН

13. Критерії включення до списку, визначені у відповідних Резолюціях Ради Безпеки ООН, наступні:
 - (a) **Щодо КНДР – Резолюції 1718 (2006), 2087 (2013), 2094 (2013) та 2270 (2016)**
 - (i) будь-яка фізична або юридична особа, залучена до програм, пов'язаних з ядерним озброєнням Кореїської Народно- Демократичної Республіки (КНДР), зброєю масового знищення та балістичними ракетами;
 - (ii) будь-яка фізична або юридична особа, яка надає підтримку програмам, пов'язаним з ядерним озброєнням КНДР, зброєю масового знищення та балістичними ракетами, включаючи із застосуванням незаконних методів;
 - (iii) будь-яка фізична або юридична особа, яка діє від імені або за дорученням будь-якої фізичної або юридичної особи, включеної відповідно до підпункту 13 (a) (i)

⁴⁴ У випадку, якщо включена до списку фізична або юридична особа є фінансовою установою, юрисдикції повинні враховувати інструкції FATF, видані як додаток до документу «Впровадження фінансових положень Резолюцій Ради Безпеки ООН по боротьбі з розповсюдженням зброї масового знищення», прийнятого у червні 2013 року.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

або підпункту 13 (a) (ii); або⁴⁵

- (iv) будь-яка фізична або юридична особа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, включена відповідно до підпункту 13 (a) (i) або підпункту 13 (a) (ii)⁴⁶;
- (v) будь-яка фізична або юридична особа, яка допомагає ухилятися від санкцій або порушує положення Резолюцій 1718 (2006) та 1874 (2009);
- (vi) будь-яка фізична або юридична особа, яка внесла свій внесок у заборонені програми КНДР, заходи, заборонені резолюціями, пов'язаними з КНДР, або ухилилась від положень; або
- (vii) будь-який суб'єкт уряду КНДР чи Робочої партії Кореї або фізична чи юридична особа, що діє від їх імені або під їх керівництвом, або будь-який суб'єкт, що є власністю або контролюється ними, визначені країнами які ті що пов'язані з програмами ядерних або балістичних ракет КНДР або іншими діями, забороненими резолюцією 1718 (2006) та наступними пов'язаними з нею резолюціями.

(b) Щодо Ірану – Резолюція 2231 (2015):

- (i) будь-яка фізична або юридична особа, яка займається чутливою в плані розповсюдження ядерною діяльністю Ірану безпосередньо пов'язана з цим або надавала підтримку, або брала участь розробці систем доставки ядерної зброї, в тому числі шляхом залучення у закупівлі заборонених предметів, товарів, обладнання, матеріалів та технологій, зазначених у додатку В Резолюції 2231 (2015), всупереч іранському зобов'язанню зазначеному в Спільному всеосяжному плані дій (JCPOA);
- (ii) будь-яка фізична або юридична особа, яка допомагає визначеним фізичним або юридичним особам ухилятися або діяти у невідповідності до Спільного всеосяжного плану дій (JCPOA) або Резолюції 2231 (2015); та
- (iii) будь-яка фізична або юридична особа, яка діє від імені або за дорученням будь-якої фізичної або юридичної особи, визначеної у підпункті 13 (b) (i), підпункті 13 (b) (ii), та/або підпункті 13 (b) (iii) або установи, якою володіють або яку контролюють.

⁴⁵ Кошти або активи цих фізичних або юридичних осіб заморожуються незалежно від того, чи вони спеціально визначені Комітетом. Крім того, резолюція 2270 (2016), ОР23, розширила сферу цільових зобов'язань щодо фінансових санкцій, передбачених резолюцією 1718 (2006), застосовуючи їх до питань управління в сфері судових перевезень, зазначених у додатку III резолюції 2270 (2016).

⁴⁶ Із того ж джерела

РЕКОМЕНДАЦІЯ 8**НЕПРИБУТКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ**

Країнам потрібно переглянути адекватність законів та нормативно-правових актів, що стосуються організацій, які можуть бути використані у фінансуванні тероризму. Особливо чутливи ми у цьому сенсі є неприбуткові організації, і країни мають забезпечити, щоб такі організації не використовувались:

- (a) терористичними організаціями, що видають себе за законних юридичних осіб;
- (b) з метою експлуатації законних юридичних осіб в якості каналів для фінансування тероризму, включаючи їх використання з метою уникнення заморожування активів; та
- (c) для покриття або приховування незаконного переведення коштів, призначених для законних цілей, терористичним організаціям.

Основні Критерії

Застосовуючи ризик-орієнтований підхід

8.1. Країни повинні:

- (a) не порушуючи вимог Рекомендації 1, оскільки не всі неприбуткові організації за своєю суттю є високо ризиковими (деякі можуть становити незначний ризик чи взагалі не нести собою ризик), визначити, яка підгрупа організацій підпадає під визначення FATF⁴⁷ «неприбуткова організація», та використовувати усі відповідні джерела інформації, з метою встановлення особливостей і видів неприбуткових організацій, які, в силу своєї діяльності або характеристик, знаходяться під загрозою використання для фінансування тероризму⁴⁸,
- (b) встановити характер загроз, які несуть терористичні організації неприбутковим організаціям, які перебувають під загрозою ризику, а також яким чином терористи використовують такі неприбуткові організації;
- (c) переглядати адекватність заходів, у тому числі законодавство та нормативно-правові акти, які стосуються сектору неприбуткових організацій, що можуть бути використані для сприяння фінансуванню тероризму для того, щоб мати можливість вживати відповідних та ефективних заходів з усунення виявлених ризиків; та
- (d) періодично здійснювати оцінку сектору шляхом розгляду нової інформації про потенційну уразливість сектору до терористичної діяльності з метою забезпечення ефективного вжиття заходів. Постійне охоплення питань щодо фінансування тероризму.

⁴⁷ Для цілей зазначеної Рекомендації, неприбуткова організація відноситься до юридичної особи, установи чи організації, яка в першу чергу здійснює збір чи витрачання коштів для благодійних, релігійних, культурних, освітніх, соціальних або братських цілей, чи для здійснення інших видів «добрих справ».

⁴⁸ Наприклад, така інформація може бути надана регуляторами, податковими органами, ПФР, організаціями-донорами чи правоохоронними органами та розвідувальними органами.

Послідовна (безперервна) інформаційно-роз'яснювальна робота з питань ФТ

8.2. Країни повинні:

- (a) мати чітку політику для забезпечення відповідальності, цілісності, та довіри суспільства до адміністрації і управління неприбуткових організацій;
- (b) підтримувати та здійснювати програми залучення та освітні програми з метою підвищення та поглиблення обізнаності серед неприбуткових організацій, а також серед співтовариства донорів щодо потенційних вразливостей неприбуткових організацій до загроз та ризиків використання їх для фінансування тероризму, та стосовно заходів, яких можуть вживати неприбуткові організації для захисту їх від такого використання;
- (c) співпрацювати з неприбутковими організаціями з метою розробки та удосконалення кращих практик для усунення ризиків та вразливостей до фінансування тероризму і таким чином захистити їх від використання для фінансування тероризму; та
- (d) сприяти неприбутковим організаціям у здійсненні операцій через регульовані фінансові канали, по можливості, пам'ятаючи про різні можливості фінансових секторів у різних країнах та у різних сферах невідкладних благодійних та гуманітарних питань.⁴⁹

Ризик-орієнтовний цільовий нагляд або моніторинг неприбуткових організацій

8.3. Країни повинні вживати заходів щодо сприяння ефективному нагляду чи моніторингу таким чином, щоб вони мали можливість продемонструвати вжиття ризик-орієнтовних заходів до неприбуткових організацій, які є під загрозою бути використаними для фінансування тероризму.²⁸

8.4. Компетентні органи повинні:

- (a) здійснювати моніторинг додержання неприбутковими організаціями вимог даної Рекомендації, у тому числі вживати до них ризик-орієнтовних заходів, відповідно до Критерію 8.3⁵⁰; та
- (b) бути спроможними застосовувати ефективні, пропорційні та переконливі санкції за порушення законодавства неприбутковими організаціями та особами, які діють від імені цих неприбуткових організацій⁵¹;

⁴⁹ Певні приклади заходів, які можуть застосовуватись до неприбуткових організацій, повністю або частково, в залежності від встановлених ризиків, детально викладені в підпункті б (b) Інформаційної записки до Рекомендації 8. Також, ймовірно, що існуючі регуляторні та інші заходи вже достатньо можуть усувати наявний ризик фінансування тероризму неприбуткових організацій в юрисдикції, не зважаючи на те, що необхідно періодично здійснювати повторну оцінку ризиків фінансування тероризму відносно сектору неприбуткових організацій.

⁵⁰ У цьому контексті, процесуальні норми і положення можуть включати процесуальні норми і стандарти, які застосовуються саморегульованими організаціями та акредитованими установами.

⁵¹ Ряд таких санкцій може включати заморожування рахунків, усунення довірених осіб, штрафи, скасування повноважень, позбавлення ліцензії та реєстрації. Це не повинно перешкоджати паралельному проведенню цивільного, адміністративного чи кримінального провадження до неприбуткових організацій чи до осіб, які діють відповідно від їх імені.

Ефективний збір інформації та розслідування

8.5. Країни повинні:

- (a) наскільки це можливо, забезпечувати ефективну співпрацю, координацію та обмін інформацією між усіма відповідними органами або організаціями, які мають інформацію про неприбуткові організації;
- (b) бути компетентними у проведенні розслідувань та мати можливість здійснювати перевірку тих неприбуткових організацій щодо яких існує підозра використання їх для фінансування тероризму, або, тих, які активно сприяють терористичній діяльності чи діяльності терористичних організацій;
- (c) забезпечити повний доступ до інформації стосовно адміністрації та управління окремих неприбуткових організацій (у тому числі фінансову та програмну інформацію) під час проведення розслідування; та
- (d) встановити відповідні механізми для забезпечення того, щоб інформація оперативного передавалася відповідним компетентним органам для здійснення превентивних або слідчих дій, коли є підозри або розумні підстави підозрювати, що неприбуткова організація: (1) використовується для фінансування тероризму/чи є прикриттям для збору коштів терористичною організацією, (2) використовується в якості каналу для фінансування тероризму, у тому числі з метою уникнення заморожування рахунків, або інших форм сприяння тероризму (3) приховує чи маскує таємні перекази коштів, призначені для законних цілей, але перенаправлені в інтересах терористів чи терористичних організацій.

Здатність ефективно відповідати на міжнародні запити щодо інформації стосовно не прибуткових організацій

- 8.6. Країни повинні визначити відповідні контактні пункти і процедури реагування на міжнародні запити про надання інформації щодо конкретних неприбуткових організацій, що підозрюються у фінансуванні тероризму або інших формах підтримки терористичної діяльності.

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 8
(НЕПРИБУТКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ)****A. ВСТУП**

1. З огляду на різноманітність правових форм, які можуть мати неприбуткові організації (НПО), в залежності від країни, FATF прийняла функціональне визначення НПО. Це визначення ґрунтується на тих видах діяльності і характеристиках організації, які становлять ризик для їх використання у фінансуванні тероризму, а не на тому лише факті, що така організація діє на некомерційній основі. Для цілей цієї Рекомендації НПО відноситься до юридичної особи або утворення або організації, яка, у першу чергу, займається збором або виділенням коштів для таких цілей, як благодійні, релігійні, культурні, освітні, соціальні або «братерські», або для проведення інших видів «добрих справ». Без шкоди для рекомендації 1, ця Рекомендація застосовується тільки до тих НПО, які підпадають під визначення FATF НПО. Це не охоплює усі види НПО.
2. НПО відіграють важливу роль у світовій економіці та у багатьох національних економіках і соціальних системах. Їх зусилля доповнюють діяльність державного та приватного сек-

торів у наданні основних послуг, розраду і надію нужденним по всьому світу. FATF визнає значимість НПО в наданні цих важливих благодійних послуг разом із складністю в наданні послуг тим хто їх потребує, часто в зонах високого ризику і зонах конфлікту, і вітає зусилля НПО в задоволенні цих потреб. FATF також визнає намір і зусилля на сьогоднішній день НПО для забезпечення прозорості в рамках своїх операцій і запобігання їх використання у фінансуванні тероризму, в тому числі шляхом розробки програм, спрямованих на запобігання радикалізації і насильницького екстремізму. Поточна міжнародна кампанія проти фінансування тероризму, на жаль, показала, що терористи і терористичні організації використовують сектор неприбуткових організацій для збору та переказу коштів, матеріально-технічного забезпечення, заохочення вербування терористів або іншої підтримки терористичних організацій та діяльності. Крім того, були випадки, коли терористи створюють фіктивні благодійні установи або беруть участь у шахрайському зборі коштів для цих цілей. Це зловживання не тільки сприяє терористичній діяльності, а й підриває довіру спонсорів і ставить під загрозу саму цілісність НПО. Заходи щодо захисту НПО від потенційного використання у фінансуванні тероризму повинні бути цільові і відповідно до ризик-орієнтованого підходу. Крім того, важливо, щоб такі заходи застосовувались у спосіб, який відповідає зобов'язанням країн відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй і міжнародного права в галузі прав людини.

3. Деякі НПО можуть бути уразливі для використання у фінансуванні тероризму з цілої низки причин. НПО користуються суспільною довірою, мають доступ до значних джерел фінансування і часто використовують великі суми готівки. Крім того, деякі НПО діють по всьому світу, що забезпечує основу для національних і міжнародних операцій і фінансових операцій, часто в межах або поблизу тих областей, які найбільш схильні до терористичної діяльності. У деяких випадках, терористичні організації скористалися цими перевагами НПО, щоб проникнути в сектор і використовувати кошти та операції НПО для покриття витрат або підтримки терористичної діяльності.

V. ЗАВДАННЯ ТА ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ

4. Метою Рекомендації 8 є забезпечення, щоб НПО не використовувались терористичними організаціями: (i) видавали себе за легітимних суб'єктів; (ii) використовували легальні установи в якості каналів для фінансування тероризму, в тому числі з метою уникнути заморожування рахунків, або (iii) приховували або маскували таємні переміщення коштів, призначених для законних цілей, але використаних для терористичних цілей. У цій Пояснювальній записці підхід до досягнення цієї мети базується на таких загальних принципах:
 - (a) Ризик-орієнтований підхід, при якому застосовуються цільові заходи при ідентифікації загроз використання НПО у фінансуванні тероризму, є важливим, враховуючи різноманітність в рамках окремих національних секторів, різний ступінь уразливості кожного сектора до використання у фінансуванні тероризму, потребу забезпечити продовження процвітання законної благодійної діяльності, а також обмежені ресурси і повноваження, доступні для боротьби з фінансуванням тероризму в кожній країні.
 - (b) Гнучкість у розробці національної протидії фінансуванню тероризму в секторі НПО також має важливе значення для того, щоб дозволити йому розвиватися з плином часу, адже країна стикається зі зміною характеру загрози фінансування тероризму.
 - (c) Минулі і поточні приклади використання НПО у фінансуванні тероризму вимагають від країн вжиття ефективних і відповідних заходів, які повинні бути співрозмірними ризикам, виявленим при ризик-орієнтованому підході.

- (d) Конкретні заходи, вжиті країнами для захисту НПО від використання у фінансуванні тероризму, не повинні порушувати або перешкоджати законній благодійній діяльності. Швидше за все, такі заходи повинні сприяти прозорості і викликати більшу впевненість у цьому секторі у спонсорів і широкої громадськості, що благодійні фонди і послуги будуть одержані законними бенефіціарами. Системи, які сприяють досягненню високого ступеня прозорості, чесності та довіри громадськості до управління та функціонування усіх НПО, є невід'ємною частиною забезпечення того, що сектор не буде використано для фінансування тероризму.
- (e) Країнам слід виявляти та вживати ефективних та співрозмірних заходів проти НПО, які або використовуються, або активно підтримують терористів чи терористичні організації, з урахуванням специфіки справи. Країни повинні бути спрямовані на запобігання та переслідування, у мірі необхідності, фінансування тероризму та інші форми підтримки терористичної діяльності. У випадку, коли НПО, які підозрюються або причетні до фінансування тероризму та інших форм підтримки терористичної діяльності, ідентифіковані, головним пріоритетом країни повинно бути розслідування і припинення такого терористичного фінансування або підтримки. Заходи, які вживаються з цією метою, повинні, наскільки це можливо, уникнути негативного впливу на невинуватих і законних одержувачів благодійної діяльності. Однак, цей інтерес не може замінити необхідність вжиття негайних та ефективних заходів для досягнення мети, яка полягає у припиненні фінансування тероризму або інших форм терористичної підтримки з боку НПО.
- (f) Розвиток відносин співробітництва між державним та приватним секторами та НПО має вирішальне значення для розуміння ризиків, пов'язаних із НПО, та розробки стратегій для зменшення ризиків, підвищення рівня інформованості та зміцнення можливостей з протидії використанню НПО у фінансуванні тероризму. Країни повинні заохочувати розвиток наукових досліджень та обмін інформацією у НПО для вирішення питань, пов'язаних з фінансуванням тероризму.

С. ЗАХОДИ

5. Без шкоди для вимог Рекомендації 1, так як не всі НПО за своєю природою високо ризикові (і деякі з них можуть взагалі не представляти практично ніякого ризику), країни повинні визначити, яка підгрупа організацій підпадає під визначення НПО FATF. В рамках цієї діяльності, країни повинні використовувати усі доступні джерела інформації з метою виявлення особливостей і видів неприбуткових організацій, які в силу своєї діяльності або характеристик, знаходяться під загрозою використання у фінансуванні тероризму⁵². Це також має вирішальне значення для визначення характеру загрози з боку терористичних організацій до НПО, які знаходяться у зоні ризику, а також, як терористичні організації використовують такі НПО. Країни повинні розглянути питання про відповідність заходів, в тому числі законів і підзаконних актів, які регулюють питання підгрупи сектору НПО, які можуть бути використані для підтримки фінансування тероризму, з тим, щоб мати можливість прийняти пропорційні та ефективні заходи щодо усунення виявлених ризиків. Зазначена діяльність може приймати різні форми і може або не може бути у письмовому вигляді. Країнам також слід періодично переглядати сектор шляхом аналізу нової інформації про потенційні вразливості сектора до терористичної діяльності з метою забезпечення життя ефективних заходів.

⁵² Наприклад, така інформація може надаватись регуляторами, податковими органами, ПФР, спонсорськими організаціями або правоохоронними органами та розвідувальними органами.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

6. Існує широкий спектр підходів у визначенні, попередженні та боротьбі з використанням НПО у фінансуванні тероризму. Ефективний підхід, однак, є той, який включає в себе всі чотири елементи: (а) послідовне охоплення, (б) цільові ризик-орієнтовані контроль і моніторинг (с) ефективні розслідування та збір інформації (д) ефективні механізми міжнародного співробітництва. Наступні заходи представляють собою конкретні заходи, які країни повинні вжити щодо кожного з цих елементів з метою захисту свого НПО від потенційних можливостей бути використаними у фінансуванні тероризму.

(а) Послідовне охоплення, що стосується питань фінансування тероризму

- (i) Країни повинні мати чітку політику для забезпечення прозорості, чесності та довіри до адміністрації і управління всіх НПО.
- (ii) Країнам слід заохочувати і здійснювати всеохоплюючі та інформаційні програми з підвищення обізнаності серед НПО та спонсорів про уразливість НПО бути використаними у фінансуванні тероризму та ризиків фінансування тероризму, а також заходів, які НПО можуть вжити, щоб захистити себе від таких зловживань.
- (iii) Країнам слід співпрацювати з НПО, щоб розвивати і вдосконалювати кращу практику боротьби з ризиками фінансування тероризму та вразливостями, таким чином захищаючи їх від зловживань.
- (iv) Країнам слід заохочувати НПО проводити операції через регульовані фінансові канали, де це можливо, враховуючи різні можливості фінансового сектора в різних країнах і в різних сферах актуальних благодійних і гуманітарних проблем.

(б) Цільові ризик-орієнтовані нагляд або моніторинг НПО

Країни повинні вжити заходів для сприяння ефективному нагляду і контролю. Підхід за принципом «один розмір підходить всім» був би несумісний з належної реалізації ризик-орієнтованого підходу, як це передбачено відповідно до 1 Рекомендації стандартів FATF. На практиці країни повинні бути в змозі продемонструвати, що ризик-орієнтовані заходи застосовуються до НПО ризику щодо ризиків бути використаними у фінансуванні тероризму. Також є можливим, що існуючі нормативні та інші заходи можуть бути достатніми для усунення ризиків щодо можливості використання НПО у фінансуванні тероризму у юрисдикції, хоча ризики фінансування тероризму у секторі повинні періодично переглядатися⁵³. Відповідні органи повинні стежити за дотриманням НПО вимог цієї Рекомендації, в тому числі вжиття ризик-орієнтованих заходів. Відповідні органи повинні мати можливість застосовувати ефективні, адекватні та стримуючі санкції за порушення з боку НПО або осіб, що діють від імені цих НПО⁵⁴. Нижче наведені деякі приклади заходів, які можуть бути застосовані до НПО, в цілому або частково, в залежності від виявлених ризиків:

- (i) НПО повинні мати ліцензію або бути зареєстрованими. Ця інформація повинна бути

⁵³ У цьому контексті правила та інструкції можуть включати правила та стандарти, що застосовуються саморегульованими організаціями та акредитованими установами.

⁵⁴ Низка таких санкцій може включати замороження рахунків, відсторонення довірених осіб, штрафи, позбавлення сертифікату, ліцензії та реєстрації. Це не повинно виключати паралельного цивільного, адміністративного або кримінального провадження до неприбуткових організацій або осіб, які діють, за потреби, від їх імені.

доступна компетентним органам та за можливості громадськості⁵⁵.

- (ii) НПО повинні зберігати інформацію про: (1) цілі і завдання своєї заявленої діяльності (2) ідентифікацію особи (осіб), які володіють, контролюють або спрямовують їх діяльність, в тому числі керівників, членів правління та довірених осіб. Ця інформація повинна надаватися громадськості або безпосередньо від НПО організацій або через відповідні органи.
 - (iii) НПО повинні видавати річні фінансові звіти, які надають детальний аналіз доходів і витрат.
 - (iv) НПО повинні мати заходи контролю, щоб переконатися, що всі кошти будуть повністю враховані і витрачатимуться у спосіб, що узгоджується з цілями і завданнями заявленої діяльності НПО.
 - (v) НПО повинні зробити все можливе, щоб підтвердити особу, повноваження і гарну репутацію своїх бенефіціарів⁵⁶ і асоційованих НПО та те, що вони не використовують благодійні фонди з метою фінансування тероризму⁵⁷. В будь-якому разі НПО не зобов'язанні проводити комплексну перевірку клієнтів. НПО організації повинні також докласти всіх зусиль для документування особи своїх основних спонсорів та поважати їх конфіденційність. Кінцева мета цієї вимоги полягає в тому, щоб запобігти використанню коштів, призначених для благодійності з метою фінансування тероризму та терористичних організацій.
 - (vi) НПО повинні вести не менше п'яти років облік внутрішніх і міжнародних операцій, які повинні бути досить детальними, щоб переконатися, що кошти були витрачені відповідно до цілей і завдань організації, і повинні надавати їх компетентним органам на відповідний запит. Це також відноситься і до інформації, зазначеної у пунктах (i) та (ii). Там, де це доречно, звіти про благодійну діяльність та фінансові операції котрі здійснюються неприбутковими організаціями, також можуть мати публічний для громадськості характер.
- (c) Ефективний збір інформації та розслідування
- (i) країни повинні забезпечити ефективну співпрацю, координацію та обмін інформацією в максимально можливій мірі на усіх рівнях відповідних органів або організацій, які мають інформацію про НПО.
 - (ii) країни повинні мати досвід розслідування і можливості для перевірки тих НПО, які підозрюються чи експлуатуються або активно підтримують терористичну діяльність або терористичні організації.

⁵⁵ Специфічні вимоги щодо ліцензування або реєстрації з метою протидії фінансуванню тероризму не є необхідними. Наприклад, в деяких країнах, неприбуткові організації вже зареєстровані податковими органами, які здійснюють моніторинг в контексті надання їм сприятливого режиму оподаткування (наприклад, податкові кредити або податкові пільги).

⁵⁶ Термін бенефіціари відноситься до фізичних осіб чи груп фізичних осіб, які отримують благодійну, гуманітарну чи інші види допомоги через послуги НПО.

⁵⁷ Це не означає, що НПО мають ідентифікувати кожну конкретну особу, оскільки така вимога була б не завжди можливою і буде, в деяких випадках, перешкоджати здатності НПО надавати необхідні послуги.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (iii) країнам слід забезпечити повний доступ до інформації щодо керівництва та управління неприбутковими організаціями (в тому числі фінансової та програмної інформації), яка може бути отримана в ході розслідування.
- (iv) країнам слід створити відповідні механізми для забезпечення того, щоб, коли є підозри або розумні підстави підозрювати, що НПО: (1) є прикриттям для збору коштів терористичною організацією, (2) використовується в якості каналу для фінансування тероризму, у тому числі з метою уникнення заморожування рахунків, або (3) приховує чи маскує таємні перекази коштів, призначені для не законних цілей, а перенаправлені в інтересах терористів чи терористичних організацій, ця інформація оперативно передавалася відповідним компетентним органам для здійснення превентивних або слідчих дій.
- (d) Здатність ефективно реагувати на міжнародні запити про надання інформації щодо НПО, котрі викликають занепокоєння. Відповідно до Рекомендацій з питань міжнародного співробітництва, країни повинні визначити відповідні контактні пункти і процедури реагування на міжнародні запити про надання інформації щодо конкретних НПО, що підозрюються у фінансуванні тероризму або інших формах підтримки терористичної діяльності.

D. РЕСУРСИ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ НАГЛЯДУ, МОНІТОРИНГУ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ

- 7. Країни повинні забезпечити органи, відповідальні за здійснення нагляду, моніторингу та розслідування у сфері сектору НПО адекватними фінансовими, людськими та технічними ресурсами.

Глосарій специфічних термінів, що використовуються у цій Рекомендації

Відповідні органи	Компетентні органи, включаючи регулюючі органи, податкові органи, ПФР, правоохоронні органів, розвідувальні служби, акредитуючі установи, а також потенційно саморегулівні організації в деяких юрисдикціях.
Асоційовані неприбуткові організації	Включають іноземні філії міжнародних неприбуткових організацій.
Бенефіціари (вигодоодержувачі)	Ті фізичні особи або групи фізичних осіб, які одержують благодійну, гуманітарну або інші види допомоги через послуги неприбуткових організацій.
Неприбуткові організації	Юридичні особи, установи або організації, які своєю основною метою ставлять збір та розподіл коштів для благодійних, релігійних, культурних, освітніх або братерських цілей, або для здійснення інших видів доброчинності.
Використання у фінансуванні тероризму	Використання терористами та терористичними організаціями НПО для залучення чи переміщення коштів, надання матеріально-технічної підтримки, заохочення чи сприяння вербуванню терористів, або іншим чином підтримки терористів чи терористичних організацій та операцій.

D. ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 9

ЗАКОНИ ПРО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТАЄМНИЦІ ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ

Країни повинні забезпечити, щоб закони про збереження фінансовими установами таємниці не перешкождали виконанню рекомендацій FATF.

Основні Критерії

- 9.1. Закони про таємницю фінансової установи не повинні перешкождати виконанню Рекомендацій FATF⁵⁸.

⁵⁸ Питання, що можуть викликати занепокоєння – це спроможність компетентних органів мати доступ до інформації, яка є для них необхідною для належного здійснення функцій з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму; обмін інформацією між компетентними органами на національному або міжнародному рівні, а також обмін інформацією між фінансовими установами, що вимагається Рекомендаціями 13, 16 або 17.

НАЛЕЖНА ПЕРЕВІРКА КЛІЄНТА ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ ДАНИХ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 10

ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА⁵⁹

Фінансовим установам повинно бути заборонено відкривати анонімні рахунки або рахунки на явно фіктивні імена.

Для фінансових установ повинні бути встановлені вимоги вживати заходи належної перевірки клієнта, у разі:

- (i) встановлення ділових відносин;
- (ii) проведення окремих операцій: (i) що перевищують відповідний визначений поріг (USD/EUR 15 000), або (ii) грошових електронних переказів за обставин, наведених у Пояснювальній записці до Рекомендації 1б;
- (iii) існування підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму; або
- (iv) існування сумнівів у фінансової установи щодо достовірності чи достатності попередньо одержаних даних щодо ідентифікації клієнта.

Принцип, що фінансові установи повинні здійснювати заходи належної перевірки клієнта, повинен бути визначений у законі. Кожна країна може визначити, яким чином вона встановлюватиме зобов'язання щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта – через закон або інші нормативно-правові акти.

Заходи належної перевірки клієнта, яких слід вживати, є наступними:

- (a) ідентифікація клієнта і перевірка особи клієнта з використанням надійних документів, даних чи інформації, одержаної з незалежних джерел;
- (b) визначення вигодоодержувача і життя відповідних заходів для перевірки його особи таким чином, щоб фінансова установа була переконана в тому, що вона знає, хто є вигодоодержувачем. Для юридичних осіб та правових утворень це повинно включати розуміння фінансовою установою структури власності і контролю клієнта;
- (c) розуміння та, за необхідності, одержання інформації про мету та очікуваний характер ділових відносин;
- (d) життя постійних заходів обачливості щодо ділових відносин і спостереження за операціями, що здійснюються у процесі таких відносин з метою забезпечення відповідності операцій, що проводяться, наявній в установі інформації про клієнта, його бізнес і характер ризику, включаючи, у разі потреби, джерело коштів.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати кожен із заходів належної перевірки клієнта, визначених у пунктах «а» – «d», і повинні визначити, якою мірою їх застосовувати, використовуючи підхід, що ґрунтується на оцінці ризику, відповідно до Пояснювальних записок до цієї Рекомендації та Рекомендації 1.

⁵⁹ Вимога, що фінансові установи повинні здійснювати заходи належної перевірки клієнта, повинна бути встановлена у законі, хоча конкретні вимоги можуть бути викладені в підзаконних актах.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані перевіряти особу клієнта і вигодоодержувача до або під час встановлення ділових відносин чи проведення операцій для непостійних клієнтів. Країни можуть дозволяти фінансовим установам проводити перевірку після встановлення ділових відносин, якщо це доречно з точки зору практичності у випадках, коли здійснюється ефективне управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму і коли це необхідно, щоб не перешкоджати нормальному веденню бізнесу.

Якщо фінансова установа не може виконувати відповідні вимоги пунктів (а) – (с) (які передбачають відповідне визначення ступеню заходів ризик-орієнтованого підходу), вона повинна бути зобов'язана відмовити у відкритті рахунку, започаткуванні ділових відносин чи здійсненні операції; або припинити ділові відносини та розглянути питання про можливість подання повідомлення про підозрілу операцію щодо такого клієнта.

Ці вимоги повинні застосовуватися до усіх нових клієнтів, хоча фінансові установи повинні застосовувати їх також до існуючих клієнтів, виходячи із важливості та ризику, і своєчасно застосовувати правила обачливості до таких існуючих відносин.

Основні Критерії

10.1. Фінансовим установам повинно бути заборонено відкривати анонімні рахунки (або рахунки на очевидно фіктивні імена).

Коли потрібно здійснювати заходи належної перевірки клієнта

10.2. До фінансових установ повинні бути встановлені вимоги вживати заходи належної перевірки клієнта, у разі:

- (e) встановлення ділових відносин;
- (f) проведення окремих операцій, що перевищують відповідний визначений поріг (USD/EUR 15 000), включаючи ситуації, коли транзакція здійснюється як окрема операція або з іншими операціями, які виявилися пов'язаними;
- (g) проведення окремих операцій, які є грошовими електронними переказами за обставин, наведених у Рекомендації 16 та Пояснювальній записці до неї;
- (h) існування підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, незважаючи на будь-які які винятки або пороги, які згадуються будь-де у Рекомендаціях FATF; або
- (i) існування сумнівів у фінансової установи щодо достовірності чи достатності попередньо одержаних ідентифікаційних даних клієнта.

Необхідні заходи належної перевірки, що застосовуються до усіх клієнтів

10.3. До фінансових установ повинна бути встановлена вимога здійснювати ідентифікацію клієнта (постійну або разову, фізичної або юридичної особи), а також перевіряти особу клієнта, використовуючи надійні документи, дані або інформацію (ідентифікаційні дані) з незалежного джерела.

10.4. До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти, чи будь-яка особа, що має намір діяти від імені клієнта, уповноважена на такі дії, а також здійснювати ідентифікацію та перевірку такої особи.

10.5. До фінансових установ повинна бути встановлена вимога визначати вигодоодержувача та вживати відповідних заходів для перевірки його особи, використовуючи відповідну

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

інформацію або дані, одержані з надійного джерела, таким чином, щоб фінансова установа була переконана в тому, що вона знає, хто є вигодоодержувачем.

- 10.6. Фінансові установи повинні розуміти та, за необхідності, одержувати інформацію щодо мети та очікуваного характеру ділових відносин.
- 10.7. До фінансових установ повинна бути встановлена вимога вживати постійних заходів обачливості щодо ділових відносин, включаючи:
- (a) моніторинг операцій, що здійснюються у процесі таких відносин, з метою переконання, що ці операції відповідають наявній в установі інформації про клієнта, його бізнес і профіль ризику, включаючи, у разі потреби, джерело коштів; та
 - (b) забезпечення, щоб документи, дані або інформація, зібрані у процесі здійснення заходів належної перевірки клієнта, постійно відповідним чином оновлювалися шляхом здійснення перегляду існуючих записів, особливо для високоризикових категорій клієнтів.

Спеціальні заходи належної перевірки клієнта для юридичних осіб та утворень

- 10.8. Стосовно клієнтів – юридичних осіб та організацій, фінансова установа повинна розуміти характер діяльності клієнта, його власності та структури контролю.
- 10.9. Стосовно клієнтів – юридичних осіб та організацій, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та перевірку особи клієнта, з'ясувавши наступну інформацію:
- (a) найменування, правова форма і доказ існування;
 - (b) повноваження, які регулюють і зобов'язують юридичну особу або утворення, а також імена осіб, які обіймають відповідну керівну посаду в юридичній особі або організації; та
 - (c) адреса зареєстрованого офісу та, якщо відрізняється, основне місце здійснення ділової діяльності.
- 10.10. Для клієнтів – юридичних осіб,⁶⁰ фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію бенефіціарних власників клієнта та вживати обґрунтованих заходів для перевірки таких осіб шляхом здійснення наступних заходів:
- (a) ідентифікувати фізичних осіб (якщо такі є⁶¹), які врешті-решт мають контрольну частку⁶² у власності юридичної особи; та

⁶⁰ Якщо клієнт або власник контрольної частки – компанія, зареєстрована на фондовій біржі та підпадає під вимоги щодо розкриття (або відповідно до правил фондової біржі або відповідно до закону чи нормативно-правових актів), які встановлюють зобов'язання забезпечити відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності, або це філіал з контрольною часткою такої компанії, не є необхідним визначати та перевіряти особу будь-якого акціонера або бенефіціарного власника таких компаній. Відповідна ідентифікаційна інформація може бути одержана з публічного реєстру, від клієнта або з інших надійних джерел.

⁶¹ Частки у праві власності можуть бути настільки диверсифікованими, що там немає фізичних осіб (які діють самостійно або спільно), що здійснюють контроль над юридичною особою або організацією через право власності)

⁶² Контрольна частка у власності залежить від структури власності компанії. Вона може ґрунтуватися на порозі, наприклад, будь-яка особа, яка володіє більше, ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25%).

- (b) коли існує сумнів щодо пункту (а), чи особа (и), яка (і) має (ють) контрольну частку у власності, є бенефіціарним (и) власником (и), або якщо немає фізичної особи, яка здійснює контроль через право власності, ідентифікувати фізичних осіб (якщо такі є), які здійснюють контроль над юридичною особою чи утворенням через інші засоби; та
 - (c) якщо немає фізичних осіб, визначених відповідно до пунктів (а) або (b), ідентифікувати відповідну фізичну особу, яка обіймає керівну посаду.
- 10.11. Для клієнтів – правових утворень, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію бенефіціарних власників клієнта та вживати обґрунтованих заходів для перевірки таких осіб шляхом здійснення наступних заходів:
- (a) для трастів, потрібно ідентифікувати довірительів, довірених осіб, піклувальників (якщо такі є), бенефіціарів⁶³ або групу бенефіціарів та будь-яку іншу фізичну особу, яка врешті здійснює ефективний контроль над трастом (включаючи через ланцюжок контролю/ власності);
 - (b) для осіб з іншою правовою структурою, ідентифікувати осіб, які займають аналогічну або схожу посаду.

Заходи належної перевірки клієнта для бенефіціарів полісів страхування життя

- 10.12. На додаток до заходів належної перевірки клієнта, що повинні здійснюватися щодо клієнта та бенефіціарного власника, фінансові установи повинні вживати наступних заходів належної перевірки клієнта до бенефіціара (ів) полісів страхування життя та інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, після ідентифікації/визначення бенефіціара (ів):
- (a) для бенефіціара, визначеного як конкретна фізична або юридична особа або організація – з'ясування імені (найменування) особи;
 - (b) для бенефіціара, визначеного за допомогою ознак або класу або іншими засобами – одержання достатньої інформації про бенефіціара, щоб фінансова установа змогла встановити особу бенефіціара на час виплати.
 - (c) для обох вищезазначених випадків, перевірка особи бенефіціара повинна здійснюватися на момент виплати.

- 10.13. Бенефіціар полісів страхування життя повинен вважатися фінансовою установою відповідним фактором ризику при визначенні, чи потрібно застосовувати посилені заходи перевірки клієнта. Якщо фінансова установа визначає, що бенефіціар, який є юридичною особою або організацією, становить підвищений ризик, тоді посилені заходи перевірки клієнта на час виплати повинні включати обґрунтовані заходи ідентифікації та перевірки особи бенефіціарного власника бенефіціара на час виплати.

Час перевірки

- 10.14. До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти особу клієнта та бенефіціарного власника до або під час встановлення ділових відносин або проведення операцій

⁶³ Для бенефіціара (ів) трастів, які характеризуються ознаками або класом, фінансова установа повинна одержати достатню інформацію про бенефіціара, щоб переконатися, що вона зможе встановити особу бенефіціара на час виплати або коли бенефіціар матиме намір реалізувати свої права, надані йому.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

для окремих клієнтів; або (якщо дозволено) фінансові установи можуть завершити перевірку після встановлення ділових відносин за умови, що:

- (a) це має місце, коли це доцільно з практичної точки зору;
- (b) важливо не переривати звичайне ведення ділової діяльності; та
- (c) здійснюється ефективне управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму.

10.15. Фінансовим установам також потрібно встановити процедури управління ризиками в умовах, за яких клієнт може налагодити ділові відносини до закінчення перевірки.

Існуючі клієнти

10.16. Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи належної перевірки клієнта до існуючих клієнтів⁶⁴ на основі важливості та ризику, а також проводити у відповідний час заходи обачливості щодо існуючих відносин, враховуючи, чи були і коли були попередньо здійснені заходи належної перевірки клієнта, а також адекватність одержаних даних.

Підхід, що ґрунтується на оцінці ризику

10.17. Фінансові установи повинні вживати посилені заходи належної перевірки клієнта у випадках, коли ризик відмивання коштів або фінансування тероризму високий.

10.18. У випадку, якщо після проведення країною або фінансовою установою аналізу ризиків було визначено низький ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, фінансовим установам можна дозволити здійснювати спрощені заходи належної перевірки клієнта. Спрощені заходи повинні бути співрозмірними з факторами низького ризику, але є неприйнятними у випадку підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму або коли мають місце специфічні високоризикові ситуації.

Незадовільне виконання заходів належної перевірки клієнта

10.19. У випадку, коли фінансова установа не спроможна виконати відповідні заходи належної перевірки клієнта:

- (a) їй потрібно заборонити відкривати рахунок, встановлювати ділові відносини або проводити операцію; або до неї повинна бути встановлена вимога припинити ділові відносини та
- (b) до неї повинна бути встановлена вимога розглянути питання щодо направлення повідомлення про підозрілу операцію клієнта.

Заходи належної перевірки клієнта та розголошення такої інформації

10.20. У випадках, коли у фінансовій установі існує підозра щодо відмивання коштів або фінансування тероризму та вона обґрунтовано вважає, що здійснення заходів належної перевірки клієнта буде натяком клієнту, вона може прийняти рішення не проводити цю процедуру, але повинна подати повідомлення про підозрілу операцію.

⁶⁴ Існуючі клієнти на момент набрання чинності нових вимог національного законодавства.

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 10 (ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА)

A. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА ТА РОЗГОЛОШЕННЯ

1. Якщо, під час встановлення або у ході ділових відносин з клієнтом, або при здійсненні разових операцій, фінансова установа має підозру, що операції стосуються відмивання коштів або фінансування тероризму, установа повинна:
 - (a) звичним чином здійснити ідентифікацію та перевірку особи⁶⁵ клієнта та вигодоодержувача, постійного або разового, незалежно від будь-яких виключень або визначеного порогу, які б застосовувалися в іншому випадку; та
 - (b) надіслати повідомлення про підозрілу операцію до підрозділу фінансової розвідки відповідно до Рекомендації 20.
2. Рекомендація 21 забороняє фінансовим установам, їх директорам, посадовим особам та працівникам розкривати той факт, що повідомлення про підозрілі операції або пов'язана інформація передається до ПФР. Існує ризик того, що клієнта за цих умов можна ненавмисно попередити, коли фінансова установа прагне виконати зобов'язання щодо його належної перевірки. Поінформованість клієнтів про можливу передачу повідомлень про підозрілі операції або розслідування може поставити під загрозу майбутні зусилля з розслідування підозрюваних операцій з відмивання коштів або фінансування тероризму.
3. Таким чином, якщо фінансові установи мають підозру, що операції пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, вони повинні враховувати ризик розголошення при здійсненні заходів належної перевірки клієнта. Якщо установа обґрунтовано вважає, що здійснення заходів належної перевірки клієнта буде натяком клієнту або потенційному клієнту, вона може прийняти рішення не проводити цю процедуру, але повинна подати повідомлення про підозрілу операцію. Установи повинні забезпечити, щоб їх співробітники знали і були уважними до цих питань при проведенні заходів належної перевірки клієнта.

B. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА – ОСОБИ, ЯКІ ДІЮТЬ ВІД ІМЕНІ КЛІЄНТА

4. При здійсненні дій, зазначених у пунктах (a) та (b) заходів належної перевірки клієнта, визначених у Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути також зобов'язані перевірити, чи особа, яка має намір діяти від імені клієнта, уповноважена на це, а також ідентифікувати та перевірити її.

C. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА ДЛЯ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

5. При здійсненні заходів належної перевірки клієнтів, які є юридичними особами або сто-

⁶⁵ Документи, дані або інформація з надійних, незалежних джерел вважатимуться надалі «ідентифікаційними даними».

ронами правових утворень⁶⁶, фінансові установи повинні бути зобов'язані здійснювати ідентифікацію та перевірку клієнтів, а також знати характер їх діяльності, форму власності і структуру управління. Метою вимог, нижчевикладених у пунктах (а) і (b), що стосуються ідентифікації та перевірки клієнта і фактичного власника, є два аспекти: по-перше, запобігання незаконному використанню юридичних осіб та організацій за рахунок отримання достатніх відомостей про клієнта, щоб мати можливість правильно виявити ризики потенційного відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з діловими відносинами, та, по-друге, вжиття належних заходів для зниження ризиків. Як дві сторони одного процесу, ці вимоги можуть взаємодіяти і доповнювати один одного природним чином. У зв'язку з цим, фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) Здійснювати ідентифікацію та перевіряти особу клієнта. Види інформації, яка зазвичай може бути необхідною для виконання цієї функції, наступні:
 - (i) назва, правова форма і доказ існування – ідентифікація може здійснюватися шляхом перевірки, наприклад, свідоцтва про реєстрацію юридичної особи, свідоцтва про правовий статус та фінансовий стан юридичної особи, угоди про партнерство засновників, довіреності або іншої документації від надійного незалежного джерела, що підтверджує назву, форму і поточне існування клієнта.
 - (ii) повноваження, які регулюють і зобов'язують юридичну особу або організацію (наприклад, меморандум і статут компанії), а також імена осіб, які обіймають відповідну керівну посаду в юридичній особі або організації (наприклад, директорів компанії, довіреної особи).
 - (iii) адреса зареєстрованого офісу та, якщо відрізняється, основне місце здійснення ділової діяльності.
- (b) Здійснювати ідентифікацію бенефіціарних власників клієнта та вживати обґрунтованих заходів⁶⁷ для перевірки таких осіб, використовуючи наступну інформацію:
 - (i) Для юридичних осіб⁶⁸:
 - (i.i) ідентифікувати фізичну особу (якщо такі є – адже частки у праві власності можуть бути настільки диверсифікованими, що там немає фізичних осіб (які діють самостійно або спільно), що здійснюють контроль над юридичною особою або організацією через право власності), які зрештою мають

⁶⁶ У цих рекомендаціях посилання на такі сторони правових утворень, як трасти (або інші подібні), які є клієнтом фінансової установи або ВНУП або проводять операцію, відносяться до ситуації, коли фізична або юридична особа, яка є довіреною особою, встановлює ділові відносини або здійснює операції від імені вигодоодержувачів або відповідно до умов довіреності. Звичайні вимоги здійснення належної перевірки клієнтів, які є фізичними або юридичними особами, будуть продовжуватися застосовуватися, в тому числі відповідно до пункту 4 Пояснювальної записки 10, але додаткові вимоги до довіреності та бенефіціарних власників довіреності (як визначено) також будуть застосовуватися.

⁶⁷ При визначенні обґрунтованості здійснення заходів з перевірки особи, потрібно враховувати ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, які становить клієнт або ділові відносини.

⁶⁸ Заходи (i. i) до (i. iii) не передбачають альтернативний вибір, а представляють собою зростаючі заходи, де кожний захід повинен використовуватися після застосування попереднього заходу, якщо не було встановлено бенефіціарного власника.

контрольну частку⁶⁹ у власності юридичної особи; та

- (i.ii) тою мірою, коли існує сумнів щодо пункту (i. i), чи особа (и), яка (і) має (ють) контрольну частку у власності, є бенефіціарним (и) власником (и), або якщо немає фізичної особи, яка здійснює контроль через право власності, особу фізичних осіб (якщо такі є), які здійснюють контроль над юридичною особою через інші засоби.
- (i.iii) якщо немає фізичних осіб, визначених відповідно до пунктів (i. i) або (i. ii), фінансові установи повинні ідентифікувати та вжити обґрунтованих заходів для перевірки відповідних фізичних осіб, які обіймають керівну посаду в юридичній особі.

(ii) Для сторін правових утворень:

- (ii.i) трасти – довірители, довірені особи, захисники (якщо такі є), бенефіціари або група бенефіціарів⁷⁰, та будь-яка інша фізична особа, яка врешті здійснює ефективний контроль над трастом (включаючи через ланцюжок контролю/право власності);
- (ii.ii) інші види сторін правових утворень – перевірка осіб, які займають аналогічну або схожу посаду.

Якщо клієнт або власник контрольної частки – компанія, зареєстрована на фондовій біржі та підпадає під вимоги щодо розкриття (або відповідно до правил фондової біржі або відповідно до закону чи нормативно-правових актів), які встановлюють зобов'язання забезпечити відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності, або філіал з контрольною часткою такої компанії, не є необхідним визначати та перевіряти особу будь-якого акціонера або бенефіціарного власника таких компаній.

Відповідні ідентифікаційні дані можуть бути одержані з публічного реєстру, від клієнта або з інших надійних джерел.

D. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА ДЛЯ БЕНЕФІЦІАРІВ ПОЛІСІВ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ

б. Для страхування життя або інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, фінансові установи повинні, на додаток до заходів належної перевірки клієнта, що повинні здійснюватися щодо клієнта та бенефіціарного власника, вживати заходів належної перевірки клієнта до бенефіціара (ів) полісів страхування життя та інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, після ідентифікації/визначення бенефіціара (ів):

- (а) для бенефіціара (ів), визначеного як конкретна фізична або юридична особа або сторона правового утворення – з'ясування імені (найменування) особи;

⁶⁹ Контрольна частка у власності залежить від структури власності компанії. Вона може ґрунтуватися на порозі, наприклад, будь-яка особа, яка володіє більше, ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25%).

⁷⁰ Для бенефіціара (ів) трастів, які характеризуються ознаками або класом, фінансові установи повинні одержати достатню інформацію про бенефіціара, щоб переконатися, що вона зможе встановити особу бенефіціара на час виплати, або коли бенефіціар матиме намір реалізувати свої права, надані йому.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

(b) для бенефіціара (ів), визначеного за допомогою ознак або класу (наприклад, подружжя, діти на час виникнення страхового випадку) або іншими засобами (наприклад, за заповітом) – одержання достатньої інформації про бенефіціара, щоб перекоонатися, що фінансова установа зможе встановити особу бенефіціара на час виплати.

Інформація, зібрана відповідно до пункту (а) та/або (b), повинна документуватися та зберігатися відповідно до положень Рекомендації 11.

7. Для обох випадків, зазначених у пункті б (а) та (b), перевірка особи бенефіціара (ів) повинна здійснюватися на час виплати.
8. Бенефіціар полісів страхування життя повинен вважатися фінансовою установою відповідним фактором ризику при визначенні, чи потрібно застосовувати посилені заходи перевірки клієнта. Якщо фінансова установа визначає, що бенефіціар, який є юридичною особою або стороною правового утворення, становить підвищений ризик, тоді посилені заходи перевірки клієнта на час виплати повинні включати обґрунтовані заходи ідентифікації та перевірки особи бенефіціарного власника бенефіціара.
9. Якщо фінансова установа не спроможна виконати пункти б та 8, вона повинна розглянути питання надання повідомлення про підозрілі операції.

Е. ПОКЛАДАННЯ НА ПОПЕРЕДНЬО ЗДІЙСНЕНУ ІДЕНТИФІКАЦІЮ ТА ПЕРЕВІРКУ

10. Заходи належної перевірки клієнта, викладені у Рекомендації 10, не передбачають, що фінансові установи повинні на постійній основі здійснювати ідентифікацію та перевірку особи клієнта кожного разу, коли клієнт здійснює операцію. Установа має право покладатися на вже здійснені заходи ідентифікації та перевірки, якщо тільки вона не має сумнівів щодо достовірності інформації. Випадки ситуацій, за яких установа може мати такі сумніви, виникають, коли є підозра у відмиванні коштів цим клієнтом або коли мають місце значні зміни у способі функціонування рахунку клієнта, що не відповідає характеру ділової діяльності цього клієнта.

Ф. ЧАС ПЕРЕВІРКИ

11. Приклади видів обставин (на додаток до тих, які стосуються бенефіціарів страхування життя) у випадках, які передбачають можливість завершення перевірки після встановлення ділових відносин, адже важливим є не переривати звичайне ведення ділової діяльності, включають:
 - Ведення ділової діяльності дистанційно (без безпосереднього контакту).
 - Операції з цінними паперами. У сфері цінних паперів компанії та посередники можуть бути зобов'язані здійснювати операції дуже швидко, згідно з умовами ринку, у той час, коли клієнт зв'язується з ними, тому операція може бути здійснена до завершення перевірки особи клієнта.
12. Фінансовим установам також потрібно встановити процедури управління ризиками щодо умов, за яких клієнт може налагодити ділові відносини до закінчення перевірки. Такі процедури повинні включати низку таких заходів, як обмеження кількості, видів та/або суми операцій, що можуть бути здійснені, а також моніторинг великих та складних операцій, що перевищують очікувані норми для цього виду ділових відносин.

G. ІСНЮЮЧІ КЛІЄНТИ

13. Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи належної перевірки клієнта до існуючих клієнтів⁷¹ на основі важливості та ризику, а також проводити у відповідний час заходи обачливості щодо існуючих відносин, враховуючи, чи були і коли попередньо здійснені заходи належної перевірки клієнта та адекватність одержаних даних.

H. РИЗИК-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД⁷²

14. Нижчезазначені приклади не є обов'язковими елементами Стандартів FATF і включаються лише для керівництва. Приклади не мають намір бути всеосяжними, і хоча вони вважаються допоміжними індикаторами, вони можуть не підходити до усіх обставин.

Підвищені ризики

15. Існують обставини, за яких ризик відмивання коштів або фінансування тероризму підвищений, тому повинні вживатися посилені заходи належної перевірки клієнта. При здійсненні оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з певними видами клієнтів, країнами або географічними територіями, певними товарами, послугами, операціями або каналами постачання, приклади потенційних високоризикових ситуацій (на додаток до викладених у Рекомендаціях 12-16, включають наступне:

(a) фактори ризику, пов'язаного з клієнтом:

- Ділові відносини здійснюються за незвичних обставин⁷³ (наприклад, значна необґрунтована географічна відстань між фінансовою установою та клієнтом).
- Клієнти нерезиденти.
- Юридичні особи або організації, які є особистими держателями активів.
- Компанії, які мають номінальних акціонерів або акції на пред'явника.
- Ділові відносини, які передбачають великий обсяг готівки.
- Структура власності компанії, яка є незвичною або занадто складною, зважаючи на характер діяльності клієнта.

(b) фактори ризику, пов'язаного з країною або географічною територією⁷³:

- Країни, визначені надійними джерелами, такими як звіти взаємної оцінки або звіти детальної оцінки, а також опубліковані наступні звіти про прогрес, в яких зазначено, що вони не мають належної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

⁷¹ Існуючі клієнти на час набрання чинності національними вимогами.

⁷² Підхід, оснований на оцінці ризику, не застосовується до обставин, коли вимагаються заходи належної перевірки клієнта, але можуть бути використані для визначення обсягу таких заходів.

⁷³ Відповідно до Рекомендації 19 для країн обов'язковим є встановити вимогу для фінансових установ застосовувати посилені заходи належної перевірки клієнта, якщо FATF закликає до таких заходів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- Країни, які підпадають під санкції, ембарго або аналогічні заходи, застосовані, наприклад, ООН.
 - Країни, визначені надійними джерелами як такі, що мають високий рівень корупції або іншої злочинної діяльності.
 - Країни або географічні території, визначені надійними джерелами як такі, що забезпечують фінансування або підтримку терористичної діяльності, або в яких діють визначені терористичні організації.
- (с) фактори ризику, пов'язаного з товаром, послугою, операцією або каналом постачання:
- Приват-банкінг.
 - Анонімні операції (які можуть включати готівку).
 - Дистанційні ділові відносини або операції.
 - Платіж, отриманий від невідомої або неасоційованої третьої сторони.

Низькі ризики

16. Існують обставини, за яких ризик відмивання коштів або фінансування тероризму може бути нижче. За таких обставин і за умови, що здійснюється адекватний аналіз ризику країною або фінансовою установою, доцільним може бути для країни дозволити своїм фінансовим установам застосовувати спрощені заходи належної перевірки клієнта.
17. При здійсненні оцінки ризиків відмивання коштів і фінансування тероризму, пов'язаних з типами клієнтів, країн або географічних територій і конкретних товарів, послуг, операцій або каналів постачання, приклади потенційних ситуацій з низьким ризиком, включають наступне:
- (а) фактори ризику, пов'язаного з клієнтом:
- Фінансові установи та ВНУП – у випадках, коли вони підпадають під вимоги щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, що узгоджуються з Рекомендаціями FATF, ефективно впровадили ці вимоги і щодо них здійснюється ефективний нагляд або моніторинг відповідно до цих Рекомендацій з метою забезпечення виконання тих вимог.
 - Державні компанії, зареєстровані на фондовій біржі, які підпадають під вимоги щодо розкриття інформації (або відповідно до правил фондової біржі або інших нормативно-правових актів), які встановлюють вимоги забезпечувати відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності.
 - Державні установи або підприємства.
- (b) фактори ризику, пов'язаного з товаром, послугою, операцією або способом надання (отримання) послуг:
- Поліс страхування життя, в якому премія є низькою (наприклад, річна премія нижче 1 000 доларів США/євро або одноразова премія нижче 2 500 доларів США/євро).

- Страхові поліси для пенсійних схем, якщо не передбачено можливість завчасної відмови і поліс не може бути використано як другорядний.
- Пенсія, вихід за вислугою років або аналогічна схема, яка передбачає виплату пенсійних виплат працівникам, де внески здійснюються шляхом здійснення відрахувань з зарплати, і правила схеми не передбачають призначення відсотків члену схеми.
- Фінансові товари або послуги, які передбачають надання відповідно визначених та обмежених послуг певним видам клієнтів з метою підвищення обсягу охоплення фінансовими послугами.

(с) фактори ризику, пов'язаного з країною:

- Країни, визначені надійними джерелами, такими як звіти взаємної оцінки або звіти детальної оцінки, в яких зазначено, що вони мають ефективну систему протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- Країни, визначені надійними джерелами як такі, що мають низький рівень корупції або іншої злочинної діяльності.

У процесі оцінки ризиків, країни або фінансові установи могли б, при необхідності, брати до уваги можливі змінні ризиків відмивання коштів і фінансування тероризму залежно від різних регіонів або районів всередині країни.

18. Більш низький ризик відмивання коштів і фінансування тероризму для ідентифікації та перевірки не означає автоматично, що той же клієнт становить низький ризик для усіх видів заходів належної перевірки клієнта, зокрема щодо здійснення постійного моніторингу операцій.

Змінні ризиків

19. При здійсненні оцінки ризиків відмивання коштів і фінансування тероризму, пов'язаних з типами клієнтів, країн або географічних територій, і конкретних продуктів, послуг, операцій або каналів постачання, фінансова установа повинна враховувати змінні ризику, що мають відношення до тих категорій ризику. Ці змінні, окремо або в комбінації, можуть збільшити або зменшити потенційний ризик, таким чином, вони впливають на відповідний рівень заходів належної перевірки клієнта.

Прикладами таких змінних є:

- Мета рахунку або ділових відносин.
- Обсяг активів, які будуть покладені на депозит клієнтом, або розмір операцій, що здійснюються.
- Регулярність і тривалість ділових відносин.

Посилені заходи належної перевірки клієнта

20. Фінансові установи повинні перевірити, наскільки це можливо, попередню історію і мету всіх складних, надзвичайно великих операцій та усі незвичні схеми операцій, які не мають очевидної економічної або законної мети. У випадку, якщо ризики відмивання

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

коштів або фінансування тероризму високі, фінансові установи повинні бути зобов'язані проводити посилені заходи належної перевірки клієнта у відповідності з виявленими ризиками. Зокрема, вони повинні збільшити ступінь і характер моніторингу ділових відносин, з тим щоб визначити, чи ці операції або діяльність є незвичними або підозрілими. Приклади посилених заходів належної перевірки клієнта, які можуть застосовуватися до високоризикових ділових відносин, включають:

- Одержання додаткової інформації про клієнта (наприклад, рід занять, обсяг активів, інформація, доступна в державних базах даних, Інтернет, тощо), і оновлення на більш регулярній основі ідентифікаційних даних клієнта та бенефіціарного власника.
- Одержання додаткової інформації про очікуваний характер ділових відносин.
- Одержання інформації про джерело коштів або джерело багатства клієнта.
- Одержання інформації про причини здійснення запланованих операцій або операцій, що здійснюються.
- Одержання схвалення вищого керівництва, щоб розпочати або продовжити ділові відносини.
- Проведення посиленого моніторингу ділових відносин, за рахунок збільшення кількості і встановлення термінів заходів контролю, що застосовуються, і вибір видів операцій, які вимагають подальшої перевірки.
- Вимога здійснити перший платіж через рахунок на ім'я клієнта з банком, який відповідає стандартам застосування заходів належної перевірки клієнта.

Спрощені заходи належної перевірки клієнта

21. У випадку, якщо ризик відмивання коштів або фінансування тероризму низький, фінансовим установам можна дозволити проводити спрощені заходи належної перевірки клієнта, які повинні брати до уваги характер низького ризику. Спрощені заходи повинні бути співрозмірними з факторами низького ризику (наприклад, спрощені заходи можуть відноситися тільки до ідентифікації клієнта або до здійснення постійного моніторингу). Прикладами можливих заходів є:
- Перевірка особи клієнта і бенефіціарного власника після встановлення ділових відносин (наприклад, якщо операції за рахунком перевищують певний грошовий поріг).
 - Зменшення частоти оновлення ідентифікаційних даних клієнта.
 - Зниження ступеню постійного моніторингу та вивчення операцій на основі обґрунтованого грошового порогу.
 - Відмова від збору певної інформації або здійснення конкретних заходів, щоб зрозуміти мету і передбачуваний характер ділових відносин, але розуміння цілей і характеру, беручи до уваги тип операцій або встановлені ділові відносини.

Спрощені заходи належної перевірки клієнта є неприйнятними у випадку, коли існує підозра у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, або у випадку виникнення специфічних ситуацій з підвищеним рівнем ризику.

Порогові значення

22. Встановлений поріг для разових операцій відповідно до Рекомендації 10 становить 15 000 доларів США/євро. Фінансові операції вище встановленого порогового значення включають ситуації, коли угода здійснюється в рамках однієї операції або кількох операцій, які, як виявляється, пов'язані між собою.

Постійне застосування заходів належної перевірки

23. Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечити, щоб документи, дані чи інформація, зібрані в рамках процесу заходів належної перевірки клієнта, постійно оновлювалися шляхом проведення оглядів існуючих записів, зокрема, для більш високої категорії ризику клієнтів.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 11

ЗБЕРЕЖЕННЯ ДАНИХ⁷⁴

Фінансові установи повинні бути зобов'язані зберігати протягом п'яти років усі необхідні облікові документи стосовно внутрішніх та міжнародних операцій, на основі яких вони матимуть змогу оперативно відповідати на запити про інформацію, що надходять від компетентних органів. Обсяг цих документів повинен бути достатнім для того, щоб простежити хід окремої операції (включаючи суми і тип валюти, якщо таке мало місце) і таким чином, у разі необхідності, надавати докази щодо переслідування кримінальної діяльності.

Від фінансових установ необхідно вимагати збереження документів, одержаних внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта (наприклад копії або записи офіційних ідентифікаційних документів – паспортів, посвідчень особи, прав водія або аналогічних документів), облікових документів за банківськими рахунками і ділової кореспонденції, включаючи результати будь-якого здійсненого аналізу (наприклад, запити щодо встановлення вихідних даних та мети складних, незвичних операцій на велику суму), протягом не менш як п'яти років після припинення ділових відносин або з дати проведення разової операції.

Законом повинна бути встановлена вимога до фінансових установ зберігати дані про операції та інформацію, одержану внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта.

Інформація, одержана внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, та дані про операції повинні надаватися національним компетентним органам країни, які мають відповідні повноваження.

Основні Критерії

- 11.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані зберігати протягом п'яти років усі необхідні облікові документи стосовно внутрішніх та міжнародних операцій відповідно до їх завершення.
- 11.2. Фінансові установи повинні зберігати документи, одержані внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, облікові документи, ділову кореспонденцію та результати будь-якого здійсненого аналізу протягом не менш як п'яти років після припинення ділових відносин або з дати проведення разової операції.
- 11.3. Облікових документів стосовно операцій повинно бути достатньо для забезпечення дозволу на відтворення окремих операцій з метою надання, при можливості, підстав для здійснення переслідування кримінальної діяльності.
- 11.4. Фінансові установи повинні забезпечити, щоб уся інформація, одержана внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, та дані про операції оперативно надавалися національним компетентним органам, які мають відповідні повноваження.

⁷⁴ Принцип, згідно якого фінансові установи повинні зберігати документи щодо операцій та інформацію, одержану у ході проведення заходів належної перевірки клієнта, повинен бути викладений в законі.

ДОДАТКОВІ ЗАХОДИ ДЛЯ СПЕЦИФІЧНИХ КЛІЄНТІВ ТА ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 12

ПУБЛІЧНІ ОСОБИ (ПЕП)

Фінансові установи повинні бути зобов'язані на додаток до звичайних правил належної перевірки клієнта щодо іноземних публічних осіб (клієнта або вигодоодержувача):

- (a) створити відповідну систему управління ризиками з метою визначення, чи є публічною особою клієнт або вигодоодержувач;
- (b) одержати схвалення вищого керівництва на встановлення (для існуючих клієнтів продовження) таких ділових відносин;
- (c) вживати заходів для визначення джерел статків (багатства) та джерел коштів;
- (d) проводити постійний моніторинг ділових відносин.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані вживати відповідних заходів з метою визначення, чи відноситься клієнт або вигодоодержувач до національних публічних осіб або осіб, наділених міжнародними організаціями значними функціями. У випадку ділових відносин з такими особами, що становлять підвищений ризик, фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи, зазначені у пунктах b, c та d.

Вимоги до усіх видів публічних осіб повинні також застосовуватися до членів їх сім'ї та пов'язаних з ними осіб.

Основні Критерії

12.1. Відносно іноземних публічних осіб, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) створити відповідну систему управління ризиками з метою визначення, чи є публічною особою клієнт або вигодоодержувач;
- (b) одержати схвалення вищого керівництва на встановлення (чи продовження, для існуючих клієнтів) таких ділових відносин;
- (c) вживати заходів для визначення джерел збагачення та джерел коштів клієнтів та вигодоодержувачів, ідентифікованих як публічні діячі; та
- (d) проводити постійний моніторинг ділових відносин з такими особами.

12.2. Відносно національних публічних осіб чи осіб, наділених значними функціями міжнародних організацій, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) вживати відповідних заходів з метою визначення, чи відноситься клієнт або вигодоодержувач до національних публічних осіб; та
- (b) у випадку ділових відносин, що становлять високий ризик, вживати заходів, передбачених в критерії 12.1 (b) – (d).

12.3. Фінансові установи повинні застосовувати вимоги критеріїв 12.1 та 12.2 до членів сімей чи близьких осіб усіх видів публічних осіб.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

12.4. Відносно полісів страхування життя, фінансові установи повинні вжити заходів для встановлення того, чи є бенефіціари та/чи, якщо вимагається, вигодоодержувач бенефіціара – публічними особами. Таких заходів слід вживати не пізніше проведення виплати. У випадку встановлення високих ризиків, фінансові установи повинні інформувати вище керівництво перед проведенням виплати страхових коштів, здійснювати підвищений контроль ділових відносин із власником страхового полісу, а також розглянути можливість направлення повідомлення про підозрілу операцію.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 12 (ПУБЛІЧНІ ОСОБИ)

Фінансові установи повинні вживати розумних заходів для визначення, чи є бенефіціари полісів страхування життя та/або бенефіціарний власник бенефіціара публічними особами. Це повинно відбуватися найпізніше на час виплати. Якщо ідентифіковані підвищені ризики, на додаток до здійснення звичайних заходів належної перевірки клієнта, фінансові установи зобов'язані:

- (a) проінформувати вище керівництво перед виплатою за полісом; та
- (b) здійснити посилену перевірку ділових відносин з держателем полісу у цілому, а також розглянути питання щодо надання повідомлення про підозрілу операцію.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 13**КОРЕСПОНДЕНТСЬКІ БАНКІВСЬКІ ВІДНОСИНИ**

Фінансові установи повинні бути зобов'язані стосовно транскордонних кореспондентських банківських послуг та інших подібних відносин на додаток до здійснення звичайних правил належної перевірки клієнта:

- (a) збирати достатню інформацію про установу-респондента для повного розуміння характеру її діяльності та визначати за допомогою доступної публічної інформації репутацію установи та якість здійснення нагляду, включаючи інформацію щодо того, чи була установка предметом розслідування відмивання коштів чи фінансування тероризму або дій наглядового характеру;
- (b) оцінювати якість контролю установи-респондента у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму;
- (c) одержати схвалення вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських відносин;
- (d) чітко розуміти відповідні повноваження кожної установи у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та
- (e) стосовно «платежів за рахунками» переконатися, що банк-респондент застосував заходи належної перевірки клієнта шляхом прямого доступу до рахунків кореспондента та здатний надати відповідну інформацію, одержану у ході здійснення заходів належної перевірки клієнта, на запит банку-кореспондента.

Фінансовим установам повинно бути заборонено вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини з банками-оболонками. Фінансові установи повинні бути зобов'язані переконатися, що установи-респонденти запобігають використанню своїх рахунків банками-оболонками.

Основні Критерії

13.1. Стосовно транскордонних кореспондентських банківських відносин та інших подібних відносин, фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) збирати достатню інформацію про установу-респондента для повного розуміння характеру її діяльності та визначати за допомогою доступної публічної інформації репутацію установи та якість здійснення нагляду, включаючи інформацію щодо того, чи була установка предметом розслідування відмивання коштів чи фінансування тероризму або дій наглядового характеру;
- (b) оцінювати якість контролю установи-респондента у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму;
- (c) одержати схвалення вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських відносин; та
- (d) чітко розуміти відповідні повноваження кожної установи у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

13.2. Стосовно «наскрізних рахунків» банки повинні переконатися, що банк-респондент:

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (a) застосував заходи належної перевірки клієнтів, які мають прямий доступ до рахунків кореспондента; та
- (b) здатний надати відповідну інформацію, одержану у ході здійснення заходів належної перевірки клієнта, на запит банка-кореспондента.

13.3. Фінансовим установам повинно бути заборонено вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини з банками-оболонками. Фінансові установи повинні бути зобов'язані переконатися, що фінансові установи-респонденти запобігають використанню своїх рахунків банками-оболонками.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 13 (КОРЕСПОНДЕНТСЬКІ БАНКІВСЬКІ ВІДНОСИНИ)

Аналогічні відносини, до яких фінансові установи повинні застосовувати критерії (a) – (e), включають ті, які встановлені для операцій з цінними паперами або переказів коштів іноземній фінансовій установі або її клієнтам.

Термін «наскрізні *рахунки*» означає рахунки, що використовуються безпосередньо третіми сторонами для здійснення операцій від свого імені.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 14**ПЕРЕКАЗ КОШТІВ АБО ЦІННОСТЕЙ**

Країни повинні вживати заходів для забезпечення того, що фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, мали ліцензію або були зареєстрованими та були об'єктом ефективної системи моніторингу та забезпечення додержання вимог, разом з відповідними заходами, визначеними у Рекомендаціях FATF. Країни повинні вжити заходів для виявлення фізичних або юридичних осіб, які надають послуги з переказу коштів або цінностей без ліцензії або реєстрації, та застосовувати відповідні санкції.

Будь-яка фізична або юридична особа, яка діє як агент, повинна одержати ліцензію або бути зареєстрованою компетентним органом, або установа, що надає послуги з переказу коштів або цінностей, повинна постійно вести список своїх агентів, доступний для компетентних органів у країнах, в яких діють такі установи та їх агенти. Країни повинні вжити заходів з метою забезпечення включення установами, які використовують агентів та надають послуги з переказу коштів або цінностей, їх у свої програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму та здійснення їх моніторингу з метою забезпечення виконання агентами цих програм.

Основні Критерії

- 14.1. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинні мати ліцензію або бути зареєстрованими⁷⁵.
- 14.2. Країни повинні вжити заходів для виявлення фізичних або юридичних осіб, які надають послуги з переказу коштів або цінностей без ліцензії або реєстрації, та застосовувати відповідні санкції.
- 14.3. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинні підлягати контролю за дотриманням вимог у сфері ПВК/ФТ.
- 14.4. Будь-яка фізична або юридична особа, яка діє як агент, повинна одержати ліцензію або бути зареєстрованою компетентним органом, або установа, що надає послуги з переказу коштів чи цінностей, повинна постійно вести список своїх агентів, доступний для компетентних органів у країнах, в яких діють такі установи та їх агенти.
- 14.5. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, які використовують агентів, повинні включати їх у свої програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму та здійснювати їх моніторинг на предмет виконання ними цих програм.

**ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 14
(ПЕРЕКАЗ КОШТІВ АБО ЦІННОСТЕЙ)**

Країни не потрібно запроваджувати окрему систему ліцензування чи реєстрації фізичних чи юридичних осіб, які вже мають ліцензію та вже зареєстровані як фінансові установи (як визначено Рекомендаціями FATF) в межах країни, якій відповідно до такого ліцензування та реєстрації дозволяється надавати послуги з переказу коштів чи цінностей, та яка вже виконує повний спектр зобов'язань, встановлених Рекомендаціями FATF.

⁷⁵ Країнам не потрібно запроваджувати окрему систему ліцензування чи реєстрації відносно ліцензованих чи зареєстрованих фінансових установ, уповноважених надавати послуги з переказу коштів або цінностей.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 15

НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

Країни та фінансові установи повинні здійснювати ідентифікацію та оцінку ризиків відмивання коштів або фінансування тероризму, які можуть виникнути у зв'язку з:

- (a) розвитком нових продуктів або новою діловою практикою, включаючи нові механізми постачання; та
- (b) використанням нових або таких, що розвиваються, технологій як для нових, так і давно існуючих продуктів. У випадку фінансових установ, така оцінка ризику повинна мати місце до запровадження нових продуктів, ділової практики або застосування нових чи таких, що розвиваються, технологій. Вони повинні вживати відповідних заходів для управління та зменшення таких ризиків.

Основні Критерії

- 15.1. Країни та фінансові установи повинні здійснювати ідентифікацію та оцінку ризиків відмивання коштів або фінансування тероризму, які можуть виникнути у зв'язку з розвитком нових продуктів або новою діловою практикою, включаючи нові механізми постачання; та використання нових технологій або таких, що розвиваються, як для нових, так і давно існуючих продуктів.
- 15.2. Фінансові установи повинні бути зобов'язані:
 - (a) здійснювати оцінку ризику до запровадження чи використання нових продуктів, ділової практики або технологій; та
 - (b) вживати відповідних заходів для управління та зменшення таких ризиків.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 16

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

Країни повинні забезпечити, щоб фінансові установи одержували необхідну та чітку інформацію про відправника та необхідну інформацію про вигодоодержувача грошових переказів та пов'язаних повідомлень, і щоб така інформація супроводжувала грошовий переказ або пов'язане повідомлення протягом усіх етапів здійснення платежу.

Країни повинні забезпечити, щоб фінансові установи здійснювали моніторинг грошових переказів з метою відстеження таких переказів коштів, які не супроводжуються повною необхідною інформацією стосовно відправника коштів та/або вигодоодержувача, та вживали відповідних заходів.

Країни повинні забезпечити, щоб в контексті обробки грошових переказів фінансові установи вживали заходів щодо замороження, а також повинні заборонити здійснення операцій з включеними до списку фізичними та юридичними особами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН, таких як 1267 (1999) та наступних пов'язаних з нею резолюціях, а також Резолюції 1373 (2001), які стосуються запобігання та протидії тероризму та фінансуванню тероризму.

Основні Критерії*Фінансові установи-відправники*

16.1. Фінансові установи повинні забезпечити, щоб всі транскордонні грошові перекази на суму 1,000 доларів США/євро або більше, завжди супроводжувались:

(а) Необхідною та чіткою⁷⁶ інформацією про відправника:

- (i) ім'я відправника грошового переказу;
- (ii) номер рахунку відправника, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції; та

iii) адреса відправника, чи національний ідентифікаційний номер або ідентифікаційний номер клієнта або дата і місце народження.

(б) Необхідною інформацією про вигодоодержувача:

- (i) ім'я вигодоодержувача; та
- (ii) номер рахунку вигодоодержувача, який використовується для проведення операції або за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.

16.2. Якщо декілька окремих транскордонних грошових переказів від одного відправника зібрано в один файл для передачі вигодоодержувачу, то такий файл повинен містити необхідну та точну інформацію про відправника, та всю інформацію про вигодоодержувача, яка повністю простежується в країні-одержувачі, і фінансова установа повинна включити номер рахунку відправника чи реєстраційний номер операції.

⁷⁶ Визначення «чіткий» використовується для опису інформації, яка була перевірена на точність, тобто від фінансових установ вимагається перевіряти точність необхідної інформації про відправника.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- 16.3. Якщо країни застосовують *незначний* поріг для вимог, передбачених критерієм 16.1, фінансові установи повинні забезпечити, що всі транскордонні грошові перекази, нижчі відповідного *незначного* порогу (не вищий, ніж 1,000 доларів США/євро), завжди супроводжуються:
- (a) Необхідною інформацією про відправника:
 - (i) ім'я відправника та
 - (ii) номер рахунку відправника, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.
 - (b) Необхідною інформацією про вигодоодержувача:
 - (i) ім'я вигодоодержувача; та
 - (ii) номер рахунку вигодоодержувача, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції
- 16.4. Інформацію, зазначену в критерії 16.3 не потрібно перевіряти на точність. Однак, фінансові установи повинні перевіряти інформацію про їх клієнтів у випадку наявності підозри відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 16.5. Для національних грошових переказів⁷⁷, фінансова установа-відправник повинна забезпечити, щоб інформація, яка супроводжує грошовий переказ включала відомості про відправника як передбачено для транскордонних грошових переказів, якщо тільки ця інформація не може бути доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином.
- 16.6. Якщо інформація, яка супроводжує грошовий переказ може бути доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином, фінансовій установі-відправнику необхідно лише включити номер рахунку чи унікальний номер операції, за умови, якщо такий номер чи ідентифікатор дозволить відправнику чи одержувачу простежити операцію. Фінансова установа-відправник повинна зробити доступною інформацію протягом трьох робочих днів з моменту отримання запиту чи від фінансової установи-одержувача, чи від відповідних компетентних органів. Правоохоронні органи повинні мати можливість вимоги негайного надання такої інформації.
- 16.7. Фінансова установа-відправник повинна зберігати всю зібрану інформацію про відправника та вигодоодержувача відповідно до Рекомендації 11.
- 16.8. Фінансовій установі-відправнику не дозволяється здійснювати грошовий переказ, якщо він не відповідає вимогам, зазначеним у критеріях 16.1-16.7.

Фінансові установи-посередники

16.9. Для транскордонних грошових переказів, фінансова установа-посередник зобов'язана

⁷⁷ Цей термін також стосується ланцюга грошових переказів, які здійснюються лише в межах Європейського Союзу. Далі зазначено, що Європейський внутрішній ринок та відповідна правова система розширені до членів Європейського економічного простору.

забезпечити, щоб вся інформація про відправника та вигодоодержувача, яка супроводжує грошовий переказ зберігалася нею.

- 16.10. Якщо технічні обмеження заважають тому щоб інформація, про відправника чи бенефіціара, що супроводжує транскордонний переказ залишалась разом відповідним національним переказом, від фінансової установи-посередника повинно вимагатись зберігати всю інформацію отриману від фінансової установи-відправника або іншої фінансової установи-посередника принаймні п'ять років.
- 16.11. Від фінансової установи-посередника вимагається вживати відповідних заходів, які відповідають наскрізній обробці, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про відправника чи одержувача.
- 16.12. Фінансова установа-посередник повинна мати ефективну політику та процедури, які ґрунтуються на оцінці ризику, для визначення: (а) коли здійснювати, відмовляти у здійсненні, чи тимчасово припиняти здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про ініціатора та вигодоодержувача; та (б) відповідні подальші дії.

Фінансові установи-одержувачі

- 16.13. Від фінансових установ-одержувачів вимагається вживати відповідних заходів, які, при можливості, можуть включати результати проведеного та поточного моніторингу, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про відправника чи одержувача.
- 16.14. Для транскордонних грошових переказів, які становлять 1,000 доларів США/євро чи більше⁷⁸, від фінансової установи-одержувача вимагається здійснити перевірку особи одержувача, якщо раніше перевірка особи не здійснювалась, та зберігати цю інформацію відповідно до Рекомендації 11.
- 16.15. Від фінансових установ-одержувачів вимагається запроваджувати політики та процедури, які ґрунтуються на оцінці ризику, з метою визначення: (а) коли проводити, відхилити, чи призупинити грошовий переказ, який не супроводжується необхідною інформацією про відправника чи одержувача; та (б) відповідних подальших дій.

Оператори, що надають послуги з переказу коштів та цінностей

- 16.16. Від операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей, вимагається відповідати усім відповідним вимогам Рекомендації 16 в країнах, де вони здійснюють свою діяльність, прямо чи через агентів.
- 16.17. У випадку операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей, які здійснюють контроль над відправником та одержувачем грошового переказу, від операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей, вимагається:
 - (а) врахувати всю інформацію, про відправника та вигодоодержувача, з метою встановлення того, чи потрібно подавати повідомлення про підозрілу операцію та

⁷⁸ Країни можуть запровадити мінімальний поріг для транскордонних грошових переказів (не вище 1,000 доларів США/євро). Однак, країни можуть вимагати, щоб вхідні транскордонні грошові перекази нижче порогу містили необхідну та точну інформацію про відправника.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (b) подавати повідомлення про підозрілу операцію у будь-якій країні, де був встановлений підозрілий грошовий переказ, та подавати відповідну інформацію про операцію ПФР.

Імплементация цільових фінансових санкцій

16.18. Країни повинні забезпечити, щоб в контексті обробки грошових переказів фінансові установи вживали заходів щодо замороження, а також повинні заборонити здійснення операцій з включеними до списку фізичними та юридичними особами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН щодо запобігання і протидії тероризму та фінансуванню тероризму, зокрема Резолюції 1267 та 1373, і наступних пов'язаних з нею резолюцій.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 16 (ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ)

A. ЦІЛЬ

1. Рекомендація 16 була розроблена з метою запобігання вільному доступу терористів та інших злочинців до грошових переказів для переміщення їх коштів, а також для виявлення такого зловживання. Особливо, вона спрямована на забезпечення того, щоб базова інформація про відправника та вигодоодержувача грошового переказу була одразу доступною для:
 - (a) відповідних правоохоронних органів та/або органів прокуратури з метою надання їм допомоги у виявленні, розслідуванні, та переслідуванні терористів або інших злочинців, та відстеження їх активів;
 - (b) підрозділів фінансових розвідок для аналізу підозрілої або незвичної діяльності і, за необхідності її розповсюдження, та
 - (c) фінансових установ-відправників, посередників та фінансових установ-одержувачів з метою сприяння ідентифікації та звітуванню про підозрілі операції, та виконання вимог щодо вжиття заходів заморожування та заборони здійснення операцій з визначеними особами та установами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН, таких як 1267 (1999) та наступних пов'язаних з нею резолюціях, а також Резолюції 1373 (2001), які стосуються запобігання та протидії тероризму та фінансуванню тероризму.
2. Для досягнення цих цілей, країни повинні мати можливість відстежувати всі грошові перекази. У зв'язку з потенційною загрозою фінансування тероризму, яку несуть незначні грошові перекази, країни повинні звести до мінімуму порогові з урахуванням ризику здійснення операцій таємним шляхом та важливості проникнення фінансових послуг. Це не є наміром FATF встановити жорсткі стандарти або здійснювати регулювання одноразових операційних процесів, які могли б негативно вплинути на платіжну систему.

B. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

3. Рекомендація 16 застосовується до транскордонних грошових переказів та національних грошових переказів, включаючи серійні та покриті платежі.

4. Рекомендація 16 не охоплює наступних видів платежів:
 - (a) Будь-який переказ, який походить від здійснення операції з використанням кредитної, платіжної чи передплатної картки з метою придбання товарів чи послуг, за умови, що кредитна, платіжна чи передплатна картка супроводжує всі перекази, які походять від здійснення операції. Однак, якщо кредитна, платіжна чи передплатна картка використовується у вигляді платіжної системи з метою здійснення грошового переказу з картки на картку, то така операція підпадає під Рекомендацію 16, а необхідна інформація повинна бути включена до повідомлення.
 - (b) Грошові перекази та платежі «фінансова установа-фінансова установа» – перекази та платежі при яких ініціатор та вигодоодержувач грошового переказу є фінансовими установами, які діють від свого власного імені.
5. Країни повинні застосовувати мінімальний поріг для транскордонних грошових переказів (не вище 1000 доларів США/Євро). Для транскордонних переказів на суму, нижче порогової:
 - (a) країни повинні забезпечити, щоб фінансові установи під час здійснення переказу зазначали наступне: (i) ім'я ініціатора; (ii) ім'я вигодоодержувача; та (iii) номер рахунку для кожної операції, чи унікальний номер операції. Така інформація повинна бути перевірена на предмет точності, за винятком, якщо існує підозра у відмиванні коштів та фінансуванні тероризму, де фінансова установа повинна перевіряти інформацію, що належить її клієнту.
 - (b) однак, країни можуть вимагати, щоб вхідні транскордонні грошові перекази нижче порогової суми містили необхідну та точну інформацію про ініціатора.

C. КВАЛІФІКОВАНІ ТРАНСКОРДОННІ ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

6. Інформація, що супроводжує кваліфікований транскордонний грошовий переказ завжди повинна містити:
 - (a) ім'я ініціатора грошового переказу;
 - (b) номер рахунку ініціатора, який використовується для проведення операції;
 - (c) адресу ініціатора, чи національний ідентифікаційний номер, чи ідентифікаційний номер клієнта⁷⁹, чи дату або місце народження;
 - (d) ім'я вигодоодержувача; та
 - (e) номер рахунку вигодоодержувача, який використовується для проведення операції.
7. У разі відсутності рахунку, має бути зазначено унікальний номер операції, який дозволяє відстежувати операцію.

⁷⁹ Ідентифікаційний номер клієнта відноситься до числа тих, які однозначно ідентифікують ініціатора до фінансової установи-відправника та відрізняється від унікального номера операції, зазначеного у пункті 7. Ідентифікаційний номер клієнта – це документ фінансової установи-відправника, який містить адресу клієнта, національний ідентифікаційний номер, чи дату і місце народження.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

8. Якщо декілька окремих переказів, які здійснюються одним відправником групують в один командний файл для передачі вигодоодержувачів, вони звільняються від виконання вимог, викладених у пункті 6 стосовно інформації про ініціатора, за умови, що вони включають номер рахунку ініціатора чи унікальний номер операції (як зазначено вище у пункті 7), та, якщо командний файл містить необхідну та точну інформацію про ініціатора, та повну інформацію про вигодоодержувача, яка може бути повністю відстежена в межах країни вигодоодержувача.

D. ВНУТРІШНІ ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

9. Інформація, що супроводжує внутрішній грошовий переказ повинна містити інформацію про ініціатора, як передбачено для транскордонних грошових переказів, якщо така інформація не може бути отримана фінансовою установою-одержувачем та відповідними органами у інший спосіб. У такому випадку, фінансовій установі-відправнику необхідно лише зазначити номер рахунку або унікальний номер операції, за умови, що такий номер або ідентифікатор дозволить ініціатору чи вигодоодержувачу простежити цю операцію.
10. Фінансова установа-відправник повинна надавати інформацію протягом трьох робочих днів з моменту одержання запиту чи від фінансової установи-одержувача, чи від відповідних компетентних органів. Правоохоронні органи повинні мати можливість вимоги негайного надання такої інформації.

E. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ – ВІДПРАВНИКІВ, ПОСЕРЕДНИКІВ ТА ОДЕРЖУВАЧІВ

Фінансова установа – відправник

11. Фінансова установа-відправник повинна забезпечити, що кваліфікований грошовий переказ містить необхідну та точну інформацію про відправника, та необхідну інформацію про вигодоодержувача.
12. Фінансова установа-відправник повинна забезпечити, що транскордонні грошові перекази, нижчі будь-якого застосовного порогу, містять ім'я ініціатора та ім'я вигодоодержувача та номери рахунків кожного, чи унікальний номер операції.
13. Фінансова установа-відправник повинна зберігати всю зібрану інформацію про відправника та вигодоодержувача відповідно до Рекомендації 11.
14. Фінансовій установі-відправнику не дозволяється здійснювати грошовий переказ, якщо вона не відповідає зазначеним вище вимогам.

Фінансова установа-посередник

15. Для здійснення транскордонних переказів, фінансові установи, які виступають в ролі посередників при здійсненні низки грошових переказів повинні забезпечити, що вся інформація про ініціатора та вигодоодержувача, яка супроводжує грошовий переказ зберігається цією установою.
16. Якщо технічні обмеження запобігають інформації про ініціатора чи вигодоодержувача, яка супроводжує транскордонний переказ супроводжувати внутрішній грошовий переказ, інформація, одержана від фінансової установи-відправника чи іншої фінансової

установи-посередника повинна зберігатись принаймні п'ять років фінансовою установою-посередником, яка одержує переказ.

17. Фінансова установа-посередник повинна вживати поміркованих заходів з метою встановлення транскордонних грошових переказів, який не містить необхідної інформації про ініціатора та вигодоодержувача. Такі заходи повинні відповідати наскрізній обробці операцій.
18. Фінансова установа-посередник повинна мати ефективні політики та процедури, які ґрунтуються на оцінці ризику для визначення: (i) коли здійснювати, відмовляти у здійсненні, чи тимчасово припиняти здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про ініціатора та вигодоодержувача; та (ii) відповідні подальші дії.

Фінансова установа-одержувач

19. Фінансова установа-одержувач повинна вживати поміркованих заходів з метою встановлення транскордонних грошових переказів, який не містить необхідної інформації про ініціатора та вигодоодержувача. Такі заходи можуть включати, за можливості, здійснення моніторингу після здійснення переказу чи під час здійснення переказу.
20. Для здійснення кваліфікованого грошового переказу, фінансова установа-одержувач повинна перевірити особу вигодоодержувача, якщо особа не підлягала попередній перевірці, та зберігати цю інформацію відповідно до Рекомендації 11.
21. Фінансова установа-одержувач повинна мати ефективні політики та процедури, які ґрунтуються на оцінці ризику для визначення: (i) коли здійснювати, відмовляти у здійсненні, чи тимчасово припиняти здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про ініціатора та вигодоодержувача; та (ii) відповідні подальші дії.

F. ОПЕРАТОРИ, ЩО НАДАЮТЬ ПОСЛУГИ З ПЕРЕКАЗУ КОШТІВ ТА ЦІННОСТЕЙ

22. Від операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей вимагається відповідати усім відповідним вимогам, викладеним у Рекомендації 16 в країнах, де вони провадять свою діяльність, безпосередньо чи за допомогою своїх агентів. У випадку оператора, що надає послуги з переказу коштів та цінностей, який контролює ініціатора та вигодоодержувача у ході переказу, оператор повинен:
 - (a) враховувати всю інформацію про ініціатора та вигодоодержувача з метою встановлення того, чи потрібно подавати повідомлення про підозрілу операцію; та
 - (b) подавати повідомлення про підозрілу операцію у будь-якій країні, спричинене здійсненням підозрілого переказу, та подавати інформацію про відповідну операцію підрозділу фінансової розвідки.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Глосарій специфічних термінів, що використовуються у цій Рекомендації

Грошовий переказ	Будь-яка операція, яка здійснюється від імені ініціатора через фінансову установу електронними засобами зв'язку з метою забезпечення вигодоодержувача певною сумою коштів, які переказані фінансовій установі-одержувачу, незалежно від того чи виступає ініціатор та вигодоодержувач одною і тою ж особою ⁸⁰ .
Пакетний переказ	Переказ, який охоплює кількість окремих грошових переказів, які надсилаються одній і тій же фінансовій установі, але зрештою можуть/не можуть бути призначені різним особам.
Вигодоодержувач	Стосується фізичної або юридичної особи чи правової установи, яку ідентифікує ініціатора як одержувача запитуваного грошового переказу.
Внутрішній грошовий переказ	Стосується будь-якого грошового переказу при якому фінансова установа-відправник та фінансова установа-одержувач розташовані в одній і тій же країні. Цей термін стосується будь-якого ланцюга грошових переказів, які здійснюються в межах однієї країни, навіть, якщо система, що застосовується для передачі платіжних повідомлень може знаходитись в іншій країні. Цей термін також стосується будь-якого ланцюга грошових переказів, які здійснюються в межах Європейського економічного простору (ЄЕП) ⁸⁰ .
Ініціатор	власник рахунку, який дозволяє здійснення грошового переказу з цього рахунку, а за відсутності рахунку – фізична чи юридична особа, яка замовляє у фінансовій установі-відправника здійснення грошового переказу.
Кваліфікований грошовий переказ	транскордонний грошовий переказ, який перевищує встановлений поріг як зазначено у пункті 5 Пояснювальної записки до Рекомендації 16.
Покритий платіж	Стосується грошового переказу, який об'єднує платіжні повідомлення, що надсилаються безпосередньо фінансовою установою-відправником до фінансової установи-одержувача з направленням платіжних інструкцій фінансовою установою відправником до фінансової установи-одержувача через одну чи більше фінансових установ-посередників.
Точний	Використовується для опису інформації, яка була перевірена на предмет точності.

⁸⁰ Зрозуміло, що розрахунок за грошовими переказами може відбуватись відповідно до підсумкового клірингу. Ця пояснювальна записка стосується інформації, яка повинна бути включена до інструкцій, які надсилаються від фінансової установи-відправника до фінансової установи-одержувача, в тому числі через фінансову установу-посередника з метою здійснення виплати коштів одержувачу. Будь-які розрахунки підсумкового клірингу між фінансовими установами можуть підпадати під звільнення відповідно до пункту 4 (b).

Транскордонний грошовий переказ	Стосується будь-якого грошового переказу при якому фінансова установа-відправник та фінансова установа-одержувач розташовані у різних країнах. Цей термін також стосується ланцюга грошових переказів при яких принаймні одна з фінансових установ, задіяна в переказі, розташована в іншій країні.
Необхідний	використовується для опису ситуації, де всі елементи необхідної інформації є наявними. Підпункти 6 (а), 6 (b) та 6 (c) містять необхідну інформацію про ініціатора. Підпункти 6 (d) та 6 (e) містять необхідну інформацію про одержувача.
Наскрізна обробка операцій	стосується платіжних операцій, які здійснюються електронним шляхом без ручного втручання.
Серійний платіж	прямий послідовний ланцюг платежів, при яких грошовий переказ та повідомлення про платіж, яке супроводжує переказ передаються разом від фінансової установи- відправника фінансовій установі-одержувачу безпосередньо чи через одну або більше фінансових установ- посередників (наприклад через банки- кореспонденти).
Унікальний номер операції	Комбінація літер, цифр чи символів, які визначаються надавачем платіжних послуг відповідно до протоколів платіжної та розрахункової системи або системи відправки повідомлень, які використовуються для здійснення грошових переказів.
Фінансова установа- відправник	фінансова установа, яка ініціює здійснення грошового переказу та переказує кошти відповідно до одержаного запиту щодо грошового переказу від імені ініціатора.
Фінансова установа- посередник	фінансова установа, задіяна у здійсненні ланцюга серійних та покритих платежів, яка одержує та передає грошові перекази від імені фінансової установи-відправника та фінансової установи-одержувача, або іншої фінансової установи-посередника.
Фінансова установа- одержувач	Стосується фінансової установи, яка одержує грошовий переказ від фінансової установи-відправника безпосередньо чи через фінансову устанovu-посередника та надає кошти вигодоодержувачу ⁸¹ .

⁸¹ Установа може подати FATF клопотання щодо визначення її наднаціональною юрисдикцією в цілях та обмеженою до оцінки виконання Рекомендації 16.

НАДІЙНІСТЬ, ЗАХОДИ КОНТРОЛЮ ТА ФІНАНСОВІ ГРУПИ**РЕКОМЕНДАЦІЯ 17****НАДІЙНІСТЬ ТРЕТІХ СТОРІН**

Країни можуть дозволити фінансовим установам доручати третім сторонам здійснювати заходи належної перевірки клієнта згідно з пунктами (а) – (с), викладеними в Рекомендації 10, або проводити діяльність за умови, що додержуються наведені нижче критерії. Якщо таке дозволяється, остаточна відповідальність за здійснення заходів належної перевірки клієнта лежить на фінансовій установі, яка дає такі доручення третій стороні.

Критерії, яких необхідно додержуватися:

- (а) фінансова установа, покладаючись на третю сторону, повинна одразу одержати необхідну інформацію щодо пунктів (а) – (с) заходів належної перевірки клієнта, викладених у Рекомендації 10.
- (b) фінансові установи повинні вжити відповідних заходів, щоб переконатися, що копії ідентифікаційної інформації та інша відповідна документація стосовно вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта буде надаватися третьою стороною на запит без затримки.
- (с) фінансова установа повинна переконатися, що третя сторона підпадає під регулювання, нагляд і моніторинг, а також вживає заходів з метою додержання вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта та збереження даних відповідно до Рекомендацій 10 та 11.
- (d) при визначенні, в яких країнах може бути третя сторона, яка відповідає умовам, країни повинні враховувати інформацію наявну щодо рівня ризику країни.

Якщо фінансова установа покладається на третю сторону, яка належить до цієї ж фінансової групи, та (i) ця група застосовує заходи належної перевірки клієнта та виконує вимоги щодо збереження даних відповідно до Рекомендацій 10, 11 та 12, а також запровадила програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму згідно з Рекомендацією 18; та (ii) якщо компетентний орган на рівні групи здійснює нагляд за ефективним впровадженням заходів належної перевірки клієнта та вимог щодо збереження даних, а також програм з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму, відповідні компетентні органи можуть розглянути питання, що фінансова установа вживатиме заходів за пунктами (b) та (с) в рамках програми фінансової групи та може прийняти рішення, що пункт (d) не є обов'язковою умовою для покладання на третю сторону, якщо підвищений рівень ризику країни належним чином знижується в рамках політики групи з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму.

Основні Критерії

17.1. Якщо фінансовим установам дозволяється доручати фінансовим установам та ВНУП – третім сторонам здійснювати заходи належної перевірки клієнта згідно з пунктами (а) – (с), викладеними у Рекомендації 10 (ідентифікація клієнта; ідентифікація вигодоодержувача; та розуміння характеру діяльності) або проводити діяльність, остаточна відповідальність за здійснення заходів належної перевірки клієнта лежить на фінансовій установі, яка дає такі доручення третій стороні, яка повинна:

- (а) одразу одержати необхідну інформацію щодо пунктів (а) – (с) заходів належної перевірки клієнта, викладених у Рекомендації 10.

- (b) вжити відповідних заходів, щоб переконатися, що копії ідентифікаційної інформації та інша відповідна документація стосовно вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта буде надаватися третьою стороною на запит без зволікання.
 - (c) переконатися, що третя сторона підпадає під регулювання, нагляд і моніторинг, а також вживає заходів з метою додержання вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта та збереження даних відповідно до Рекомендацій 10 та 11.
- 17.2. При встановленні, в яких країнах може бути третя сторона, яка відповідає умовам, країни повинні враховувати інформацію наявну щодо рівня ризику країни.
- 17.3. Для фінансових установ, які покладаються на третю сторону, яка належить до цієї ж фінансової групи, відповідні компетентні органи⁸² можуть, також, вважати, що вимоги вищезазначених критеріїв виконуються за наступних умов:
- (a) ця група застосовує заходи належної перевірки клієнта та виконує вимоги щодо збереження даних відповідно до Рекомендацій 10, 11 та 12, а також запровадила програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму згідно з Рекомендацією 18;
 - (b) компетентний орган на рівні групи здійснює нагляд за ефективним впровадженням заходів належної перевірки клієнта та вимог щодо збереження даних, а також програм з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму;
 - (c) будь-який підвищений рівень ризику належним чином знижується в рамках політики групи з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 17 (НАДІЙНІСТЬ ТРЕТІХ СТОРІН)

1. Ця Рекомендація не стосується аутсорсингових та агентських відносин. У випадку покладання на треті сторони, третя сторона повинна підпадати під заходи належної перевірки клієнта та вимоги щодо збереження даних згідно з Рекомендаціями 10 та 11, а також бути об'єктом регулювання, нагляду та моніторингу. Третя сторона зазвичай матиме існуючі ділові відносини з клієнтом, які є незалежними від відносин, що формуються клієнтом з установою, яка покладається на третю сторону, а також застосовуватиме власні процедури з метою здійснення заходів належної перевірки клієнта. Це може кардинально відрізнятись від ситуації у випадку аутсорсингових/агентських відносин, за яких установа, що надає послуги з аутсорсингу, застосовує заходи належної перевірки клієнта від імені фінансової установи, що делегувала свої функції, згідно з її процедурами, а також підпадає під контроль такої установи щодо ефективного впровадження таких процедур установою, що надає послуги з аутсорсингу.
2. Для цілей Рекомендації 17 термін *відповідні компетентні органи* означає (i) національний орган, залучений до розробки групової політики та заходів контролю на груповому рівні та (ii) іноземні органи, які повинні бути залучені у випадку філій/відділень.
3. Термін *треті сторони* означає фінансові установи або ВНУП, які є об'єктом нагляду або моніторингу і які відповідають вимогам Рекомендації 17.

⁸² Термін «відповідні компетентні органи», зазначені у Рекомендації 17 означає (i) національні органи, які повинні розуміти політику групи та здійснювати контроль на рівні групи, а також (ii) органи інших країн, які повинні розуміти політику групи та здійснювати контроль на рівні відділень/філій.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 18

ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ТА ІНОЗЕМНІ ВІДДІЛЕННЯ І ФІЛІЇ

Фінансові установи повинні бути зобов'язані впроваджувати програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Від фінансових груп потрібно вимагати впроваджувати на рівні групи програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, включаючи політику та процедури обміну інформацією в межах групи з метою протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечувати, щоб їх іноземні відділення та філії з контрольною участю фінансової установи вживали заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, що відповідають національним вимогам країни щодо впровадження Рекомендацій FATF через програми фінансових груп з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Основні Критерії

18.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані впроваджувати програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які стосуються ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму та розміру діяльності, та, які включають наступні внутрішні політики, процедури та контроль:

- (a) заходи щодо виконання вимог на рівні керівництва (в тому числі, призначення відповідального працівника на рівні керівництва);
- (b) наглядові процедури для забезпечення дотримання високих стандартів під час прийому працівників на роботу;
- (c) постійні навчальні програми для працівників та
- (d) незалежна функція перевірки з метою випробовування системи.

18.2. Фінансові групи повинні бути зобов'язані впроваджувати на рівні групи програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які повинні застосовуватись та відповідно бути пропорційними до усіх відділень та філій з контрольною участю фінансової групи. Вони повинні вживати заходів, зазначених у критерії 18.1, а також:

- (a) політики і процедури для обміну необхідною інформацією з метою проведення належної перевірки клієнта та управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму;
- (b) забезпечення, на рівні групи, відповідності, аудиту, та/чи перевірки функцій у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму клієнта, рахунку, та, при необхідності, інформації про операцію від відділень та філій в цілях ПВК/ФТ. Це повинно включати інформацію та аналіз операцій чи діяльності, які є незвичайними (якщо такий аналіз був проведений).⁸³ Подібним чином філії та дочірні компанії повинні отримувати таку інформацію з цих функцій на рівні групи, коли це є доречним

⁸³ Це може включати повідомлення про підозрілу операцію, його основну інформацію, або факт того, що повідомлення про підозрілу операцію було подане.

та підходить для управління ризиками⁸⁴; та

- (с) достатні запобіжні заходи щодо конфіденційності та використання інформації, якою обмінюються, включаючи запобіжні заходи щодо запобігання розголошенню.

- 18.3. Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечувати, щоб їх іноземні відділення та філії з контрольною участю фінансової установи вживали заходів з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму, які відповідають національним вимогам країни. Якщо в країні де працює іноземна філія вимоги з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму менш суворі ніж національні, то така іноземна філія повинна застосовувати виконання таких заходів в частині що не суперечить вимогам законодавства приймаючої країни.

Якщо інша країна не дозволяє вживати відповідних заходів у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які відповідають вимогам національної країни, фінансові групи повинні вжити відповідних додаткових заходів з метою управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму, а також повідомляти їх національні органи з наглядом.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 18 (ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ТА ІНОЗЕМНІ ВІДДІЛЕННЯ І ФІЛІЇ)

1. Програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму фінансових установ повинні включати:
 - (а) розробку внутрішньої політики, процедур та заходів контролю, включаючи відповідні заходи щодо забезпечення додержання вимог, а також адекватні процедури перевірки з метою додержання високих стандартів в процесі приймання на роботу працівників;
 - (б) постійні навчальні програми працівників; та
 - (с) незалежні аудиторські функції для тестування системи.
2. Вид та обсяг заходів, що вживаються, повинні відповідати ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, а також масштабу ділової діяльності.
3. Заходи щодо забезпечення додержання вимог повинні включати призначення на керівному рівні відповідального працівника.
4. Програми фінансових установ з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму повинні застосовуватися до усіх філій та відділень з контрольною часткою фінансової групи. Ці програми повинні включати заходи відповідно до пунктів (а) – (с), які зазначені вище, та відповідати діяльності філій та відділень з контрольною часткою фінансової групи. Такі програми повинні бути ефективно впровадженими на рівні філій та відділень з контрольною часткою. Ці програми повинні включати політику та процедури обміну інформацією, що вимагається для здійснення заходів належної перевірки клієнта, а також управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму. Забезпечення додержання вимог на груповому рівні, аудит та/або заходи з протидії від-

⁸⁴ Обсяг та об'єм інформації, що підлягає розподілу відповідно до цього критерію, може визначитися країнами, виходячи з чутливості інформації та її відповідності ризикам протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

миванню коштів та фінансуванню тероризму повинні здійснюватися філіями та відділеннями по відношенню до клієнта, рахунку, а також інформації по операціям, якщо це необхідно з точки зору протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Це повинно включати в себе інформацію та аналіз операцій або дій, які здаються підозрілими (якщо такий аналіз був зроблений); також може включати повідомлення про підозрілі операції, їх основну інформацію або той факт, що повідомлення про підозрілі операції були направлені. Подібним чином, філії та відділення компанії повинні отримувати таку інформацію на груповому рівні, коли це доречно та відповідає управлінню ризиками. Повинні бути встановлені належні заходи безпеки щодо забезпечення конфіденційності та використання інформації, що передається, в тому числі запобігання передачі конфіденційної інформації. Країни можуть визначити обсяг та ступінь цього обміну інформацією, враховуючи конфіденційність інформації та її відповідності управлінню ризиками щодо ПВК/ФТ.

5. У випадку здійснення іноземних операцій, де мінімальні вимоги з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму іноземної країни є менш суворими за вимоги власної країни, фінансові установи повинні бути зобов'язаними встановити для своїх філій та відділень з контрольною часткою вимоги власної країни тою мірою, якою дозволяють закони та нормативно-правові акти іноземної країни. Якщо іноземна країна не дозволяє належним чином впровадити вищезазначені заходи, фінансові групи повинні застосовувати відповідні додаткові заходи для управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму, а також повідомити національні наглядові органи. Якщо додаткові заходи є недостатніми, національні компетентні органи повинні розглянути питання здійснення додаткових наглядових заходів, у тому числі встановлення додаткових заходів контролю над фінансовою групою, включаючи, за потреби, вимогу до фінансової групи припинити здійснення операцій в цій іноземній країні.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 19**ВИСОКОРИЗИКОВІ КРАЇНИ**

Від фінансових установ вимагається вживати посилені заходів належної перевірки під час встановлення ділових відносин та проведення операцій фізичними та юридичними особами, та фінансовими установами з країн на заклик FATF. Посилені заходи належної перевірки повинні бути ефективними та пропорційними ризикам.

Країни повинні мати змогу вживати відповідних контрзаходів на заклик FATF. Країни також повинні мати змогу вживати контрзаходів незалежно від заклику FATF. Такі контрзаходи повинні бути ефективними та пропорційними ризикам.

Основні Критерії

- 19.1. Від фінансових установ вимагається вживати посилені заходів належної перевірки, пропорційних ризикам, діловим відносинам та операціям з фізичними та юридичними особами (в тому числі, з фінансовими установами) з країн щодо яких FATF закликає вживати посилені заходів належної перевірки.
- 19.2. Країни повинні мати змогу вживати відповідних контрзаходів, пропорційних ризикам: (a) на заклик FATF, та (b) незалежно від заклику FATF.
- 19.3. Країни повинні вживати заходів для забезпечення того, щоб фінансові установи були поінформовані про вразливі місця систем ПВК/ФТ інших країн.

**ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 19
(ВИСОКОРИЗИКОВІ КРАЇНИ)**

1. Посилені заходи належної перевірки клієнта, що можуть бути вжиті фінансовими установами, включають заходи, викладені у пункті 20 Пояснювальної записки до Рекомендації 10, та будь-які інші заходи, які мають аналогічний ефект зниження ризиків.
2. Прикладами контрзаходів, що можуть бути вжиті країнами, є наступні заходи та будь-які інші заходи, які мають аналогічний ефект зниження ризиків:
 - (a) встановлення вимоги до фінансових установ застосовувати специфічні елементи посилені заходів перевірки клієнта.
 - (b) застосування посилені відповідних механізмів звітування або систематичне звітування про фінансові операції.
 - (c) відмова у заснуванні відділень, філій або представництв фінансових установ у країні, що викликає занепокоєння, або іншим чином врахування того факту, що відповідна фінансова установа заснована в країні, яка не має належної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
 - (d) заборона фінансовим установам засновувати філії або представництва у країні, що викликає занепокоєння, або іншим чином врахування того факту, що відповідна філія або представництво буде засновано в країні, яка не має належної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
 - (e) обмеження ділових відносин або фінансових операцій з ідентифікованою країною або особами у тій країні.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (f) заборона фінансовим установам покладатися на треті сторони, розміщені у країні, що викликає занепокоєння, з метою здійснення елементів процедури належної перевірки клієнта.
- (g) встановлення вимог до фінансової установи щодо перегляду та внесення змін або, за необхідності, припинення кореспондентських відносин з фінансовими установами у країні, що викликає занепокоєння.
- (h) встановлення вимоги щодо здійснення посиленої наглядової перевірки та/або виконання вимог щодо зовнішнього аудиту для філій та відділень фінансової установи, розміщеної у країні, що викликає занепокоєння.
- (i) встановлення підвищених вимог щодо зовнішнього аудиту для фінансових груп по відношенню до будь-яких їх філій та відділень, розміщених у країні, що викликає занепокоєння.

Повинні бути впроваджені ефективні заходи для забезпечення врахування фінансовими установами занепокоєння щодо слабкості системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму інших країн.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 20

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ⁸⁵

Якщо фінансова установа підозрює або має достатні підстави підозрювати, що кошти є результатом кримінальної діяльності або пов'язані з фінансуванням тероризму, необхідно законом встановити вимогу негайно повідомляти Підрозділ фінансової розвідки (ПФР) про свої підозри.

Основні Критерії

- 20.1. Якщо фінансова установа підозрює або має достатні підстави підозрювати, що кошти є результатом кримінальної діяльності або пов'язані з фінансуванням тероризму⁸⁶, необхідно законом встановити вимогу негайно повідомляти ПФР про свої підозри.
- 20.2. Фінансові установи повинні повідомляти про усі підозрілі операції, включаючи спроби проведення операцій, незалежно від суми операції.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 20 (ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ)

1. Кримінальна діяльність, зазначена в Рекомендації 20 передбачає всі кримінальні злочини, які є предикатними злочинами до відмивання коштів або, щонайменше, до тих злочинів, які є предикатними злочинами, як встановлено вимогами Рекомендації 3. Країни наполегливо заохочуються прийняти першу з цих альтернатив.
2. Фінансування тероризму, зазначене в Рекомендації 20 передбачає фінансування терористичних актів, а також терористичних організацій або окремих терористів, навіть за відсутності зв'язку з конкретним терористичним актом або актами.
3. Про всі підозрілі операції, в тому числі про спробу здійснити операцію, необхідно повідомити, незалежно від суми операції.
4. Вимога звітування повинна бути прямим та обов'язковим зобов'язанням, і будь-які непрямі або неявні зобов'язання звітування про підозрілі операції, або у зв'язку із можливим переслідуванням за відмивання коштів або злочин фінансування тероризму або інше (так зване «непряме звітування») є неприйнятними.

⁸⁵ Вимога, що фінансові установи повинні повідомляти про підозрілі операції, повинна бути викладена в законі.

⁸⁶ Під «кримінальною діяльністю» розуміється: (а) усі кримінальні дії, які становлять предикатний злочин до відмивання коштів в країні або (б) щонайменше, ті злочини, які становлять предикатний злочин, як зазначено у Рекомендації 3.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 21

РОЗГОЛОШЕННЯ ТА КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ

Фінансові установи, їх керівників, посадових осіб та працівників необхідно:

- (a) відповідно до закону звільняти від кримінальної або цивільної відповідальності за порушення будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, обумовлених контрактом або будь-якими законодавчими, регуляторними або адміністративними положеннями, якщо вони добросовісно доводять свої підозри до відома ПФР, навіть за умови, що вони не знали точно, які саме кримінальні дії передували операції, а також незалежно від того, чи такі кримінальні дії дійсно мали місце; та
- (b) зобов'язати заборонити законом розкривати («розголошення») факт надання ПФР повідомлення про підозрілу операцію або пов'язану з цим інформацію. Ці положення не покликані перешкодити обміну інформацією відповідно до Рекомендації 18.

Основні Критерії

- 21.1. Фінансові установи, їх керівники, посадові особи та працівники повинні бути захищені законом від кримінальної або цивільної відповідальності за порушення будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, обумовлених контрактом або будь-якими законодавчими, регуляторними або адміністративними положеннями, якщо вони добросовісно доводять свої підозри до відома ПФР. Такий захист повинен бути забезпечений, навіть за умови, що вони не знали точно, якими були кримінальні дії, а також незалежно від того, чи такі незаконні дії дійсно мали місце.
- 21.2. Фінансовим установам, їх керівникам, посадовим особам та працівникам повинно бути заборонено законом розголошувати факт надання ПФР повідомлення про підозрілу операцію або пов'язану з цим інформацію. Ці положення не покликані перешкоджати обміну інформацією відповідно до Рекомендації 18.

ВИЗНАЧЕНІ НЕФІНАНСОВІ УСТАНОВИ ТА ПРОФЕСІЇ (ВНУП)

РЕКОМЕНДАЦІЯ 22

ВНУП: ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА

Заходи належної перевірки клієнта та вимоги щодо збереження даних, викладені в Рекомендаціях 10, 11, 12, 15 та 17, застосовуються до визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) у таких випадках:

- (a) Казино – коли клієнти задіяні у фінансових операціях, які дорівнюють або перевищують відповідний встановлений поріг.
- (b) Агенти з нерухомості – коли вони задіяні у фінансових операціях своїх клієнтів стосовно купівлі та продажу нерухомості.
- (c) Торговці дорогоцінними металами та торговці дорогоцінним камінням – коли вони залучені до будь-якої готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує відповідний встановлений поріг.
- (d) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань, бухгалтери, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних дій:
 - купівля-продаж нерухомості;
 - управління грошима, цінними паперами або іншими активами клієнта;
 - управління банківським рахунком, ощадним рахунком або рахунком з цінними паперами;
 - організація внесків для створення, здійснення діяльності або управління компаніями;
 - створення, здійснення діяльності або управління юридичними особами або компаніями, а також купівля і продаж підприємств.
- (e) Трасти та компанії, що надають послуги, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно видів діяльності:
 - діючи в якості агента щодо створення юридичних осіб;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) директора або секретаря компанії, партнера у товаристві, або на аналогічній посаді у відношенні інших юридичних осіб;
 - надання юридичної адреси, адреси або приміщення, кореспондентської або адміністративної адреси для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або правового утворення;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) довірителя трасту або виконуючи аналогічні функції для іншої форми правового утворення;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Основні Критерії

22.1. Від визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається виконувати заходи належної перевірки клієнта, викладені в Рекомендації 10 у таких випадках:

- (a) Казино – коли клієнти, задіяні у фінансових операціях⁸⁷, які дорівнюють або перевищують 3,000 доларів США/євро.
- (b) Агенти з нерухомості – коли задіяні у фінансові операції своїх клієнтів стосовно купівлі та продажу нерухомості.⁸⁸
- (c) Торговці дорогоцінними металами та торговці дорогоцінним камінням – коли залучені до будь-якої готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.
- (d) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних дій:
 - купівля-продаж нерухомості;
 - управління коштами, цінними паперами або іншими активами клієнта;
 - управління банківським рахунком, ощадним рахунком або рахунком з цінними паперами;
 - організація внесків для створення, здійснення діяльності або управління компаніями;
 - створення, здійснення діяльності або управління юридичними особами або компаніями, а також купівля і продаж підприємств.
- (e) Трасти та компанії, що надають послуги, коли здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних видів діяльності:
 - діючи в якості агента щодо створення юридичних осіб;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) директора або секретаря компанії, партнера у товаристві, або на аналогічній посаді у відношенні інших юридичних осіб;
 - надання юридичної адреси, адреси або приміщення, кореспондентської або адміністративної адреси для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або правового утворення;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) довірителя трасту або виконуючи аналогічні функції для іншої форми правового утворення;

⁸⁷ Проведення ідентифікації клієнтів під час входу в казино можливе, але не обов'язкове. Країни повинні вимагати від казино забезпечення можливості зв'язку інформації щодо належної перевірки клієнта з транзакціями, які він проводить у казино. «Фінансові операції» не стосуються операцій, пов'язаних із азартними іграми, які включають лише чіпи чи жетони казино

⁸⁸ Це означає, що агенти з нерухомості повинні виконувати вимоги, викладені в Рекомендації 10 відносно покупців та продавців майна.

- діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.
- 22.2. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо збереження інформації, визначених у Рекомендації 11.
 - 22.3. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам для публічних осіб, визначених у Рекомендації 12.
 - 22.4. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо нових технологій, визначених у Рекомендації 15.
 - 22.5. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам покладання на третіх сторін, визначених у Рекомендації 17.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ 22 ТА 23 (ВИЗНАЧЕНІ НЕФІНАНСОВІ УСТАНОВИ ТА ПРОФЕСІЇ (ВНУП))

1. Визначений поріг для операцій наступний:
 - казино (відповідно до Рекомендації 22) – \$/€ 3,000
 - Для торговців дорогоцінними металами та торговців дорогоцінним камінням, коли вони залучені до будь-якої готівкової операції (відповідно до Рекомендації 22 та 23) – \$/€ 15,000.
- Фінансові операції, що перевищують встановлений поріг, включають ситуації, коли операції проводяться в рамках однієї операції або кількох операцій, які, як видається, пов'язані між собою.
2. Пояснювальні записки, які відносяться до фінансових установ також відносяться і до ВНУП, де це необхідно. Відповідно до Рекомендацій 22 і 23 країни не повинні видавати закони або нормативно-правові акти, які стосуються виключно адвокатів, нотаріусів, бухгалтерів і інших ВНУП, доти доки ці установи або професії не будуть включені в закони або нормативно-правові акти, що охоплюють основну діяльність.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 22 (ВНУП: ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА)

1. Агенти з нерухомості повинні виконувати вимоги Рекомендації 10 в частині покупців і продавців нерухомості.
2. Казино повинні виконувати вимоги Рекомендації 10, в тому числі здійснювати ідентифікацію та перевірку особистості клієнтів, коли їх клієнти залучені до фінансової операції на суму яка дорівнює або перевищує \$/€ 3,000. Проведення ідентифікації клієнта при вході в казино може бути, але це не обов'язково, достатнім. Країни повинні встановити вимогу до казино забезпечувати можливість пов'язати інформацію належної перевірки клієнта про конкретного клієнта з операцією, яку цей клієнт здійснив в казино.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 23**ВНУП: ІНШІ ЗАХОДИ**

Вимоги, викладені в Рекомендаціях 18-21, застосовуються до всіх ВНУП наступним чином:

- (a) необхідно зобов'язати адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань та бухгалтерів повідомляти про підозрілі операції, коли вони задіяні у фінансовій операції від імені або за дорученням клієнта, стосовно діяльності, зазначеної в Рекомендації 22 (d). Країнам настійно рекомендується розширити дію вимоги щодо направлення повідомлень на решту професійної діяльності бухгалтерів, включаючи аудит.
- (b) необхідно зобов'язати торговців дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням повідомляти про підозрілі операції, коли вони здійснюють будь-які готівкові операції з клієнтами на суму, що дорівнює або перевищує відповідний визначений поріг.
- (c) необхідно зобов'язати трасти та компанії, що надають послуги, повідомляти про підозрілі операції клієнта, коли вони від імені або за дорученням клієнта залучені до операцій стосовно діяльності, зазначеної в Рекомендації 22 (e).

Основні Критерії

- 23.1. Вимоги до звітування про підозрілі операції, викладені в Рекомендації 20, повинні застосовуватись до всіх визначених нефінансових установ та професій наступним чином:
- (a) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери⁸⁹, коли, від імені чи за дорученням клієнта, вони залучені до фінансової операції, стосовно діяльності, зазначеної в Рекомендації 22.1 (d).⁹⁰
 - (b) Торговці дорогоцінними металами чи дорогоцінним камінням, коли вони залучені до готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.
 - (c) Трасти та компанії, що надають послуги, коли, від імені чи за дорученням клієнта вони залучені до операції стосовно діяльності, зазначеної в критерії 22.1 (e).
- 23.2. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам проведення внутрішнього контролю, визначених у Рекомендації 18.
- 23.3. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам для високо-ризикових країн, визначених у Рекомендації 19.

⁸⁹ Від адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань та бухгалтерів, які діють в якості незалежних експертів з правових питань не вимагається звітувати про підозрілі операції, якщо відповідна інформація була отримана за умов, що підлягають професійній таємниці чи привілею експерта з правових питань. Кожній країні необхідно визначити підстави, які підпадуть під привілей експерта з правових питань чи професійну таємницю. Зазвичай це включатиме інформацію, яку адвокати, нотаріуси чи інші незалежні експерти з правових питань отримують від чи через одного із своїх клієнтів: (a) під час встановлення юридичного статусу свого клієнта, чи (b) при виконанні свого завдання щодо відстоювання чи представлення цього клієнта у ході судових, адміністративних, арбітражних чи посередницьких процедур.

⁹⁰ Якщо країни дозволяють адвокатам, нотаріусам, іншим незалежним експертам з правових питань та бухгалтерам направляти повідомлення про підозрілі операції відповідним саморегульним органам, повинні існувати форми співробітництва між такими органами та ПФР.

- 23.4. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам передачі конфіденційної інформації та конфіденційності, визначених у Рекомендації 21⁹¹.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 23 (ВНУП: ІНШІ ЗАХОДИ)

1. Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють як незалежні експерти з правових питань, не зобов'язані повідомляти про підозрілі операції, якщо відповідна інформація була отримана за обставин, коли така інформація є професійною таємницею або має привілей на збереження службової таємниці.
2. Кожна країна визначає питання, які підпадають під збереження службової таємниці або професійної таємниці. Це, як правило, поширюється на інформацію, яку адвокати, нотаріуси та інші незалежні експерти з правових питань отримують або здобувають від одного зі своїх клієнтів: (а) в ході з'ясування правового становища своїх клієнтів, або (б) при захисті або представленні цього клієнта в, або щодо судових, адміністративних, арбітражних або посередницьких проваджень.
3. Країни можуть дозволити адвокатам, нотаріусам, іншим незалежним експертам з правових питань та бухгалтерам направляти повідомлення про підозрілі операції у відповідні саморегульвні організації, за умови наявності відповідних форм співробітництва між цими організаціями та ПФР.
4. Коли адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють як незалежні експерти з правових питань, прагнуть переконати клієнта не брати участь в незаконній діяльності, це не вважається розголошенням.

⁹¹ Якщо адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють в якості незалежних експертів з правових питань намагаються відмовити клієнта від провадження незаконної діяльності, то це не є розголошенням конфіденційної інформації.

Е. ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ**РЕКОМЕНДАЦІЯ 24****ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ⁹²**

Країни повинні вживати заходів для запобігання незаконному використанню юридичних осіб з метою відмивання доходів або фінансування тероризму. Країни мають забезпечити наявність адекватної, точної та своєчасної інформації про бенефіціарну власність та контроль юридичних осіб, яку або доступ до якої можуть оперативнo отримати компетентні органи. Зокрема, країни, де існують юридичні особи, які мають право випускати акції на пред'явника або варанти на пред'явника, або де дозволяються номінальні держателі або номінальні директори, повинні вживати ефективних заходів для забезпечення того, щоб вони не використовувались з метою відмивання доходів або фінансування тероризму. Країни повинні розглянути питання щодо заходів спрощення доступу до інформації про бенефіціарну власність та контроль для фінансових установ та ВНУП, які взяли на себе зобов'язання згідно Рекомендацій 10 та 22.

Основні Критерії

- 24.1. Країни повинні запроваджувати механізми з метою встановлення та опису: (а) різних типів, форм та основних рис юридичних осіб країни; та (б) процеси створення таких юридичних осіб, та отримання і реєстрації основної інформації та інформації про бенефіціарну власність; а також повинні робити цю інформацію публічною.
- 24.2. Країни повинні здійснювати оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з усіма видами юридичної особи, створених в країні.

Основна інформація

- 24.3. Країни повинні вимагати, щоб усі компанії, створені в країні були внесені в реєстр компаній із зазначенням назви компанії, підтвердженням реєстрації, юридичною формою та статусом, юридичною адресою, основними регуляторними повноваженнями, та пеліком керівників. Ця інформація повинна бути публічною.
- 24.4. Компанії повинні зберігати інформацію, зазначену в критерії 24.3, а також вести реєстр своїх акціонерів чи членів⁹³, який має містити кількість акцій кожного акціонера та категорії акцій (включаючи характер права голосу). Ця інформація повинна зберігатись

⁹² Експерти з оцінки повинні розглядати застосування усіх критеріїв до усіх відповідних типів юридичних осіб. Спосіб, в який ці вимоги виконуються може змінюватись відповідно до виду задіяної юридичної особи:

1. Компанії – критерії, наведені нижче встановлюють заходи, вжиття яких вимагає Рекомендація 24 з окремим посиланням на компанії.
2. Організація, установа, та товариство з обмеженою відповідальністю – країни повинні вживати однакових заходів та встановлювати однакові вимоги, які встановлюються до компаній, враховуючи їх різні форми та структури.
3. Інші типи юридичних осіб – країни повинні враховувати різні форми та структури інших юридичних осіб, та рівнів ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з кожним типом юридичної особи, з огляду на досягнення відповідних рівнів прозорості. Щонайменше, усі юридичні особи повинні забезпечити, щоб подібні типи основної інформації фіксувалися.

⁹³ Реєстр акціонерів та членів може вестись самою компанією чи третьою стороною під відповідальність компанії.

країною за місцем розташування, зазначеним у реєстрі компанії.⁹⁴

- 24.5. Країни повинні запроваджувати механізми, які забезпечать, що інформація, зазначена в критерії 24.3 та 24.4 є точною та вчасно оновлюється.

Інформація про бенефіціарну власність

- 24.6. Країни повинні використовувати один або більше наступних механізмів для забезпечення того, що така інформація про бенефіціарну власність компанії отримується цією компанією та є доступною за зазначеним місцем розташування в їх країні; чи може бути вчасно визначена компетентним органом іншим шляхом:
- (a) вимагаючи від компаній чи реєстрів компаній отримувати та володіти оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;
 - (b) вимагаючи від компаній вживати обґрунтованих заходів для отримання та володіння оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;
 - (c) використання існуючої інформації, включаючи: (i) інформацію, отриману фінансовими установами та/чи ВНУП, відповідно до Рекомендації 10 та 22; (ii) інформацію інших компетентних органів щодо юридичної та бенефіціарної власності компанії; (iii) інформацію, якою володіє компанія, як зазначено вище в критерії 24.3; та (iv) наявну інформацію про компанії, занесену до списку фондової біржі, де вимоги щодо розкриття інформації забезпечують достатню прозорість бенефіціарної власності.
- 24.7. Країни повинні вимагати, щоб інформація про бенефіціарного власника була точною та, наскільки це можливо, актуальною.
- 24.8. Країни повинні забезпечити, щоб компанії повною мірою співпрацювали з компетентними органами щодо визначення бенефіціарного власника шляхом:
- (a) вимоги, щоб одна або більше фізичних осіб-резидентів в країні були уповноважені компанією⁹⁵, та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи
 - (b) вимоги, щоб усі ВНУП в країні були уповноважені компанією, та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи
 - (c) вжиття інших співмірних заходів, спеціально визначених країною.
- 24.9. Від усіх осіб, органів та установ, зазначених вище, а також компанії як такої (чи її адміністраторів, ліквідаторів чи інших осіб, задіяних до ліквідації компанії), вимагається зберігати інформацію та вести відповідну документацію принаймні п'ять років з дати ліквідації компанії чи припинення існування іншим чином, чи протягом п'ять років з дати, коли компанія припинила бути клієнтом професійного посередника чи фінансової установи.

⁹⁴ У випадках, коли компанія чи реєстр компанії містить інформацію про бенефіціарну власність в межах країни, реєстр акціонерів та членів не зобов'язаний бути в країні, якщо компанія може надати цю інформацію на запит оперативним шляхом.

⁹⁵ Члени правління компанії чи високопосадовці можуть не мати потреби в отриманні повноважень від компанії.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Інші вимоги

- 24.10. Компетентні органи, та, зокрема, правоохоронні органи повинні мати усі необхідні повноваження на отримання вчасного доступу до основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, якою володіють відповідні респонденти.
- 24.11. Країни, які мають юридичних осіб, здатних випускати акції на пред'явника чи варанти на пред'явника, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що вони не використовуються для відмивання коштів чи фінансування тероризму:
- (a) заборона випуску акцій на пред'явника та варантів на пред'явника;
 - (b) конвертування акцій на пред'явника та варантів на пред'явника в зареєстровані акції чи варанти на пред'явника (наприклад, шляхом дематеріалізації) або
 - (c) заморожування акцій на пред'явника та варантів на пред'явника шляхом вимагання від них бути у розпорядженні регульованої фінансової установи чи професійного посередника; чи
 - (d) вимагання від акціонерів з контрольною часткою акцій повідомляти компанію, а від компанії – фіксувати їх ідентифікаційні дані чи
 - (e) застосування інших механізмів, визначених країною.
- 24.12. Країни, які мають юридичних осіб, здатних мати номінальні акції та номінальних директорів, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що ними не зловживають, а саме:
- (a) вимоги від номінальних акціонерів та директорів повідомляти компанії чи відповідному реєстратору про особу, яка їх призначила, та вносити таку інформацію до реєстру; чи
 - (b) вимоги від номінальних акціонерів та директорів мати ліцензію, запису їх номінального статусу в реєстри компанії, зберігати інформацію, яка встановлює особу, яка їх призначила та надавати таку інформацію компетентним органам на запит; чи
 - (c) застосування інших механізмів, визначених країною.
- 24.13. Повинна існувати відповідальність, а також відповідні та переконливі санкції для юридичної та фізичної особи, яка не дотримується вимог.
- 24.14. Країни повинні швидко здійснювати міжнародне співробітництво щодо основної інформації та інформації про бенефіціарну власність на основі, інформації викладеної у Рекомендаціях 37 та 40. Це включає:
- (a) сприяння надання доступу іноземних компетентних органів до основної інформації, яка міститься в реєстрах компанії;
 - (b) обмін інформацією щодо акціонерів та
 - (c) використання інших повноважень, згідно з національним законодавством, для одержання інформації про бенефіціарну власність від імені компетентних органів іноземних країн.
- 24.15. Країни повинні здійснювати моніторинг якості допомоги, яку вони одержують від інших країн у відповідь на запит про надання основної інформації та інформації про бенефіціарну власність або запитів про надання допомоги у визначенні місця проживання (розташування) бенефіціарних власників, що проживають (функціонують) за кордоном.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 24 (ПРОЗОРІСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ)

1. Компетентні органи повинні мати можливість вчасно одержувати або мати доступ до належної, чіткої та поточної інформації про бенефіціарну власність та контроль над компаніями та іншими юридичними особами (інформації про бенефіціарну власність⁹⁶), заснованих⁹⁷ у країні. Країни можуть обрати механізми, які вони вважають надійними з точки зору досягнення цієї мети, хоча вони також повинні дотримуватися мінімальних вимог, що встановлені нижче. Також дуже ймовірно є те, що країнам потрібно буде застосовувати комбінацію механізмів з метою досягнення мети.
2. Як частина процедури забезпечення належної прозорості щодо юридичних осіб країни повинні мати механізми, що:
 - (a) визначають та описують різні види, форми та основні ознаки юридичних осіб у країні.
 - (b) визначають та описують процедури для: (i) створення цих юридичних осіб; та (ii) одержання та збереження основної інформації та інформації про бенефіціарну власність;
 - (c) оприлюднюють вищезазначену інформацію; та
 - (d) оцінюють ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язані з різними видами юридичних осіб, заснованих у країні.

A. ОСНОВНА ІНФОРМАЦІЯ

3. З метою визначення бенефіціарних власників компанії компетентним органам потрібна буде певна основна інформація про компанію, яка, як мінімум, включатиме інформацію про право власності та структуру управління компанією. Це включатиме інформацію про статус та повноваження компанії, її акціонерів та директорів.
4. Усі компанії, засновані в країні, повинні бути зареєстровані в реєстрі компаній⁹⁸. Яка б комбінація механізмів не застосовувалася для одержання та збереження інформації про бенефіціарну власність (дивіться розділ B), є перелік основної інформації про компанію, який повинен бути одержаний та збережений компанією⁹⁹, що є необхідною передумовою. Мінімальна основна інформація, яка повинна бути одержана та збережена компанією, включає:
 - (a) найменування компанії, підтвердження створення юридичної особи, правова фор-

⁹⁶ Інформація про бенефіціарну власність юридичних осіб – це інформація, зазначена у Пояснювальній записці до Рекомендації 10, пункт 5 (b) (i). Контроль за акціонерами, про який зазначено у пункті 5 (b) (i) Пояснювальної записки до Рекомендації 10 може ґрунтуватися на пороговому значенні, наприклад будь-яка особа, яка володіє більше ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25%).

⁹⁷ Посилання на заснування юридичної особи передбачає реєстрацію компаній та будь-які інші механізми, що застосовуються.

⁹⁸ «Реєстр компаній» означає реєстр в країні компаній, оформлених як юридичні особи або які одержали ліцензію у цій країні або щодо яких ведеться постійний облік установою, що здійснює реєстрацію юридичної особи.

⁹⁹ Інформація може бути збережена самостійно компанією або третьою стороною під відповідальність компанії.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

ма та статус, адреса зареєстрованого офісу, основні повноваження з регулювання (наприклад меморандум або статті угоди про асоціацію), список директорів; та

- (b) реєстр її акціонерів та членів, що містить імена акціонерів та членів, а також кількість акцій, якими володіє кожен акціонер¹⁰⁰, та категорії акцій (включаючи характер супутніх прав голосування).
5. Реєстр компаній повинен зберігати усю основну інформацію, викладену у пункті 4 (а).
 6. Компанія повинна вести облік основної інформації, викладеної у пункті 4 (b), в межах країни у своєму зареєстрованому офісі або в іншому місці, внесеному до реєстру компаній. Однак, якщо компанія або реєстр компаній має інформацію про бенефіціарну власність в межах країни, тоді в країні не обов'язково повинен бути реєстр акціонерів за умови, що компанія може швидко надати таку інформацію на запит.

V. ІНФОРМАЦІЯ ПРО БЕНЕФІЦІАРНУ ВЛАСНІСТЬ

7. Країни повинні забезпечити, щоб: (а) інформація про бенефіціарну власність компанії могла одержуватися цією компанією та була наявна у спеціальному місці у цих країнах; або (b) існували механізми, які б дозволяли вчасно визначити бенефіціарну власність компанії компетентним органом.
8. З метою додержання вимог, викладених у пункті 7, країни повинні застосовувати один або більше з наступних механізмів:
 - (c) встановлення вимоги до компаній або реєстрів компаній одержувати та оновлювати інформацію про бенефіціарну власність компанії;
 - (d) встановлення вимоги до компаній вживати розумних заходів¹⁰¹ для одержання та оновлення інформації про бенефіціарну власність компанії;
 - (e) використання існуючої інформації, включаючи: (i) інформацію, одержану фінансовими установами та/або ВНУП, згідно з Рекомендаціями 10 та 22¹⁰²; (ii) інформацію, якою володіють інші компетентні органи про юридичну та бенефіціарну власність компаній (наприклад, реєстри компаній, податкові органи, фінансові або інші регуляторні органи); (iii) інформацію, якою володіє компанія згідно з вимогами, викладеними у розділі А; та (iv) наявну інформацію про компанії, зареєстровані на фондовій біржі у випадку, якщо правила щодо розкриття інформації (встановлені фондовою біржею або нормативно-правовими актами чи законами) містять вимоги щодо забезпечення належної прозорості бенефіціарної власності.
9. Незалежно від того, який із вищезазначених механізмів використовується, країни повинні забезпечити, щоб компанії якомога тісніше співпрацювали з компетентними органами при визначенні бенефіціарного власника. Це повинно включати:
 - (a) встановлення вимоги, щоб одна або більше фізичних осіб, що проживають у краї-

¹⁰⁰ Це стосується номінального власника усіх зареєстрованих акцій.

¹⁰¹ Заходи, що вживаються, повинні бути пропорційними рівню ризику або складності структури власності компанії або природі контрольних акціонерів.

¹⁰² Країни повинні бути спроможними вчасно визначити, чи має компанія рахунок у фінансовій установі в межах країни.

- ні, були уповноважені компанією¹⁰³ та були відповідальними перед компетентними органами надавати усю основну інформацію та наявну інформацію про бенефіціарну власність, а також в подальшому надавати допомогу цим органам; та/або
- (b) встановлення вимоги, щоб визначена нефінансова установа або професія у країні була уповноважена компанією та була відповідальною перед компетентними органами надавати усю основну інформацію та наявну інформацію про бенефіціарну власність, а також в подальшому надавати допомогу органам; та/або
 - (c) інші аналогічні заходи, спеціально визначені країною, що можуть ефективно посилити співробітництво.
10. Усі вищезазначені особи, органи та установи і власне сама компанія (або її адміністратори, ліквідатори або інші особи, залучені до ліквідації компанії), повинні вести облік інформації та пов'язаних даних принаймні п'ять років з дати ліквідації компанії або з дати іншого способу припинення існування компанії, або п'ять років з дати, з якої компанія перестала бути клієнтом професійного посередника або фінансової установи.

C. ВЧАСНИЙ ДОСТУП ДО АКТУАЛЬНОЇ ТА ЧІТКОЇ ІНФОРМАЦІЇ

11. Країни повинні мати механізми, які б забезпечили, що основна інформація, включаючи інформацію, внесена до реєстру компаній, є чіткою та вчасно оновлюється. Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка наявна інформація, зазначена у пункті 7, є чіткою, актуальною та постійно оновлюється. Крім того, інформація повинна оновлюватися протягом розумного періоду після виникнення будь-яких змін.
12. Компетентні органи, особливо правоохоронні органи, повинні мати усі необхідні повноваження, щоб бути спроможними одержувати вчасний доступ до основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, якою володіють відповідні сторони.
13. Країни повинні встановити вимогу до реєстрів компаній сприяти у наданні вчасного доступу фінансових установ, ВНУП або компетентних органів інших країн до публічної інформації, якою вони володіють, та, як мінімум, до інформації, зазначеної у пункті 4 (а). Країни повинні розглянути можливість сприяння у наданні вчасного доступу фінансовим установам та ВНУП до інформації, зазначеної у пункті 4 (b).

D. ПЕРЕШКОДИ ДЛЯ ПРОЗОРІСТІ

14. Країни повинні вжити заходів для запобігання незаконному використанню акцій на пред'явника або сертифікатів акцій на пред'явника, наприклад шляхом застосування одного або більше з наступних механізмів: (a) їх заборона; (b) їх конвертування у зареєстровані акції або сертифікати акцій (наприклад шляхом дематеріалізації); (c) їх блокування шляхом встановлення вимоги, щоб їх держателем була лише регульована фінансова установа або професійний посередник; або (d) встановлення вимоги до акціонерів з контрольною часткою повідомляти компанію, а також вимоги до компанії зберігати дані про особу таких акціонерів.
15. Країни повинні вжити заходів для запобігання незаконному використанню номінальних акцій та номінальних директорів, наприклад, шляхом застосування одного

¹⁰³ Члени ради правління компанії або вище керівництво може не потребувати спеціального дозволу компанії.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

або більше з наступних механізмів: (а) встановлення вимоги до номінальних акціонерів та директорів розкрити особу номінатора (який уповноважив їх діяти від свого імені) компанії або будь-якому відповідному реєстратору, і ця інформація повинна бути внесена до відповідного реєстру; або (б) встановлення вимоги до номінальних акціонерів та директорів одержати ліцензію, щоб їх статус номінального акціонера був внесений до реєстрів компаній, а реєстри, у свою чергу, повинні зберігати інформацію про особу номінатора, який уповноважив номінальних акціонерів діяти від свого імені, а також надавати цю інформацію на запит компетентних органів.

Е. ІНШІ ЮРИДИЧНІ ОСОБИ

16. Стосовно фондів, установ та товариств з обмеженою відповідальністю, країни повинні вжити аналогічних заходів та встановити аналогічні вимоги, що встановлені для компаній, беручи до уваги їх різні форми та структури.
17. Стосовно інших видів юридичних осіб, країни повинні враховувати різні форми та структури тих інших юридичних осіб, а також рівень ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з кожним видом юридичної особи, з метою досягнення відповідного рівня прозорості. Як мінімум, країни повинні забезпечити, щоб вівся облік аналогічних видів основної інформації, щоб вона була точною та актуальною, а також до неї надавався вчасний доступ компетентних органів. Країни повинні переглянути ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язані з такими іншими юридичними особами, та, ґрунтуючись на рівні ризику, визначити для таких юридичних осіб заходи, що повинні бути вжиті для забезпечення вчасного доступу компетентних органів до належної, чіткої та актуальної інформації про бенефіціарну власність.

Ф. ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА САНКЦІЇ

18. Повинна бути чітко встановлена відповідальність за додержання вимог, встановлених у цій Пояснювальній записці, а також правова відповідальність та ефективні, пропорційні та переконливі санкції до будь-якої юридичної або фізичної особи, яка належним чином не додержується вимог.

Г. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

19. Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно здійснювати міжнародне співробітництво щодо основної інформації та інформації про бенефіціарну власність на правових підставах, викладених у Рекомендаціях 37 та 40. Це включає (а) сприяння надання доступу іноземних компетентних органів до основної інформації, якою володіють реєстри компаній; (б) обмін інформацією щодо акціонерів; та (с) використання інших повноважень, згідно з національним законодавством, для одержання інформації про бенефіціарну власність від імені компетентних органів іноземних країн. Країни повинні здійснювати моніторинг якості допомоги, яку вони одержують від інших країн у відповідь на запит про надання основної інформації та інформації про бенефіціарну власність або запитів про надання допомоги у визначенні місця проживання (розташування) бенефіціарних власників, що проживають (функціонують) за кордоном.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 25

ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ¹⁰⁴

Країни повинні вживати заходів для запобігання незаконному використанню правових утворень з метою відмивання доходів або фінансування тероризму. Зокрема, країни повинні забезпечити наявність адекватної, точної та своєчасної інформації про трасти, зокрема інформацію про засновників, членів правління та бенефіціарів, яку компетентні органи можуть своєчасно отримати або до якої вони можуть мати своєчасний доступ. Країни повинні розглянути питання щодо заходів спрощення доступу до інформації про бенефіціарну власність та контроль для фінансових установ та ВНУП, які взяли на себе зобов'язання згідно Рекомендацій 10 та 22.

Основні Критерії

25.1. Країни повинні встановити вимогу до:

- (a) довірчих власників (довірих осіб) будь-якого трастом, утвореного за згодою сторін, що регулюється відповідно до їх законодавства¹⁰⁵ одержувати та зберігати належну, чітку та актуальну інформацію про особу засновника трасту, довіреної (их) особи (осіб), піклувальника (якщо такий є), бенефіціарів або клас бенефіціарів, а також будь-яку іншу фізичну особу, яка здійснює остаточний ефективний контроль над трастом.
- (b) довірчих власників (довірих осіб) трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства, зберігати основну інформацію про інших регульованих агентів, а також надавачів послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, бухгалтерів та радників з податкових питань.
- (c) професійних довірчих власників (довірих осіб) вести облік такої інформації, принаймні п'ять років після закінчення терміну ділових відносин з трастом.

25.2. Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка інформація, якою володіють відповідно до цієї Рекомендації, була чіткою та регулярно оновлювалася.

¹⁰⁴ Заходи, передбачені Рекомендацією 25 встановлюються з конкретним посиланням на трасти. Це має бути зрозумілим як посилання на довірчі фонди/трасти, утворені за згодою сторін (як зазначено в Глосарії). Відносно інших типів правових установ з однаковою структурою чи функціями, країни повинні вживати однакових заходів до тих установ, які виступають трастами з огляду на досягнення однакових рівнів прозорості. Принаймні, країни повинні забезпечити, щоб інформація подібна до інформації щодо трастів повинна зберігатись та бути точною і оновленою, а також бути своєчасно доступною для компетентних органів.

При розгляді прикладів, що містяться в термінологічному довіднику щодо правової організації, оцінювачам нагадують, що наведені приклади не повинні розглядатися як остаточні. Оцінювачі повинні посилатися на терміни довідника «траст та довірена особа», які посилаються на Статтю 2 Гаазької конвенції про право, що застосовується до трастів, та їхнє визнання при визначенні того, чи правова організація має схожу структуру або функцію, подібну до трасту, і тому належить до сфери застосування від Рекомендації 25, незалежно від того, чи країна називає правову організацію з використанням такої ж термінології. Якщо країна не застосовує відповідні зобов'язання щодо Рекомендації 25 для довірених осіб (або тих, що виконують подібну функцію стосовно інших правових механізмів), оцінювачі повинні підтвердити, чи відповідають такі винятки критерію 1.6.

¹⁰⁵ Від країн не вимагається надавати трастам правового визнання. Країнам необхідно не включати вимоги критеріїв 25.1; 25.2; 25.3 та 25.4 в законодавство, за умови, що для довірчих власників (довірих осіб) існують відповідні зобов'язання (напр., шляхом загального права чи прецедентного права).

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- 25.3. Усі країни повинні вжити заходів, щоб забезпечити розкриття довірчими власниками (довіреними особами) свого статусу фінансовим установам та ВНУП у випадку встановлення ними в якості довіреної особи ділових відносин або проведення разової операції, що перевищує визначений поріг.
- 25.4. Закон чи правозастосовні заходи не повинні перешкоджати довірчим власникам надавати компетентним органам будь-яку інформацію, що стосується трасту¹⁰⁶, чи надавати фінансовим установам та ВНУП на запит інформацію про бенефіціарного власника та активи трасту, якими вони володіють та управляють відповідно до умов ділових відносин.
- 25.5. Компетентні органи, зокрема правоохоронні органи, повинні мати усі повноваження, необхідні для одержання вчасного доступу до інформації, якою володіють довірчі власники (довірені особи) та інші сторони, особливо інформації, якою володіють фінансові установи та ВНУП щодо: (а) бенефіціарної власності; (б) місця проживання довірчого власника (довіреної особи); та (с) будь-яких активів, якою володіє або управляє фінансова установа або ВНУП та пов'язаних з будь-якими довірчими власниками (довіреними особами), з якими вони мають ділові відносини або для яких вони проводять разову операцію.
- 25.6. Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно здійснювати міжнародне співробітництво щодо інформації, включаючи інформацію про бенефіціарну власність, трасти та інші правові організації на підставі, зазначеній у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати:
- (а) сприяння у наданні доступу іноземним компетентним органам до будь-якої інформації, яка міститься в реєстрах або інших національних органах;
 - (б) здійснення обміну наявною у національних органах інформацією щодо трастів та інших правових організацій та
 - (с) використання повноважень компетентних органів, згідно з національним законодавством, з метою одержання інформації про бенефіціарну власність від імені іноземних компетентних органів.
- 25.7. Країни повинні забезпечити, що довірчі власники (довірені особи) несуть відповідальність за невиконання своїх обов'язків; чи існують пропорційні санкції – кримінальні, цивільні або адміністративні, за їх недодержання¹⁰⁷.
- 25.8. Країни повинні забезпечити наявність пропорційних санкцій – кримінальних, цивільно-правових або адміністративних, за ненадання компетентним органам вчасного доступу до інформації щодо трасту, зазначеній у критерії 25.1.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 25 (ПРОЗОРІСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ)

1. Країни повинні встановити вимогу до довірчих власників (довірених осіб) за будь-яким

¹⁰⁶ Національні компетентні органи чи відповідні компетентні органи іншої країни згідно з відповідним запитом про міжнародне співробітництво.

¹⁰⁷ Це не впливає на вимоги щодо застосування пропорційних чи переконливих санкцій за не виконання вимог Рекомендацій.

явним трастом, що регулюється відповідно до їх законодавства з метою одержання та збереження належної, чіткої та актуальної інформації про бенефіціарну власність стосовно трасту. Це повинно включати інформацію про особу засновника трасту, довіреної (их) особи (осіб), захисника (якщо такий є), бенефіціарів або клас бенефіціарів, а також будь-яку іншу фізичну особу, яка здійснює остаточний ефективний контроль над трастом. Країни повинні також встановити вимогу до довірчих власників (довіреніх осіб) трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства, зберігати основну інформацію про інших регульованих агентів, а також надавачів послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, бухгалтерів та радників з податкових питань.

2. Усі країни повинні вжити заходів, щоб забезпечити розкриття довірчими власниками (довіреними особами) свого статусу фінансовим установам та ВНУП у випадку встановлення ними в якості довіреної особи ділових відносин або проведення разової операції, що перевищує визначений поріг. Закони або інші нормативно-правові акти не повинні перешкоджати довірчим власникам (довіреним особам) надавати компетентним органам будь-яку інформацію, що стосується трасту¹⁰⁸; надавати фінансовим установам та ВНУП, на запит, інформацію про бенефіціарну власність та активи трасту, які зберігаються та управляються згідно з умовами ділових відносин.
3. Країни заохочуються до забезпечення, щоб інші відповідні органи, фізичні та юридичні особи зберігали інформацію по усім трастам, з якими у них встановлені відносини. Потенційними джерелами інформації по трастам, довірчим власникам (довіреним особам) та активам трасту є:
 - (a) реєстри (наприклад, центральний реєстр трастів або активів трасту), або реєстр активів, таких як земельні ділянки, майно, транспортні засоби, акції або інші активи.
 - (b) інші компетентні органи, які володіють інформацією по трастам та довірчим власникам (довіреним особам) (наприклад, податкові органи, які збирають інформацію по активам та доходам, що мають відношення до трастів).
 - (c) інші агенти та надавачі послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, юристів або надавачів послуг трасту та компанії.
4. Компетентні органи, зокрема правоохоронні органи, повинні мати усі повноваження, необхідні для одержання вчасного доступу до інформації, якою володіють довірчі власники (довірені особи) та інші сторони, особливо інформації, якою володіють фінансові установи та ВНУП щодо: (a) бенефіціарної власності; (b) місця проживання довірчого власника (довіреної особи); та (c) будь-яких активів, якою володіє або управляє фінансова установа або ВНУП та пов'язаних з будь-якими довірчими власниками (довіреними особами), з якими вони мають ділові відносини або для яких вони проводять разову операцію.
5. Професійні довірчі власники (довірені особи) повинні бути зобов'язані вести облік інформації, зазначеної у пункті 1, принаймні п'ять років після закінчення терміну ділових відносин з трастом. Країни заохочуються до встановлення вимоги до непрофесійних довірчих власників (довірених осіб) та інших органів, фізичних та юридичних осіб, зазначених у пункті 3, вести облік інформації принаймні п'ять років.

¹⁰⁸ Національним компетентним органам або відповідним компетентним органам іноземної країни за відповідним запитом щодо міжнародного співробітництва.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

6. Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка інформація, якою володіють відповідно до пункту 1, повинна бути чіткою, актуальною та якомога частіше оновлювалася. Крім того, інформація повинна оновлюватися у розумний період після виникнення будь-яких змін.
7. Країни повинні розглянути заходи, які б сприяли доступу до будь-якої інформації щодо трастів, якою володіють інші органи, фізичні або юридичні особи, зазначені у пункті 3, фінансовим установам та ВНУП, що виконують вимоги, викладені у Рекомендації 10 та 22.
8. У контексті цієї Рекомендації, країни не зобов'язані забезпечувати правове визнання трастів. Країнам не потрібно включати вимоги пунктів 1, 2 та 6 до законодавства за умови, що існують відповідні ефективні зобов'язання для довірчих власників (довіренних осіб) (наприклад, загальне або прецедентне право).

Інші правові утворення

9. Стосовно інших видів правових утворень, що мають аналогічну структуру або функції, країни повинні вжити заходів аналогічних заходам, що вимагаються для трастів, з метою досягнення аналогічного рівня прозорості. Як мінімум, країни повинні забезпечити, щоб вівся облік інформації, аналогічної вищезазначеній інформації щодо трастів, щоб вона була точною та актуальною, а також щоб до неї надавався вчасний доступ компетентним органам.

Міжнародне співробітництво

10. Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно здійснювати міжнародне співробітництво щодо інформації, включаючи інформацію про бенефіціарну власність, трасти та інші правові утворення на підставі, зазначеній у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати (а) сприяння у наданні доступу іноземним компетентним органам до будь-якої інформації, якою володіють реєстри або інші національні органи; (б) здійснення обміну наявною у національних органів інформацією щодо трастів та інших правових утворень; та (с) використання повноважень компетентних органів, згідно з національним законодавством, з метою одержання інформації про бенефіціарну власність від імені іноземних компетентних органів.

Правова відповідальність та санкції

11. Країни повинні забезпечити існування чіткої відповідальності за додержання вимог цієї Пояснювальної записки; а довірчі власники (довірені особи) повинні нести правову відповідальність за невиконання своїх обов'язків, встановлених з метою додержання зобов'язань у пунктах 1, 2, 6 та (за необхідності) 5; а також забезпечити застосування ефективних, пропорційних та переконливих санкцій, кримінальних, цивільно-правових або адміністративних, за їх недодержання¹⁰⁹. Країни повинні забезпечити застосування ефективних, пропорційних та переконливих санкцій, кримінальних, цивільно-правових або адміністративних, за ненадання компетентним органам вчасного доступу до інформації щодо трасту, зазначеній у пунктах 1 та 5.

¹⁰⁹ Це не впливає на вимоги щодо застосування ефективних, пропорційних та переконливих санкцій за недодержання інших вимог Рекомендацій.

Ф. ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ІНШІ ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАХОДИ

РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД

РЕКОМЕНДАЦІЯ 26

РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ

Країни мають забезпечити, щоб фінансові установи підлягали адекватному регулюванню і нагляду та ефективно впроваджували рекомендації FATF. Компетентні органи або наглядові органи повинні вживати необхідних правових або регуляторних заходів, щоб запобігти ситуації, коли злочинці або їхні співучасники стають власниками або бенефіціарними власниками значної або контрольної частки акцій фінансової установи, або коли вони беруть участь в управлінні фінансовими установами. Країни не повинні затверджувати створення або продовження здійснення діяльності банків-оболонк.

Щодо фінансових установ, які підпадають під дію основних принципів, необхідно застосовувати регуляторні та наглядові заходи, які застосовуються в цілях обачливості, і які також стосуються боротьби з відмиванням доходів та фінансуванням тероризму, в такому порядку, як це здійснюється для цілей боротьби з відмиванням доходів і фінансуванням тероризму. Ці заходи повинні містити застосування консолідованого групового нагляду з метою протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму.

Інші фінансові установи повинні отримати ліцензію або зареєструватися і підпадати під адекватне регулювання, і бути об'єктом нагляду або моніторингу в цілях протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму, зважаючи на ризик відмивання коштів або фінансування тероризму у відповідному секторі. Щонайменше, установи, що надають послуги з переказу коштів чи цінностей, або розмінювання грошей чи обміну валют, повинні отримати ліцензію або зареєструватися, і бути об'єктом ефективної системи моніторингу та забезпечувати дотримання національних вимог в сфері боротьби з відмиванням доходів та фінансуванням тероризму.

Основні Критерії

26.1. Країни повинні визначити одного або більше наглядових органів, відповідальних за регулювання та нагляд (чи моніторинг) за виконанням фінансовими установами вимог у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Вихід на ринок

26.2. Фінансові установи, які підпадають під дію основних принципів, повинні зареєструватися. Інші фінансові установи, включаючи ті, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з розмінювання грошей або обміну валют, повинні отримати ліцензію або зареєструватися. Країни не повинні дозволяти створення або продовження здійснення діяльності банків-оболонк.

26.3. Компетентні органи чи фінансові наглядові органи повинні вжити необхідних та регуляторних заходів, щоб запобігти злочинцям чи їх спільникам володіти (чи стати бенефіціарним власником) значною або контрольною часткою, або виконувати керівну функцію у фінансовій установі.

Підхід, що ґрунтується на оцінці ризику під-час нагляду та моніторингу

26.4. Фінансові установи повинні бути об'єктом:

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (a) *для установ, які підпадають під дію основних принципів* – регулювання та нагляду відповідно до основних принципів¹¹⁰, в такому порядку, як це здійснюється для цілей боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, включаючи застосування консолідованого групового нагляду для цілей ПВК/ФТ.
 - (b) *для усіх інших фінансових установ* – регулювання та нагляду або моніторингу, зважаючи на ризик відмивання коштів або фінансування тероризму у відповідному секторі. Щонайменше, *для фінансових установ, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з розмінювання грошей або обміну валют* – системи моніторингу та забезпечувати дотримання національних вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 26.5. Частота та інтенсивність проведення виїзних перевірок та перевірок на місцях у сфері ПВК/ФТ фінансових установ та груп повинна визначатись на основі:
- (a) ризиків та політик відмивання коштів та фінансування тероризму, внутрішнього контролю та процедур, пов'язаних з установою чи групою, на основі визначеної наглядовим органом оцінки профілю ризику установи чи групи;
 - (b) явні в країні ризики ВК/ФТ та
 - (c) характеристик фінансових установ чи груп, зокрема різноманіття та кількості фінансових установ та ступеню свободи, дозволеної їм відповідно до підходу, що ґрунтується на оцінці ризику.
- 26.6. Наглядовий орган повинен періодично переглядати оцінку профілю ризику у сфері відмивання коштів та фінансування тероризму фінансової установи чи групи (включаючи ризики не відповідності вимогам законодавства), і за наявності значних подій або змін в управлінні чи діяльності фінансової установи чи групи.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 26 (РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ)

Оснований на оцінці ризиків підхід до нагляду

1. Оснований на оцінці ризиків підхід до нагляду ґрунтується на: (a) загальній процедурі, згідно з якою наглядовий орган, відповідно до свого розуміння ризиків, спрямовує свої ресурси для здійснення нагляду в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та (b) спеціальній процедурі нагляду за установами, які застосовують оснований на оцінці ризиків підхід в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
2. Впровадження підходу, оснований на оцінці ризиків, до нагляду за системами та заходами контролю фінансових установ в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму дозволяє наглядовим органам спрямувати ресурси на ті ділянки, які становлять підвищений ризик. В результаті, наглядові органи можуть використовувати свої ресурси більш ефективно. Це означає, що наглядові органи: (a) повинні мати чітке

¹¹⁰ Основні принципи у сфері ПВК/ФТ включають: 1-3, 5-9, 11-15, 26 та 29 Принципи банківського нагляду Базельського Комітету (BCBS); 1, 3-11, 18, 21-23 та 25 Принципи Міжнародної асоціації наглядових органів (IAIS) в секторі страхування; 24, 28, 29 та 31 Принципи Міжнародної організації комісій з цінних паперів (SOSCO), а також зобов'язання А, В, С та D. При необхідності, експерти з оцінки можуть посилатись на існуючі оцінки відповідності країни цим Основним Принципам.

розуміння ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, що існують в країні та (b) повинні мати внутрішній та зовнішній доступ до всієї відповідної інформації щодо спеціальних національних та міжнародних ризиків, пов'язаних з клієнтами, товарами та послугами установ, що підпадають під нагляд, включаючи рівень додержання вимог фінансовою установою або групою (або групами, якщо це стосується інституцій основних принципів). Частота та інтенсивність виїзного та невиїзного нагляду у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму фінансових установ/груп повинна ґрунтуватися на оцінці ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, політики, внутрішніх заходів контролю та процедур, пов'язаних з установою/групою та визначених відповідно до оцінки наглядовим органом профілю ризику фінансової установи/групи, а також на ризиках відмивання коштів та фінансування тероризму, що існують в країні.

3. Оцінка профілю ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму фінансової установи/групи, зокрема ризики недодержання вимог законодавства, повинна переглядатися як періодично, так і у випадку виникнення значних подій або змін в управлінні та операцій фінансової установи/групи, згідно з встановленими країною практиками здійснення поточного нагляду. Ця оцінка не повинна бути статичною: вона змінюватиметься залежно від розвитку обставин та виникнення загроз
4. Нагляд за фінансовими установами/групами в сфері протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму, що передбачає застосування основного на оцінці ризиків підходу, повинен враховувати обсяг свободи дій, що надається фінансовій установі/групі відповідно до основи на оцінці ризиків підходу, та охоплювати відповідним чином перегляд оцінки ризиків, що здійснюється в межах дозволених дій, а також адекватність та впровадження їх політики, внутрішніх заходів контролю та процедур.
5. Ці принципи повинні застосовуватися до усіх фінансових установ/груп. З метою забезпечення ефективного нагляду в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, наглядові органи повинні враховувати особливості фінансових установ/груп, особливо різноманітність та кількість фінансових установ, а також обсяг свободи дій, що вони мають відповідно до підходу, основи на оцінці ризику.

Ресурси наглядових органів

6. Країнам слід забезпечити свої компетентні органи, відповідальні за нагляд, належними фінансовими, людськими та технічними ресурсами. Ці наглядові органи повинні мати достатню оперативну незалежність та автономію для запобігання надмірного впливу та втручання. Країни повинні застосовувати процедури з метою забезпечення, того щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, був порядним, а також володів необхідними вміннями та навичками.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 27

НАГЛЯДОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ

Наглядові органи повинні мати адекватні повноваження для здійснення нагляду або моніторингу, та забезпечити виконання фінансовими установами вимог щодо боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, зокрема повноваження на проведення перевірок. Вони повинні мати повноваження вимагати від фінансових установ надання будь-якої інформації, що стосується моніторингу виконання цих вимог, та повноваження накладати санкції відповідно до Рекомендації 35 за невиконання таких вимог. Наглядові органи повинні мати повноваження накладати ряд дисциплінарних та фінансових санкцій, зокрема повноваження відкликати, обмежувати та призупиняти ліцензію фінансової установи, де це необхідно.

Основні Критерії

- 27.1. Наглядові органи повинні мати відповідні повноваження для здійснення нагляду або моніторингу, та забезпечити виконання фінансовими установами вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 27.2. Наглядові органи повинні мати повноваження на проведення перевірок фінансових установ.
- 27.3. Наглядові органи повинні мати повноваження вимагати¹¹¹ (від фінансових установ) надання будь-якої інформації, що стосується моніторингу виконання вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 27.4. Наглядові органи повинні мати повноваження накладати санкції відповідно до Рекомендації 35 за невиконання вимог в сфері ПВК/ФТ. До таких повноважень повинні входити повноваження накладати ряд дисциплінарних та фінансових санкцій, зокрема повноваження відкликати, обмежувати та призупиняти ліцензію фінансової установи.

¹¹¹ Повноваження наглядового органу вимагати надання або отримання доступу до інформації з метою здійснення наглядової діяльності не повинні ґрунтуватися на необхідності отримання рішення суду.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 28

РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ВИЗНАЧЕНИМИ НЕФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ ТА ПРОФЕСІЯМИ

До ВНУП повинні застосовуватись заходи з регулювання та нагляду, як це викладено нижче:

- (a) Казино мають підлягати всеосяжному режиму з регулювання та нагляду, який має забезпечувати, щоб вони ефективно впроваджували необхідні заходи з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Щонайменше:
 - казино повинні мати ліцензію;
 - компетентні органи мають вживати необхідні правові та регуляторні заходи для запобігання тому, щоб злочинці або їх співучасники, були власниками або бенефіціарними власниками значного або контрольного пакету акцій, здійснювали управління чи управляли казино; та
 - компетентні органи повинні забезпечити ефективний нагляд за казино щодо дотримання ними зобов'язань стосовно протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- (b) Країни повинні забезпечити, щоб інші категорії ВНУП були об'єктом ефективної системи моніторингу та забезпечити їх відповідність вимогам в галузі ПВК/ФТ. Це повинно бути забезпечено на основі ризиків. Це може здійснюватися (a) наглядовим органом або (b) відповідним саморегульним органом, якщо така організація може гарантувати, що її члени виконують свої зобов'язання щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Наглядовий орган або саморегульний орган повинен також (a) вжити необхідних заходів для запобігання ситуації, коли злочинці або їх співучасники, є професійно акредитовані чи є власниками або бенефіціарними власниками значної або контрольної частки активів або коли вони обіймають керівні посади, наприклад шляхом оцінки осіб на основі тесту на «профпридатність» та (b) мати ефективні, пропорційні та переконливі санкції відповідно до Рекомендації 35, які накладатимуться при невиконанні вимог в сфері ПВК/ФТ.

Основні Критерії

Казино

- 28.1. Країни повинні забезпечити, щоб казино підлягали режиму з регулювання та нагляду щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Як мінімум:
 - (a) Країни повинні забезпечити, щоб казино мали ліцензії.
 - (b) Компетентні органи повинні мати повноваження для запобігання тому, щоб злочинці або їх співучасники були власниками (або бенефіціарними власниками) значного або контрольного пакету акцій, або здійснювали управління чи були управляючими казино.
 - (c) Необхідно забезпечити ефективний нагляд за казино щодо дотримання ними зобов'язань стосовно ПВК/ФТ.

Інші визначені нефінансові установи та професії (ВНУП)

- 28.2. Повинен бути визначений компетентний орган або саморегульний орган відповідальний за моніторинг та забезпечення виконання ВНУП вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 28.3. Країни повинні забезпечити, щоб інші категорії ВНУП підпадають під систему моніторингу

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

виконання вимог в сфері ПВК/ФТ.

28.4. Визначений компетентний орган або саморегулівний орган повинен:

- (a) мати відповідні повноваження для виконання своїх функцій, зокрема повноваження здійснювати моніторинг виконання вимог.
- (b) мати повноваження для запобігання ситуації, коли злочинці або їх співучасники мають професійну акредитацію або є власниками або бенефіціарними власниками значної або контрольної частки активів або коли вони обіймають керівні посади у ВНУП.
- (c) мати можливість застосовувати санкції відповідно до Рекомендації 35, які накладати-муться при невиконанні вимог в сфері ПВК/ФТ.

Всі ВНУП

28.5. Нагляд за ВНУП повинен здійснюватися на основі ризиків, включаючи:

- (a) визначення частотності та інтенсивності нагляду за ВНУП в сфері ПВК/ФТ на основі розуміння ними ризиків ВК/ФТ враховуючи характеристики ВНУП, зокрема їх різноманіття та кількість.
- (b) врахування профілю ризику ВК та ФТ цих ВНУП та рівня свободи дій, дозволеної їм відповідно до підходу, що базується на оцінці ризиків, при здійсненні оцінки адекватності внутрішнього контролю, політик щодо ПВК/ФТ та процедур ВНУП.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 28 (РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ВИЗНАЧЕНИМИ НЕФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ ТА ПРОФЕСІЯМИ)

1. Підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків до здійснення нагляду означає: (a) загальний процес при якому наглядовий орган чи саморегулівний орган, відповідно до його розуміння ризиків, розподіляє свої ресурси в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та (b) окремий процес контролю чи моніторингу ВНУП, які застосовують підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
2. Наглядові органи чи саморегулівні органи повинні визначати частоту та інтенсивність своїх наглядових чи моніторингових дій щодо ВНУП на основі їх розуміння ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, та врахування характеристик ВНУП, зокрема їх відмінності та кількості, з метою забезпечення здійснення ефективного нагляду чи моніторингу у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Це означає, що вони повинні чітко розуміти ризики відмивання коштів та фінансування тероризму: (a) наявні в країні; та (b) товари і послуги, пов'язані з типом ВНУП та їх клієнтів.
3. Наглядові органи чи саморегулівні органи, які здійснюють оцінку адекватності внутрішніх контролів, політик та процедур відносно ВНУП повинні належним чином враховувати характер ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, який становлять ВНУП, та рівень обачності, який допускається підходом, що ґрунтується на оцінці ризиків.
3. Наглядові органи чи саморегулівні органи повинні мати адекватні повноваження на виконання своїх функцій (враховуючи повноваження на здійснення моніторингу та застосування санкцій), та адекватні фінансові, людські та технічні ресурси. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, враховуючи стандарти щодо конфіденційності, та повинні бути цілком чесні і мати відповідні навички.

ОПЕРАТИВНА ТА ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 29

ПІДРОЗДІЛИ ФІНАНСОВОЇ РОЗВІДКИ (ПФР)

Країни мають створити підрозділ фінансової розвідки (ПФР), який є національним центром для отримання та аналізу: (а) повідомлень про підозрілі операції; та (б) іншої інформації, яка має відношення до відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів і фінансування тероризму, та для передачі результатів цього аналізу. Підрозділ фінансової розвідки повинен мати можливість одержання додаткової інформації від підзвітних установ, та мати своєчасний доступ до фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації, яка йому необхідна для належного виконання своїх функцій.

Основні Критерії

- 29.1. Країни повинні створити підрозділ фінансової розвідки (ПФР), який є національним центром для отримання та аналізу повідомлень про підозрілі операції та іншої інформації, яка має відношення до відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів і фінансування тероризму, та для передачі результатів цього аналізу.¹¹²
- 29.2. ПФР повинен виступати центральним органом для отримання інформації, поданої підзвітними установами, зокрема щодо:
- (а) повідомлень про підозрілі операції, надіслані підзвітними установами відповідно до Рекомендації 20 та 23 і
 - (б) будь-якої іншої інформації відповідно до національного законодавства (зокрема, повідомлення про готівкові операції, повідомлення про електронні перекази та інші повідомлення/інформація, що базуються на перевищенні порогової суми).
- 29.3. ПФР повинен¹¹³:
- (а) на додаток до інформації, яку підзвітні установи подають ПФР, мати можливість отримати та використати додаткову інформацію від підзвітних установ, в разі необхідності, для здійснення аналізу належним чином та
 - (б) мати доступ до максимального об'єму¹¹⁴ фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації для належного виконання своїх функцій.
- 29.4. ПФР повинен здійснювати:
- (а) операційний аналіз, який використовує наявну інформацію та отриману інформацію для визначення конкретних цілей, для відстеження конкретної діяльності або операцій, та для визначення зв'язків між цими цілями та можливими злочин-

¹¹² Враховуючи той факт, що існують різні моделі ПФР, Рекомендація 29 заздалегідь не визначає вибір країни щодо конкретної моделі і однаково застосовується до всіх них.

¹¹³ У контексті своєї аналітичної функції ПФР повинен мати змогу отримувати від будь-якого звітуючого суб'єкта, додаткову інформацію, що стосується підозри у сфері ПВК/ФТ. Це не включає в себе стихійні запити щодо інформації звітуючим суб'єктам, в контексті аналізу ПФР (наприклад, «підбірку компрометуючих матеріалів»).

¹¹⁴ Це повинно включати інформацію з відкритих або публічних джерел, а також відповідну інформацію, зібрану та/або таку, яка зберігається іншими органами або від їх імені, і по можливості комерційні дані.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- ними доходами, відмиванням коштів, предикатними злочинами та фінансуванням тероризму і
- (b) стратегічний аналіз в якому використовується наявна інформація та отримана інформація, зокрема дані, які можуть бути надані іншими компетентними органами, для виявлення тенденцій та прикладів відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 29.5. ПФР повинен мати можливість, за власною ініціативою та на запит, передавати інформацію та результати свого аналізу компетентним органам, і повинен використовувати спеціальні, безпечні та захищені канали для їх передачі.
- 29.6. ПФР повинен захищати інформацію шляхом:
- (a) наявності правил, які управляють безпекою та конфіденційністю інформації, зокрема процедури щодо обробки, збереження, передачі та захисту, а також доступу до інформації;
 - (b) забезпечення того, що співробітники ПФР мають необхідний рівень допуску до інформації та розуміють свої обов'язки щодо обробки та передачі секретної та конфіденційної інформації і
 - (c) забезпечення того, що існує обмежений доступ до їх приміщень та інформації, зокрема ІТ систем.
- 29.7. ПФР повинен бути операційно незалежним та автономним, а саме:
- (d) мати повноваження та можливість незалежно здійснювати свої функції, зокрема приймати автономне рішення здійснювати аналіз, здійснювати запит та/або направляти або передавати специфічну інформацію;
 - (e) мати можливість укладати угоди або залучати незалежно інші національні компетентні органи або іноземні органи з метою обміну інформацією;
 - (f) якщо він створений в межах існуючої структури іншого органу повинен мати основні функції відмінні від функцій іншого органу і
 - (g) мати можливість отримувати та використовувати ресурси, необхідні для виконання його функцій, на індивідуальній або постійній основі, бути незалежним від будь-якого політичного, урядового або галузевого впливу або втручання, що може вплинути на його операційну незалежність.
- 29.8. Якщо країна створила ПФР і не є членом Егмонтської групи, ПФР повинен подати заяву на вступ до Егмонтської групи. ПФР повинні подати не обмежену умовами заяву на членство в Егмонтській групі та в повній мірі брати участь у процесі набуття членства.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 29 (ПІДРОЗДІЛИ ФІНАНСОВОЇ РОЗВІДКИ)

А. ЗАГАЛЬНЕ

1. Ця Пояснювальна записка роз'яснює основні повноваження та функції підрозділу фінансової розвідки (ПФР) та додатково уточнює зобов'язання, викладені у стандарті. ПФР є частиною та відіграє центральну роль в операційній мережі країни з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, а також надає підтримку діяльності інших компетентних органів. Зважаючи на те, що існують різні види ПФР, Рекомендація 29 не визначає заздалегідь вибір країною певного виду ПФР і застосовується однаково до усіх видів.

В. ФУНКЦІЇ

(a) Одержання

2. ПФР слугує центральним органом розкриття одержання інформації, надісланої підзвітними установами. Як мінімум, ця інформація повинна включати повідомлення про підозрілі операції, згідно з вимогами Рекомендації 20 та 23, а також іншу інформацію, що вимагається національним законодавством (таку як повідомлення про готівкові операції, повідомлення про грошові перекази або інше декларування/розкриття інформації, засноване на порогових значеннях).

(b) Аналіз

3. Аналіз ПФР повинен додати цінності інформації, що одержується та оброблюється ПФР. У той час, як уся інформація повинна бути розглянута, аналіз може зосереджуватися на кожному окремому повідомленні або на певному обсягу обраної інформації, залежно від виду та обсягу одержаних повідомлень, а також від очікуваної мети використання переданої інформації. ПФР повинні бути заохочені використовувати аналітичне програмне забезпечення з метою більш ефективного обробки інформації та надання допомоги у встановленні відповідних зв'язків. Однак, такі інструменти не можуть замінити внесок суджень людини у здійснення аналізу. ПФР повинні здійснювати наступні види аналізу:

- Операційний аналіз використовує наявну інформацію та інформацію, що одержується, для визначення конкретних цілей (наприклад, осіб, активів, кримінальних мереж та асоціацій), щоб відстежити певну діяльність або операції, а також встановити зв'язки між цими цілями та потенційними злочинними доходами і предикатними злочинами до відмивання коштів або фінансування тероризму.
- Стратегічний аналіз використовує наявну інформацію та інформацію, що одержується, включаючи дані, що можуть бути надані іншими компетентними органами, з метою визначення тенденцій та типологій відмивання коштів та фінансування тероризму. Ця інформація потім також використовується ПФР або іншими державними органами з метою встановлення пов'язаних загроз та вразливостей. Стратегічний аналіз також може допомогти визначити політику та завдання ПФР або навіть більш всеохоплюючі цілі для інших органів, задіяних у системі протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

(c) Передача інформації

4. ПФР також повинен бути спроможним передавати, за власною ініціативою або на запит, інформацію та результати свого аналізу до відповідних компетентних органів. Для передачі повинні використовуватися спеціалізовані, безпечні та захищені канали.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- **Передача за власною ініціативою:** ПФР повинен бути спроможним передавати інформацію та результати свого аналізу компетентним органам у випадку наявності підстав підозрювати відмивання коштів, предикатні злочини або фінансування тероризму. Ґрунтуючись на аналізі ПФР, передача інформації повинна бути основана на принципі вибіркової та надавати можливість органам – реципієнтам зосередити увагу на певних випадках/інформації.
- **Передача на запит:** ПФР повинен бути спроможним виконувати запити щодо надання інформації компетентним органам відповідно до Рекомендації 31. Коли ПФР одержує такий запит від компетентного органу, рішення про проведення аналізу та/або передачі інформації запитуючій стороні повинно залишатися за ПФР.

С. ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ

(а) Одержання додаткової інформації від підзвітних установ

5. На додаток до інформації, яку підзвітні установи передають до ПФР (згідно з функцією одержання), ПФР повинен бути спроможним одержувати додаткову інформацію від підзвітних установ, потрібну для належного здійснення аналізу. Інформація, яку ПФР повинно бути дозволено одержувати, може включати інформацію, яку підзвітні установи зобов'язані зберігати згідно з відповідними Рекомендаціями FATF (Рекомендації 10, 11 та 22).

(а) Доступ до інформації з інших джерел

6. З метою належного здійснення аналізу ПФР повинен мати якомога більший доступ до фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації. Це повинно включати інформацію з відкритих або публічних джерел, а також відповідну інформацію, зібрану та/або збережену іншими органами або від їх імені, а також, за необхідності, комерційні дані.

D. БЕЗПЕКА ТА КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ

7. Одержана, оброблена, збережена або передана ПФР інформація повинна бути належним чином захищеною, передаватися та використовуватися згідно з погодженими процедурами, політикою та чинними законами і нормативно-правовими актами. Таким чином, ПФР зобов'язаний мати правила, що регулюють питання захисту та конфіденційності такої інформації, включаючи процедури її збереження, передачі та захисту, а також доступу до такої інформації. ПФР повинен забезпечити, щоб його працівники мали необхідний рівень допуску до таємних матеріалів та розуміння свої обов'язків щодо обробки та передачі чутливої та конфіденційної інформації. ПФР повинен забезпечити обмеження доступу до устаткування та інформації, включаючи до інформаційно-технологічних систем.

E. ФУНКЦІОНАЛЬНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

8. ПФР повинен бути функціонально незалежним та автономним, що означає, що ПФР повинен мати повноваження та спроможність вільно здійснювати свої функції, включаючи автономне прийняття рішення щодо аналізу, надсилання запиту та/або передачі конкретної інформації. У всіх випадках, це означає, що ПФР повинен мати незалежне право направляти та передавати інформацію до компетентних органів.

9. ПФР може бути створений як частина існуючого органу. Якщо ПФР розміщується в межах існуючої структури іншого органу, основні функції ПФР повинні бути відокремлені від функцій іншого органу.
10. ПФР повинен бути забезпечений відповідними фінансовими, людськими та технічними ресурсами таким чином, щоб це забезпечувало його автономію та незалежність, а також надавало можливість ефективно виконувати свої функції. Країни повинні встановити процедури, які забезпечать, що працівники ПФР відповідатимуть високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, а також матимуть високі моральні якості та відповідні навички і вміння.
11. ПФР повинен бути спроможним укладати угоди або незалежно співпрацювати з іншими національними компетентними органами або відповідними компетентними органами іноземних країн з метою обміну інформацією.

F. НЕЗАЛЕЖНИЙ ВПЛИВ АБО ВТРУЧАННЯ

12. ПФР повинен бути спроможним одержувати та використовувати ресурси, необхідні для здійснення ним своїх функцій, індивідуально або в загальному порядку, незалежно від будь-якого політичного, урядового або економічного впливу або втручання, що може зашкодити його функціональній незалежності.

G. ЕГМОНТСЬКА ГРУПА

13. Країни повинні забезпечити, щоб ПФР враховував Заяву про наміри Егмонтської групи та Принципи здійснення обміну інформацією між підрозділами фінансової розвідки у випадках відмивання коштів та фінансування тероризму (ці документи представляють собою важливе керівництво щодо ролі та функцій ПФР, а також встановлюють механізми обміну інформацією між ПФР). ПФР повинен подати заявку на членство в Егмонтській групі.

H. НАДАННЯ ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО ГОТІВКОВІ ОПЕРАЦІЇ НА ВЕЛИКУ СУМУ

14. Країни повинні розглянути доцільність та корисність системи, за якої фінансові установи та ВНУП надаватимуть повідомлення щодо усіх національних та міжнародних готівкових операцій, що перевищують встановлену суму.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 30

ОБОВ'ЯЗКИ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ

Країни мають забезпечити, щоб визначені правоохоронні органи були відповідальними за проведення розслідування відмивання коштів та фінансування тероризму в межах національної політики у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. У всіх випадках, пов'язаних з основними злочинами, які генерують доходи, ці визначені правоохоронні органи повинні з власної ініціативи проводити паралельне розслідування при переслідуванні відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Це повинно включати випадки, коли пов'язаний предикатний злочин вчиняється поза межами їх юрисдикцій. Країни повинні забезпечити, щоб їх компетентні органи були відповідальними за невідкладне встановлення, відстеження та ініціювання дій щодо заморожування та конфіскації майна, яке підлягає, чи може підлягати конфіскації, чи щодо якого існує підозра, що воно є доходом, одержаним злочинним шляхом. За необхідності, країни також повинні використовувати постійні чи тимчасові багато дисциплінарні групи, які спеціалізуються на фінансових розслідуваннях чи розслідуваннях щодо активів. За необхідності, країни повинні забезпечити проведення спільних розслідувань з відповідними компетентними органами іноземних країн.

Основні Критерії

- 30.1. Повинні бути визначені правоохоронні органи, відповідальні за забезпечення належного розслідування злочинів відмивання коштів, предикатних злочинів та злочинів фінансування тероризму в межах національної політики у сфері ПВК/ФТ.
- 30.2. Слідчі правоохоронних органів при розслідуванні предикатних злочинів повинні або мати повноваження вести розслідування будь-яких злочинів пов'язаних з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму під час паралельного фінансового розслідування,¹¹⁵ або мати можливість передати справу до іншого органу для проведення таких розслідувань.
- 30.3. Повинен бути один або більше визначених компетентних органів для швидкого виявлення, відстеження та здійснення замороження та конфіскації активів, що є або можуть стати, об'єктом конфіскації, або існує підозра, що вони можуть бути отримані злочинним шляхом.
- 30.4. Країни повинні забезпечити, щоб Рекомендація 30 також застосовувалась до тих компетентних органів, що не є правоохоронними, *безпосередньо*, але які мають зобов'язання проводити фінансові розслідування предикатних злочинів в тій мірі, в якій ці компетентні органи виконують функції відповідно до Рекомендації 30.
- 30.5. Органи, відповідальні за боротьбу з корупцією, уповноважені проводити розслідування злочинів відмивання коштів та фінансування тероризму, що є наслідком, або пов'язані з корупційними злочинами відповідно до Рекомендації 30, також повинні мати

¹¹⁵ «Паралельне фінансове розслідування» означає проведення фінансового розслідування одночасно, або в контексті, (традиційного) кримінального розслідування за фактом відмивання коштів, фінансування тероризму та/або предикатного злочину (iv).

«Фінансове розслідування» означає розслідування фінансових справ, пов'язаних з кримінальною діяльністю, з метою: (i) визначення об'ємів кримінальних мереж та/або масштабів злочинності; (ii) виявлення та відстеження злочинних доходів, терористичних коштів або інших доходів, що конфісковані, або можуть бути конфіскованими; та (iii) надання доказів, які можуть бути використані в кримінальних провадженнях.

достатні повноваження виявляти, відстежувати та ініціювати замороження та арешт активів.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 30 (ОБОВ'ЯЗКИ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ)

1. Повинні бути визначені правоохоронні органи, відповідальні за забезпечення того, що здійснюється належне розслідування відмивання коштів, предикатних злочинів та фінансування тероризму, шляхом проведення фінансового розслідування. Країни також повинні визначити один або більше компетентних органів для встановлення, відстеження та ініціювання замороження та арешту майна, що підлягає, або може підлягати конфіскації.
2. Термін «фінансове розслідування» означає дослідження фінансових справ, пов'язаних зі злочинною діяльністю з метою:
 - встановлення обсягу злочинних мереж та/чи рівня злочинності;
 - встановлення та відстеження злочинних доходів, коштів терористів чи будь-яких інших активів, які підлягають, чи можуть підлягати конфіскації; та
 - представлення доказів, які можуть бути використані при кримінальному переслідуванні.
3. Термін «паралельне фінансове розслідування» відноситься до проведення фінансового розслідування разом з, або в контексті (традиційного) злочинного розслідування відмивання коштів, фінансування тероризму та/чи предикатного (их) злочину (ів). Слідчі правоохоронних органів, які здійснюють розслідування предикатних злочинів повинні мати повноваження на здійснення розслідування будь-яких злочинів, пов'язаних з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму під час паралельного розслідування, чи мати можливість передачі справи до іншого органу для продовження здійснення розслідування.
4. Країни повинні розглядати можливість вжиття заходів, у тому числі правових, на національному рівні, для надання можливості їх компетентним органам здійснювати розслідування справ щодо відмивання коштів та фінансування тероризму з метою відкладення чи зняття арешту з підозрюваної особи та/чи арешту коштів, з метою встановлення осіб, задіяних в такій діяльності або для збору доказів. Без вжиття таких заходів, застосування процедур, таких як: контрольовані поставки та приховані операції є неможливим.
5. Рекомендація 30 також застосовується до тих компетентних органів, які не є правоохоронними органами, безпосередньо, але, які є відповідальними за проведення фінансових розслідувань предикатних злочинів у тих випадках, коли ці компетентні органи виконують функції, які охоплює Рекомендація 30.
6. Правоохоронні органи, які здійснюють боротьбу з корупцією та мають повноваження в сфері правозастосування можуть бути визначені для здійснення розслідування злочинів відмивання коштів та фінансування тероризму, які походять від, або пов'язані з корупційними злочинами відповідно до Рекомендації 30, та повинні мати достатньо повноважень на встановлення, відстеження, та ініціювання дій щодо замороження та арешту активів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

7. Правоохоронні органи та інші компетентні органи, зазначені вище, повинні братись до уваги у випадку, коли країни застосовують багатодисциплінарні групи при фінансових розслідуваннях.
8. Правоохоронні органи та органи прокуратури повинні мати адекватні фінансові, людські та технічні ресурси. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, враховуючи стандарти щодо конфіденційності, та повинні бути цілком чесні і мати відповідні навички.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 31**ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ**

Під час проведення розслідувань відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів, та фінансування тероризму, компетентні органи повинні мати можливість доступу до всіх необхідних документів та інформації для використання при таких розслідуваннях, судовому переслідуванні та пов'язаних з цим діях. Сюди необхідно включити повноваження на вжиття обов'язкових заходів для отримання документів, які знаходяться у фінансових установах, ВНУП та у інших фізичних та юридичних осіб, на обшук осіб та приміщень, взяття свідчень, та накладання арешту і отримання доказів.

Країни повинні забезпечити, щоб їх компетентні органи при проведенні розслідувань мали можливість використовувати широкий спектр слідчих технік, які можуть бути застосовані до розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Такі слідчі техніки включають: операції під прикриттям, перехоплення засобів зв'язку, організація доступу до комп'ютерних систем та контрольовані поставки. Крім того, країни повинні мати ефективні механізми для вчасного встановлення того, чи ведуть та контролюють фізичні чи юридичні особи рахунки. Вони також повинні мати механізми для забезпечення того, що їх компетентні органи вживали заходів щодо встановлення активів без попереднього інформування власника. При проведенні розслідувань відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, компетентні органи повинні мати можливість запиту у ПФР всієї відповідної інформації.

Основні Критерії

- 31.1. Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість отримати доступ до всіх необхідних документів та інформації для використання в цьому розслідуванні, та судового переслідування та пов'язаних з ними дій. До них належать повноваження застосовувати примусові заходи щодо:
- (a) витребування документів фінансових установ, ВНУП та інших фізичних та юридичних осіб;
 - (b) обшук заарештованих осіб та приміщень;
 - (c) взяття показів свідків; і
 - (d) виїмки та отримання доказів.
- 31.2. Компетентні органи, що проводять розслідування, повинні бути здатними використовувати широкий спектр технік ведення розслідувань при розслідуванні відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, зокрема:
- (e) операції під прикриттям;
 - (f) перехоплення засобів зв'язку;
 - (g) організація доступу до комп'ютерних систем і
 - (h) контрольовані поставки.
- 31.3. Країни повинні мати механізми:

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (a) для вчасного встановлення того, чи ведуть або контролюють фізичні або юридичні особи рахунки і
 - (b) забезпечити те, що компетентні органи вживали заходів щодо встановлення активів без попереднього інформування власника.
- 31.4. Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість робити запит ПФР щодо всієї необхідної інформації.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 32**КУР'ЄРИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ**

Країни повинні вживати заходів щодо викриття фізичного транскордонного перевезення валюти та інструментів на пред'явника, включаючи систему декларування та/чи систему розкриття інформації.

Країни повинні забезпечити, що їх компетентні органи мали правові повноваження щодо зупинення чи затримання валюти чи інструментів на пред'явника щодо яких існує підозра, що вони пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів чи предикатними злочинами, або, які фіктивно задекларовані чи не розкриті.

Країни повинні забезпечити наявність ефективних, пропорційних та переконливих санкцій для застосування до осіб, які надають фіктивну (ні) декларацію (ї) чи інформацію. У випадку, якщо валюта чи інструменти на пред'явника пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів чи предикатними злочинами, країни також повинні вживати заходів, включаючи законодавчі відповіді до Рекомендації 4, які нададуть можливість здійснення конфіскації такої валюти чи інструментів.

Основні Критерії**Примітка для експертів з оцінки:**

Рекомендація 32 може бути імплементована на наднаціональному рівні наднаціональною юрисдикцією, таким чином, що переміщення, які перетинають зовнішні кордони наднаціональної юрисдикції вважається транскордонними для цілей Рекомендації 32. Такі заходи оцінюються на наднаціональному рівні на основі документів, зазначених у Додатку I.

- 32.1. Країни повинні імплементувати систему декларування або систему розкриття інформації щодо транскордонного перевезення валюти та фінансових інструментів на пред'явника. Країни повинні забезпечити щоб декларування та розкриття інформації застосовувалось до всіх фізичних транскордонних перевезень як мандрівниками, так і через пошту чи вантажне перевезення, але при цьому можуть використовуватись різні системи для різних видів транспортування.
- 32.2. В системі декларування, всі особи, що здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, вартість яких перевищує попередньо встановлену суму, максимальний поріг якої становить 15,000 доларів США/євро, повинні зобов'язуватися надавати правдиву декларацію визначеним компетентним органам. Країни можуть обрати серед наступних трьох типів системи декларування:
- (a) Письмова система декларування для всіх подорожуючих;
 - (b) Письмова система декларування для всіх подорожуючих, які здійснюють перевезення коштів, що перевищує порогову суму та/або
 - (c) Усна система декларування для всіх подорожуючих.
- 32.3. В системі розкриття інформації, до осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, повинні висуватися вимоги надавати правдиві відповіді та надавати державним органам інформацію відповідно до їх запиту, але не вимагається здійснювати попереднє письмове або усне декларування.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- 32.4. При виявленні неправдивого декларування або розкриття інформації щодо валюти або фінансових інструментів на пред'явника або недекларуванні чи нерозкритті інформації, визначені компетентні органи повинні мати повноваження робити запит та отримувати подальшу інформацію від кур'єра стосовно походження валюти або фінансових інструментів на пред'явника та про наміри їх використання.
- 32.5. До осіб, які надали неправдиву декларацію або не розкривають інформацію, повинні застосовуватись пропорційні ті переконливі санкції – кримінальні, цивільні або адміністративні.
- 32.6. Інформація, одержана в результаті процесів декларування/розкриття інформації, повинна бути доступною ПФР або через: (а) систему сповіщення ПФР про випадки підозри транскордонного перевезення; або (б) через надання ПФР доступу до декларацій/розкритої інформації якимось іншим шляхом.
- 32.7. На національному рівні країни повинні забезпечити відповідну координацію між митною службою та іншими пов'язаними органами щодо питань, які пов'язані з імплементацією Рекомендації 32.
- 32.8. Компетентні органи повинні бути здатними зупинити або затримати валюту або фінансові інструменти на пред'явника на відповідний строк для встановлення того чи доказ відмивання коштів або фінансування тероризму може бути знайдений у випадках:
- (а) коли є підозра відмивання коштів, фінансування тероризму або предикатних злочинів або
 - (б) коли подано неправдиву декларацію або розкрито інформацію.
- 32.9. Країни повинні забезпечити, щоб система декларування/розкриття інформації дозволяла здійснювати міжнародне співробітництво та надавати допомогу відповідно до Рекомендацій 36 та 40. З метою спрощення такого співробітництва інформація¹¹⁶ повинна зберігатися коли:
- (а) сума декларації або розкриття перевищує встановлений поріг або
 - (б) подано неправдиву декларацію або неправдиву інформацію або
 - (с) існує підозра відмивання коштів або фінансування тероризму.
- 32.10. Країни повинні забезпечити суворі заходи безпеки щодо належного використання інформації отриманої через систему декларування/розкриття інформації, не обмежуючи: (i) торгівельні платежі за товари та послуги між країнами або (ii) свободу руху капіталів будь-яким чином.
- 32.11. Щодо осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, що пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів або предикатним злочинами, повинні застосовуватись: (а) пропорційні санкції, кримінальні, цивільні або адміністративні та (б) заходи відповідно до Рекомендації 4,

¹¹⁶ Як мінімум, інформація повинна містити (i) кількість валюти або фінансових інструментів на пред'явника, які були задекларовані, розкриті або іншим чином виявлені, та (ii) ідентифікаційні дані пред'явника (пред'явників).

що дасть можливість конфіскувати таку валюту або фінансові інструменти на пред'явника.

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 32 (КУР'ЄРИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ)

А. ЦІЛІ

1. Рекомендація 32 була розроблена з метою забезпечення того, щоб терористи та інші злочинці не мали можливості фінансувати свою діяльність чи відмивати доходи, одержані від їх злочинної діяльності шляхом транскордонного перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника. Зокрема, Рекомендація спрямована на забезпечення того, щоб країни вживали заходів з метою: (а) виявлення фізичного транскордонного перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника; (б) зупинення чи затримання валюти чи оборотних інструментів на пред'явника щодо яких існує підозра, що вони пов'язані з фінансуванням тероризму чи відмиванням коштів; (с) зупинення чи затримання валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, які фіктивно задекларовані чи розкриті; (d) застосування відповідних санкцій за здійснення неправдивого декларування та неправдивого розкриття інформації; та (e) уможливлення здійснення конфіскації валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, які пов'язані з фінансуванням тероризму чи відмиванням коштів.

В. ТИПИ СИСТЕМ, ЯКІ МОЖУТЬ БУТИ ІМПЛЕМЕНТОВАНІ З МЕТОЮ ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ ЩОДО КУР'ЄРІВ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ

2. Країни можуть виконувати свої обов'язки відповідно до Рекомендації 32 та Пояснювальної записки до неї шляхом імплементації однієї з наступних типів систем. Однак, країнам не потрібно використовувати один і той же тип системи для ввезення та вивезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника.

Система декларування

3. Від усіх осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, вартість яких перевищує попередньо встановлений максимальний поріг в 15,000 USD/EUR, вимагається подавати правдиву декларацію визначеним компетентним органам. Країни можуть обрати серед наступних трьох різних типів системи декларування: (i) систему письмового декларування для всіх подорожуючих; (ii) систему письмового декларування для тих подорожуючих, які перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника на суму, що перевищує встановлений поріг; та (iii) систему усного декларування. Опис цих трьох систем наведений нижче в їх чистій формі. Однак, це не є рідкістю для країн обрати змішану систему.
 - (a) Система письмового декларування для всіх подорожуючих: Система, згідно якою від усіх подорожуючих вимагається заповнювати форми письмової декларації перед в'їздом до країни. Система включатиме питання, які містяться в загальних чи митних формах декларації. Відповідно до практики, подорожуючим необхідно здійснити декларування незалежно від того перевозять вони валюту або оборотні інструменти на пред'явника, чи ні (наприклад, проставляючи «так» чи «ні» в формі декларації).
 - (b) Система письмового декларування для тих подорожуючих, які перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника на суму, що перевищує встановлений

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

поріг: Відповідно до цієї системи від всіх подорожуючих, які перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника, вартість яких перевищує попередньо встановлений максимальний поріг вимагається заповнити письмову форму декларації. Відповідно до практики, від подорожуючих не вимагається заповнювати будь-які форми, якщо вони не перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника, сума яких перевищує встановлений поріг.

- (с) *Система усного декларування для всіх подорожуючих:* Відповідно до цієї системи, від всіх подорожуючих вимагається здійснення усного декларування, якщо вони перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника, вартість яких перевищує встановлений поріг. Як правило, таке декларування здійснюється в пунктах пропуску через митний кордон шляхом вимоги від подорожуючих обирати між «червоним коридором» (декларування товарів) та «зеленим коридором» (декларування не вимагається). Обрання коридору, що здійснюється подорожуючим вважається усним декларуванням. Відповідно до практики, подорожуючі не здійснюють декларування в письмовій формі, але від них вимагається активно звітувати перед митними інспекторами.

Система розкриття інформації:

4. 3. Країни можуть обрати систему відповідно до якої від подорожуючих вимагається надавати відповідну інформацію на запит органів. У таких системах, для подорожуючих не існує вимоги щодо здійснення завчасної письмової чи усної декларації. Відповідно до практики, подорожуючим необхідно надавати правдиві відповіді на запит компетентних органів.

С. ДОДАТКОВІ ЕЛЕМЕНТИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОБОХ СИСТЕМ

5. Незалежно від того, яка система імплементується, країни повинні забезпечити, щоб їх система об'єднувала наступні елементи:
- (а) Система декларування/розкриття інформації повинна застосовуватись як до ввезення, так і до вивезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника.
- (б) У випадку виявлення неправдивого декларування/розкриття інформації щодо валюти чи оборотних інструментів на пред'явника або не здійснення декларування/розкриття інформації щодо валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, визначені компетентні органи мають повноваження на здійснення запиту та отримання додаткової інформації від кур'єрів з перевезення готівки відносно джерела походження валюти чи оборотних інструментів на пред'явника та їх відповідного використання.
- (с) Інформація, отримана у ході декларування/розкриття інформації повинна бути доступною для ПФР, чи через систему, відповідно до якої ПФР повідомляється про підозрілі випадки транскордонного перевезення, або під час здійснення декларування/розкриття інформації безпосередньо ПФР відповідним іншим шляхом.
- (d) На національному рівні, країни повинні забезпечити існування достатньої координації між митними, міграційними та іншими пов'язаними органами щодо питань, які стосуються імплементції Рекомендації 32.

- (e) В наступних двох випадках, компетентні органи повинні мати можливість зупинення чи затримання валюти чи оборотних інструментів на пред'явника на відповідний строк, з метою з'ясування того, чи можна знайти докази відмивання коштів та фінансування тероризму: (i) якщо є підозра у відмиванні коштів та фінансуванні тероризму; чи (ii) якщо наявне неправдиве декларування чи неправдиве розкриття інформації.
- (f) Система декларування/розкриття інформації повинна якомога більше сприяти співробітництву та допомозі відповідно до Рекомендацій 36-40. Сприяти такому співробітництву, у випадках, коли: (i) здійснюється декларування чи розкриття інформації, яке перевищує максимальний поріг в 15,000 USD/EUR; чи (ii) коли існує неправдиве декларування або розкриття інформації; або (iii) коли існує підозра у відмиванні коштів чи фінансуванні тероризму, ця інформація повинна зберігатись для використання компетентними органами. Щонайменше, ця інформація охоплюватиме: (i) суму валюти чи оборотних інструментів на пред'явника задекларованих чи розкритих або викритих іншим чином; та (ii) ідентифікаційні дані пред'явника (iv).
- (g) Країни повинні імплементувати Рекомендацію 32 за умови дотримання точних гарантій щодо належного використання інформації та без обмежень: (i) плата за товари та послуги між країнами; або (ii) свобода рухів капіталу будь-яким шляхом.

D. САНКЦІЇ

- 6. Особи, які здійснюють неправдиве декларування чи неправдиве розкриття інформації повинні підлягати ефективним, пропорційним та переконливим санкціям, кримінальним, цивільним чи адміністративним. Особи, які здійснюють транскордонне перевезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, пов'язане з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів чи предикатними злочинами повинні також підлягати ефективним, пропорційним та переконливим санкціям, кримінальним, цивільним чи адміністративним, та заходам відповідно до Рекомендації 4, яка уможливить здійснення конфіскації такої валюти чи оборотних інструментів на пред'явника.
- 7. Органи, відповідальні за імплементування Рекомендації 32 повинні мати адекватні фінансові, людські та технічні ресурси. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, враховуючи стандарти щодо конфіденційності, та повинні бути цілком чесні і мати відповідні навички.

E. ЗОЛОТО, ДОРОГОЦІННІ МЕТАЛИ ТА ДОРОГОЦІННЕ КАМІННЯ

- 8. Для цілей Рекомендації 32, золото, дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння не включені до неї, незважаючи на їх високу ліквідність та використання в певних ситуаціях в якості засобів обміну чи перенесення вартості. Ці предмети можуть бути охоплені іншим чином відповідно до митного законодавства та нормативно-правових актів. Якщо країна виявляє незвичайне транскордонне переміщення золота, дорогоцінних металів чи дорогоцінного каміння, вона повинна розглядати можливість інформування, за необхідності, митну службу чи інші компетентні органи країн, з яких походять ці предмети та/або для яких вони призначені, та повинні співпрацювати з метою подальшого встановлення джерела, призначення, та мети переміщення таких предметів, та вжиття подальшого вжиття відповідних заходів.

Глосарій специфічних термінів, що використовуються у цій Рекомендації

Неправдиве декларування Термін «неправдиве декларування» відноситься до неправильного представлення вартості валюти та оборотних інструментів на пред'явника, які перевозяться, чи неправильного представлення інших відповідних даних, які вимагаються для внесення в форму декларації чи іншим чином на запит органів. Це включає в себе ненадання декларації, яка вимагається.

Пов'язаний з фінансуванням тероризму чи відмиванням коштів Вживається для опису валюти та оборотних інструментів на пред'явника, які є: (i) доходами, які походять від, чи використовуються в, чи призначені або розміщені для фінансування тероризму, терористичних актів чи терористичних організацій; чи (ii) відмиті, доходи, одержані в результаті відмивання коштів чи здійснення предикатних злочинів, чи засоби, які застосовуються в чи призначені для використання при здійсненні таких злочинів.

Неправдиве розкриття інформації Термін «неправдиве розкриття інформації» відноситься до неправильного представлення вартості валюти та оборотних інструментів на пред'явника, які перевозяться, чи неправильного представлення інших відповідних даних, які запитуються в декларації чи іншим чином запитуються органами. Це включає в себе не розкриття інформації, яка вимагається.

Фізичне транскордонне перевезення Термін «фізичне транскордонне перевезення» відноситься до будь-якого фізичного ввезення чи вивезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника з однієї країни до іншої. Термін включає наступні способи перевезення: (1) фізичне перевезення фізичною особою, чи супроводження багажу або засобу пересування; (2) перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника контейнерним вантажем чи (3) переказ валюти та оборотних інструментів на пред'явника фізичною чи юридичною особою.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 33

СТАТИСТИКА

Країни повинні вести всеохоплюючу статистику щодо питань, які стосуються ефективності системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму своїх країн. Ця статистика має включати в себе статистику щодо отриманих та надісланих повідомлень про підозрілі операції; щодо розслідування, переслідування та вироків стосовно відмивання коштів і фінансування тероризму; щодо замороження, арешту і конфіскації власності; та про міжнародну правову допомогу або інші міжнародні запити щодо співробітництва.

Основні Критерії

33.1. Країни повинні вести всеохоплюючу статистику щодо питань, які стосуються ефективності системи ПВК/ФТ. Така статистика включає в себе¹¹⁷:

- (a) Повідомлення про підозрілі операції, отримані та передані;
- (b) Розслідування, кримінальне переслідування та судові вирoki щодо відмивання коштів та фінансування тероризму;
- (c) Заморожені, арештовані та конфісковані активи;
- (d) Міжнародна правова допомога або інші міжнародні запити щодо співробітництва.

¹¹⁷ Для цілей технічного відповідності оцінка повинна обмежуватися 4-ма переліченими нижче областями.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 34

КЕРІВНИЦТВО ТА ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК

Компетентні органи, наглядові органи та саморегулівні органи повинні розробити керівництво та забезпечити зворотній зв'язок, які сприятимуть фінансовим установам та ВНУП у застосуванні національних заходів протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму, та, зокрема, у виявленні та інформуванні про підозрілі операції.

Основні Критерії

- 34.1. Компетентні органи, наглядові органи та саморегулівні організації повинні розробити керівництво та забезпечити зворотній зв'язок, який сприятиме фінансовим установам та визначеним нефінансовим установам та професіям у застосуванні національних заходів щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, та, зокрема, у виявленні та повідомленні про підозрілі операції.

САНКЦІЇ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 35

САНКЦІЇ

Країни повинні забезпечити наявність ряду ефективних, пропорційних та переконливих санкцій, кримінальних, цивільних або адміністративних, що застосовуються до фізичних або юридичних осіб, яких стосуються Рекомендації 6 та з 8 по 23 і які не виконують вимоги щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Санкції повинні застосовуватись не тільки до фінансових установ та ВНУП, але й до їх директорів та вищого керівництва.

Основні Критерії

- 35.1. Країни повинні забезпечити наявність ряду пропорційних кримінальних, цивільних або адміністративних санкцій, що застосовуються до фізичних або юридичних осіб, які не виконують вимоги щодо ПВК/ФТ відповідно до Рекомендації 6 та з 8 по 23¹¹⁸.
- 35.2. Санкції повинні застосовуватись не тільки до юридичних осіб, тобто фінансових установ або ВНУП, але також до їх директорів та вищого керівництва.

¹¹⁸ Санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватись за невиконання вимог законодавства. Вони не обов'язково зазначаються в тому ж документі, який встановлює або підтверджує вимогу, і можуть зазначатись в іншому документі, при умові, що існують чіткі посилання між вимогою та наявними санкціями.

G – МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

РЕКОМЕНДАЦІЯ 36

МІЖНАРОДНІ ІНСТРУМЕНТИ

Країни повинні вжити негайні заходи з метою приєднання та повної імплементації Віденської Конвенції, 1988; Палермської Конвенції, 2000; Конвенції ООН по боротьбі з корупцією, 2003; та Конвенції по боротьбі з фінансуванням тероризму, 1999. У разі необхідності, країнам також рекомендується ратифікувати та імплементувати інші відповідні міжнародні конвенції, такі як Конвенція Ради Європи з кіберзлочинності, 2001; Між-Американська Конвенція по боротьбі з тероризмом, 2002; та Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом та фінансування тероризму, 2005.

Основні Критерії

- 36.1. Країни повинні приєднатися до Віденської Конвенції, Палермської Конвенції, Конвенції ООН по боротьбі з корупцією (Меридська Конвенція) та Конвенції по боротьбі з фінансуванням тероризму.
- 36.2. Країни повинні повністю імплементувати¹¹⁹ Віденську Конвенцію, Палермську Конвенцію, Меридську Конвенцію та Конвенцію по боротьбі з фінансуванням тероризму.

¹¹⁹ Відповідні статті наступні: Віденська Конвенція (статті 3-11, 15, 17 та 19), Палермська Конвенція (статті 5-7, 10-16, 18-20, 24-27, 29-31 та 34), Меридська Конвенція (статті 14-17, 23-24, 26-31, 38, 40, 43-44, 46, 48, 50-55, 57-58) та Конвенція по боротьбі з фінансуванням тероризму (статті 2-18).

РЕКОМЕНДАЦІЯ 37

МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА

Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно надавати в найширшому можливому обсязі міжнародну правову допомогу щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та розслідувань фінансування тероризму, переслідувань та пов'язаних розслідувань. Країни повинні мати адекватні правові підстави для надання допомоги та, де необхідно, повинні мати наявні угоди, домовленості чи інші механізми для покращення співробітництва.

Зокрема, країни повинні:

- (a) Не забороняти або не встановлювати необґрунтовані або надмірно обмежуючі умови надання міжнародної правової допомоги.
- (b) Забезпечувати існування чітких та ефективних процедур вчасного виконання запитів про міжнародну правову допомогу. Країни повинні користуватись центральним органом, чи іншим встановленим службовим механізмом для ефективнішого направлення та виконання запитів. Для проведення моніторингу виконання запитів, повинна існувати система управління справами.
- (c) Не відмовляти у виконанні запитів про взаємну правову допомогу лише на підставі того, що злочин, як вважається, включає в себе також і фіскальні питання.
- (d) Не відмовляти у виконанні запитів про міжнародну правову допомогу на підставі того, що законодавство вимагає від фінансових установ або ВНУП зберігати відповідну таємницю або конфіденційність (за виключенням випадків, коли відповідна запитувана інформація зберігається в умовах застосування адвокатської чи професійної таємниці).
- (e) Зберігати конфіденційність запитів про надання міжнародної правової допомоги, які вони отримують та інформацію, яка міститься в них, відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, з метою захисту цілісності розслідування чи запиту. Якщо запитувана країна не може дотримуватись вимог конфіденційності, вона повинна невідкладно повідомити про це країну, яка запитує.

Країни повинні надавати міжнародну правову допомогу, незважаючи на відсутність подвійної злочинності, якщо допомога не включає в себе примусових заходів. Країни повинні розглянути можливість вжити заходів які можуть бути необхідні для забезпечення їх можливістю надавати широкий спектр допомоги при відсутності подвійної злочинності.

Якщо для надання міжнародної правової допомоги вимагається подвійна злочинність, така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином.

Країни повинні забезпечити, щоб повноваження та слідчі техніки, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, та інші повноваження і слідчі техніки їх компетентних органів:

- (a) всі ті, які стосуються створення, пошуку та вилучення інформації, документів чи доказів (включаючи фінансову документацію) у фінансових установ чи інших осіб, та взяття показань свідків; та

(b) широкий спектр інших повноважень та слідчих технік;

були у наявності для надання відповідей на запити про міжнародну правову допомогу, та, якщо це сумісно з їх національним законодавством, відповідати на прямі запити іноземних судових та правоохоронних органів, направлених відповідним національним органам.

Для уникнення колізій юрисдикцій необхідно звернути увагу на розробку і застосування механізмів для визначення найкращого місця для кримінального переслідування обвинувачених, виходячи з інтересів правосуддя у тих випадках, коли судове переслідування необхідно здійснювати у більш ніж одній країні.

При направленні запиту про міжнародну правову допомогу, країни повинні докласти максимальних зусиль щодо надання повної правової інформації та інформації, що базується на фактах, яка дозволить здійснити вчасне та ефективно виконання запитів, включаючи потребу в невідкладності, та надсилати запити в швидкому порядку. Перед направленням запитів, країни повинні докласти максимальних зусиль для з'ясування правових вимог та формальностей для отримання допомоги.

Органи, відповідальні за надання міжнародної правової допомоги (наприклад центральний орган) повинен бути забезпечений адекватними фінансовими, людськими та технічними ресурсами. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, що персонал таких органів відповідає високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, та є чесним і відповідно кваліфікованим.

Основні Критерії

- 37.1. Країни повинні мати правову базу, яка дозволяє їм швидко надавати в найширшому можливому обсязі міжнародну правову допомогу у розслідуванні, переслідуванні та пов'язаних розслідуваннях відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму.
- 37.2. Країни повинні користуватись центральним органом або іншим запровадженим офіційним механізмом для направлення та виконання запитів. Повинна існувати чітка процедура щодо своєчасної пріоритезації та надання міжнародної правової дороги на запити. З метою моніторингу виконання запитів повинна існувати система управління справами.
- 37.3. Міжнародна правова допомога не повинна заборонятися і не повинні встановлюватись необґрунтовані або надмірно обмежуючі умови надання взаємної правової допомоги.
- 37.4. Країни не повинні відмовляти у виконанні запитів про міжнародну правову допомогу:
 - (a) лише на підставі того, що злочин включає в себе також і фіскальні питання або
 - (b) на підставі того, що законодавство вимагає від фінансових установ або ВНУП зберігати таємницю або конфіденційність, за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин коли застосовується привілеї на збереження професійної таємниці або привілеї на збереження адвокатської таємниці.
- 37.5. Країни повинні дотримуватись вимог конфіденційності щодо запитів про міжнародну правову допомогу, які вони отримують, та інформації, яка в них міститься, що підлягає фундаментальним принципам національного законодавства, з метою захисту цілісності розслідування чи запиту.

- 37.6. Якщо міжнародна правова допомога не включає в себе примусових заходів, то країни повинні надавати міжнародну правову допомогу незважаючи на відсутність подвійної злочинності.
- 37.7. Якщо для надання взаємної правової допомоги вимагається подвійна злочинність, така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином.
- 37.8. Повноваження та слідчі техніки, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, або інші повноваження і слідчі техніки їх компетентних органів також повинні застосовуватися у відповідь на запит про міжнародну правову допомогу, і, якщо це відповідає національному законодавству, у відповідь на прямий запит іноземної юрисдикції або правоохоронного органу національним органам. До них належить:
- (a) всі специфічні повноваження, які вимагаються відповідно до рекомендації 31, що стосуються створення, пошуку та вилучення інформації, документів чи доказів (включаючи фінансову документацію) фінансових установ або інших фізичних чи юридичних осіб, та взяття показів свідків і
 - (b) широкий спектр інших повноважень та слідчих технік.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 38

**МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА: ЗАМОРОЖУВАННЯ
ТА КОНФІСКАЦІЯ**

Країни повинні забезпечити, наявність повноважень вживати невідкладних заходів щодо виконання запитів іноземних країн стосовно встановлення, заморожування, вилучення та конфіскації відмитого майна; доходів, одержаних внаслідок відмивання коштів, скоєння предикатних злочинів та фінансування тероризму; засобів, які використовувались при скоєнні цих злочинів, чи, які могли бути використані при скоєнні зазначених злочинів; чи майна відповідної вартості. Це повноваження повинно включати можливість надання відповідей на запити, здійснених на основі конфіскації доходів, що ґрунтується на не засудженні та пов'язаних тимчасових заходах, якщо це не суперечить фундаментальним принципам їх внутрішньодержавного законодавства. Країни також повинні мати ефективні механізми для управління таким майном, засобами чи майном відповідної вартості, та вживати заходів з координації вилучення та конфіскації доходів, які повинні включати розподіл конфіскованого майна.

Основні Критерії

- 38.1. Країни повинні мати повноваження вживати невідкладних заходів щодо виконання запитів іноземних країн стосовно встановлення, заморожування, вилучення та конфіскації:
- (a) легалізованого майна,
 - (b) доходів,
 - (c) засобів, які використовуються або
 - (d) засобів, які могли б бути використані для відмивання доходів, предикатних злочинів бо фінансування тероризму або
 - (e) майна відповідної вартості.
- 38.2. Країни повинні мати повноваження надавати правову допомогу на запит про співробітництво, на основі конфіскації, яка базується на вироку, та відповідних тимчасових заходах, і як мінімум за обставин коли злочинець є недоступним у зв'язку із смертю, переховуванням, відсутністю або злочинець невідомий, крім випадків коли це не суперечить фундаментальним принципам національного законодавства.
- 38.3. Країни також повинні мати: (a) угоди з іншими країнами стосовно координації заходів щодо вилучення та конфіскації доходів та (б) механізмів управління, і, коли необхідно, розпорядження, відповідного замороження або конфіскації активів.
- 38.4. Країни повинні мати можливість ділитися конфіскованими активами з іншими країнами, зокрема коли конфіскація прямо або опосередковано є результатом координованих дій правоохоронних органів.

**ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 38
(МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА: ЗАМОРОЖЕННЯ ТА КОНФІСКАЦІЯ)**

1. Країни повинні розглянути питання щодо створення фонду конфіскованих активів, до якого буде вноситись все або частина конфіскованого майна для правоохоронних, оздоровчих, освітніх, чи інших відповідних цілей. Країнам необхідно вживати таких заходів для того, щоб вони мали можливість поділу серед чи між іншими країнами кон-

фісковано майна, зокрема, якщо конфіскація є прямим чи опосередкованим результатом скоординованих дій правоохоронних органів.

- Відносно запитів про співробітництво, що здійснюються на основі конфіскації доходів, що ґрунтується на не засудженні, країнам непотрібно мати повноваження діяти на основі всіх таких запитів, але вони повинні мати можливість робити це, як мінімум, в тих випадках, коли злочинець є недоступним з причини смерті, переховування, відсутності, чи, якщо злочинець є невідомим.

ПОЯСНУВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ 4 ТА 38 (КОНФІСКАЦІЯ ТА ТИМЧАСОВІ ЗАХОДИ)

Країни повинні встановити механізми з надання повноваження компетентним органам ефективно здійснювати управління та, за необхідності, розпорядження замороженим, арештованим або конфіскованим майном. Такі механізми повинні застосовуватися як в рамках національних процедур, так і відповідно до запитів іноземних країн.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 39**ЕКСТРАДИЦІЯ**

Країни повинні конструктивно та ефективно виконувати запити стосовно екстрадиції щодо відмивання коштів та фінансування тероризму без надмірної затримки. Країни повинні також вживати всіх можливих заходів з метою гарантування того, що вони не забезпечують надання притулку особам, обвинуваченим у здійсненні фінансування тероризму, терористичних актів чи терористичних організацій. Зокрема, країни повинні:

- (a) забезпечити, щоб відмивання коштів та фінансування тероризму були злочинами, що можуть бути основою для екстрадиції злочинця;
- (b) забезпечити вжиття чітких та ефективних заходів стосовно вчасного виконання запитів щодо екстрадиції включаючи пріоритетність за необхідності. Для проведення моніторингу виконання запитів, повинна існувати система управління справами;
- (c) не встановлювати необґрунтованих чи надмірно обмежувальних умов щодо виконання запитів; та
- (d) забезпечити, наявність адекватної правової бази для екстрадиції.

Кожна країна повинна здійснювати екстрадицію своїх громадян, чи, якщо країна не здійснює екстрадицію лише на підставі громадянства, така країна повинна на запит іншої країни, яка бажає здійснення екстрадиції, без затримки передати справу своїм компетентним органам з метою переслідування злочинів, викладених у запиті. Ці органи повинні приймати рішення та проводити переслідування таким же чином, як і у випадку будь-якого іншого серйозного злочину відповідно до внутрішнього законодавства такої країни. Зацікавлені країни повинні співпрацювати між собою, зокрема, стосовно процесуальних і доказових аспектів з метою забезпечення ефективності такого переслідування.

Якщо для здійснення екстрадиції вимагається подвійна злочинність, то така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином.

Відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, країни повинні мати спрощені механізми для здійснення екстрадиції, які дозволятимуть безпосередню передачу запитів щодо тимчасового арешту між відповідними органами, здійснення екстрадиції осіб на основі лише ордерів на арешт або вироків, або запровадження спрощеної екстрадиції осіб, які відмовляються від формального розгляду справи про екстрадицію.

Органи, відповідальні за здійснення екстрадиції повинні бути забезпечені адекватними фінансовими, людськими та технічними ресурсами. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, що персонал таких органів відповідає високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, та є чесним і відповідно кваліфікованим.

Основні Критерії

39.1. Країни повинні мати можливість виконувати запити стосовно екстрадиції щодо відмивання коштів та фінансування тероризму без надмірної затримки. Зокрема, країни повинні:

- (a) забезпечити, щоб відмивання коштів та фінансування тероризму були злочинами, що можуть бути підставою для екстрадиції злочинця;

- (b) забезпечити, щоб вони мали систему управління справами та чіткі процедури стосовно вчасного виконання запитів щодо екстрадиції, включаючи пріоритетність при необхідності і
 - (c) не встановлювати необґрунтованих чи надмірно обмежувальних умов щодо виконання запитів.
- 39.2. Країни повинні або:
- (a) здійснювати екстрадицію своїх громадян чи
 - (b) якщо країна не здійснює екстрадицію лише на підставі громадянства, така країна повинна на запит іншої країни, яка бажає здійснення екстрадиції, без затримки передати справу своїм компетентним органам з метою переслідування злочинів, викладених у запиті.
- 39.3. Якщо для здійснення екстрадиції вимагається подвійна злочинність, то така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином
- 39.4. Відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, країни повинні мати спрощені механізми ¹²⁰ для здійснення екстрадиції.

¹²⁰ Такі, які дозволятимуть безпосередню передачу запитів щодо тимчасового арешту між відповідними органами, здійснення екстрадиції осіб на основі лише ордерів на арешт або вироків, або запровадження спрощеної екстрадиції осіб, які відмовляються від формального розгляду справи про екстрадицію.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 40**ІНШІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА**

Країни повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали можливість швидко, конструктивно та ефективно здійснювати найширше міжнародне співробітництво щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Країни повинні здійснювати це як добровільно, так і на запит, і таким чином повинна існувати законна база для забезпечення співробітництва. Країни повинні уповноважувати свої компетентні органи застосовувати найбільш ефективні засоби співпраці. Якщо компетентний орган має потребу у двосторонніх або багатосторонніх угодах чи домовленостях, таких як Меморандум про взаєморозуміння (MOU), слід своєчасно проводити переговори та здійснювати підписання в межах найширшого співробітництва з іноземними колегами.

Компетентні органи повинні використовувати чіткі канали чи механізми для ефективної передачі та виконання запитів щодо інформації чи іншого виду допомоги. Компетентні органи повинні вживати чітких та ефективних заходів щодо пріоритетності та вчасного виконання запитів, а також захисту одержаної інформації.

Основні Критерії*Загальні принципи*

- 40.1. Країни повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали можливість швидко здійснювати найширше міжнародне співробітництво щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Такий обмін інформацією повинен здійснюватися як добровільно, так і на запит.
- 40.2. Компетентні органи повинні:
 - (a) мати законну базу для забезпечення співробітництва;
 - (b) бути уповноваженими використовувати найбільш ефективні засоби співпраці;
 - (c) мати чіткі та безпечні мережеві шлюзи, механізми чи канали, які полегшують та дозволяють передавати та виконувати запити;
 - (d) мати чіткі процедури щодо пріоритезації та своєчасного виконання запитів та
 - (e) мати чіткі процедури щодо захисту отриманої інформації.
- 40.3. Якщо компетентний орган має потребу у двосторонніх або багатосторонніх угодах чи домовленостях для здійснення співробітництва, слід своєчасно проводити переговори та здійснювати підписання таких угод в межах найширшого співробітництва з іноземними колегами.
- 40.4. У відповідь на запит компетентні органи, що направляли запит, повинні надати своєчасну відповідь компетентному органу, від якого вони отримали допомогу, щодо використання та цінності отриманої інформації.
- 40.5. Країни не повинні забороняти чи встановлювати необґрунтовані чи неправомірно обмежувальні умови щодо забезпечення обміну інформацією чи надання допомоги. Зокрема, компетентні органи не повинні відмовляти у виконанні запиту щодо надання

допомоги за умови, що:

- (a) запит зокрема містить інформацію щодо фіскальних питань та/або
 - (b) законодавство вимагає від фінансових установ та ВНУП (за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин, коли застосовується привілеї на збереження професійної таємниці або привілеї на збереження адвокатської таємниці) зберігати таємницю чи конфіденційність та/або
 - (c) проводиться дізнання, розслідування чи розгляд справи в суді в країні, яку запитують, за умови, що зазначена допомога не перешкоджатиме проведенню дізнання, розслідування чи розгляду справи в суді та/або
 - (d) тип або статус (цивільний, адміністративний, правоохоронний тощо) відповідного органу країни, яку запитують відрізняється від типу та статусу відповідного органу іншої країни.
- 40.6. Країни повинні встановити контроль та захист з метою забезпечення того, щоб обмін інформацією між компетентними органами здійснюється виключно для цілей, та тими органами для яких вона була запитана або надавалась, за винятком отримання попередньої згоди від компетентного органу, що здійснив запит.
- 40.7. Компетентні органи повинні зберігати відповідну конфіденційність щодо запиту про співробітництво та обмін інформацією, відповідно до зобов'язань обох сторін щодо збереження таємниці та захисту даних. Щонайменше, компетентні органи повинні здійснювати захист обміну інформацією тим самим шляхом, яким вони здійснюють захист подібної інформації, одержаної з національних джерел. Запитуючі компетентні органи повинні мати можливість відмовити в наданні інформації, якщо компетентний орган, що запитує, не може здійснити ефективний захист інформації.
- 40.8. Компетентні органи повинні мати можливість проводити дізнання від імені іноземного компетентного органу, та здійснювати обмін всією інформацією з іноземними компетентними органами, яка була б доступна для них, якби таке дізнання здійснювалось на національному рівні.

Обмін інформацією між ПФР

- 40.9. ПФР повинні мати відповідні правові бази для здійснення співробітництва щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму¹²¹.
- 40.10. На запит та, за можливості, ПФР повинні надавати зворотній зв'язок іноземним компетентним органам щодо використання наданої інформації, а також щодо результатів аналізу, проведеного на основі отриманої інформації.
- 40.11. ПФР повинні мати повноваження на обмін:
- (a) всією інформацією, яка повинна бути доступною чи, яку повинен отримати ПФР прямо чи опосередковано, зокрема відповідно до Рекомендації 29 та

¹²¹ Підрозділи фінансової розвідки повинні здійснювати обмін інформацією з іноземними ПФР, незалежно від їх статусу; адміністративного, правоохоронного, судового чи іншого.

- (b) будь-якою іншою інформацією, яку відповідно до їх повноважень вони можуть отримувати чи мати доступ до неї, прямо чи опосередковано, на національному рівні, за принципом взаємності.

Обмін інформацією між фінансовими регуляторами¹²²

- 40.12. Фінансові регулятори нагляду повинні мати правову базу для забезпечення співробітництва з іноземними компетентними органами (незалежно від їх типу чи статусу), відповідно до застосованих міжнародних стандартів у сфері нагляду, зокрема щодо обміну наглядовою інформацією, що стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 40.13. Фінансові регулятори повинні мати можливість здійснювати обмін з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, враховуючи інформацію, яку містять фінансові установи.
- 40.14. Фінансові регулятори повинні мати можливість обміну наступними видами інформації, якщо вона стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, особливо з іншими відповідними регуляторами, які мають спільну відповідальність за фінансові установи, які входять до однієї групи:
 - (a) регуляторна інформація, тобто інформація щодо національної регуляторної системи, та загальна інформація щодо фінансових секторів.
 - (b) пруденційна інформація, зокрема для регуляторів, які встановлюють основні принципи співробітництва, тобто інформація щодо діяльності фінансових установ, бенефіціарної власності, управління, і профпридатності та добросовісності та
 - (c) інформація у сфері ПВК/ФТ, зокрема внутрішні процедури та політики фінансових установ у сфері ПВК/ФТ, інформація щодо належної перевірки клієнта, дані про клієнта, вибірка рахунків та інформація про операцію.
- 40.15. Фінансові регулятори повинні мати можливість проведення розслідування від імені іноземних компетентних органів, та, за необхідності, уповноважувати чи сприяти можливості іноземних компетентних органів самостійно проводити розслідування в країні, з метою сприяння здійсненню ефективного групового нагляду.
- 40.16. Експерти з фінансового нагляду повинні переконатися, що у них є попередня авторизація від запитуваного компетентного органу щодо будь-якої передачі інформації, або використання такої інформації для наглядової та ненаглядової діяльності, за винятком тих випадків коли запитуючий фінансовий регулятор по закону зобов'язаний розкривати або надавати таку інформацію. В таких випадках, щонайменше, експерт з фінансового нагляду, що робить запит, повинен невідкладно повідомити запитуваний відповідальний орган про ці зобов'язання.

Обмін інформацією між правоохоронними органами

- 40.17. Правоохоронні органи повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, в розвідувальних чи слід-

¹²² Це стосується фінансових регуляторів, які є компетентними органами і не включає фінансових регуляторів, що є саморегульованими організаціями.

чих цілях щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів чи фінансування тероризму, в тому числі встановлення та відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом.

- 40.18. Правоохоронні органи повинні також мати можливість використовувати свої повноваження, в тому числі наявні слідчі техніки відповідно до їх національного законодавства, з метою проведення дізнання та одержання інформації від імені іноземних компетентних органів. Наявні режими та практики, які регулюють співробітництво в правоохоронній сфері, такі як угоди між Інтерполом, Європолом чи Євроюстом та окремими країнами повинні регулювати будь-які обмеження щодо використання, накладені запитуваним правоохоронним органом.
- 40.19. Правоохоронні органи повинні мати можливість створення спільних слідчих команд з метою здійснення спільних розслідувань, та, за необхідності, країни повинні укласти двосторонні та багатосторонні угоди для уможливлення проведення таких спільних розслідувань.

Обмін інформацією між різнорідними органами

- 40.20. Країни повинні дозволити своїм компетентним органам здійснювати непрямої¹²³ обмін інформацією безпосередньо з органами, що не є їх партнерами, застосовуючи вищезазначені принципи. Країни повинні забезпечити, щоб компетентний орган, який запитує інформацію опосередковано, завжди точно вказував, з якою метою та від імені кого здійснюється запит.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 40 (ІНШІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА)

A. ПРИНЦИПИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ВСІХ ФОРМ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Обов'язки органів, які здійснюють запит

1. При здійсненні запитів щодо співробітництва, компетентні органи повинні докласти максимальних зусиль щодо надання повної фактичної та, за необхідності, правової інформації, в тому числі щодо зазначення потреби в нагальності, що надасть можливість вчасно та ефективно виконати запит, а також передбаченого використання запитуваної інформації. На запит запитуваного компетентного органу, компетентний орган-запитувач повинен здійснити зворотній зв'язок із запитуваним компетентним органом щодо використання та придатності одержаної інформації.

Неправомірно обмежувальні заходи

2. Країни не повинні забороняти чи встановлювати необґрунтовані чи неправомірно обмежувальні умови щодо забезпечення обміну інформацією чи надання допомоги. Зокрема, компетентні органи не повинні відмовляти у виконанні запиту щодо надання допомоги за умови, що:
 - (a) запит охоплює фінансові питання; та/чи
 - (b) законодавство вимагає від фінансових установ та ВНУП (за винятком, якщо відповідна

¹²³ Непрямої обмін інформацією стосується запитуваної інформації, що одержується від запитуваного органу через один чи більше національних чи іноземних органів перш ніж вона буде одержана органом, що її запитував. Такий обмін інформацією та її використання може вимагати отримання дозволу від одного або кількох компетентних органів запитуваної країни.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- інформація, що запитується зберігається за умов, де застосовується юридичний привілей чи адвокатська таємниця) зберігати таємницю чи конфіденційність; та/чи
- (с) проводиться дізнання, розслідування чи розгляд справи в суді в країні, що запитується, за умови, що зазначена допомога не перешкоджатиме проведенню дізнання, розслідування чи розгляду справи в суді; та/чи
 - (d) тип та статус (цивільний, адміністративний, правоохоронний тощо) відповідного органу країни, що запитується відрізняється від типу та статусу відповідного органу іншої країни.

Захист обміну інформацією

- 3. Здійснювати обмін інформацією слід лише з метою надання чи одержання такої інформації. Будь-яке розповсюдження інформації іншим органам чи третім сторонам, чи будь-яке використання цієї інформації в адміністративних, слідчих, обвинувальних та судових цілях поза встановлених, повинно бути попередньо узгоджено з відповідним органом, що запитується.
- 4. Компетентні органи повинні зберігати відповідну конфіденційність щодо запиту про співробітництво та обмін інформацією, з метою захисту цілісності розслідування чи дізнання,¹²⁴ відповідно до зобов'язань обох сторін щодо збереження таємниці та захисту даних. Щонайменше, компетентні органи повинні здійснювати захист обміну інформацією тим самим шляхом, яким вони здійснюють захист подібної інформації, одержаної з внутрішніх джерел. Країни повинні здійснювати контроль та захист з метою забезпечення того, що обмін інформацією між компетентними органами здійснюється виключно авторизованим шляхом. Обмін інформацією повинен здійснюватися захищеним шляхом, та через надійні канали чи механізми. Запитуючі компетентні органи можуть, за необхідності, відмовити в наданні інформації, якщо компетентний орган, що запитує не може здійснити ефективний захист інформації.

Повноваження на проведення дізнання

- 5. Компетентні органи повинні мати змогу проводити дізнання від імені іноземного компетентного органу, та здійснювати обмін всією інформацією з іноземними компетентними органами, яка була б доступна для них, якби таке дізнання здійснювалось на національному рівні.

V. ПРИНЦИПИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОКРЕМИХ ФОРМ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

- 6. Вищезазначені загальні принципи повинні застосовуватись до всіх форм обміну інформацією між компетентними та некомпетентними органами, які викладені в нижченаведених пунктах.

Обмін інформацією між ПФР

- 7. Підрозділи фінансової розвідки повинні здійснювати обмін інформацією з іноземними ПФР, незалежно від їх статусу; адміністративного, правоохоронного, судового чи іншого. З цією метою, ПФР повинні мати відповідні правові бази для здійснення співробітництва щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму.
- 8. Під час здійснення запиту про співробітництво, ПФР повинні докласти максимальних зусиль щодо надання повної фактичної, та, за можливості, правової інформації, включаючи опис справи, яка аналізується та потенційний зв'язок із запитуваною стороною. На запит

¹²⁴ Інформація може бути розголошена, якщо таке розголошення є необхідним для здійснення запиту про співробітництво.

та, за можливості, ПФР повинні здійснювати зворотній зв'язок з іноземними компетентними органами щодо використання наданої інформації, а також щодо результатів аналізу, проведеного на основі отриманої інформації.

9. ПФР повинні мати повноваження на обмін:
- (a) всією інформацією, яка повинна бути доступною чи, яку повинен отримати ПФР прямо чи опосередковано відповідно до Рекомендацій FATF, зокрема відповідно до Рекомендації 29; та
 - (b) будь-якою іншою інформацією, яку відповідно до їх повноважень вони можуть отримувати чи мати доступ до неї, прямо чи опосередковано, на національному рівні, за принципом взаємності.

Обмін інформацією між фінансовими регуляторами¹²⁵

10. Експерти з фінансового нагляду повинні співпрацювати з іноземними компетентними органами незалежно від їх типу та статусу цих органів. Ефективна співпраця між експертами з фінансового нагляду сприяє здійсненню ефективного нагляду за фінансовими установами у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Таким чином, експерти з фінансового нагляду повинні мати адекватні правові бази для забезпечення співпраці, відповідно до застосованих міжнародних стандартів у сфері нагляду, зокрема щодо обміну наглядовою інформацією, що стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
11. Експерти з фінансового нагляду повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, враховуючи інформацію, яку містять фінансові установи, та шляхом, пропорційним їх відповідним потребам. Експерти з фінансового нагляду повинні мати можливість обміну наступними видами інформації, якщо вона стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, особливо з іншими відповідними експертами з нагляду, які мають спільну відповідальність за фінансові установи, які входять до однієї групи:
- (a) регуляторна інформація, тобто інформація щодо національної регуляторної системи, та загальна інформація щодо фінансових секторів.
 - (b) пруденційна інформація, зокрема для експертів з нагляду, які встановлюють основні принципи співробітництва, тобто інформація щодо діяльності фінансових установ, бенефіціарної власності, управління, та
 - (c) інформація у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, тобто внутрішні процедури та політики фінансових установ у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, інформація щодо належної перевірки клієнта, дані про клієнта, вибірка рахунків та інформація про операцію.
12. Експерти з фінансового нагляду повинні мати можливість проведення дізнання від імені іноземних компетентних органів, та, за можливості, уповноважувати чи сприяти можливості іноземних компетентних органів самостійно проводити дізнання в країні, з метою сприяння здійсненню ефективного групового нагляду.
13. Будь-яке розповсюдження обміненої інформації чи використання цієї інформації в цілях

¹²⁵ Це стосується нагляду фінансових регуляторів, які є компетентними органами.

нагляду чи в інших цілях, повинно бути попередньо узгоджено з експертом з фінансового нагляду, що запитується, якщо експерт з фінансового нагляду, що запитує не має правового зобов'язання щодо розкриття чи звітування стосовно такої інформації. В таких випадках, експерт з фінансового нагляду, що здійснює запит щонайменше повинен відразу інформувати орган, який запитується про таке зобов'язання. Попереднє умовне узгодження включає будь-яке попереднє узгодження згідно Меморандуму про взаєморозуміння чи багатостороннього Меморандуму про взаєморозуміння, виданого органом, що встановлює основні принципи співробітництва, який застосовується до обміну інформацією згідно Меморандуму про взаєморозуміння чи багатостороннього Меморандуму про взаєморозуміння.

Обмін інформацією між правоохоронними органами

14. Правоохоронні органи повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні в розвідувальних чи слідчих цілях щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів чи фінансування тероризму, в тому числі встановлення та відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом.
15. Правоохоронні органи повинні також мати можливість використовувати свої повноваження, в тому числі наявні слідчі техніки відповідно до їх національного законодавства, з метою проведення дізнання та одержання інформації від імені іноземних компетентних органів. Наявні режими та практики, які регулюють співробітництво в правоохоронній сфері, такі як угоди між Інтерполом, Європолом чи Євроюстом та окремими країнами повинні регулювати будь-які обмеження щодо застосування, накладені правоохоронним органом, який запитується.
16. Правоохоронні органи повинні мати можливість створення спільних слідчих команд з метою здійснення спільних розслідувань, та, за необхідності, країни повинні укласти двосторонні та багатосторонні угоди для уможливлення проведення таких спільних розслідувань. Країнам рекомендується приєднуватись до та підтримувати існуючі правоохоронні мережі в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, та розвивати двостороннє співробітництво з іноземними правоохоронними органами, в тому числі розміщувати офіцерів зв'язку за кордоном, з метою сприяння вчасному та ефективному співробітництву.

Обмін інформацією між різнорідними органами

17. Країни повинні дозволяти своїм компетентним органам здійснювати непрямий обмін інформацією безпосередньо з некомпетентними органами, застосовуючи вищезазначені принципи. Непрямий обмін інформацією стосується запитуваної інформації, що одержується від запитуваного органу через один чи більше національних чи іноземних органів перед тим як вона буде одержана органом, що запитується. Такий обмін інформацією та її використання може бути авторизовано одним або більше компетентними органами запитуваної країни. Компетентний орган, який запитує інформацію повинен постійно надавати роз'яснення, з якою метою та від імені кого здійснюється запит.
18. Країнам також рекомендується дозволяти здійснювати швидкий та конструктивний обмін інформацією безпосередньо між різнорідними органами.

МЕТОДОЛОГІЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ

Безпосередній Результат 1

Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму усвідомлюються і, за необхідності, здійснюється координація дій на національному рівні з метою протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення.

Ознаки ефективної системи

Країна належним чином визначає, оцінює та розуміє свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, а також здійснює координацію заходів на національному рівні, спрямованих на пом'якшення цих ризиків. Це включає залучення компетентних органів та інших відповідних органів; використання широкого спектру надійних джерел інформації; застосування оцінки (ок) ризиків як основи для розвитку та встановлення пріоритету політики та заходів з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму; та впровадження цієї політики і заходів координуваним шляхом через відповідні канали. Відповідні компетентні органи також співпрацюють та координують політику і заходи, спрямовані на боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. З часом результатом цього стає значне пом'якшення ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 1, 2 та 34.

Примітка для експертів з оцінки:

- Від експертів з оцінки не вимагається проведення глибокого огляду або перевірки оцінки (оцінок) ризиків, здійсненої (их) країною. Експерти з оцінки базуючись на їх баченні обґрунтованості оцінки (ок) ризиків, повинні зосереджуватись на тому, як вдало компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для інформування щодо розробки політики та життя заходів, спрямованих на пом'якшення ризиків.
- Експерти з оцінки повинні брати до уваги свої висновки по цьому Безпосередньому Результату при оцінці інших Безпосередніх Результатів. Однак, експертів з оцінки можуть використати їх висновки щодо співробітництва та координації заходів з протидії фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення для впливу на оцінки Безпосереднього Результату 11, але не на інші Безпосередні Результати (наприклад, Безпосередні Результати 2-10), які стосуються протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 1.1. Наскільки вдало країна усвідомлює свої ризики відмивання коштів/фінансування тероризму?
- 1.2. Наскільки вдало ідентифікуються ризики відмивання коштів/фінансування тероризму, що усуваються національною політикою та заходами з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?
- 1.3. В якій мірі використовуються результати оцінки ризиків для обґрунтування винятків та підтримки застосування посиленних заходів для випадків високого ризику або спрово-

щених заходів для випадків низького ризику?

- 1.4. В якій мірі цілі та заходи компетентних органів і саморегульвних організацій відповідають національній політиці з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму та виявленим ризикам відмивання коштів/фінансування тероризму?
- 1.5. В якій мірі компетентні органи та саморегульвні організації співпрацюють та координують розробку та впровадження політики і заходів, спрямованих на боротьбу з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму і, за необхідності, з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення?
- 1.6. В якій мірі країна забезпечує, щоб відповідні фінансові установи, визначені не фінансові установи та професії (ВНУП), а також інші сектори, до яких повинні застосовуватися Стандарти FATF, обізнані про відповідні результати національних ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Оцінка країною своїх ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму (наприклад, види здійснених оцінок; види опублікованих/розповсюджених оцінок)
2. Політики та стратегії боротьби з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму (наприклад, розповсюджені/опубліковані політики, стратегії та заяви з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму; залучення та зобов'язання вищих посадовців та на політичному рівні)
3. Інформаційно-роз'яснювальна робота для приватного сектору та відповідним органам (наприклад, брифінги та інструкції по відповідним висновкам оцінки ризиків; частота та відповідність надання консультацій щодо політики та законодавства, внесок у розвиток оцінки ризиків та інших політичних рішень).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

4. Які методи, інструменти та інформація використовується з метою розробки, огляду та оцінювання висновків за результатами проведення оцінки ризиків? Наскільки повною є інформація та дані, що використовуються?
5. Наскільки цінною є стратегічна фінансова інформація, аналіз, типології та керівництво?
6. Які компетентні органи та відповідні зацікавлені сторони (включаючи фінансові установи та ВНУП) залучені до оцінки ризиків? Як вони роблять свій внесок в національну оцінку ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму, і на якій стадії?
7. Чи оновлюється оцінка ризиків, чи регулярно вона переглядається і чи відповідає вона значним подіям або змінам (включаючи нові загрози та тенденції)?
8. В якій мірі оцінка ризиків є обґрунтована та відповідає зарозам відмивання коштів/фінансування тероризму, слабким сторонам та особливостями країни? За необхідності, чи враховує вона ризики, визначені іншими надійними джерелами?
9. Чи відповідає політика компетентних органів на зміни ризиків відмивання коштів/фі-

нансування тероризму?

10. Який механізм (ми) або орган використовуються органами для забезпечення належного та постійного співробітництва та координації національної системи, а також для розробки та впровадження політики боротьби з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні, а також, за необхідності, для протидії розповсюдженню фінансування зброї масового знищення? Чи включає механізм або орган усі відповідні повноваження?
11. Чи існують відповідні ресурси та досвід для проведення оцінки (ок) ризиків, а також для національного співробітництва і координації?

**Безпосередній
Результат 2**

Міжнародне співробітництво забезпечує відповідною інформацією, фінансовими даними, та доказами, а також сприяє заходам з протидії злочинцям та їх активам

Ознаки ефективної системи

Країна надає конструктивну та вчасну інформацію або допомогу, що запитується іншими країнами. Компетентні органи надають допомогу шляхом запитів для:

- виявлення місцезнаходження та екстрадиції злочинців; та
- для визначення, замороження, арешту, конфіскації та розподілу активів, а також для надання інформації (включаючи, докази, фінансові дані, інформацію з нагляду та інформацію про бенефіціарного власника), пов'язаної з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та пов'язаними предикатними злочинами.

Компетентні органи також здійснюють міжнародне співробітництво для переслідування злочинців та відслідковування їх активів. З часом країна стає непривабливо для злочинців (включаючи терористів) для управління, збереження своїх незаконних доходів або використання в якості безпечної гавані.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 36-40, а також елементів Рекомендацій 9, 24, 25 та 32.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки щодо особливої ролі відповідних компетентних органів у налагодженні та здійсненні міжнародного співробітництва за цим Безпосереднім Результатом вплинуть на інші Безпосередні Результати (особливо Безпосередні Результати 3, 5, 6-10), в тому числі, за необхідності, як країна здійснює міжнародне співробітництво по відношенню до національних справ.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 2.1. В якій мірі країна надала конструктивну та вчасну міжнародну правову допомогу, а також допомогу щодо екстрадиції через низку запитів з міжнародного співробітництва? Яка якість наданої допомоги?
- 2.2. В якій мірі країна прагнула одержати належну та вчасну правову допомогу в рамках міжнародного співробітництва для переслідування відмивання коштів на національному рівні, пов'язаних предикатних злочинів та випадків фінансування тероризму, які мають транснаціональні елементи?
- 2.3. В якій мірі різні компетентні органи прагнуть встановити інші форми міжнародного співробітництва для належного та вчасного обміну фінансовою, наглядовою, правоохоронною чи іншою інформацією з їх іноземними колегами з метою протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?
- 2.4. В якій мірі різні компетентні органи забезпечують (у тому числі за власною ініціативою) інші форми міжнародного співробітництва для конструктивного та вчасного обміну фінансовою, наглядовою, правоохоронною та іншою інформацією з їх іноземними коле-

гами з метою протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?

- 2.5. Наскільки добре компетентні органи запитують та відповідають на іноземні запити щодо співробітництва із визначення та обміну основною інформацією та інформацією про бенефіціарного власника юридичних осіб та правових утворень?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Докази опрацювання та надсилання запитів щодо міжнародного співробітництва щодо екстрадиції, міжнародної правової допомоги та інших форм міжнародного співробітництва (наприклад, кількість здійснених, одержаних, опрацьованих, наданих або відмовлених запитів різних компетентних органів (наприклад, центральний орган, ПФР, наглядові та правоохоронні органи) та види запитів; вчасність надання відповідей, включаючи ранжування запитів за пріоритетом; випадки надання/обміну інформації за власною ініціативою).
2. Види та кількість угод щодо співробітництва з іншими країнами (включаючи двосторонні та багатосторонні меморандуми про взаєморозуміння, договори, співробітництво, засновані на принципі взаємності або інші механізми співробітництва).
3. Приклади: (a) здійснення та (b) забезпечення успішного міжнародного співробітництва (наприклад, використання фінансової інформації/доказів, наданих країні або країною (в залежності від справи); розслідування, проведені від імені або спільно з іноземними колегами; екстрадиція підозрюваних/злочинців за відмивання коштів/фінансування тероризму).
4. Інформація щодо розслідувань, переслідувань, конфіскації та повернення/розподілу активів (наприклад, кількість розслідувань/переслідувань відмивання коштів/фінансування тероризму, кількість та вартість заморожених та конфіскованих активів (включаючи, конфіскацію, що не базується на вирокі) в рамках міжнародного співробітництва; вартість повернутих або розподілених активів).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Які операційні заходи вживаються для забезпечення того, що забезпечується відповідна безпека, запити опрацьовуються в порядку конфіденційності з метою захисту неупередженості процедури (наприклад, розслідування та слідство), а інформація, одержана в процесі обміну використовується для дозволевних цілей?
2. Які механізми (включаючи системи управління справами) використовуються серед різних компетентних органів для одержання, оцінки, пріоритетизації та надання відповідей на запити про допомогу?
3. Які причини для відмови у випадках, коли допомога не надається або не може бути надана?
4. Які механізми (включаючи системи управління справами) використовуються

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

серед різних компетентних органів для відбору, пріоритезації та надсилання запитів про допомогу?

5. Як різні компетентні органи забезпечують, надання країні, що запитує відповідної і точної інформації, для розуміння та оцінки запиту?
6. Як добре країна співпрацювала із запитуючою або запитуваною країною з метою уникнення або вирішення конфліктів юрисдикції або проблем, спричинених наданням у запитах інформації низької якості?
7. Як компетентні органи забезпечують, що дані контактних осіб та вимог до запитів про міжнародне співробітництво є чіткими та легкодоступними для запитуючих країн?
8. В якій мірі країна переслідує своїх громадян без необґрунтованої затримки у ситуаціях, коли відповідно до закону неможливо їх екстрадувати?
9. Які заходи здійснюються з метою управління та повернення активів, конфіскованих за запитом інших країн?
10. Чи існують аспекти правового, операційного або судового процесу (наприклад, особливо суворе застосування вимог подвійної криміналізації тощо), які перешкоджають або заважають міжнародному співробітництву?
11. В якій мірі компетентні органи обмінюються інформацією, з іноземними органами опосередковано?
12. Чи наявні відповідні ресурси для: (а) одержання, управління, координації та надання відповіді на вхідні запити щодо співробітництва; та (б) вчасного надсилання та координації запитів про допомогу?

**Безпосередній
Результат 3**

Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ та ВНУП щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків.

Ознаки ефективної системи

Нагляд та моніторинг усуває та пом'якшує ризики відмивання коштів та фінансування тероризму у фінансовому та інших відповідних секторах шляхом:

- запобігання одержанню злочинцями та їх співучасниками володіти, або бути бенефіціарним власником значної чи контрольної частки або управлінських функцій у фінансових установах та ВНУП, а також
- за необхідності, швидкого виявлення, усунення, та застосування санкцій за порушення вимог з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму або прогалини в управлінні ризиками відмивання коштів/фінансування тероризму.

Наглядові органи¹²⁶ забезпечують фінансові установи та ВНУП відповідним зворотнім зв'язком та рекомендаціями щодо виконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму. З часом нагляд та моніторинг покращать рівень додержання вимог у сфері ПВК/ФТ, та перешкоджатимуть спробам злочинців зловживати фінансовим сектором та сектором ВНУП, особливо у секторах, найбільш вразливих до ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 14, 26-28, 34 та 35, а також елементів Рекомендації 1 та 40.

Примітка для експертів з оцінки: Експерти з оцінки повинні також переглянути відповідні висновки, включаючи на рівні фінансової групи, стан міжнародного співробітництва, в якому беруть участь наглядові органи, при оцінці цього Безпосереднього Результату.

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягається результат

- 3.1. Наскільки вдало ліцензування, реєстрація чи інший контроль, які здійснюються наглядовими органами чи іншими органами запобігають злочинцям та їх співучасникам володіти чи бути вигодоодержувачем значної або контрольної частки або мати управлінські функції у фінансових установах та ВНУП? Наскільки вдало виявляються порушення вимог ліцензування чи реєстрації?
- 3.2. Як добре наглядові органи ідентифікують та підтримують розуміння ризиків ВК/ФТ у фінансових та інших секторах в цілому, між різними секторами та типами установ, та окремими установами?
- 3.3. З огляду на зменшення ризиків, як добре органи з нагляду здійснюють ризик-орієнтований нагляд чи моніторинг того, наскільки фінансові установи та ВНУП відповідають вимогам у сфері ПВК/ФТ?

¹²⁶ Посилання на визначення "наглядові органи" включають в себе саморегульвні організації для цілей оцінки ефективності.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- 3.4. В якій мірі застосовуються на практиці коригуючі заходи та/чи ефективні, пропорційні та переконливі санкції?
- 3.5. В якій мірі наглядові органи здатні продемонструвати, що їх дії мають вплив на дотримання вимог законодавства фінансовими установами та ВНУП?
- 3.6. Як вдало наглядові органи сприяють чіткому розумінню фінансовими установами та ВНУП їх обов'язків у сфері ПВК/ФТ та ризику ВК/ФТ?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового сектору та сектору ВНУП, неформального і нерегульованого сектору (*наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей) та ВНУП; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності; відповідного розміру, важливості та істотності секторів*).
2. Моделі ризику наглядових органів, керівництво та рекомендації у сфері ПВК/ФТ (*наприклад керівництва з виконання обов'язків для наглядового персоналу; публікації, які висвітлюють наглядовий та моніторинговий підхід у сфері ПВК/ФТ; наглядові циркуляри, краща та невдала практика, тематичні дослідження; річні звіти*).
3. Інформація щодо взаємодії наглядової сфери із галузевою, із ПФР та іншими компетентними органами з питань ПВК/ФТ (*наприклад, забезпечення керівництвом та навчанням, організація зустрічей чи сприяння взаємодії між фінансовими установами та ВНУП*).
4. Інформація щодо нагляду (*наприклад, частота, обсяг та характер моніторингу та перевірок (виїзні та невиїзні); характер виявлених порушень; застосовні санкції та інші заходи з усунення порушень (наприклад, виправні заходи, догани, штрафи), приклади справ, де санкції та інші заходи з усунення порушень покращили відповідність вимогам у сфері ПВК/ФТ*).

b) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам по основним питанням

5. Які заходи вживаються для запобігання створенню чи продовженню функціонування банків-оболонки в країні?
6. Якою мірою застосовуються перевірки «на профпридатність» чи інші подібні заходи відносно осіб, які виконують управлінські функції, володіють значною або контрольною часткою, чи є професійно акредитованими у фінансових установах та ВНУП?
7. Які заходи вживають наглядові органи з метою оцінки ризиків ВК/ФТ секторів та організацій, нагляд та моніторинг яких вони здійснюють? Як часто переглядаються профілі ризиків, та якими є граничні ліміти (наприклад зміни в управлінні чи підприємницькій діяльності)?

8. Які заходи та інструменти нагляду застосовуються для забезпечення того, що фінансові установи (у тому числі фінансові групи) та ВНУП регулюються та, що вони виконують свої зобов'язання у сфері ПВК/ФТ (у тому числі ті, які стосуються цільових фінансових санкцій щодо тероризму, та контрзаходів до застосування яких закликає FATF)? В якій мірі це сприяє використанню встановленої фінансової системи?
9. В якій мірі частота, інтенсивність та обсяг виїзних та невиїзних перевірок стосуються профілю ризику фінансових установ (у тому числі фінансових груп) та ВНУП?
10. Яким є рівень співробітництва між наглядовими органами та іншими компетентними органами з питань ПВК/ФТ (включаючи управління ризиками ВК/ФТ фінансових груп)? Якими є умови за яких наглядові органи направляють чи запитують інформацію в інших компетентних органів стосовно питань ПВК/ФТ (включаючи входження на ринок)?
11. При необхідності, які заходи вживаються для ідентифікації, ліцензування чи реєстрації, моніторингу та застосування санкцій до осіб, які здійснюють переказ коштів та цінностей?
12. Чи мають наглядові органи достатньо ресурсів для проведення нагляду чи моніторингу в цілях ПВК/ФТ, враховуючи розмір, складність та профілі ризику сектору, над яким здійснюється нагляд та моніторинг?
13. Які заходи вживаються для забезпечення того, що фінансові наглядові органи є оперативно-незалежними і таким чином не підпадають під незаконний вплив у сфері ПВК/ФТ?

**Безпосередній
Результат 4****Фінансові установи та ВНУП належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції.***Ознаки ефективної системи*

Фінансові установи та ВНУП розуміють характер та рівень їх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму; розробляють та застосовують політики у сфері ПВК/ФТ (в тому числі політики на рівні групи), внутрішній контроль, та програми адекватного зниження таких ризиків; застосовують відповідні заходи належної перевірки клієнта з метою ідентифікації та перевірки їх клієнтів (у тому числі бенефіціарних власників) та проводять постійний моніторинг; відповідним чином виявляють та повідомляють про підозрілі операції; та дотримуються інших вимог у сфері ПВК/ФТ. Це в кінцевому рахунку веде до зменшення випадків відмивання коштів і фінансування тероризму в межах цих установ.

Цей результат відноситься насамперед до Рекомендацій 9-23, а також елементів Рекомендацій 1, 6 та 29.

Примітка для експертів з оцінки: Для експертів з оцінки не є обов'язковим проведення поглибленого огляду діяльності фінансових установ чи ВНУП, але, на підставі доказів та інтерв'ю з наглядовими органами, ПФР, фінансовими установами та ВНУП, вони повинні обміркувати, чи оцінили та зрозуміли фінансові установи та ВНУП свої піддавання ризикам ВК/ФТ; чи спрямовані, відповідним чином, їх політики, процедури та внутрішній контроль на усунення цих ризиків; та чи відповідним чином виконуються регуляторні вимоги (включаючи звітування про підозрілі операції).

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягається результат

- 4.1. Як вдало фінансові установи та ВНУП розуміють свої ризики ВК/ФТ та зобов'язання у сфері ПВК/ФТ?
- 4.2. Як вдало фінансові установи та ВНУП вживають заходів щодо зменшення ризиків відповідно до їх ризиків?
- 4.3. Як вдало фінансові установи та ВНУП вживають заходів щодо належної перевірки клієнта та збереження документів (у тому числі інформація щодо бенефіціарної власності та постійний моніторинг)? В якій мірі здійснюється відмова у встановленні ділових відносин, якщо заходи належної перевірки здійснюються не повністю?
- 4.4. Як вдало фінансові установи та ВНУП застосовують посилені чи окремі заходи для: (а) політичних діячів, (b) банківських кореспондентських відносин, (c) нових технологій, (d) правил електронного переказу коштів, (e) цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням тероризму, та (f) країн підвищеного ризику, визначених FATF?
- 4.5. В якій мірі фінансові установи та ВНУП виконують свої зобов'язання щодо звітування про підозрілі активи, одержані злочинним шляхом та про кошти, призначені для здійснення тероризму? Якими є практичні заходи для запобігання розголошенню інформації?
- 4.6. Як вдало фінансові установи та ВНУП здійснюють внутрішній контроль та процедури (включаючи на рівні фінансової групи) для забезпечення відповідності вимогам у сфері

ПВК/ФТ? В якій мірі такі правові та регуляторні вимоги (наприклад фінансова таємниця) перешкоджають їх виконанню?

а) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам по основним питанням

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового сектору та сектору ВНУП, неформального і нерегульованого сектору (наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей) та ВНУП; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності; відповідного розміру, важливості та істотності секторів).
2. Інформація (включаючи тенденції) стосовно ризиків та загальних рівнів відповідності (наприклад, внутрішні політики у сфері ПВК/ФТ, процедури та програми, тенденції та звіти з типологій).
3. Приклади невідповідності (наприклад, знеособлені справи; типології щодо зловживання фінансовими установами та ВНУП).
4. Інформація стосовно відповідності фінансових установ та ВНУП (наприклад частота проведення огляду внутрішньої відповідності вимогам у сфері ПВК/ФТ; характер встановлених порушень та вжиті виправні заходи чи застосовані санкції; частота та якість проведення навчальних заходів у сфері ПВК/ФТ; період часу, необхідного для забезпечення компетентних органів точною та повною інформацією щодо заходів належної перевірки клієнтів для цілей ПВК/ФТ; рахунки/відносини, відхилені через неповну інформацію про заходи щодо належної перевірки клієнтів; електронні грошові перекази, відхилені через недостатню інформацію щодо реквізитів).
5. Інформація стосовно надання повідомлень про підозрілі операції та інших відомостей, яка вимагається національним законодавством (наприклад, кількість наданих повідомлень про підозрілі операції, та вартість пов'язаних операцій; кількість та пропорційність повідомлень про підозрілі операції від різних секторів; типи, характер та тенденції надання повідомлень про підозрілі операції відповідно до ризиків ВК/ФТ; середній період часу, необхідного для аналізу підозрілих операцій перед наданням повідомлення про підозрілі операції).

б) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам по основним питанням

6. Які заходи вживаються для ідентифікації та роботи з високоризиковими (та, у відповідних випадках, низького) клієнтами, діловими відносинами, операціями, продуктами і країнами?
7. Чи запобігає спосіб, в який здійснюються заходи у сфері ПВК/ФТ, правомірному використанню формальної фінансової системи, та, які заходи вживаються з метою сприяння розширенню доступу до фінансових послуг?
8. В якій мірі варіюються заходи належної перевірки клієнта та посилені чи окремі заходи відповідно до ризиків ВК/ФТ серед різних секторів/типів установ, та ок-

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- ремих установ? Яким є відносний рівень відповідності серед міжнародних фінансових груп та національних установ?
9. Якою мірою здійснюється покладання на третіх сторін для здійснення заходів належної перевірки клієнтів та, як вдало здійснюється контроль?
 10. Як вдало фінансові установи і групи, та ВНУП забезпечують відповідний доступ до інформації згідно функції відповідності у сфері ПВК/ФТ?
 11. Чи уможливають внутрішні політики та контроль фінансових установ, груп, та ВНУП здійснювати вчасний огляд: (i) складних чи незвичайних операцій, (ii) потенційних повідомлень про підозрілі операції, для направлення ПФР; та (iii) потенційних помилкових спрацювань? Якою мірою направлені повідомлення про підозрілі операції містять повну, достовірну та відповідну інформацію відносно підозрілих операцій?
 12. Які заходи вживаються та, які існують інструменти для оцінки ризику, опрацювання та перегляду відповідності політики та встановлення зменшення відповідних ризиків, системи та контролю ризиків ВК/ФТ?
 13. Яким чином політики та контроль у сфері ПВК/ФТ доводяться до відома вищого керівництва та персоналу? Які виправні заходи та санкції застосовуються фінансовими установами та ВНУП у випадку порушення виконання зобов'язань у сфері ПВК/ФТ?
 14. Як вдало фінансові установи та ВНУП документують свої оцінки ризиків ВК/ФТ та оновлюють їх?
 15. Чи мають фінансові установи та ВНУП відповідні ресурси для впровадження політик та контролю у сфері ПВК/ФТ відносно їх обсягу, складності, господарської діяльності та профілю ризику?
 16. Як вдало здійснюється зворотній зв'язок для сприяння фінансовим установам та ВНУП у виявленні та звітуванні про підозрілі операції?

**Безпосередній
Результат 5**

Юридичні особи та правові утворення попереджаються бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація про їх бенефіціарну власність надається компетентним органам без затримки.

Ознаки ефективної системи

Вживаються заходи з метою:

- попередження юридичних осіб та правових утворень бути використаними для злочинних цілей;
- надання юридичним особам та правовим утворенням достатньої прозорості; та
- забезпечення того, що достовірна та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність надається вчасно.

Основна інформація є загальнодоступною, а інформація про бенефіціарну власність є доступною для компетентних органів. До осіб, які не вживають таких заходів застосовуються ефективні, пропорційні та переконливі санкції. В результаті, юридичні особи та правові утворення перестають бути привабливими для злочинців з метою використання їх для відмивання коштів та фінансування тероризму.

Цей результат у першу чергу стосується Рекомендацій 24 та 25, а також елементів Рекомендацій 1, 10, 37 та 40.

Примітка для експертів з оцінки: Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це включатиме розгляд факту того, до якого ступеню компетентні органи запитують та мають здатність надавати відповідну допомогу щодо виявлення та обміну інформацією (у тому числі інформацією про бенефіціарну власність) стосовно юридичних осіб та юридичних утворень.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 5.1. В якій мірі інформація щодо створення та типів юридичних осіб та правових утворень в країні є загальнодоступною?
- 5.2. Як вдало відповідні компетентні органи встановлюють, оцінюють та розуміють уразливі сторони та ступінь, до якого юридичні особи, створені в країні можуть бути використані, чи використовуються для ВК/ФТ?
- 5.3. Як вдало країна вживає заходів щодо попередження використання юридичних осіб та правових утворень з метою ВК/ФТ?
- 5.4. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку та поточну основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно усіх типів юридичних осіб, створених в країні?
- 5.5. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку

та поточну інформацію про бенефіціарну власність відносно правових утворень?

5.6. В якій мірі ефективні, пропорційні та переконливі санкції застосовуються до тих осіб, які не відповідають вимогам щодо надання інформації?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Контекстуальна інформація щодо типів, форм та основних ознак юридичних осіб та правових утворень в юрисдикції.
2. Досвід правоохоронних та інших відповідних компетентних органів (*наприклад рівень накладених санкцій за порушення виконання вимог з надання інформації; де та яким чином одержується основна інформація та інформація про бенефіціарну власність (включаючи інформацію про довірителя, довірчого власника (ів), піклувальника та бенефіціарних власників); інформація, яка використовується для сприяння розслідуванню*).
3. Типології та приклади зловживання юридичними особами та правовими утвореннями (*наприклад, частота, з якою кримінальні розслідування знаходять докази щодо використання юридичних осіб та юридичних утворень країни для ВК/ФТ; ліквідовані або зняті з обліку юридичні особи, які використовувались для провадження незаконних видів діяльності*).
4. Джерела основної інформації та інформації про бенефіціарну власність (*наприклад, типи публічної інформації, доступної для фінансових установ та ВНУП; типи інформації, яка міститься в реєстрі компанії чи якою володіє компанія*).
5. Інформація щодо ролі «посередників» (*наприклад, надавачі послуг компанії, бухгалтери, юристи*) у створенні та управлінні юридичними особами та правовими утвореннями.
6. Інша інформація (*наприклад, інформація щодо існування правових утворень; відповіді (позитивні та негативні) на запити про основну інформацію чи інформацію про бенефіціарну власність, одержану від інших країн; інформація щодо моніторингу якості допомоги*).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

7. Які заходи вживаються для покращення прозорості юридичних осіб (у тому числі маючи справу із акціями та варантами на пред'явника, номінальними акціонерами та керівниками) та правових утворень?
8. Яким чином відповідні органи забезпечують, щоб чітка та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб зберігалася? Чи здійснюється моніторинг, тестування/сертифікація чи перевірка наявності та достовірності інформації?
9. В якій мірі відводиться час для юридичних осіб для реєстрації змін до необхідної основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, достатньої для забезпечення того, що інформація є достовірною та оновленою? При необ-

хідності, якою мірою подібні зміни у правових утвореннях реєструються вчасно?

10. В якій мірі фінансові установи та ВНУП можуть одержувати достовірну та оновлену основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб та правових утворень? Який обсяг інформації довірчі власники повідомляють фінансовим установам та ВНУП?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси для вжиття належних заходів?

**Безпосередній
Результат 6**

Фінансова інформація та вся інша відповідна інформація використовується належним чином компетентними органами для проведення розслідування відмивання коштів та фінансування тероризму.

Ознаки ефективної системи

Широкий спектр фінансової інформації та іншої відповідної інформації збирається та використовується компетентними органами для розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Це надає достовірну, точну і актуальну інформацію; та компетентні органи мають ресурси та навички для використання цієї інформації з метою проведення аналізу та фінансових розслідувань, виявлення та відстеження активів, а також проведення оперативного аналізу.

Цей результат стосується перш за все Рекомендацій 29-32, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 4, 8, 9, 34 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

1) Цей результат включає в себе роботу ПФР щодо аналізу повідомлень про підозрілі операції та інших даних, а також використання компетентними органами продуктів ПФР, інших типів фінансової інформації та іншої відповідної інформації¹²⁷.

2) Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це передбачатиме розгляд міри, в якій ПФР та правоохоронні органи здатні направляти та запитувати відповідну фінансову інформації та інформацію правоохоронних органів у своїх іноземних колег.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 6.1. В якій мірі надається доступ до та використовується фінансова інформація та інша відповідна інформація під час розслідування для представлення доказів та відстеження злочинних доходів, пов'язаних з відмиванням коштів, предикатними злочинами та фінансуванням тероризму?
- 6.2. В якій мірі компетентні органи одержують та запитують повідомлення (наприклад, повідомлення про підозрілі операції, повідомлення про валюту та інструменти на пред'явника), які містять відповідну та точну інформацію, що допомагає їм виконувати свої обов'язки?

¹²⁷ Джерела включають в себе інформацію, отриману з повідомлень про підозрілі операції, звітів про транскордонне переміщення валюти та оборотних інструментів на пред'явника, інформації правоохоронних органів; кримінальних дос'є; інформації наглядових та регуляторних органів; а також інформації, що міститься в реєстрах компанії тощо. У разі необхідності, вони також включатимуть звіти про готівкові операції, операції з іноземною валютою, дані щодо грошових переказів, інформацію від інших державних органів, включаючи органи безпеки, податкові органи, реєстри активів, прибуткові організації, неприбуткові організації; та інформацію, яку можна отримана за допомогою примусових заходів від фінансових установ та ВНУП в тому числі інформацію про заходи належної перевірки клієнта та операцій, а також інформацію з відкритих джерел.

- 6.3. В якій мірі аналіз та розповсюдження інформації ПФР сприяє оперативним потребам компетентних органів?
- 6.4. Якою мірою ПФР та інші компетентні органи співпрацюють та здійснюють обмін інформацією та фінансовими даними? Як надійно ПФР та компетентні органи здійснюють захист конфіденційності інформації, якою вони обмінюються чи яку вони використовують?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід правоохоронних органів та інших компетентних органів (наприклад, наявні типи фінансової інформації та іншої інформації; частота, з якою вони використовуються як інструменти для розслідування).
2. Приклади співпраці між ПФР та іншими компетентним органами та використання фінансової інформації (наприклад, статистика направленої/ фінансової інформації, якою здійснювався обмін; випадки, в яких фінансова інформація була використана при розслідуванні та кримінальному переслідуванні ВК/ФТ та пов'язаних предикатних злочинів, або при виявленні та відстеженні активів).
3. Інформація щодо повідомлень про підозрілі операції (наприклад, кількість повідомлень про підозрілі операції/проаналізованих справ; сприйняття якості інформації, що міститься у повідомленнях про підозрілі операції; частота випадків ненадання компетентним органам повідомлень про підозрілі фінансові операції; випадки розкриття конфіденційної інформації; див. також Безпосередній Результат 4 щодо інформації стосовно надання повідомлень про підозрілі операції).
4. Інформація про інші фінансові дані та інформацію (наприклад, кількість отриманих та проаналізованих повідомлень про валюту та інструменти на пред'явника; типи інформації, яку правоохоронні органи та інші компетентні органи отримують/мають доступ до інформації інших органів, фінансових установ та ВНУП).
5. Інші документи (наприклад, керівництво щодо використання і надання повідомлень про підозрілі операції та іншої фінансової інформації; типології, розроблені з використанням фінансової інформації).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

6. Як вдало ПФР отримує та використовує додаткову інформацію для аналізу та оцінки повідомлень про підозрілі операції? Яким чином ПФР забезпечує точність своїх аналітичних оцінок?
7. Як добре компетентні органи використовують інформацію, що міститься у повідомленнях про підозрілі операції та іншу інформацію для проведення операційного аналізу?
8. В якій мірі ПФР включає зворотній зв'язок від компетентних органів, типології

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

та практичний досвід до своїх функцій?

9. Які механізми застосовуються для забезпечення повного та періодичного співробітництва між компетентними органами, та надання відповідної інформації, отриманої від фінансових установ, ВНУП та інших підзвітних установ? Чи існують які-небудь перешкоди в доступі до інформації?
10. В якій мірі повідомлення про підозрілі операції містять повну, точну та достовірну інформацію стосовно підозрілих операцій?
11. В якій мірі відповідні компетентні органи розглядають та залучають (включаючи залучення, що здійснює ПФР) підзвітні установи до покращення процесу надання фінансової інформації?
12. Чи мають відповідні органи достатньо ресурсів (включаючи ІТ-інструменти для збору даних, аналізу фінансової інформації та для захисту їх конфіденційності) для виконання своїх функцій?
13. Які заходи вживаються для забезпечення того, що ПФР має операційну незалежність, з метою уникнення надмірного впливу на нього в питаннях ПВК/ФТ?

**Безпосередній
Результат 7**

Злочини та діяльність з відмивання коштів розслідуються, правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям.

Ознаки ефективної системи

Діяльність з відмивання коштів, та зокрема основні злочини, від скоєння яких походять доходи розслідуються; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; та суди застосовують ефективні, пропорційні та переконливі санкції до засуджених. Це включає проведення паралельних фінансових розслідувань та розслідувань справ, де пов'язані предикатні злочини вчиняються за межами країни, та розслідування і кримінальне переслідування автономних злочинів з відмивання коштів. Складові частини системи (розслідування, кримінальне переслідування, засудження і санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків відмивання коштів. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження та покарання змушує відмовитися потенційних злочинців від скоєння злочинів, які генерують доходи та відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 3, 30 та 31 а також елементів Рекомендацій 1, 2, 32, 37, 39 та 40.

Примітка для Експертів: Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд ступеню, до якого правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег щодо транскордонного переміщення доходів та засобів злочину.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 7.1. Як вдало і за якими обставинами ідентифікуються та розслідуються випадки відмивання коштів (у тому числі через паралельні фінансові розслідування)?
- 7.2. В якій мірі види діяльності з відмивання коштів розслідуються та переслідуються відповідно до загроз країни, профілю ризиків та національної політики у сфері ПВК/ФТ?
- 7.3. В якій мірі переслідуються різні види випадків відмивання коштів (наприклад, іноземний предикатний злочин, відмивання коштів 3-ю особою, автономний злочин¹²⁸ тощо) та засуджуються злочинці?
- 7.4. В якій мірі санкції, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за відмивання коштів, є ефективними, пропорційні та переконливими?
- 7.5. В якій мірі країни застосовують інші заходи кримінального правосуддя у випадках, де

¹²⁸ Відмивання доходів третіми особами – відмивання доходів особою, яка не була залучена до вчинення предикатного злочину. Самовідмивання – відмивання доходів особою, яка брала участь у вчиненні предикатного злочину. Окремі (або автономні) відмивання доходів означають переслідування злочинів, з відмивання грошей, незалежно, без необхідності також переслідування предикатного злочину. Це може бути особливо актуальним, зокрема, у тому числі: i) коли недостатньо доказів конкретного предикатного злочину, що призводить до отримання злочинних доходів; або ii) у ситуаціях, відсутності територіальної юрисдикції щодо предикатного злочину. Отримані доходи могли бути відмиті злочинцем (самовідмивання) або третьою стороною (третья сторона відмивання доходів).

було розпочато розслідування відмивання коштів, але, де з поважних причин, є неможливим забезпечити засудження за відмивання коштів? Такі альтернативні заходи не повинні послаблювати важливість, або бути заміною для судового переслідування та засудження за злочини з відмивання коштів.

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід, та приклади розслідувань, судових переслідувань та засуджень (наприклад, *приклади справ, які було відхилено через недостатні слідчі докази; якими були значущі або складні справи з відмивання коштів, які розслідувались та кримінально переслідувались в країні; приклади вдалих справ щодо внутрішньої або транснаціональної організованої злочинності; справи, в яких інші кримінальні санкції або заходи застосовуються замість засуджень за відмивання коштів*).
2. Інформація щодо розслідування, судового переслідування та засудження за відмивання коштів (наприклад, *кількість розслідувань та судових переслідувань за відмивання коштів; співвідношення кількості справ, що призвели до судового переслідування або внесених на розгляд суду; кількість або співвідношення засуджень за відмивання коштів відносно відмивання коштів третьою стороною; автономних злочинів, самовідмивання, та іноземних предикатних злочинів; видів скоєних предикатних злочинів; рівня санкцій, застосованих за злочин з відмивання коштів; санкцій, застосованих за відмивання коштів у порівнянні з санкціями, застосованих за скоєння інших предикатних злочинів*).

б) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та надавання пріоритету справам з відмивання коштів (принаймні, по відношенню до усіх злочинів, від скоєння яких походять доходи) для розслідування (наприклад, зв'язок між малими та великими або складними справами, між внутрішніми та іноземними предикатними злочинами і т.д.)?
4. В якій мірі та як швидко компетентні органи можуть отримати доступ до відповідної інформації та іншої інформації, необхідної для розслідування справ стосовно відмивання коштів?
5. В якій мірі спільні або кооперативні розслідування (включаючи використання багатогалузевих слідчих підрозділів) та інші слідчі методи (наприклад, відстрочка або відмова від арешту або вилучення коштів з метою виявлення причетних осіб) використовуються в злочинах, від скоєння яких походять доходи?
6. Яким чином готуються справи з відмивання коштів для своєчасного переслідування і судового розгляду?
7. У яких випадках приймається рішення не продовжувати судове переслідування, де є докази що вказують на злочин з відмивання коштів?
8. В якій мірі переслідування відмивання коштів: (i) пов'язано з переслідуванням

предикатного злочину (включаючи іноземні предикатні злочини), або (ii) переслідується як автономний злочин?

9. Як відповідні органи влади, беручи до уваги законодавчу систему, взаємодіють один з одним на протязі усього періоду розслідування справи щодо відмивання коштів, починаючи з початку розслідування, закінчуючи збором доказів, зверненням в прокуратуру та рішенням передавати справи до суду?
10. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, який перешкоджає або заважає переслідуванню та санкціям за відмивання коштів?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти фінансових розслідувань) щоб відповідним чином виконувати свою роботу або усувати ризики відмивання коштів?
12. Чи призначається персонал/існують підрозділи для розслідування фінансування тероризму? Де розподіляються ресурси, як визначається пріоритет розслідувань фінансування тероризму?

**Безпосередній
Результат 8****Доходи і засоби скоєння злочину конфіскуються***Ознаки ефективної системи*

Злочинці позбавляються (шляхом своєчасного застосування тимчасових заходів та заходів з конфіскації) доходів та засобів для скоєння злочинів (як на національному, так і на міжнародному рівнях) або майна еквівалентної вартості. Конфіскація включає доходи, отримані у ході кримінального, цивільного або адміністративного процесів; конфіскація, спричинена транскордонним розкриттям невірної інформації або надання невірної декларації; та відшкодування збитків жертвам (за рішенням суду). Країна здійснює управління арештованими або конфіскованими активами, повертає або здійснює розподіл конфіскованих активів між іншими країнами. У кінцевому рахунку, це робить злочини неприбутковими та зменшує кількість як предикатних, так і злочинів відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 32 а також елементів Рекомендацій 30, 31, 37, 38 та 40.

Примітка для Експертів: Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд ступеню до, кого правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег щодо транскордонного переміщення доходів та засобів злочину.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 8.1. В якій мірі конфіскація доходів, одержаних злочинним шляхом, засобів та майна еквівалентної вартості здійснюється як основне завдання політики?
- 8.2. Як вдало компетентні органи здійснюють конфіскацію¹²⁹ (включаючи репатріацію, поділ та відшкодування збитків) доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом, та майна еквівалентної вартості, включаючи внутрішні та іноземні предикатні злочини та доходи, які було виведено в інші країни?
- 8.3. В якій мірі конфіскація відносно хибно задекларованої/не задекларованої або розкритого транскордонного переміщення валюти та інструментів на пред'явника застосовується як ефективна, пропорційна та переконлива санкція прикордонними/митними або іншими відповідними органами?
- 8.4. Як вдало результати конфіскації відображають оцінку (и) ризиків ВК/ФТ та національні політики і пріоритети у сфері ПВК/ПФТ?

¹²⁹ Для цілей оцінки ефективності БР 8 необхідно приділити увагу належному використанню податкової системи, а саме сумам, відшкодованим з використанням процедур оцінки податкової звітності, що стосуються доходів та інструментів злочинну. Країна, що оцінюється, повинна забезпечити, щоб будь-які надані дані обмежувались відшкодуванням податків, пов'язаним із злочинними доходами/інструментами вчинення злочину, або цифри повинні бути належним чином підтверджені.

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід та приклади конфіскації доходів (наприклад, попередні найбільш значущі справи; типи ордерів на конфіскацію, отриманих країною; тенденції, які вказують на зміни у методах, на основі яких здійснюється відмивання доходів, отриманих від злочинної діяльності).
2. Інформація щодо конфіскації (наприклад, кількість кримінальних справ, де застосовувалась конфіскація; типи справ, які включали конфіскацію; вартість злочинних доходів, засобів чи майна еквівалентної вартості конфіскованого, розподіленого в результаті скоєння злочинів на міжнародному та національному рівнях, на основі кримінальних чи цивільних процедур, (включаючи конфіскацію, що ґрунтується на не засудженні); кількість хибно задекларованої/не задекларованої валюти або розкритого транскордонного переміщення валюти, чи конфіскованих інструментів на пред'явника; вартість або співвідношення арештованих або заморожених доходів, які підлягають конфіскації; кількість або співвідношення виконаних ордерів на конфіскацію).
3. Інша відповідна інформація (наприклад, вартість арештованих/заморожених злочинних активів; розмір злочинних доходів, відшкодованих жертвам, розділених або повернутих).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

4. Які заходи та підходи застосовуються компетентними органами для відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом (включаючи основні злочини від яких походять доходи та ті, що не мають джерела походження в країні або виведені за кордон)?
5. Яким чином, на початку кримінального розслідування, органи вирішують розпочати фінансове розслідування з огляду на конфіскацію?
6. Як вдало компетентні органи ідентифікують та відстежують доходи та засоби, одержані злочинним шляхом або активи еквівалентної вартості? Як вдало застосовуються тимчасові заходи (заморожування або вилучення) для запобігання відтоку або розтраті активів?
7. Які підходи застосовуються країною для виявлення та конфіскації валюти та інструментів на пред'явника, що переміщалися через кордон відносно яких є підозри, що вони пов'язані зі злочинами ВК/ФТ та стосуються предикатних злочинів або, які були хибно задекларовані/не задекларовані або не розкриті?
8. Які заходи вживаються для збереження та управління вартістю арештованих/конфіскованих активів?
9. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, які сприяють або перешкоджають ідентифікації, відстеження та конфіскації доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом або активів еквівалентної вартості?
10. Чи мають відповідні компетентні органи достатньо ресурсів для належного виконання свої функцій?

**Безпосередній
Результат 9**

Злочини та діяльність з фінансування тероризму розслідуються, а особи, які фінансують тероризм переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям

Ознаки ефективної системи

Діяльність з фінансування тероризму розслідується; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; суди застосовують до засуджених ефективні, пропорційні та переконливі санкції. При необхідності, фінансування тероризму переслідуються як окрема кримінальна діяльність, фінансові розслідування проводяться для підтримки контртерористичних розслідувань, з належною координацією між відповідними органами влади. Компоненти системи (розслідування, обвинувачення, засудження та санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків фінансування тероризму. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження і покарання стримує діяльність з фінансування тероризму.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 5, 30, 31 та 39, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 32, 37 та 40.

Примітка для Експертів:

1. Експерти повинні бути обізнані в тому, що деякі елементи цього результату можуть містити в собі матеріали делікатного характеру (наприклад, інформація, зібрана в цілях національної безпеки), яку країни не схочуть або не зможуть надати експертам.
2. Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд міри, в якій правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег у справах про транскордонне фінансування тероризму.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 9.1. В якій мірі різні види діяльності з фінансування тероризму (збір, рух та використання коштів чи інших активів) переслідуються у судовому порядку та засуджуються злочинці? Чи відповідає це профілю ризику фінансування тероризму країни?
- 9.2. Як вдало ідентифікуються та розслідуються справи з фінансування тероризму? В якій мірі розслідування ідентифікують конкретну роль, яку відіграють особи, які фінансують тероризм?
- 9.3. В якій мірі розслідування фінансування тероризму інтегровані та використовуються для підтримки національних, антитерористичних стратегій та розслідувань (наприклад, ідентифікація та визначення терористів, терористичних організацій та мереж з підтримки терористів)?
- 9.4. В якій мірі санкції та заходи, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за злочини фінансування тероризму є ефективними, пропорційними та переконливими?
- 9.5. В якій мірі досягається мета результату за рахунок використання іншого кримінального правосуддя, регуляторних або інших заходів для придушення діяльності з фінансуван-

ня тероризму, де неможливо забезпечити засудження за фінансування тероризму?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід та приклади розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму (наприклад, *справи, в яких розслідування фінансування тероризму використовуються для підтримки антитерористичних розслідувань та судових переслідувань; вагомі справи, в яких (іноземні або внутрішні) терористи або терористичні групи відстежуються, переслідуються чи припиняються; спостережені тенденції в рівнях та техніках фінансування тероризму; справи, в яких застосовуються інші кримінальні санкції чи заходи замість засуджень за фінансування тероризму*).
2. Інформація щодо розслідувань, судових переслідувань та засуджень за фінансування тероризму (наприклад, *кількість проведених розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму; кількість справ що ведуть до судового переслідування фінансування тероризму, види переслідувань та засуджень за фінансування тероризму (наприклад, окремі злочини; іноземні або внутрішні терористи); рівень санкцій, застосованих за злочини з фінансування тероризму у порівнянні з іншими злочинами; види та рівень застосованих підривних заходів*)

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та визначення пріоритетів справ з фінансування тероризму щоб забезпечити швидке розслідування та вжиття заходів проти основних загроз та збільшити підрив?
4. До якої міри та як швидко компетентні органи можуть отримати доступ до відповідної фінансової інформації та іншої інформації, необхідної для розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму?
5. Якими є основні міркування щодо рішень стосовно відмови від переслідування фінансування тероризму?
6. В якій мірі органи влади застосовують конкретні плани дії або стратегії для боротьби з певними загрозами та тенденціями фінансування тероризму? Чи відповідає це національним політикам у сфері ПВК/ПФТ, стратегіям та ризикам?
7. Як вдало правоохоронні органи, ПФР, підрозділи по боротьбі з тероризмом та інші служби розвідки та безпеки співпрацюють та координують свої відповідні завдання, пов'язані з цим результатом?
8. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального і судового процесу, які перешкоджають або заважають переслідуванню, санкціям та підриву фінансування тероризму?
9. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти фінансових розслідувань) щоб виконувати свою роботу або відповідним чином усувати ризики фінансування тероризму?
10. Чи призначається персонал/існують підрозділи для розслідування фінансування тероризму? Де розподіляються ресурси, як визначається пріоритет розслідувань фінансування тероризму?

**Безпосередній
Результат 10**

Терористи, терористичні організації та організації що фінансують терористів позбавлені можливості формувати, переміщувати та використовувати кошти та зловживати некомерційним сектором.

Ознаки ефективної системи

Терористи, терористичні організації та мережі які підтримують терористів ідентифікуються та позбавляються ресурсів та засобів для підтримки терористичної діяльності та організацій. Це включає належне застосування цільових фінансових санкцій на фізичних та юридичних осіб включених до списків, визначених Радою Безпеки ООН та у відповідності до національного або регіонального режиму накладення санкцій. Країна також добре розуміє ризики фінансування тероризму і вживає належних та відповідних заходів для зменшення цих ризиків, включаючи заходи або методи для запобігання формуванню та переміщенню коштів за допомогою установ, які становлять найбільший ризик бути використаними терористами. У кінцевому рахунку, це зменшить фінансові потоки терористів, що в свою чергу попередить терористичні атаки.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 6 та 8, а також елементів Рекомендацій 14, 16, 30 до Рекомендацій 32, 37, 38 та 40.

Примітка для Експертів: Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва в якому компетентні органи беруть участь під час оцінки цього Безпосереднього Результату.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 10.1. Як добре країна впроваджує цільові фінансові санкції відповідно до (i) Резолюції РБ ООН 1267 та наступних резолюцій, та (ii) Резолюції РБ ООН 1373 (на наднаціональному або національному рівні, чи за власною ініціативою або після перевірки, для виконання запиту іншої країни)?
- 10.2. В якій мірі, не порушуючи чи не стримуючи законної діяльності неприбуткових організацій, країна вживала цілеспрямованих та пропорційних заходів до неприбуткових організацій, які країна ідентифікувала як такі, яким загрожує ризик бути використаними терористами, відповідно до підходу, що базується на оцінці ризику?
- 10.3. В якій мірі терористи, терористичні організації та організації що фінансують терористів позбавлені (шляхом кримінального, цивільного або адміністративного процесу) активів та інструментів, що мають відношення до фінансування терористичної діяльності?
- 10.4. В якій мірі вищезазначені заходи відповідають загальному профілю ризику фінансування тероризму?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід правоохоронних органів, ПФР та антитерористичних органів (наприклад, тенденції що вказують на те, що організації, які фінансують терористів вивчають альтернативні методи залучення/передачі коштів; розвідувальні дані/джерела, які вказують на те, що у терористичних організаціях є труднощі

із залученням коштів в країні).

2. Приклади втручання та конфіскації (наприклад, *вагомі справи, в яких терористи, терористичні організації або організації, що фінансують терористів позбавлені можливості залучати, перемішувати та використовувати арештовані/конфісковані кошти або їхні активи; розслідування та втручання в неприбуткові організації, якими зловживають терористи).*
3. Інформація про цільові фінансові санкції (наприклад, *особи та рахунки, які підлягають цільовим фінансовим санкціям, передбачених Радою Безпеки ООН чи іншими внесенням (поданням) до відповідних списків; внесення (подання) зроблені (відповідно до резолюції Раді Безпеки ООН 1373); заморожені активи; скасовані операції; час, витрачений на визначення осіб; час, витрачений на замороження активів відповідно до внесення (подання).*
4. Інформація про постійне залучення та нагляд і моніторинг, що базується на оцінці ризику відносно неприбуткових організацій, яких країна ідентифікувала як такі, що несуть ризик бути використаними для фінансування тероризму (наприклад, *частота перевірок та моніторингу таких неприбуткових організацій (включаючи оцінку ризиків); частота взаємодії і залучення (в тому числі керівництва) до сектору неприбуткових організацій щодо заходів та тенденцій з протидії фінансуванню тероризму; відновлювальні заходи та санкції, вжиті відносно неприбуткових організацій).*

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

5. Яких заходів було вжито в країні щоб забезпечити належне застосування цільових фінансових санкцій без затримок? Наскільки своєчасно ці заходи та обов'язки доводились до відома фінансових установ, ВНУП та громадськості?
6. Як добре впроваджувались процедури та механізми для (i) встановлення цілей щодо визначення/внесення до списків, (ii) замороження/розмороження, (iii) виключення зі списків та (iv) дозволів щодо винятків? Як вдало збирається відповідна інформація?
7. В якій мірі країна використовує інструменти, передбачені Резолюціями РБ ООН 1267 та 1373 для замороження та запобігання фінансовим потокам терористів?
8. Як вдало система надання дозволів або ліцензування використання активів фізичних та юридичних осіб включених до списку, відповідає вимогам, викладеним у відповідних Резолюціях РБ ООН (наприклад, Резолюція РБ ООН 1452 та наступні Резолюції) для дозволених цілей?
9. Який підхід застосовувався компетентними органами до цільових активів терористів? В якій мірі відстеження активів, фінансові розслідування та тимчасові заходи (наприклад, замороження та арешт) застосовуються для доповнення підходу?
10. В якій мірі усі наступні чотири елементи використовуються для встановлення, запобігання та боротьби зі зловживанням неприбутковими організаціями для фінансування тероризму: (а) постійна інформаційно-роз'яснювальна робо-

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- та, (b) цільовий нагляд та моніторинг, що базується на оцінці ризику, (c) ефективне розслідування та збір інформації, та (d) ефективні механізми для міжнародного співробітництва. В якій мірі вживаються цілеспрямовані та пропорційні заходи відповідно до ризик-орієнтованого підходу, з метою захисту неприбуткових організацій від зловживань ними для фінансування тероризму та в якій мірі законна благодійна діяльність не порушується чи не перешкоджається?
11. В якій мірі вживаються слідчі, кримінальні, цивільні чи адміністративні заходи, запроваджуються механізми співпраці та координації до неприбуткових організацій щодо яких існує підозра бути використаними для фінансування тероризму, чи, які активно сприяють терористичній діяльності чи діяльності терористичних організацій? Чи мають компетентні органи відповідні ресурси для ефективного здійснення своїх зобов'язань щодо залучення/нагляду/моніторингу та розслідування?
 12. Як добре не прибуткові організації розуміють свою уразливість і дотримуються заходів, щоб захистити себе від загрози неналежного використання терористами?
 13. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального чи судового процесу, які сприяють або перешкоджають виявленню, відстеженню та позбавленню активів та інструментів, що пов'язані з терористами, терористичними організаціями або організаціями (особами), що фінансують терористів?
 14. Чи мають відповідні компетентні органи відповідні ресурси для виконання своєї роботи або усунення відповідним чином ризиків фінансування тероризму?
 15. Де розподіляються ресурси, та як визначається пріоритетність діяльності з фінансування тероризму?

**Безпосередній
Результат 11**

Особи та установи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення не допускаються до залучення, переміщення і використання коштів, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН

Ознаки ефективної системи

Особи та установи, визначені Резолюціями РБ ООН щодо розповсюдження зброї масового знищення ідентифікуються, позбавляються ресурсів, та залучення, переміщення і використання коштів та інших активів для фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Цільові фінансові санкції застосовуються у повній мірі і належним чином без затримок; здійснюється моніторинг відповідності та існує відповідне співробітництво та координація між відповідними органами влади щодо запобігання ухилення від санкцій та розробки і імплементації політики та заходів для боротьби з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

Цей результат стосується Рекомендації 7 та елементів Рекомендації 2.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 11.1. Як добре країна впроваджує, без затримки, цільові фінансові санкції відносно Резолюцій РБ ООН що стосуються боротьби з фінансуванням розповсюдження?
- 11.2. В якій мірі ідентифікуються кошти та інші активи визначених осіб та установ (та тих що діють від їхнього імені або під їх керівництвом) та такі особи і установи позбавляються функціонування та здійснення фінансових операцій що стосуються розповсюдження?
- 11.3. В якій мірі фінансові установи та ВНУП відповідають, та розуміють їх обов'язки стосовно цільових фінансових санкцій відносно фінансування розповсюдження?
- 11.4. Як вдало відповідні компетентні органи здійснюють моніторинг та забезпечують дотримання фінансовими установами та ВНУП їх обов'язків, що стосуються цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по Основним питанням

1. Приклади досліджень і втручань, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження (наприклад, розслідування порушень санкцій; вагомні справи, в яких країна застосувала примусові дії (наприклад, замороження або вилучення) або надала допомогу).
2. Інформація щодо цільових фінансових санкцій, що стосуються фінансування розповсюдження (наприклад, рахунки осіб та установ що підлягають цільовим фінансовим санкціям; вартість заморожених активів та власності; час, витрачений на визначення осіб та установ; час, витрачений на замороження активів та власності осіб та установ відповідно до їх включення РБ ООН).
3. Моніторинг та інша відповідна інформація, що стосується фінансування розповсюдження (наприклад, частота аналізу та моніторингу фінансових установ та ВНУП на предмет дотримання цільових фінансових санкцій; частота

зустрічей та залучень; керівні документи, рівень санкцій, що застосовуються до фінансових установ та ВНУП за виявлені порушення).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

4. Які невідкладні заходи були вжиті країною для забезпечення належної реалізації цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження? Наскільки своєчасно ці включення і зобов'язання повідомлялись відповідним секторам?
5. Відповідно, наскільки добре імплементуються процедури для (i) включення/внесення до списку, (ii) замороження/розмороження, (iii) виключення зі списку, та (iv) дозволів щодо винятків? В якій мірі вони відповідають вимогам Резолюцій РБ ООН?
6. Наскільки вдало системи та механізми управління замороженими активами та ліцензування використання активів, включених до списків осіб та установ, захищають права людини і запобігають нецільовому використанню коштів для дозволених цілей?
7. Які механізми використовувались для запобігання ухиленню від санкцій? Чи надають відповідні компетентні органи фінансовим установам та ВНУП інші рекомендації чи конкретні відгуки?
8. В якій мірі відповідні компетентні органи зможуть отримати точну основну інформацію та інформацію про бенефіціарного власника відносно юридичної особи (наприклад, компанії, які слугують прикриттям), коли розслідують злочини чи порушення в контексті виконання Резолюцій РБ ООН, що стосуються фінансування розповсюдження?
9. В якій мірі відповідні компетентні органи обмінюються даними чи іншою інформацією для розслідування порушень цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН?
10. Чи мають відповідні компетентні органи адекватні ресурси для виконання своєї роботи або для усунення ризиків фінансування розповсюдження в достатній мірі?

ДОДАТОК II ШАБЛОН ЗВІТУ ПРО ВЗАЄМНУ ОЦІНКУ

Примітки для оцінювачів:

Цей шаблон має бути використаний як основа для підготовки Звітів про взаємну оцінку (МЕР) для оцінювачів, що здійснюють оцінювання на основі Методологію FATF від 2013 року. Він встановлює структуру МЕР і інформацію та висновки, які повинні бути включені в кожен розділ.

Шаблон включає керівництво для оцінювачів щодо того як МЕР має бути написаний, зокрема яка інформація повинна включатись напрям згідно якого повинні бути представлені аналіз та висновки. Це керівництво чітко зазначено текстом типу «Calibri» на затемненому фоні. Він не повинен бути в остаточному МЕР.

Текст, що міститься в незатемненому фоні (включаючи розділи, секції заголовків і зразки пунктів) має бути в остаточному звіті (з будь-якими квадратними дужками за необхідності).

Оцінювачі повинні зазначити, завершений МЕР повинен бути до 100 сторінок (разом із додатком щодо технічної відповідності до 60 сторінок). Жодних обмежень щодо величини кожної частини МЕР не існує і оцінювачі можуть вирішити приділити якомусь питанню більше або менше уваги, відповідно до ситуації в країні, що оцінюється. Тим не менше, оцінювачі повинні забезпечити щоб МЕР не був надмірно великий і повинні бути готові до редагування власного аналізу за потреби. Для того щоб забезпечити правильний баланс МЕР, оцінювачі повинні переслідувати ціль узагальнення технічної відповідності щодо кожної Рекомендації в одному або двох параграфах, що займає в загальному максимум півсторінки. Оцінювачі повинні бути дуже лаконічні щодо питань де є мало або взагалі відсутні підстави (наприклад, буде достатнього одного речення, що описує технічну відповідність для Рекомендації, яка оцінена як «відповідає»).

Оглядова записка має на меті слугувати базою для дискусії на Пленарному засіданні кожної взаємної оцінки і надати чіткі висновки і рекомендації для міністерств та законодавців разом із іншими особами, що роблять політику в оцінюваній країні. Тому важливо щоб вона не перевищувала 5 сторінок і щоб оцінювачі дотримувались керівництва в цьому розділі щодо вибору і представлення питань.

Шаблон інструкцій для оцінювачів в Розділі 2 визначає загальний підхід, якого повинні дотримуватись оцінювачі, під час представлення їх аналізу ефективності щодо кожного Безпосереднього результату і коли представляють їх судження, ключові висновки та рекомендовані дії для кожного розділу.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

КЕРІВНІ ДОКУМЕНТИ FATF

Краща практика забезпечення зворотного зв'язку з підзвітними фінансовими установами та іншими особами (червень 1998 року)

Керівництво для фінансових установ щодо виявлення фінансування тероризму (квітень 2002 року)

Міжнародна краща практика: боротьба зі зловживанням неприбутковими організаціями (жовтень 2020 року)

Міжнародна краща практика: боротьба зі зловживанням альтернативними системами грошових переказів (червень 2003 року)

Впровадження фінансових положень Резолюції Ради Безпеки ООН для протидії розповсюдженню зброї масового знищення (червень 2007 року)

Керівництво стосовно підходу, що ґрунтується на оцінці ризику (червень 2007 року – жовтень 2009 року)

Керівництво стосовно підходу, що ґрунтується на оцінці ризику (червень 2007 року – жовтень 2009 року), для:

- фінансового сектору;
- агентів з нерухомості;
- бухгалтерів;
- надавачів послуг трастам та компаніям;
- торговців дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням;
- казино;
- експертів з правових питань;
- установ, що надають грошові послуги; та – сектору страхування життя.

Впровадження фінансових заборон щодо провадження діяльності Резолюції Ради Безпеки ООН 1737 (жовтень 2007 року)

Формування спроможностей для здійснення взаємних оцінок та впровадження Стандартів FATF у країнах з низьким рівнем спроможностей (лютий 2008 року)

Краща практика з протидії відмиванню коштів, що базується на торгівлі (червень 2008 року)

Впровадження фінансових положень Резолюції Ради Безпеки ООН 1803 (жовтень 2008 року)

Міжнародна краща практика: заморожування терористичних активів (червень 2009 року)

Міжнародна краща практика: виявлення та запобігання незаконному транскордонному перевезенню готівки та оборотних інструментів на пред'явника (лютий 2010 року)

Краща практика по. Рекомендації 2: обмін інформацією між національними компетентними

органами щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення (березень 2012 року)

Керівництво по розслідуванню фінансових злочинів (липень 2012 року)

Краща практика: управління фінансовою політикою виконання програм забезпечення добровільної сплати податків, спрямованих на боротьбу з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (жовтень 2012 року)

Краща практика щодо конфіскації (Рекомендація 4 та 38) та основа поточної роботи щодо повернення активів (жовтень 2012 року)

Керівництво FATF щодо заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, а також розширення доступу до фінансових послуг (лютий 2013 року)

Керівництво з національної оцінки ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму (лютий 2013 року)

ПРАВИЛА ТА ПРОЦЕДУРИ 5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ MONEYVAL¹³⁰

Комітет експертів з питань оцінки заходів боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (далі – MONEYVAL).

Беручи до уваги Резолюцію CM/Res (2013) 13 прийняту Комітетом Міністрів Ради Європи про Статут Комітету експертів з оцінки заходів боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму;

Відповідно до параграфу 1 статті 5 Статуту;

Приймає наступні Правила процедури.

Розділ I. Організаційна структура MONEYVAL

Правило 1 – Склад MONEYVAL

1. MONEYVAL складається з делегацій та представників Країн спостерігачів, організацій, установ та органів, визначених відповідно до статей 3 і 4 Статуту MONEYVAL. Кожна делегація призначає Голову делегації.
2. Держави і території¹³¹, що підпадають під процес оцінки MONEYVAL, повинні своєчасно повідомляють Виконавчого Секретаря про будь-які зміни у складі їхньої делегації, і зокрема про будь-які зміни Голови делегації. За відсутності такого повідомлення щодо врегулювання питань необхідно звертатися до постійного Представництва відповідної держави в Раді Європи.

Правило 2 – Інші представники, які не мають права голосу

1. Представники, які призначені відповідно до статті 4 Статуту, мають право за запрошенням Голови роботи усні або письмові заяви з обговорення питань.

Правило 3 – Функції Голови, заступника Голови і членів Бюро

1. Голова головує на пленарних засіданнях, засіданнях Бюро та будь-яких інших відповідних нарадах і виконує всі функції, покладені на нього/неї Статутом, Правилами процедури та рішенням MONEYVAL.
2. Голова може делегувати частину своїх функцій заступнику Голови або за їх відсутності, одному або декільком членам Бюро, або Виконавчому Секретарю.
3. Заступник Голови, який найдовше працює в Бюро, займає місце Голови, якщо останній не в змозі виконувати свої обов'язки. Якщо обидва Заступники Голови працюють в Бюро однаковий період, вони повинні вирішити, хто замінить Голову, після консультації з Виконавчим секретарем.
4. При виконанні своїх обов'язків, Голова, заступник Голови та члени Бюро зобов'язуються дотримуватися принципів неупередженості, об'єктивності та нейтральності, та керуватися виключно інтересами MONEYVAL.

¹³⁰ Прийнято MONEYVAL на 46 Пленарному засіданні (Страсбург, 8-12 грудня 2014), востаннє переглянуто на 55 Пленарному засіданні (Страсбург, 5-7 грудня 2017)

¹³¹ Термін «країна або територія» у цьому документі вказується по відношенню до країн, що згадуються у Статті 2 (2) CM/Res (2010) 12 про Статут Комітету Експертів по Оцінці Заходів Протидії Відмиванню Коштів та Фінансування Тероризму (MONEYVAL); Ізраїль (CM/Dec (2006) 953/10.1E); Святий Престол, включаючи Ватикан (CM/Res (2011) 5), та Коронні володіння (ВБ) Гернсі, Джерсі і Острів Мен (CM/Res (2012) 6).

Правило 4 – Заміна Голови та заступника Голови

1. Якщо Голова втрачає статус представника в MONEYVAL або йде у відставку з посади Голови, заступник Голови, який найдовше працює в Бюро, негайно та автоматично стає Головою на період до проведення виборів. Якщо обидва Заступники Голови працюють в Бюро однаковий період, вони повинні вирішити, хто замінить Голову, після консультації з Виконавчим секретарем.
2. У випадках, зазначених в пункті 1, або якщо заступник Голови стає Головою відповідно до пункту 1 або перестає бути представником в MONEYVAL або йде у відставку, вибори щодо нової кандидатури проводяться у найкоротший термін.
3. Якщо посада Голови або заступник Голови стають вакантними одночасно, обов'язки Голови протягом періоду до проведення виборів здійснюються одним із представників в Бюро, який призначається після співбесіди з іншими членами Бюро та Виконавчим Секретарем. Вибори щодо нової кандидатури проводяться у найкоротший термін.
4. Якщо Голова і заступник Голови тимчасово не в змозі виконувати свої обов'язки, обов'язки Голови виконуються іншим представником у Бюро відповідно до процедури, вищезгаданої в пункті 3.

Правило 5 – Обмеження здійснення повноважень Голови

1. Голова, заступник Голови або будь-який інший представник, що виконує обов'язки Голови замінюється на посаді Голови під час обговорення та прийняття звіту про його державу/територію, або в будь-якій іншій ситуації, де виникає конфлікт інтересів.

Правило 6 – Процедури прийняття рішень*Прийняття рішень з питань, що виникають в процесі обговорень Бюро*

1. На Бюро покладається завдання, що визначені у статті 6 Статуту MONEYVAL, які повинні бути виконані під час засідань Бюро або при необхідності, через телеконференції чи за допомогою електронного листування.
2. Бюро приймає рішення на основі консенсусу, яке не слід розуміти як вимогу щодо одностайності прийняття рішення. Як тільки Бюро прийняло рішення щодо пропозиції на Пленарному засіданні, Голова повинен представити колективне рішення Бюро від імені всіх членів.

Прийняття рішень з питань, що виникають у звітах розроблених в рамках процедури оцінювання, в тому числі Звітах про відповідність та інших оцінках.

3. Рішення з питань, що виникають у звітах про взаємну оцінку, розроблених в рамках процедури оцінки, в тому числі у звітах про відповідність та інших оцінках, приймаються на основі консенсусу між Державами і територіями MONEYVAL (яке не повинно сприйматись як вимога одностайності).
4. З метою сприяння Голові для досягнення результатів щодо існуючого консенсусу, обговорення мають ґрунтуватися на підтверджених висновках Пленарного засідання, враховуючи погляди групи з оцінки та наукових експертів.
5. Якщо консенсус не може бути досягнутий з приводу пропозицій про внесення поправки або внесення змін до проекту звіту, у тому числі, при необхідності, зміни запро-

понованих рейтингів, звіт залишається незмінним щодо актуальних питань. Особливі думки можуть бути відображені у звіті Пленарного засідання на вимогу держави і/або території, що зацікавлена (і).

Розділ II. Процедури стосовно 5-го раунду оцінювання MONEYVAL

Глава I – Загальні принципи та правила

Правило 7 – Загальні положення

1. Правила, що містяться у наведеному заголовку, спрямовані на подальшу розробку статті 7 Статуту MONEYVAL.
2. MONEYVAL приступає до 5-го раунду взаємного оцінювання системи відмивання коштів та фінансування тероризму (ПВК/ФТ) по відношенню до держав і територій, які підлягають його процедурам оцінки з метою визначення їх відповідності міжнародним стандартам ПВК/ФТ, як зазначено у статті 2 Статуту MONEYVAL.¹³²
3. Процедура оцінки повинна ґрунтуватися на принципі взаємної оцінки та заходах впливу, що має сприяти досягненню цілей MONEYVAL, як це передбачено у статті 1 Статуту. Оцінки мають бути проведені з урахуванням Методології з технічної оцінки відповідності рекомендаціям FATF та ефективності системи ПВК/ФТ 2013¹³³ року (далі «Методологія»), зі змінами, внесеними час від часу. Оцінка технічної відповідності має визначити обсяг, за яким держава або територія відповідає конкретним стандартам, що містяться у законах, положеннях або інших необхідних заходах, які є чинними та ефективними, в тому числі щодо інституційних рамок та існуючих повноважень і процедур компетентних органів. Оцінка ефективності повинна оцінити адекватність впровадження стандартів і визначити, в якій мірі держава або територія досягає певного набору результатів, які мають вирішальне значення для створення надійної системи ПВК/ФТ.
4. Низка загальних принципів та цілей, регулюють взаємні оцінки та оцінки, що проводяться FATF, MONEYVAL, МВФ, Світовим банком та іншими регіональними органами по типу FATF (FSRB)¹³⁴. Відповідно до цих принципів і цілей, процедури (які застосовуються) MONEYVAL повинні:
 - (d) своєчасно надавати об'єктивні та точні звіти високого стандарту;
 - (e) переконатися, що є рівні умови переконатися, що є рівні умови, згідно з якими звіти про взаємну оцінку (MER), включаючи оглядову записку, є послідовними, особливо стосовно результатів, рекомендацій та рейтингів;
 - (f) забезпечити прозорість та рівність процесу оцінювання для всіх держав і терито-

¹³² На даний час це Рекомендації FATF від 2012 (див. http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF_Recommendations.pdf) та відповідні міжнародні конвенції що згадуються у вказаних рекомендаціях. MONEYVAL також може, у встановленому порядку, оцінювати відповідність аспектів 4 Директиви EUAML/CFT та відповідні міри імплементації не згадані Стандартами FATF.

¹³³ Як вказується в Методології, рамки оцінки включають два взаємопов'язані компоненти, технічної відповідності та ефективності. Компонент технічної відповідності оцінює, чи важливі закони, законодавство або інші необхідні заходи перебувають в силі, є активними, та чи інституційна структура, що підтримує AML/CFTіснує. Компонент ефективності оцінює, чи системи AML/CFT працюють, та на скільки країна досягає передбачену сукупність необхідних результатів.

¹³⁴ Дивіться погоджені універсальні процедури FATF та FSRB по проведенню оцінок органами оцінки. (Лютий 2016).

- рій, що оцінюються;
- (g) прагнути до того, щоб оцінки MONEYVAL співпадали з оцінками всіх відповідних організацій та органів (FATF, МБФ, Світовим банком, та регіональними органами по типу FATF) та були високої якості;
 - (h) бути чіткими та прозорими;
 - (i) заохочувати імплементацію високих стандартів;
 - (j) виявляти та заохочувати до позитивних та ефективних методів; та
 - (k) попереджувати уряд та приватний сектор про ті галузі, які потребують удосконалення;
 - (l) бути достатньо раціональними та ефективними, щоб не створювати затримок або повторів у процесі, та ефективно використовувати ресурси.
5. Звіти про взаємну оцінку повинні відображати ситуацію в державі або території на момент виїзної місії. Процес оцінки буде враховувати відповідні закони, (постанови) нормативно-правову базу або інші заходи боротьби з ПВК/ФТ, які є чинними та ефективними на даний час, або які будуть чинними та ефективними до кінця виїзної місії.

Правило 8 – Зміна стандартів ПВК/ФТ

1. У динамічному процесі, поточна робота FATF та Європейського Союзу може призвести до подальших змін відповідних стандартів і/або Методології. Всі держави та території повинні бути оцінені на основі стандартів і Методології, які існували на дату здійснення виїзної місії до держави/території. У звіті повинно бути чітко визначено, якщо оцінка була здійснена всупереч нещодавно переглянутих стандартів. Щоб забезпечити рівність, а також для захисту міжнародної фінансової системи, дотримання відповідних елементів змін можуть бути оцінені як частина подальшого процесу, якщо вони ще не були оцінені або як частина взаємної оцінки.

Правило 9 – Календарний план 5-го раунду

1. Графік взаємних оцінок 5-го раунду та кількість оцінок підготовлюється щороку, що в першу чергу визначається наявними ресурсами для проведення цих оцінок, кількістю Звітів про взаємну оцінку (MER), які можуть бути розглянуті на кожному Пленарному засіданні та потребою завершити повний раунд оцінок у прийнятій термін. Кількість MER, які обговорюватимуться на кожному Пленарному засіданні, не повинно перевищувати 3.
2. Графік взаємних оцінок, який показує фіксовану або запропоновану дату виїзної місії, відповідних релевантних місій Програми оцінки фінансового сектору (FSAP) і дати пленарних обговорень MER будуть дотримані. Визначення послідовності проведення оціночних місій обґрунтовуються наступними чинниками:
- (a) послідовності оцінок які слідує за попереднім раундом оцінок (або оцінки по МФ), а також дату останньої оцінки;
 - (b) позиції держав та територій щодо запропонованих дат (делегатії консультуються стосовно можливих дат проведення виїзної місії та пленарних обговорень їх MER);

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- (c) результатів попередньої взаємної оцінки або прогресу або його відсутності в результаті процесу моніторингу;
 - (d) запланованими дати можливої місії FSAP міжнародними фінансовими установами;
 - (e) питання, які виникли під час останнього раунду, які можуть вказати, що наступна оцінка повинна бути пріоритетом; та
 - (f) той факт, що держави або території не беруть участі у 4-му раунді MONEYVAL.
3. Послідовність оцінок повинна зберігати гнучкість для того, щоб гарантувати, що процес оцінки може належним чином і вчасно реагувати на потреби членів і проблем у глобальній мережі органів з оцінки ПВК/ФТ. Голова та Виконавчий секретар повинні в належний термін повідомити відповідну делегацію, якщо виникнуть будь-які занепокоєння.
4. Коли заздалегідь відомо (наприклад принаймні за 6 місяців), що будь-яка держава або територія MONEYVAL повинна пройти оцінку фінансового сектора (FSAP)¹³⁵, то від порядку проведення оцінок можуть відійти для того, щоб оцінка MONEYVAL могла бути завершена з метою її використання в якості компонента ПВК/ФТ у FSAP, уникаючи таким чином дублювання.

Правило 10 – Дотримання термінів

1. Країни, що оцінюються, та групи з оцінки мають бути гнучкими по відношенню до збільшення загальних термінів на строки від одного до двох місяців, з метою врахування запланованих дат проведення Пленарних засідань MONEYVAL, подій або свят або змінити дату виїзної місії на більш зручну. На практиці, може знадобитися більш ранній початок процесу оцінювання, оскільки неможливо скоротити час, відведений для етапів післявиїзного процесу, і, відповідно, оцінювана країна та група з оцінки повинні узгодити широкі терміни оцінки щонайменше за 14 місяців до запланованого Пленарного засідання MONEYVAL щодо звіту про оцінку.

¹³⁵ Стандарти FATF, що визнані IFI як одні з дванадцяти (12) ключових стандартів та принципів, та для яких готуються, часто в контексті Програми Оцінки Фінансового Сектору (FSAP), Звіти про дотримання стандартів та принципів (ROSCs). Для юрисдикцій з систематично важливими фінансовими секторами обов'язковим є кожні п'ять (5) років проходити через оцінку фінансової стабільності в рамках FSAP. Згідно з сьогодишньою політикою FSAP, кожна FSAP та кожне оновлення FSAP повинні містити вчасні та точні внесення про AML/CFT. Там де це можливо, таке внесення повинно базуватися на загальній якості оцінки AML/CFT та, в установленому порядку, у випадку MONEYVAL, на повторній оцінці, проведеній у розрізі з переважаючими стандартами. Відтак MONEYVAL та IFI повинні погоджувати в цілях забезпечення прийнятної близькості дат місії FSAP та взаємні оцінки або повторні оцінки проведені в рамках переважаючої методології, щоб дозволити основним результатам зазначеної оцінки, або повторної оцінки, знайти відображення у FSAP; та вітається коли члени обирають час для обох вказаних заходів самостійно, разом з Секретаріатом MONEYVAL та працівниками IFI. В разі якщо потрібно, для забезпечення точності внесення AML/CFT, працівники IFI можуть доповнювати інформацію з ROSC. Коли повна оцінка або повторна оцінка, що проводиться у розрізі з переважаючими стандартами не доступна під час FSAP, працівники IFI можуть потребувати основні результати на основі інших джерел інформації, таких як найбільш останні звіти оцінки, повторні або/та інші звіти. У разі необхідності, працівники IFI можуть також потребувати новин від органів влади або приєднатися до місії FSAP в цілях розгляду найбільш вагомих AML/CFT проблем для країни в контексті переважаючих стандартів та методології. У таких випадках, представники представляють основні результати в документах FSAP; проте, в той же час працівники можуть не готувати ROSC або оцінки.

2. Часові рамки покликані забезпечити надання керівництва стосовно того, що є необхідним, якщо звіти готуються в межах прийнятних термінів та достатнього часу для його обговорення на Пленарному засіданні. Тому важливо, щоб експерти з оцінки, секретаріат, рецензенти та держава/територія дотримувалися часових рамок. Затримки можуть істотно вплинути на здатність осмисленого обговорення доповідей під час проведення Пленарного засідання. Проект розкладу був підготовлений таким чином, щоб забезпечити достатній проміжок часу між виїзною місією та обговоренням на Пленарному засіданні.
3. Держава/територія, секретаріат, експерти з оцінки та рецензенти зобов'язуються дотримуватися заданих термінів і забезпечити повні, точні і своєчасні відповіді, звіти або інші матеріали, як це вимагається згідно з узгодженою процедурою.
4. У разі неможливості дотримання заздалегідь узгоджених термінів, може бути застосований наступний алгоритм дій (в залежності від характеру недодержання):
 - (a) **Недотримання часових рамок державою/територією** – неможливість дотримання визначених часових рамок або неможливість надати повні і точні відповіді можуть призвести до відтермінування візиту, про що буде повідомлено експертів з оцінки, а також про необхідність оновлення матеріалів на більш пізньому етапі. Рішення щодо відкладання оцінювання за будь-яких обставин повинно прийматись Головою, після обговорення з Головою відповідної делегації та консультуючись з Виконавчим Секретаріатом. Держава/територія має бути поінформована стосовно такого рішення у письмовій формі, а копія листа надіслана на адреси інших Голів делегацій та спостерігачів. Директор з прав людини Генерального директорату з прав людини та верховенства права Ради Європи також може бути залучений до листування з відповідальним міністром або звернути увагу Постійного представника Ради Європи на це питання, держави/території щодо оцінюється. Крім того, групі з оцінки, можливо, доведеться доопрацювати і завершити доповідь, на підставі наявної на той час у них інформації.
 - (b) **Недотримання часових рамок через оцінювачів, рецензентів або секретаріат** – Голова може написати листа або зв'язатись з Головою делегації рецензента, або з виконавчим Секретаріатом (для секретаріату). Якщо письмові (внески) висновки від експертів не були отримані в обумовлені терміни, або якщо вони не відповідають мінімальним вимогам щодо якості, секретаріат повідомляє про це Бюро і Голову делегації держави або території щодо оцінюється. Голова делегації повинен/на докласти зусиль, щоб гарантувати, що відповідний внесок оцінювача, або у певних випадках вже істотно переглянутий внесок був направлений до секретаріату впродовж двох тижнів з моменту повідомлення. У тому випадку, коли значний внесок так і не було отримано від відповідного оцінювача, Голова повинен офіційно адресувати це питання на розгляд Постійного представника при Раді Європи держави або території оцінювача, з копією листа, який направляється відповідному оцінювачу та його/її Голові делегації.
5. Секретаріат повинен інформувати Голови щодо будь-яких збоїв, з тим, щоб Голова міг ефективно і своєчасно реагувати. Пленарне засідання також повинно бути поінформоване, якщо невдачі призведуть до затримки обговорення MER, в тому числі причини відстрочки, через що може бути надане офіційне перенесення (за необхідністю) або вжито інших відповідних заходів. Крім того, групі з оцінки, можливо, доведеться доопрацювати і завершити звіт на основі інформації, яка є наявною у них на той період часу.

Правило 11 – Спільні взаємні оцінки з FATF та пов'язані з цим відповідні звіти про прогрес

1. Взаємні оцінки MONEYVAL держав/територій, які також є членами FATF повинні здійснюватися відповідно до процедур, узгоджених FATF (процедури для 4-ого раунду оцінок системи ПВК/ФТ FATF).¹³⁶ Ці процедури застосовуються також в контексті процесу моніторингу.
2. Державам/територіям MONEYVAL буде надано можливість брати участь в Процесі оцінки безпосередньо через участь у складі групи з оцінки (яка повинна включати експертів з оцінки та секретаріат MONEYVAL), а також можливість надавати свої коментарі та інформацію, що характерно для делегацій FATF. Секретаріат повинен забезпечити, щоб відповідні документи з оцінки поширювались серед усіх держав/територій MONEYVAL для надання своїх коментарів та інформації, а отримані коментарі, у свою чергу, були доведені відповідним чином до FATF. На підставі взаємності, члени FATF також повинні мати можливість брати участь в обговореннях спільних звітів про взаємну оцінку країн-членів FATF/MONEYVAL в рамках діяльності MONEYVAL.
3. Перше обговорення MER повинно відбуватись у FATF, якщо інше не обумовлено спільними домовленостями. Передбачається, що думка FATF щодо проекту MER має бути остаточною. Проте, у виняткових випадках, коли доповідь була узгоджена в рамках FATF, але у подальшому MONEYVAL виявляє серйозні труднощі у тексті звіту, Пленарне засідання повинно звернутися із запитом до Виконавчого Секретаря стосовно інформування FATF щодо питань, які вважаються такими, які можуть бути обговорені на наступному Пленарному засіданні FATF.

Правило 12 – Оцінки, проведені МВФ або Світовим Банком та інші координаційні аспекти

1. MONEYVAL відповідальний за процес взаємної оцінки всіх держав/територій та розділяє цю відповідальність з FATF стосовно спільних членів. Відповідно до положень правила 11, передбачається, що MONEYVAL буде проводити відповідні взаємні оцінки, в тому числі завдання з моніторингу, які можуть знадобитися, як частина цього процесу. Це припущення може не застосовуватись, на розсуд Пленарного засідання MONEYVAL у кожному конкретному випадку, за згодою держави/території.
2. В контексті 5-го раунду взаємних оцінок, Пленарне засідання MONEYVAL має свободу дій щодо числа оцінок MONEYVAL, які можуть бути проведені міжнародними фінансовими установами (наприклад МВФ або Світовим Банком). Ці оцінки, які проводяться міжнародними фінансовими установами повинні бути узгоджені та визначені на тих же умовах, що й інші оцінки, які включені до календаря.
3. Для того, щоб зафіксувати терміни проведення оцінки MONEYVAL з достатньою точністю і скоординовано, процес здійснюється під час Пленарного засідання де вносяться до списку держави/території MONEYVAL, які будуть оцінюватися командою міжнародних фінансових установ чітко і прозоро. Для того, щоб запланувати оцінки належним чином і мати достатньо часу, щоб сформувати групи з оцінки, необхідно щоб MONEYVAL якомога раніше був залучений у виборі країн і територій, які будуть оцінюватися міжнародними фінансовими установами. Пленарне засідання буде регулярно інформуватися про поточний стан графіку оцінювання, включаючи пропозиції стосовно того, чи будуть

¹³⁶ Див. <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/methodology/FATF-4th-Round-Procedures.pdf>

проведені оцінки міжнародними фінансовими установами, і Пленарне засідання буде приймати рішення щодо будь-яких таких запитів. Якщо МВФ або Світовий банк проводять оцінку ПВК/ФТ як частину 5 – го раунду MONEYVAL, вони повинні використовувати процедури і дотримуватися термінів, що використовуються MONEYVAL.

4. У всіх випадках, Пленарне засідання MONEYVAL схвалить будь-яку оцінку з боку міжнародних фінансових установ в рамках п'ятого раунду для прийняття його як взаємну оцінку.
5. MONEYVAL повинен мати можливість брати участь в процесі оцінки безпосередньо через участь у складі групи з оцінки (яка повинна включати в себе щонайменше одного оцінювача MONEYVAL) і, якщо це дозволяють ресурси, члена секретаріату MONEYVAL.
6. Крім того, держави або території, які згодні бути оцінені міжнародними фінансовими установами, погоджуються надавати в розпорядження секретаріату MONEYVAL копії всіх документів з оцінки, представлених міжнародними фінансовими установами, а також копію проектів звітів та коментарів наданих делегацією щодо тексту проекту, на ключових етапах процесу оцінки.
7. Основні результати процесу оцінки є MER і Оглядова записка (для MONEYVAL) та Звіт детальної оцінки і Звіт про дотримання стандартів і кодів (ЗДСК) (для міжнародних фінансових установ)¹³⁷. Оглядова записка, яка була написана на основі MER або Звіту про прогрес (див. Правила 21 і 24 нижче), стануть основою для ЗДСК. Після завершення Пленарного засідання і після завершення Оглядової записки, останнє передається секретаріатом МВФ або Світового Банку для підготовки ЗДСК, після складеного заздалегідь огляду.
8. Основний текст проекту ЗДСК буде ідентичний Оглядовій записці, хоча на початку буде додано формальний абзац:
9. «Ця доповідь про дотримання стандартів і кодексів, пов'язаних з рекомендаціями FATF та ефективності систем ПВК/ФТ була підготовлена MONEYVAL. У ній міститься (зазначається) коротка інформація про заходи ПВК/ФТ реалізовані в [вказати державу/територію] станом на [дата], вказує на рівень дотримання рекомендацій FATF і рівень ефективності системи ПВК/ФТ, і вміщує рекомендації, як посилити цей рівень. Думки, викладені в даному документі, були схвалені MONEYVAL та [вказати державу/територію], але не обов'язково відображають точку зору Правління або співробітників МВФ або Світового Банку.»
10. Правила конфіденційності і правила щодо публікації MONEYVAL застосовуються однаково до цих оцінок. Час публікації MER повинен обговорюватися, з метою взаємної узгодженої дати публікації з міжнародними фінансовими установами, якими було проведено оцінку.

Правило 13 – Визначення будь-яких питань стосовно якості або узгодженості взаємних оцінок

Огляд якості та узгодженості звітів MONEYVAL

¹³⁷ Звіт детальної оцінки використовує загальний узгоджений шаблон, що знаходиться у додатку до Методології, та має такий самий формат.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

1. Огляд якості та узгодженості проводиться за допомогою механізму, що включає наукових експертів MONEYVAL, експертів у складі Тимчасових груп експертів (дод. 2) та експертів, що входять до складу Консультативної групи зі Стратегії та Оцінювання (дод. 3). Основні функції експертів подані більш детально в Додатку 2.
2. Огляд включатиме залучення досвіду кількох кваліфікованих експертів-добровольців, що базуватиметься на їхньому професійному досвіді, досвіді як оцінювачів та їхніх знаннях специфіки ПВК/ФТ. Це коло може включати експертів MONEYVAL, FATF та регіональних органів по типу FATF, включаючи членів їх секретаріату та спостерігачів. Кожний огляд має включати принаймні одного зовнішнього експерта. Задля уникнення потенційних конфліктів, експерти, обрані для будь-якого огляду якості та узгодженості, будуть обрані з іншої країни ніж країна оцінювача, а також про це буде повідомлено країну та оцінювача. Через характер процесу огляду, секретаріат має працювати для забезпечення підтримки взаємності процесу, та всі делегації мають пропонувати кваліфікованих експертів у якості рецензентів. Список колишніх та потенційних рецензентів буде у розпорядженні секретаріату.
3. Рецензенти мають присвятити час та зусилля для перевірки короткого огляду та якості, когерентності і внутрішньої узгодженості проекту MER, а також його узгодженості зі стандартами і прецедентами. Рецензенти з якості та узгодженості звіту не мають повноважень щодо прийняття рішень або зміни звіту.

Огляд якості та узгодженості Звіту про взаємну оцінку підготовлений іншим органом оцінювання

4. У випадках, коли держава/територія MONEYVAL вважає, що проект MER¹³⁸ іншого органу що оцінює глобальної мережі ПВК/ФТ має серйозні або суттєві недоліки якості та узгодженості (наприклад, де рейтинги є цілком невідповідними або несумісними з аналізом, де мала місце невірна інтерпретація Стандартів або Методології, або де вагома частина Методології була систематично неправильно застосована), якщо виникають такі занепокоєння вони мають бути донесені до відома Голови або Виконавчого Секретаря, при цьому орган оцінки має провести оцінювання перед ухваленням MER цим органом.
5. У подібних випадках Виконавчий секретар MONEYVAL має бути поінформований без зволікань відповідною державою/територією MONEYVAL із письмовим зазначенням конкретних проблемних питань. Виконавчий Секретар має негайно повідомити Голови та Голів делегацій, з метою якнайшвидшого прийняття рішення, з приводу того, чи підпорядковуються ці занепокоєння даній процедурі. Таке обговорення мусить бути проведене за необхідністю, методом електронної процедури, якщо Пленарне засідання не передбачене в прийнятті терміни. У разі необхідності може також бути проведене обговорення з науковими експертами. Якщо MONEYVAL вирішить, що наявні значні проблеми, він має сповістити секретаріат FATF та секретаріат відповідного органу оцінки, щоб група з оцінки та держава, що оцінюється, могли взяти до уваги та вирішити проблеми.
6. Секретаріат MONEYVAL має впевнитися, що прийняті MER будуть розповсюджені серед всіх Голів делегацій MONEYVAL. Там, де лишаються значні порушення якості та узгодженості MER іншого органу оцінки після його прийняття, MONEYVAL має поінформувати орган з оцінки та секретаріат FATF у письмовій формі **протягом двох** тижнів з часу поширення MER для подальшого прийняття. У разі, якщо делегація має суттєві зауважен-

¹³⁸ Посилання на MER включає також детальні Звіти оцінки, підготовлені IFI.

ня щодо якості та узгодженості MER, Голова делегації **протягом 10 днів** має порадитися з Виконавчим Секретарем MONEYVAL у письмовій формі, зазначаючи конкретні проблемні питання. Виконавчий Секретар має направити дані проблеми до секретаріату FATF. Подібні випадки мають розглядатися дотримуючись правил FATF для проведення подальшої перевірки основних проблем якості та узгодженості.¹³⁹

Глава II – Підготовчі заходи та оцінювання виїзною місією

Правило 14 – Підготовка до виїзної місії

1. Як правило, держава чи територія повинна ознайомитися з датами їх оцінки, які зазначені в календарі з оцінки, **принаймні за 1 рік**. У цей час, держава/територія повинна визначити або призначити контактну особу, з якою секретаріат зв'яжеться для підготовки оціночної виїзної місії. Секретаріат встановить точні дати оціночної виїзної місії принаймні **за 6 місяців або якомога раніше**, до початку виїзної місії, разом з термінами визначеними на весь процес, за погодженням з державою/країною (можлива певна гнучкість). Держава або територія повинна вказати якою мовою бажають проводити оцінку (оцінювання) англійською або французькою.
2. Принаймні **за 9 місяців** секретаріат надає визначеній особі держави/території відповідні шаблони запитальників¹⁴⁰ прийнятих MONEYVAL для цієї мети. На державу/територію покладається обов'язок продемонструвати, що країна відповідає стандартам та її режим ПВК/ФТ є ефективним. Отже, держава/територія повинна надати групі з оцінювання всю відповідну інформацію під час проведення оцінки. При необхідності, експерти з оцінки можуть запросити через секретаріат, документи, або отримати доступ до документів (*у відредагованому вигляді*, якщо це необхідно), даних або іншої необхідної інформації.
3. Вся інформація повинна бути представлена в електронному форматі, в тому числі повна відповідь на шаблони запитальників. Держави/території повинні забезпечити, щоб закони, нормативні акти, керівництва та інші відповідні документи, які згадуються в заповнених запитальниках були правильно перекладені на мову оцінки¹⁴¹ та стали доступними до початку виїзної місії. Якщо додаткова інформація надається на більш пізньому етапі, ця інформація повинна бути підтверджена відповідними документами і держава/територія повинна забезпечити її швидкий переклад на мову оцінювання.

(a) *Оновлення інформації щодо технічної відповідності*

4. Інформація, яка надається державою/територією, що оцінюється, має на меті надання ключової інформації для підготовчої роботи до виїзної місії, в тому числі ця інформація дозволить зрозуміти ризики відмивання коштів та фінансування тероризму в державі/території, визначити потенційні області підвищеної уваги для виїзної місії та підготува-

¹³⁹ Для того щоб такі проблеми були розглянуті у подальшому в процесі, будь-яке конкретне питання повинно бути винесено на обговорення як найменше двома з наступних: членами чи секретаріатами або FATF, або FSRB, чи IFI; хоча б один з котрих повинен був приймати участь в прийнятті MER.

¹⁴⁰ Звертаємо увагу, що тільки коли результати перших декількох взаємних оцінок в рамках п'ятого раунду будуть розглянуті, до уваги будуть братися шаблони документів та досвід, що держави/території та експерти мають в межах питання.

¹⁴¹ Органи влади повинні підтвердити, що переклади які надаються команді оцінювачів є офіційними перекладами, або в іншому випадку підтвердити, що адекватність перекладу та вживання спеціальної термінології було перевірено відповідними установами до їх подання команді оцінки.

ти проект MER. Держави і території повинні надати секретаріату необхідну інформацію **не пізніше ніж за 6 місяців до виїзної місії**.

5. У деяких державах та територіях, питання пов'язані з ПВК/ФТ розглядаються не тільки на національному рівні але також на рівні держав/провінцій або на місцевому рівні. Країнам/територіям пропонується зазначити, чи заходи ПВК/ФТ відносяться до відповідальності державних органів/провінцій/органів місцевого рівня та надавати відповідний опис цих заходів. Оцінювачі також повинні бути інформовані про те, що заходи ПВК/ФТ можуть бути прийняті на одному або декількох рівнях управління, і також необхідно враховувати і брати до уваги всі відповідні заходи, в тому числі прийняті на національному/регіональному/місцевому рівні. Також, оцінювачі повинні враховувати та звертатися до наднаціональних законів або нормативних актів, які застосовуються до певної країни/території.
6. Держави/території повинні покладатися на шаблон запитальника щодо технічної відповідності для забезпечення Групи з оцінки відповідною інформацією. Група з оцінки буде використовувати інформацію з минулих звітів, в якості відправної точки для аналізу документів з технічною відповідністю. Запитальник являє собою керівництво, яке допоможе державам/територіям надавати відповідну інформацію, що стосується: I) загальних відомостей про інституційну структуру; II) інформації про ризики та умови; III) інформації щодо заходів, які були вжиті державою/територією в цілях відповідності критеріям кожної з Рекомендацій. Держави/території повинні заповнити запитальник і можуть надати додаткову інформацію у формі, яку вони вважають найбільш доцільною або ефективною.

(b) Інформація щодо ефективності

7. Держави/території повинні покладатися на шаблон запитальника для надання відповідної інформації про ефективність групи з оцінки, на основі 11 безпосередніх результатів, виявлених в ході оцінки ефективності, **не пізніше ніж за 5 місяців** до початку виїзної місії. Вони повинні детально викласти, як кожне ключове питання було вирішено зазначене кожному безпосередньому результату. Важливо, щоб держави/території надавали повний і точний опис (включаючи приклади інформації, дані та інші фактори), які б допомогли продемонструвати ефективність режиму ПВК/ФТ. Держави/території повинні заповнити запитальник і можуть надати додаткову інформацію у формі, яку вони вважають найбільш доцільною або ефективною.

(c) Склад і формування Групи з оцінки

8. Оцінювачі будуть обрані секретаріатом, який буде консультиватися, у випадку необхідності, з Головою та іншими членами Бюро. В принципі, ця процедура буде проходити, **принаймні за 6 місяців до виїзної місії**. Виконавчий секретар повідомить офіційно державу/територію про склад групи з оцінки, як тільки вона буде підтверджена. У випадку принципових або обґрунтованих заперечень з боку держави або території, секретаріат буде проводити консультації з Головою та може зробити альтернативну пропозицію.
9. Група з оцінки, як правило, складається щонайменше з 4-ох експертів (що складаєть-

ся як мінімум з одного експерта з правових питань, експерта з фінансових питань¹⁴² та експерт з правоохоронних органів), які в основному є вихідцями з держав і територій MONEYVAL, а також буде підтримуватися членами Секретаріату MONEYVAL. Залежно від держави/території, що оцінюється, та ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, можуть залучатися додаткові оцінювачі або оцінювачі з особливим досвідом, якщо це необхідно, в тому числі можливе залучення оцінювачів з країни FATF. При виборі оцінювачів, будуть розглянуті декілька параметрів: I) їх оперативний досвід роботи та досвід в області проведення оцінки; II) мова оцінки; III) характер правової системи (цивільного права або «загального права») та інституційних рамок; і IV) специфічні характеристики юрисдикції (наприклад, розмір і склад економічного і фінансового сектора, географічні фактори, та комерційні та культурні зв'язки), щоб група з оцінки мала правильний баланс знань та навичок. Оцінювачі повинні бути обізнаними зі Стандартами і Методологією FATF та повинні відвідати навчальний семінар для оцінювачів перш ніж проводити взаємну оцінку. Як правило, один з експертів з оцінки повинен мати попередній досвід в проведенні оцінки

10. Для деяких оцінок, секретаріат може запросити експерта з організацій спостерігачів або органів¹⁴³ взяти участь у групі з оцінки на основі взаємності. Участь спостерігача в процесі оцінки буде залежати від попередньої згоди держави або території, що оцінюється.
11. У зв'язку з характером процесу оцінювання, секретаріат буде працювати над тим, щоб забезпечити, наскільки це можливо, збереження процесу взаємності, а також держави та території MONEYVAL можуть надавати кваліфікованих експертів в ході п'ятого раунду. Секретаріат буде вести список оцінювачів та регулярно оновлювати його на основі зміненої інформації, про яку повідомляє Голова делегації. Голови делегацій докладають усіх зусиль, щоб експерти, що знаходяться в межах своєї юрисдикції, були доступні для участі у тренінгу для оцінювачів та для участі в оцінці MONEYVAL та надавали свої письмові звіти.

(d) Обов'язки Секретаріату

12. Секретаріат:
 - підтримує команду з оцінки та країну, яку оцінюють;
 - зосереджується на якості та послідовності;
 - забезпечує дотримання процесу та процедур;
 - допомагає оцінювачам та країнам, які оцінюються у тлумаченні стандартів, методології та процесу відповідно до останніх рішень Пленарного засідання;
 - забезпечує доступ до відповідної документації оцінювачам та країнам які оцінюються;

¹⁴² Команда оцінки повинна складатися з компетентних експертів у сфері превентивних заходів, що необхідні для фінансового сектору та окремих нефінансових діяльностей та професій.

¹⁴³ Участь (на засадах взаємності) експертів з поміж інших спостерігачів, які проводять оцінки, як наприклад FATF (член Секретаріату), IMF/Світовий Банк, UNCTED, інші FSRB (Секретаріат) може бути розглянута залежно від кожного окремого випадку.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- керівники проекту відповідають за процес та інші завданнями, зазначені в цих процедурах.

(e) *Обов'язки групи з оцінки (оцінювачів)*

13. Група з оцінки координується членом секретаріату, який повинен гарантувати, що група з оцінки спільно розробить незалежний звіт (що містить аналіз, висновки і рекомендації) щодо відповідності держави/території до визначених міжнародних стандартів, з точки зору технічної відповідності та ефективності. Якщо можливо, підготовче засідання між секретаріатом і оцінювачами повинне бути організоване перед здійсненням виїзної місії.
14. Успішна оцінка режиму ПВК/ФТ вимагає, як мінімум поєднання фінансової, правової та правоохоронної компетенції, зокрема щодо оцінки ефективності. Тому експерти повинні провести оцінку у спільній системній роботі, в результаті чого всі аспекти огляду будуть виконуватися цілісно. Очікується, що кожен експерт буде робити свій внесок до кожної частини огляду, але разом з цим, кожен експерт повинен бути готовим взяти на себе провідну роль, або брати відповідальність за теми, пов'язані з його/її фаховим досвідом. Загальний огляд відповідних первинних обов'язків оцінювачів повинен бути наданий країні яка оцінюється, навіть якщо відповідальність за оцінку лежить на всій команді. В результаті, експерти будуть активно задіяні у всіх областях звіту, а не тільки в первинних областях своєї відповідальності. Важливим також є те, що оцінювачі можуть присвятити свій час і ресурси огляду всіх документів (у тому числі оновлену інформацію щодо технічної відповідності, а також інформацію щодо ефективності), здійснювати запити перед виїзною місією, щоб підготувати і провести оцінку, розробити проект MER, і бути присутнім на засіданнях (наприклад, на виїзних, віч-на-віч, та на Пленарних обговореннях) і дотримуватися зазначених термінів.
15. Взаємна оцінка являє собою динамічний і безперервний процес. Секретаріат повинен на постійній основі брати участь у консультуванні держави/території, що оцінюється, починаючи, принаймні **за 9 місяців** до виїзної місії. Протягом усього процесу, секретаріат забезпечує оцінювачів можливістю отримати доступ до всіх відповідних матеріалів, а також надає можливість проводити регулярні телефонні конференції між оцінювачами та країною, що оцінюється, щоб забезпечити безперебійний обмін інформацією та відкриті канали зв'язку.

(f) *Первинний огляд документів щодо технічної відповідності*

16. Перед виїзною місією, група з оцінки проведе первинний огляд рівня технічної відповідності держави/території, а також супутніх факторів та ризиків ВК/ФТ. Огляд буде ґрунтуватися на інформації наданої державою/територією в інформаційних оновленнях щодо технічної відповідності, наявної інформації, отриманої зі звітів про оцінку країни, звітів про прогрес та інших достовірних або надійних джерел інформації (наприклад звітів інших міжнародних організацій). Ця інформація буде детально взята до уваги, хоча група з оцінки може проаналізувати висновки з попереднього MER і Звітів про прогрес, а також може виділити відповідні сильні або слабкі сторони, які не були зазначені раніше. Якщо група з оцінки дійде іншого висновку ніж ті що зазначені в попередньому MER та Звітах про прогрес (за умов коли стандарти та законодавство не змінилися), тоді вони повинні обґрунтувати свій висновок.
17. Додаток до технічної відповідності розробляється командою з оцінки, яка підтримуєть-

ся Секретаріатом. Від оцінювачів вимагається, щоб вони вказали, чи кожний з підкри-теріїв відповідає, частково відповідає або не відповідає, і чому. Після розгляду, група з оцінки забезпечуватиме державу або територію 1-им проектом додатку щодо технічної відповідності (який не повинен містити рейтинги або рекомендації) приблизно за 3 місяці до виїзної місії. Інформація міститиме опис, аналіз і перелік можливих технічних недоліків. Держава/територія матиме один місяць для уточнення і надання коментарів стосовно вищезгаданого 1-го проекту додатку щодо технічної відповідності.

18. При проведенні оцінки оцінювачі повинні враховувати тільки відповідні закони, нормативно-правові акти або інші заходи з ПВК/ФТ, які є чинними та залишатимуться чинними та ефективними на момент здійснення оцінки, або будуть чинні та ефективні до кінця виїзної місії. Там, де відповідні закони або інші конкретні пропозиції щодо зміни системи стають доступними, це згадуватиметься у MER (в тому числі з метою надання рекомендацій країні), але вони не повинні бути взяті до уваги у висновках оцінки або при виставленні рейтингів.

(g) Забезпечення адекватної основи для оцінки міжнародного співробітництва та ділянок найвищих ризиків

19. **За 6 місяців до виїзної місії**, секретаріат запропонує державам/територіям MONEYVAL, членам FATF і FSRB надавати інформацію про свій досвід міжнародного співробітництва з цією державою/територією, що оцінюється. Вони також будуть запрошені для надання інформації, яка допомогла б команді виявити і зосередитися на сферах підвищених або низьких ризиків, які потребують підвищеної уваги.

20. Крім того, група з оцінки та держава/територія можуть також встановити основні держави та території, з якою оцінена держава/територія здійснювала міжнародне співробітництво, або направляла запит, з цього приводу, та очікувала на зворотній зв'язок. Зворотній зв'язок може стосуватись: (I) загального досвіду, (II) позитивних прикладів, (III) негативних прикладів на рівні міжнародного співробітництва країни, що оцінюється. Отримані відповіді будуть доступні для групи з оцінки та держави/території, що оцінюється.

(h) Визначення потенційних сфер підвищеної уваги для виїзної місії

21. Група з оцінки проаналізує рівень ефективності держави/території стосовно всіх 11 безпосередніх результатів підчас виїзної місії. Перед початком виїзної місії, група з оцінки покладатись на свій попередній аналіз (технічної відповідності та ефективності), визначивши конкретні області, в яких було б варто приділяти більше уваги в ході візиту на місце та MER. Це як правило відноситься до питань ефективності, але також може включати питання технічної відповідності. Здійснюючи це, команда буде консультувати державу/територію і враховувати інформацію, надану з цього приводу іншими делегаціями.

Там, де є потенційні сфери, які потребують підвищеної або зменшеної уваги для виїзної місії, група з оцінки повинна отримати і розглянути всю відповідну інформацію і приступити до обговорення цих сфер **приблизно за 4 місяці до виїзної місії**, а секретаріат повинен надавати консультації державі/території **щонайменше за 2 місяці до виїзної місії**. Держава/територія повинна зазвичай надавати додаткову інформацію щодо тих сфер, яким група з оцінки хотіла б приділити більше або менше уваги. У той час як прерогатива належить групі з оцінки, сфери підвищеної або зменшеної уваги повинні, наскільки це

можливо, бути взаємно узгоджені з державою/територією. Короткий огляд повинна бути складена лаконічно (не більше ніж на 2 сторінки) із конкретизацією сфер, які потребують підвищеної або зменшеної уваги, разом з обґрунтуванням. Проект короткого огляду разом з відповідною довідковою інформацією (наприклад, оцінки ризиків держави/території), повинні бути надіслані рецензентам (описаних нижче в розділі щодо якості та узгодженості) і державі/території. Рецензенти повинні, **протягом 1-го тижня** з моменту отримання короткого огляду, надати коментарі групі з оцінки, що до того чи відображає зміст короткого огляду обґрунтовану точку зору щодо предмету оцінки, беручи до уваги матеріали, які були їм доступні, а також їх загальні знання щодо юрисдикції. Група з оцінки повинна розглянути коментарі рецензентів та внести поправки до короткого огляду в разі необхідності. Секретаріат повинен направити остаточний варіант до держави/території, принаймні **за 4 тижні до виїзної місії**, разом з будь-якими запитаними щодо надання додаткової інформації стосовно сфер, які потребують підвищеної або зменшеної уваги.

22. З метою прискорення процесу взаємної оцінки, а також для полегшення виїзної місії, група з оцінки за один тиждень до виїзної місії, підготує переглянутий проект додатку щодо технічної відповідності, проект тексту технічної відповідності для MER і короткий опис початкових висновків/ключових питань для обговорення щодо ефективності. Для того, щоб полегшити обговорення питань щодо виїзної місії, секретаріат в той же час направить переглянутий додаток технічної відповідності державі/території.

(i) Програма виїзної місії (до Пленарного засідання)

23. Держава/територія (визначена контактна особа) повинна співпрацювати з секретаріатом, готувати проект програми та координувати логістичні питання для виїзної місії. Проект програми разом з конкретними логістичними питаннями слід надсилати до секретаріату не пізніше, ніж за 8 неділь до візиту оціночної групи. Будь ласка, перегляньте Додаток 1 щодо переліку органів та підприємств, які зазвичай можуть бути залучені у виїзній місії. Для надання допомоги в їх підготовці, група з оцінки повинна підготувати попередній аналіз виявлення ключових питань щодо ефективності за 8 тижнів до виїзної місії.
24. У проекті програми повинні бути окреслені ті сфери, де група з оцінки потенційно забажає зосередити підвищену увагу. На практиці, засідання можуть проводитись в приміщенні установи/організації, оскільки це дозволить оцінювачам зустрітись з максимальною кількістю персоналу та легше отримати інформацію. Разом з цим, для деяких оцінок подорожі між місцями моніторингу можуть забирати багато часу та виявлятимуться марнотратними, та взагалі, якщо місця де здійснюється моніторинг не знаходяться в безпосередній близькості, має бути не більше 2-3 місць на день. Програма повинна бути завершена не пізніше ніж за 3 тижні до початку візиту. Група з оцінки може також просити про додаткові зустрічі під час проведення виїзної місії.
25. Як з точки зору програми так і у більш загальному плані, необхідно брати до уваги час, який необхідний для обговорення (тлумачення) та перекладу документів. Під час виїзної місії, повинні бути незалежні, професійні, та добре підготовлені перекладачі, якщо буде необхідний переклад з англійської або французької мови. Проте, для ефективного використання часу, засідання як правило, повинні проводитись мовою оцінки. Оплата перекладацьких послуг покривається за рахунок держави/території, що оцінюється. Якщо є проблема з організацією перекладу, держава/територія, що оцінюється, повинна проінформувати секретаріат принаймні **за 1 місяць** до виїзної місії.

Правило 15 – Виїзна місія

1. Виїзна місія є найкращою можливістю для роз'яснення питань, що стосуються системи ПВК/ФТ держави/території. Оцінювачі повинні бути повністю підготовлені для розгляду 11 безпосередніх результатів, пов'язаних з ефективністю системи, та до роз'яснення будь-яких невіршених питань технічної відповідності. Оцінювачі повинні також звернути особливу увагу на сфери, в яких були виявлені високі ризики, пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Оцінювачі повинні усвідомлювати різні умови та ризики держави/території, а також те, що держави та території можуть застосовувати різні підходи для дотримання відповідних міжнародних стандартів та створення ефективною системи. Тому оцінювачі повинні бути відкритими та гнучкими, а також намагатися уникати спрощених порівнянь з власними національними вимогами.
2. Кожна виїзна місія, як правило проводиться у період, який зазвичай становить **від 10 до 14 днів** або довше, якщо це необхідно. Типова виїзна місія буде складатися з:
 - початкової підготовчої зустрічі протягом половини дня між секретаріатом і оцінювачами;
 - зустрічі¹⁴⁴ з відповідними посадовими особами та представниками країни що оцінюється, в тому числі відкриття засідання і закриття. Відкриття засідання повинно включати огляд розуміння ризиків країнами, щоб доповнити звіти національної оцінки ризиків в країні. Може знадобитися більше часу для додаткових або наступних засідань, якщо протягом встановленого терміну, оцінювачі виявили нові питання, які потребують вивчення, або якщо вони потребують додаткової інформації з будь-яких питань, які вже обговорювались.
 - від одного до двох днів оцінювачі працюють над проектом MER (за підтримки Секретаріату), щоб забезпечити відображення всіх основних питань, що виникли під час оцінки в MER, а також обговорити та узгодити рейтинги та основні рекомендації.
3. Важливо, щоб група з оцінки мала можливість робити запит та зустрічатись з усіма відповідними установами під час виїзної місії. Держава/територія, що оцінюється, а також відповідні установи повинні забезпечити присутність відповідного персоналу¹⁴⁵ на кожному засіданні. Група з оцінки повинна мати спеціальний офіс протягом всього періоду виїзної місії, а також приміщення повинно бути обладнане копіювальними апаратами, принтерами та іншими основними засобами, та доступом до мережі Інтернет.
4. Зустрічі з представниками приватного сектору та іншими неурядовими організаціями¹⁴⁶ є важливою частиною візиту. Оцінювачам має надаватись можливість неофіційно зустрічатися з цими організаціями або особами, та за відсутності будь-якої публічної посадової особи. Коли координуюча установа бажає офіційно відвідати інші засідання, які не відносяться до даної установи, посадова особа має право прийняти участь у та-

¹⁴⁴ Команда оцінки також повинна відкласти час посеред фактичного візиту на місці з метою розгляду прогресу взаємної оцінки, й там де це необхідно, ідентифікувати області підвищеного фокусу такого візиту.

¹⁴⁵ З огляду на те, що рівень та посади представників структур можуть відрізнятися від агентства до агентства, загалом, країни та території повинні забезпечити, щоб як працівники вищого рівня, котрі пов'язані зі структурою яку вони представляють на політичному рівні, так і оперативні працівники, котрі можуть детально відповідати на запитання відносно імплементації AML/CFT котрі піднімаються на кожній зустрічі.

¹⁴⁶ Напр. ті, які перераховані у Додатку 1.

ких зустрічах, тільки на розсуд групи з оцінки та в якості наглядача.

5. На заключному засіданні, група з оцінки надає посадовій особі держави/території, що оцінюється, письмовий звіт щодо основних висновків. З дозволу держави/території, що оцінюється, основні висновки будуть надані секретаріатом МВФ або Світовим банком, якщо необхідна допомога у запланованій місії або яка знаходиться в процесі планування FSAP.

Глава III – Процедура після виїзної місії

Правило 16 – Розробка проектів Оглядової записки і MER після виїзної місії

1. Повинно пройти **мінімум 27 тижнів** між закінченням виїзної місії і обговоренням MER на Пленарному засіданні. Своєчасна підготовка MER і Оглядової записки¹⁴⁷ вимагає від оцінювачів тісно співпрацювати з секретаріатом і державою/територією. В залежності від того коли заплановане Пленарне засідання, терміни також можуть бути продовжені або скориговані. У виняткових випадках та базуючись на обґрунтованих обставинах (і за згодою держави, що оцінюється), може бути передбачений більш короткий термін.
2. Нижче наводяться детальні кроки щодо підготовки проекту звіту для обговорення на Пленарному засіданні, та приблизний час, необхідний для підготовки кожної частини.
3. З метою налагодження зв'язку між групою з оцінки та країною, що оцінюється, Секретаріат повинен проводити регулярні конференц дзвінки між усіма відповідними сторонами, зокрема після оприлюднення оновленого проекту MER. Під час розробки першого та другого проекту MER, оцінювачі повинні намагатись максимально з'ясувати, в письмовій чи усній формі, яка/як інформація, надана країною, що оцінюється, була врахована і яка/де ще потрібна додаткова інформація.

1 проект MER

4. Секретаріат і група з оцінки мають **6 тижнів**, щоб координувати і завершити роботу над першим проектом MER (в тому числі основні висновки, будь-які можливі проблеми варті уваги та пріоритетні рекомендації адресовані державі).
5. Секретаріат направляє перший проект MER державі/території для коментарів. Держава/територія має **4 тижні** для розгляду і надання своїх коментарі секретаріату до першого проекту MER. Протягом цього періоду група з оцінки повинна бути готова відповісти та пояснити будь які питання, які виникли у держави/території.

Другий проект MER і Оглядова записка

6. Після отримання коментарів держави стосовно першого проекту MER, група з оцінки має **4 тижні** для перегляду різних коментарів та внесення подальших змін, а також для підготовки Оглядової записки. Другий проект MER і Оглядова записка направляються державі та рецензентам (приблизно **через 14 тижнів** після виїзної місії).

¹⁴⁷ Формат Оглядової записки та MER знаходиться в Додатку II Методології. Експерти з оцінки повинні також звертати увагу на методичку з написання Короткого Викладу та MER, беручи до уваги розмір (100 або менше сторінок, разом з технічним додатком, що повинен бути не більше 60 сторінок).

Засідання з групою з оцінки

7. Якщо це можливо, до або після завершення першого проекту MER, секретаріат може організувати 1-2 денне засідання для групи з оцінки для роботи над проектом MER, щоб забезпечити відображення всіх основних питань, що виникли під час оцінки та відображені в звіті, обговорити та узгодити попередні рекомендації та рейтинги.

Огляд внутрішньої якості та узгодженості

8. Рецензенти повинні надавати свої коментарі до Другого проекту MER секретаріату для передачі групі з оцінки протягом **2-ох тижнів**. Щоб допомогти у вирішенні цього завдання, вони отримують копію коментарів, наданих державою/територією до першого проекту MER. Зауваження рецензентів будуть передані оцінювачам і державі/території, що оцінюється. Група з оцінки повинна розглянути відгуки рецензентів, а потім вирішити, чи потрібно внести зміни до звіту. Група з оцінки надасть коротку відповідь рецензентам щодо змін, які вони внесли до звіту, на основі коментарів рецензентів та прийнятого ними рішення.

Правило 17 – Засідання віч-на-віч

1. Засідання віч-на-віч є важливим засобом надання допомоги державі/території та групі з оцінки у врегулюванні невирішених питань. Отже, секретаріат організовує засідання віч-на-віч між групою з оцінки та державою/територією для подальшого обговорення проекту MER і Оглядової записки до їх розгляду на Пленарному засіданні. В ході цієї зустрічі, група з оцінки та держава/територія працюватимуть над вирішенням будь-яких розбіжностей у питаннях щодо технічної відповідності або ефективності та виявлення можливих пріоритетних питань, які будуть розглянуті в ході обговорення на Пленарному засіданні. Засідання віч-на-віч повинно проводитися не пізніше ніж за **8 тижнів** до Пленарного засідання (тобто приблизно через **19 тижнів** після виїзної місії). Держава/територія повинна направити коментарі та іншу відповідну інформацію у письмовому вигляді групі з оцінки, **принаймні за 1 тиждень** до будь-якої такої зустрічі.
2. Після отримання коментарів від рецензентів і після засідання віч-на-віч, група з оцінки повинна розглянути будь-які подальші зміни, які необхідно внести в проект MER та Оглядову записку, і якщо необхідно, переглянути проект MER і Оглядову записку.

Правило 18 – Пленарне обговорення

Визначення питань для Пленарного обговорення

1. Секретаріат направляє переглянуту Оглядову записку і проект MER (3-й проект) всім делегаціям, спостерігачам і рецензентам приблизно **за 5 тижнів** до Пленарного засідання. Після обговорень Робочої групи з оцінки (WGE) та Пленарного засідання не може бути внесено подальших змін до змісту проекту MER. Делегаціям, спостерігачам і рецензентам надається **2 тижні**, щоб надати будь-які письмові коментарі до MER і Оглядової записки, і зокрема, виявити будь-які конкретні питання, які б вони хотіли обговорити на Пленарному засіданні. Коментарі повинні зосереджуватися на суттєвих ключових питаннях або на інших високорівневих або горизонтальних аспектах оцінки, хоча можуть бути зроблені й інші спостереження. Отримані коментарі будуть доступні всім делегаціям та спостерігачам.
2. На основі MER і Оглядової записки і отриманих коментарів секретаріат залучає державу/територію, групу з оцінки, рецензентів і співголів WGE, і готує список (зазвичай від

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

5 до 7) пріоритетних і істотних питань, які будуть обговорюватися на Пленарному засіданні. Це має враховувати ті питання, які держава/територія, що оцінюється, та делегації найбільш зацікавлені обговорити. Перелік пріоритетних питань для обговорення на Пленарному засіданні включає в себе ключові питання, що випливають зі звіту (незалежно від того, на які посилаються держави/території, група експертів або делегації), а також будь-які сфери невідповідності або інтерпретації інших MER, прийнятих FATF та/або MONEYVAL.

3. Секретаріат поширює остаточний перелік пріоритетних питань між делегаціями та спостерігачів **не пізніше, як за 2 тижні** до обговорення на Пленарному засіданні. Редакційні поправки, отримані в Оглядовій записці або MER, можуть бути зроблені після Пленарного обговорення, а також будуть враховані прийняті рішення. Після обговорення WGE, чії правила процедури регулюються в Додатку 5 цього документу, документ з переглянутим ключовим питанням надається на розгляд на Пленарному засіданні.

Пленарне обговорення

4. Обговорення кожного MER та Оглядової записки (зокрема, перелік пріоритетних питань)¹⁴⁸ будуть зосереджені на питаннях високого рівня та істотних ключових питаннях, які в першу чергу стосуються впровадження їх на практиці та ефективність. Де це доречно, важливі технічні питання також будуть обговорюватися. Завжди необхідно відводити достатньо часу для обговорення відповіді держави/території щодо взаємної оцінки та інших питань. Обговорення, ймовірно, в середньому займе **від 3 до 4 годин** обговорення на Пленарному засіданні, хоча, де виправдано, воно може бути збільшене максимум на **1 день**. Порядок обговорення буде наступним:

- (a) Секретаріат стисло висвітлює ключові питання і висновки звіту. Група буде мати можливість втрутитися/прокоментувати будь-яке питання, що стосується Оглядової записки або MER.
- (b) Держава/територія, що оцінюється, робить невеликий виступ.
- (c) Пленарне засідання розглядає перелік визначених пріоритетних питань. Це могло б зазвичай бути представлено коротко співголовами WGE.
- (d) Достатньо часу буде відведено для обговорення загальної ситуації режиму ПВК/ФТ держави/території, що оцінюється, першочергових заходів і рекомендацій, викладених в Оглядовій записці, відповідей держави/території щодо взаємної оцінки, включаючи будь-які заходи, які вже були прийняті, і основні висновки.
- (e) При наявності часу інші питання можуть бути задані з зали та обговорюватися на Пленарному засіданні.

Правило 19 – Затвердження MER та Оглядової записки

(a) Завершення MER і Оглядової записки для затвердження на Пленарному засіданні

1. В кінці Пленарного обговорення, MER і Оглядова записка представляються на Пленарному засіданні для затвердження. Прийнятий звіт є предметом подальших перевірок

¹⁴⁸ Оглядова записка описує ключові ризики, сильні та слабкі сторони системи, та пріоритетні дії для країн для покращення їх режиму AML/CFT.

на типографічні або інші помилки.

2. У разі необхідності внесення суттєвих змін у проект звіту, або у зв'язку з внесенням додаткової інформації, або внесення значних змін, то на Пленарному засіданні може бути прийнято рішення про відкладення затвердження звіту, і про подальше обговорення поправок до звіту на наступному Пленарному засіданні.
3. Група з оцінки відповідає за забезпечення того, щоб всі зміни, погоджені на Пленарному засіданні, були внесені. Після обговорення звіту та до його офіційного затвердження на Пленарному засіданні необхідно обговорити характер подальших заходів або інших процедур, які будуть необхідні.
4. Остаточний звіт-це звіт Ради Європи/MONEYVAL, а не звіт, який наданий оцінювачами. У зв'язку із цим, на Пленарному засіданні приймається остаточне рішення щодо змісту будь-якого звіту, у відповідності з вимогами Стандартів і Методології. На Пленарному засіданні ретельно розглядаються думки оцінювачів і держави/території при прийнятті рішення щодо змісту, а також буде враховано необхідність забезпечення узгодженості між звітами.
5. Після обговорення звіту на Пленарному засіданні секретаріат вносить зміни до усіх документів, як це необхідно, і надсилає переглянутий варіант звіту державі/території **протягом 1-го тижня після Пленарного засідання**. Вживаються заходи, щоб гарантувати, відсутність конфіденційної інформації у звіті. **Протягом 2 тижнів** з моменту отримання остаточного варіанту MER від Секретаріату, Голова делегації повинен підтвердити, що MER є достовірним та/або узгодити будь-які типографічні або аналогічні помилки у MER.

(a) Огляд основних проблем якості та узгодженості глобальної мережі ПВК/ФТ

6. Усі остаточні MER, затверджені MONEYVAL повинні бути розповсюджені секретаріатом, до їх офіційної публікації на веб-сайті MONEYVAL, серед глобальної мережі ПВК/ФТ. Члени або секретаріати FATF або регіональні органи по типу FATF, або міжнародні фінансові установи повинні мати **2 тижні**, щоб повідомити у письмовій формі Секретаріат FATF, якщо у них є якісь серйозні зауваження з приводу якості та узгодженості MER, і якщо так, вказати ці конкретні зауваження. Цей процес регулюється процедурами FATF, які пов'язані з оглядом всесвітньої якості та узгодженості постфактум. У таких випадках, MONEYVAL, групі з оцінки та державі/території, що оцінюється, буде запропоновано внести свій вклад в процес.
7. MONEYVAL повинен розглядати рекомендації, які зроблені FATF, щодо відповідних дій, які можуть бути прийняті, а також будь-які інші заходи, які можуть бути запропоновані FATF в результаті цього процесу, та прийняти рішення про відповідний курс дій. Це може бути пов'язано з переглядом звіту та/або необхідністю внесення змін до його публікації. У таких випадках повторне обговорення або внесення змін у звіт повинні охоплювати тільки виявлені аспекти якості та узгодженості.
8. Оглядова записка і MER не можуть бути оприлюднені поки не будуть вирішені питання у порядку, визначеному процедурами MONEYVAL і FATF.

(b) Інформування про затвердження звіту та публікування

9. MER повинен бути опублікований **протягом 6 тижнів** після його затвердження, після

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

то що як пройшов перевірку якості та узгодженості глобальної мережі ПВК/ФТ. Держава/територія, що оцінюється, зобов'язується надати переклад Оглядової записки державною мовою, у зв'язку з його опублікуванням на сайті MONEYVAL. Згідно політики з публікації Ради Європи, MER у повному обсязі повинен бути перекладений на відповідні робочі мови організації і має бути опублікований в найкоротші терміни.

10. Остаточний звіт повинен бути офіційно переданий у Постійне Представництво відповідної держави/території. Копія звіту також офіційно направляєється у відповідні установи, органи та комітети Ради Європи.

Розділ III. Процедури контролю для моніторингу прогресу за результатами взаємної оцінки

Правило 20 – Процеси моніторингу за результатами третього і четвертого раундів оцінки

1. Правила, викладені відповідно до правил процедури MONEYVAL для 4-го раунду взаємних оцінок щодо моніторингу прогресу в результаті процедур взаємних оцінок (тобто правила 12 і 13), повинні, як і раніше, застосовуватися щодо держав і територій, що підлягають процесу оцінюванню MONEYVAL, до тих пір, поки інше не буде прийнято на Пленарному засіданні MONEYVAL.

Правило 21 – Загальні принципи процесу моніторингу в рамках п'ятого раунду оцінки

1. Процес моніторингу призначений для:
 - (a) сприяння вдосконаленню впровадження стандартів державами і територіями у прийнятні терміни;
 - (b) забезпечення регулярного моніторингу та актуальності інформації щодо дотримання державами стандартів (у тому числі, щодо ефективності їх систем ПВК/ФТ);
 - (c) застосування достатніх заходів впливу та процедур підзвітності; та
 - (d) узгодження процедур оцінки FATF і FSAP.
2. Після обговорення і затвердження MER держава/територія може бути поміщена під регулярний або посилений моніторинг:
 - (a) Регулярна перевірка – це загальний механізм контролю всіх країн;
 - (b) Посилена перевірка передбачає більш інтенсивний процес моніторингу. Це передбачає цільовий, але більш повний звіт про прогрес держав/територій з основним акцентом на ті сфери, в яких відбулися зміни, або сфери з високим ризиком, виявлені в MER або згодом, і в пріоритетних напрямках діяльності.
3. Процес моніторингу MONEYVAL має враховувати, по мірі необхідності, інші допоміжні процеси, призначені для забезпечення відповідності. Вони можуть включати, наприклад, власні Процедури Підвищення Відповідності або заходи, вжиті FATF (і відповідних робочих груп), або в разі спільних членів, будь-які відповідні звіти, що направляєється цим членом у відповідні органи глобального процесу системи ПВК/ФТ. Це може бути забезпечено з урахуванням відповідних оглядів та моніторингових звітів у відповідності з вищезазначеними процесами, по мірі необхідності. Якщо з попереднього звіту

MONEYVAL випливає інший висновок, у випадках, коли стандарти та відповідні аспекти режиму ПВК/ФТ держави/території не змінилися, причини, які лягли в основу такого висновку, мають бути зазначені у відповідному аналізі.

4. Під час підготовки звітів про прогрес країна надаватиме Секретаріату оновлення, в яких будуть вказуватися дії, які країна вжила або вживає для вирішення пріоритетних дій та рекомендацій, а також недоліків в його MER. Країна повинна надати інформацію щодо технічної відповідності (яка може бути використана для обґрунтування переоцінки) та ефективності (лише для інформації). Незважаючи на те, що ефективність не буде переоцінена до наступної оцінки, оновлені дані про ефективність дадуть MONEYVAL краще зрозуміти досягнутий прогрес. Пленарне засідання може посилатися на такі оновлення, щоб визначити, чи слід залишити країну під посиленою або регулярною перевіркою (або навпаки), чи застосовувати інші відповідні заходи до країн, які знаходяться під посиленою перевіркою та не досягли задовільного прогресу.
5. Оновлення щодо ефективності повинні включати будь-яку інформацію, яка спрямовується на вирішення пріоритетних заходів або рекомендацій в MER, наприклад, списки в Методології FATF на прикладах інформації, яка може підтримувати висновки щодо основних проблем для кожного безпосереднього результату.
6. Усі звіти підлягають огляду делегацією MONEYVAL, Командою Доповідачів, та Секретаріатом, які повинні висвітлити досягнутий прогрес та недоліки, які залишились, а також запропонувати часові рамки для вжиття відповідних заходів. Команда Доповідачів має бути сформована з не менш як 2 держав/територій призначених на останньому Пленарному засіданні та включати від 3 до 6 експертів з цих делегацій.
7. Процес підготовки Звітів про прогрес наводиться нижче:
 - (a) Держава/територія готує свій звіт на основі шаблонів, узгоджених MONEYVAL для зазначених цілей, принаймні за **13 тижнів**, перш, ніж оновлений звіт буде обговорюватися MONEYVAL;
 - (b) Звіт розповсюджується після отримання Командою Доповідачів, призначених на попередньому Пленарному засіданні для огляду звіту, а також направляється всім делегаціям і спостерігачам;
 - (c) Голови делегацій держав/територій, призначених для формування Команди Доповідачів, повинні приділяти особливу увагу відповідним частинам доповіді, які надані їхнім делегаціям для огляду. Вони повинні прагнути залучити колишніх членів групи з взаємної оцінки або регулярних членів, досвідчених оцінювачів чи інших постійних членів своїх делегацій. Команда Доповідачів проводить первинний огляд, який має стати основою для короткого звіту на Пленарному засіданні. Первинний огляд буде направлений секретаріату **принаймні за 11 тижнів** до того, як оновлений звіт буде обговорюватися MONEYVAL;
 - (d) Короткий звіт, який базується на первинному огляді, та повинен містити незалежний аналіз Секретаріату щодо окремих аспектів. Короткий звіт повинен відповідати стандартному формату, наведеному у Додатку 6. Короткий звіт направляється до держави/території для надання коментарів **принаймні за 9 тижнів** до обговорення на Пленарному засіданні. Держава/територія має **2 тижні** для надання своїх коментарів секретаріату;

- (e) **Принаймні за 9 тижнів**, перед тим, як звіт буде обговорюватися на Пленарному засіданні, Команда Доповідачів повинна визначити потенційні питання щодо відповідності або імплементації, які можуть стати предметом підвищеної уваги і обговорення під час Пленарного засідання і представити у письмовому вигляді до Секретаріату перелік таких питань. Інші делегації і спостерігачі можуть також подати пропозиції для включення в перелік окремих питань відповідності або імплементації, якщо вони вважають це за доцільне. На основі отриманих пропозицій Секретаріат, спільно з консультативною групою з питань політики і оцінки, готує перелік (до 5) основних питань для обговорення на Пленарному засіданні.
- (f) Підзвітній державі/території надається можливість коротко презентувати свій звіт. Секретаріат повинен представити їх аналіз, а також запропоновані рекомендації щодо подальшого кроків у процесі моніторингу. MONEYVAL буде обговорювати в першочерговому порядку виявлені суттєві питання. Делегації і спостерігачі, в тому числі Команда Доповідачів, можуть задавати будь-які додаткові запитання з метою отримання роз'яснень з приводу інформації, представленої у звіті.
8. Країни можуть просити про переоцінку технічної відповідності як частини процесу контролю. Рішення про переоцінку має бути прийняте на Пленарному засіданні. Переоцінка може бути дозволена, якщо звіт про прогрес та інша відповідна інформація, представлена країною, дає достатнє обґрунтування для того, щоб Пленарне засідання прийшло до такого висновку, на основі аналізу, проведеного Секретаріатом. Від країн очікується, що більшість, якщо не всі недоліки зазначені в технічній відповідності до кінця третього року після прийняття MER будуть усунені, а також недоліки ефективності до часу проведення наступного процесу оцінки, про яку йдеться у Правилі 24. Аналіз звіту про прогрес, в якому проситься про переоцінку технічної відповідності, проводиться відповідно до процесу, викладеного у Додатку 7.
9. Звіти про прогрес з переоцінкою технічної відповідності повинні бути розповсюджені серед усіх членів, асоційованих членів та спостерігачів, включаючи FATF (для розповсюдження серед членів FATF), щонайменше за 5 тижнів до обговорення на відповідному пленарному засіданні, які мають 2 тижні щоб надавати письмові коментарі щодо таких звітів. У випадку, коли між групами доповідачів/секретаріатом та країною, що оцінюється, існують серйозні розбіжності у висновках, що містяться у звіті про прогрес (наприклад, переоцінки) та/або основними питаннями, що виникли під час попереднього процесу перегляду, групи доповідачів та секретаріат повинні скласти короткий перелік найважливіших питань та розповсюдити його серед всіх членів, спостерігачів та асоційованих членів принаймні за 2 тижні до початку відповідного пленарного обговорення. Відповідне пленарне обговорення повинно стати пріоритетним для обговорення цих питань і має бути обмеженим у часі та масштабах.
10. У виключному випадку, коли Пленарне засідання звертає увагу на те, що у країни значно знизилась відповідність стандартам FATF, Пленарне засідання може звернутися до країни з проханням усунути будь-які нові недоліки в рамках процесу контролю.
11. Якщо будь-який з стандартів FATF був переглянутий з дня останньої виїзної місії, країна буде оцінюватися за дотриманням усіх переглянутих стандартів на час розгляду запиту про переоцінку.
12. Для країн, які підлягають огляду в рамках Групи з огляду Міжнародного співробітництва (ICRG) (на основі узгодженого Плану дій ICRG), не передбачається звітування щодо

рекомендацій, які включені в поточний план дій ICRG. Проте загальний прогрес у реалізації кожної Рекомендації, як і раніше, очікується, буде досягнуто, включаючи ті частини рекомендацій, які не охоплені Планом дій ICRG, згідно зі встановленими термінами, або як тільки країна завершить свій план дій ICRG (якщо це буде після встановлених термінів).

13. Після опублікування MER і будь-якого рішення, прийнятого на Пленарному засіданні, щодо процесу моніторингу, Голова делегації держави/території, офіційно повідомляється про рішення, прийняте на Пленарному засіданні з приводу процесу моніторингу і термінів звітування.
14. Регулярні звіти про прогрес та їх аналіз будуть опубліковані. Пленарне засідання зберігатиме гнучкість щодо частоти публікації звітів про прогрес, але вони будуть опубліковані кожного разу, коли буде переоцінка.
15. Після затвердження та до публікації, фінальний звіт про прогрес з переоцінкою технічної відповідності повинні бути надіслані Секретаріату FATF та всім іншим органам з оцінки для розгляду в процесі перевірки якості та узгодженості. В звітах про прогрес, щодо яких не виникали питання під час попереднього перегляду на Пленарному засіданні, або під час пленарних обговорень, не підлягають процедурі перегляду перед публікацією.

Правило 22 – Регулярна перевірка

1. Регулярна перевірка є звичайним механізмом для забезпечення безперервної і постійної системи моніторингу. Це мінімальний захід, який буде застосовуватися до всіх членів, через два з половиною роки після прийняття MER країною та буде підлягати подальшій оцінці через 5 років після прийняття MER.

Правило 23 – Посилена перевірка

1. Пленарне засідання може на власний розсуд прийняти рішення, що держава повинна підлягати посиленій перевірці, в результаті якої держава буде звітувати частіше ніж під час регулярної перевірки. Країни, що знаходяться під посиленою перевіркою, як правило, подають перший звіт на 4 Пленарному засіданні після прийняття MER країною, а згодом звітуватимуть в двічі більше з інтервалом в 3 Пленарні засідання. Пленарне засідання залишає за собою право змінювати конкретну періодичність звітності.
2. При прийнятті рішення, чи підлягає держава/територія посиленій перевірці, Пленарне засідання має враховувати такі фактори:
 - (а) Після обговорення MER: держава/територія буде негайно підлягати посиленій перевірці, у разі, якщо застосовується одне з наступних:
 - (i) вона має 8 або більше оцінок NC/PC на предмет відповідності технічним вимогам, або
 - (ii) вона оцінюється NC/PC по одній або більше Рекомендації 3, 5, 10, 11 і 20, або
 - (iii) вона має низький або помірний рівень ефективності для 7 або більше (з 11) безпосередніх результатів ефективності, або
 - (iv) вона має низький рівень ефективності для 4 або більше (з 11) безпосередніх результатів ефективності.

- (b) Після обговорення звіту про прогрес: на Пленарному засіданні може бути прийнято рішення, що держава/територія підлягає посиленій перевірці на будь-якому етапі регулярної перевірки, якщо значна кількість пріоритетних дій не були належним чином виконані своєчасно. Країна також буде знаходитися під посиленою перевіркою, якщо в ході регулярної перевірки її рівень технічної відповідності зміниться на такий рівень, який Пленарне засідання вважатиме еквівалентом НС/ПС щодо одної або декількох з R. 3, 5, 10, 11 і 20.
3. На додаток до більш частого звітування, Пленарне засідання також може застосовувати інші заходи щодо дотримання вимог державою та територією, як це передбачено в розділі IV.
 4. На Пленарному засіданні може також бути вирішено, щодо повернення держави/території до регулярної перевірки у будь-який час, якщо буде визнано, що держава/територія досягла значного прогресу щодо пріоритетних заходів в MER або застосувала достатні заходи по усуненню недоліків. У той же час на Пленарному засіданні буде вирішено питання щодо термінів наступного регулярного звіту про прогрес або щодо наступної оцінки прогресу держави/території. Критерії для застосування або припинення посиленої перевірки на будь-якому етапі процесу моніторингу після затвердження MER, буде передусім базуватись на основі якісного аналізу рівня досягнутого прогресу по відношенню до пріоритетних рекомендованих дій в MER, а також рівня технічної відповідності та ефективності.

Правило 24 – Наступна оцінка прогресу за результатами MER

1. Наступна оцінка прогресу за результатами MER планується проводитися зважаючи на календар оцінювання 5-го раунду взаємної оцінки, **5 років** після затвердження MER державою/територією. І буде відбуватися незалежно від того, чи держава/територія підлягає регулярній або посиленій перевірці.
2. Наступна оцінка прогресу покликана забезпечити отримання більш повної оновленої інформації щодо режиму ПВК/ФТ держави/території. Основна увага приділяється прогресу, який держава/територія робить стосовно пріоритетних заходів в MER, та інших сферах, де держава/територія має значні недоліки. Наступна оцінка прогресу може також дослідити будь-які сфери, де змінились стандарти після MER, інші елементи режиму ПВК/ФТ держави/території, які зазнали значних змін, а також сфери високого ризику, зазначені в MER або пізніше зазначились у процесі моніторингу.
3. Процес наступної оцінки прогресу включає коротку виїзну місію (до 5 днів) для оцінки поліпшень в сфері ефективності та інших областях. При належному обґрунтуванні, термін перебування може бути подовжений. Ця виїзна місія буде проводитися невеликою групою експертів, включаючи експертів, які були в початковій групі з оцінки, за можливістю, і за підтримки Секретаріату. Команда повинна підготувати доповідь про оцінку прогресу (у тому числі при можливості проведення повторної оцінки технічної відповідності та ефективності) для обговорення та затвердження на Пленарному засіданні.
4. У той час, на Пленарному засіданні повинно бути ухвалено рішення про застосування процесу моніторингу або інших процедур, по мірі необхідності.

Розділ IV. Процедури посилення дотримання вимог

Правило 25 – Загальні принципи

1. MONEYVAL може вжити заходів у будь-який час відносно держав і територій, відповідно до процедур оцінки у разі невиконання нормативних документів або рекомендацій у звітах про взаємну оцінку. Слід керуватися наступними принципами:
 - (a) Гнучкість при вирішенні ситуацій, які вимагають прийняття негайних дій на Пленарному засіданні у разі виникнення питань щодо невідповідності;
 - (b) однакове ставлення до держав/територій MONEYVAL;
 - (c) диференційований підхід до вирішення питання невідповідності держав/територій;
 - (d) затвердження на Пленарному засіданні кроків, які необхідно здійснити, одночасно забезпечуючи певну свободу дій щодо їх застосування.
2. Існує кілька способів, за допомогою яких держава/територія може розглядатися MONEYVAL з метою застосування процедури посилення дотримання вимог (CEPs):
 - (a) Як результат процесу оцінки MONEYVAL; або
 - (b) Відповідно до рішення Бюро звернутися до MONEYVAL з питань, що становлять занепокоєння¹⁴⁹, які можуть визначатись як підстава для застосування процедури посилення дотримання вимог.
3. Будь-яка делегація MONEYVAL через свого Голову делегації може також звернути увагу MONEYVAL на питання, що становлять занепокоєння та які можуть визначатись як підстава для застосування процедури посилення дотримання вимог, шляхом написання своїх зауважень і характеру труднощів, що виникли. Коли таке повідомлення буде отримано, Бюро має право збирати будь-які додаткові пояснення, які можуть знадобитися, перш, ніж обговорювати їх суть, шляхом встановлення зв'язків, при необхідності, з делегацією MONEYVAL і державою або територією, і прийняти рішення представити це питання для обговорення на Пленарному засіданні.
4. У випадках, коли MONEYVAL визначив необхідність прийняття заходів, Голова MONEYVAL повинен направити лист Голові делегації, та копію делегаціям MONEYVAL і Постійному Представнику держави/території в Раді Європи, щоб звернути її/його увагу на невиконання нормативних документів і вимагати від держави або території представити звіт до наступного Пленарного засідання MONEYVAL (або регулярні звіти) у встановлені терміни, так щоб оцінити ступінь проблеми і які-небудь дії або прогрес держави/території у вирішенні проблемних питань та виконанню нормативних документів.

Правило 26 – Етапи дотримання вимог

1. На додаток до звітування, MONEYVAL може також застосувати інші заходи щодо держав/територій, які не дотримуються вимог, а саме:

¹⁴⁹ Такі проблемні питання можуть включати, наприклад, ситуації коли а) є відкрите небажання або неспроможність адекватно відповісти на запит, б) коли недотримання окремих Рекомендацій призводить до серйозних вразливостей в аспекті AML/CFT с) коли є серйозні загрози та ризики відмивання коштів чи фінансування тероризму д) серйозні зміни відбуваються в державі/території в час, коли це не може бути розглянуто у рамках контролю виконання.

Крок 1: MONEYVAL пропонує Генеральному Секретарю Ради Європи направити лист відповідному міністру (ам) держави або території, звернувши його/її/їх увагу на невиконання нормативних документів та необхідність вжиття коригуючих заходів;

Крок 2: Організувати місію високого рівня до держави або території, що не дотримується вимог, з метою зустрічі з відповідними міністрами і високопосадовцями, щоб підкріпити це повідомлення;

Крок 3: У контексті застосування 19 рекомендації FATF 2012 державами і територіями MONEYVAL, опублікування офіційної публічної заяви про те, що держава або територія недостатньо мірою виконувала нормативні документи і запрошення членів глобальної системи мережі ПВК/ФТ, враховувати ризики, пов'язані з недотриманням вимог державою або територією.

Крок 4: Передача питання для можливого розгляду в рамках Контрольної групи з міжнародного співробітництва FATF (ICRG), якщо це відповідає критеріям, встановленими згідно з процедурами ICRG.

2. У всіх випадках, Голова може вимагати від держави чи території надавати регулярні звіти до Бюро MONEYVAL і на Пленарне засідання щодо прогресу у вирішенні проблемних питань.
3. Незважаючи на посилання на ICRG FATF відповідно до Кроку 4, Пленарне засідання MONEYVAL зберігає свої повноваження щодо прийняття рішень під час CEPs стосовно будь-яких необхідних заходів, які повинні застосовуватися, для того, щоб допомогти державі/території для задоволення вимог щодо виключення з цих процедур.

Правило 27 – Практичні методи, прийняття рішень і вихід з CEPs

1. Що стосується застосування кроків 1 і 2, до практичних методів відносяться наступні: Голова пропонує на Пленарному засіданні, після консультації з Бюро, кроки, які на його/її думку повинні бути прийняті у відношенні до держави або території, яка не дотримується вимог. Під час Пленарного засідання будуть вирішені, параметри таких дій, а Голова буде уповноважений вживати заходів, коли це необхідно через Секретаріат, в зазначених межах.
2. Якщо протягом прийнятого терміну держава чи територія продовжують переважним чином не дотримуватись нормативних документів і рекомендацій, зусилля повинні бути активізовані. Це передбачає застосування кроку 3 і 4, окремо, або в сукупності. Голова, через MONEYVAL/Секретаріат Ради Європи, може довести це питання до відомого Комітету Міністрів Ради Європи. Голова також буде уповноваженим на даному етапі запропонувати на Пленарному засіданні, прийняти крок (и) 3 та/або 4, для продовження дії, затверджених на Пленарному засіданні. Голова не матиме права змінювати або відхилитися від затвердженого на Пленарному засіданні плану дій. Голова, через MONEYVAL/Секретаріат Ради Європи інформує Комітет Міністрів про будь-які заходи, вжиті згідно з цими Крокками.
3. Секретаріат готує письмовий аналіз на основі інформації, наданої країною або територією, що не дотримується вимог, та будь-яких інших надійних джерел інформації, в яких визначаються основні проблемні області, заходи, вжиті державою або територією, що не дотримується вимог, та рекомендацій щодо наступного кроку (ів) в рамках процедури посилення дотримання вимог. Звіт, підготовлений державою або територією

єю, що не дотримується вимог, спільно з аналізом секретаріату повинні розглядатися Бюро. Коли це необхідно і доцільно, Бюро може провести обмін думками з державою або територією, що не дотримується вимог, перед тим як звіт СЕР, аналіз і рекомендації обговорюватимуться на Пленарному засіданні.

4. **Процедура** обговорення звітів щодо посилення дотримання вимог, є наступними:
 - (a) Секретаріат повинен коротко викласти стан застосування СЕРs щодо держави або території, що не дотримується вимог, з викладом основних проблем та результатів аналізу.
 - (b) держава або територія, яка не дотримується вимог, повинна представити заходи, вжиті в результаті СЕРs і їх погляд щодо відповідності нормативним документам.
 - (c) під час Пленарного засідання слід обговорити проблемні питання, чи вжиті заходи (якщо такі є), які можна розглядати як ті що належним чином усунули питання, що викликають занепокоєння у MONEYVAL, та ступінь або швидкість прогресу, щодо виправлення проблемних питань.
5. MONEYVAL повинен приймати рішення на кожному Пленарному засіданні, де аналізується звіт у рамках процедури посилення дотримання вимог, чи відповідна держава або територія вжила належних коригувальних заходів по вирішенню проблемних питань своєчасно, на основі звіту, наданої державою чи територією, що не дотримується вимог, а також на основі будь-яких інших підтверджуючих документів, і чи повинні бути застосовані які-небудь додаткові кроки у рамках СЕРs.
6. При розгляді звітів у рамках процедури посилення дотримання вимог, MONEYVAL повинен затверджувати аналіз Секретаріату і визначити відповідні кроки у рамках СЕРs, які повинні застосовуватися, враховуючи терміновість та/або серйозність питання (нь). Прийнятий Секретаріатом аналіз звіту у рамках СЕРs і звіт, представлений державою або територією, що не дотримується вимог, повинен бути опублікований відповідно до правил публікації MONEYVAL.
7. Коли в державі/території проводяться посилені процедури дотримання вимог, припинення такої процедури буде можливою тільки тоді, коли проблемні питання будуть належним чином вирішені та, що будь-який недолік у технічній відповідності був розглянутий через призму законодавства чи або через інші зобов'язання визначені підзаконними актами, по мірі необхідності. Останні повинні бути чинними та ефективними до прийняття рішення, щоб виключити державу/територію із СЕРs. Там, де це необхідно, на Пленарному засіданні повинні бути надані достатні докази ефективного вирішення питань, що викликали встановлення СЕРs. Це може, але не обов'язково, передбачати коротку виїзну місію.

Розділ V. Процедури дій у виняткових випадках

Правило 28 – Дії у виняткових випадках

1. У виняткових випадках, коли є термінові і серйозні побоювання, і де повторно необхідне вжиття швидких дій з боку MONEYVAL, Голові дозволяється вживати ряд дій, викладених в пунктах нижче, в якості тимчасової міри до тих пір, поки MONEYVAL не зможе винести дане питання на одному зі своїх найближчих Пленарних засідань та прийняти обґрунтоване рішення з метою його врегулювання. Цей механізм, який повинен

використовуватися тільки у виняткових обставинах, спрямований на створення бази для швидкого реагування на ситуації, які можуть включати в себе важливі питання для MONEYVAL/Ради Європи чи будь-якої з держав і територій.

2. У визначенні того, чи це питання вимагає негайних дій та не може чекати до проведення наступного Пленарного засідання, Голова консультиється з Бюро та виконавчим секретарем MONEYVAL. При цьому, усі сторони повинні розглядати: а) серйозність ситуації, б) ступінь терміновості, та несприятливі наслідки в випадку бездіяльності з боку MONEYVAL/Ради Європи. Голова та/або Виконавчий Секретар повинні брати участь у цьому процесі, у відповідних випадках, разом з державами або територіями MONEYVAL та зацікавленими сторонами.
3. Заходи, прийняті в рамках цього механізму, можуть включати в себе у відповідних випадках виїзну місію, засідання віч-на-віч або телеконференцію (і) з відповідною державою або територією, та/або відповідними представниками, письмовий аналіз та/або експертизи на замовлення або будь-які інші належні заходи, які Бюро вважатиме за доцільні.
4. Після початку програми заходів, Голова зобов'язаний повідомити всі делегації MONEYVAL. Звіт має бути представлений MONEYVAL, на наступному засіданні, про ситуацію та події що відбулися в результаті вжитих заходів, разом з будь-якими рекомендаціями щодо заходів, які MONEYVAL слід розглянути на той час, включаючи подальший моніторинг з боку MONEYVAL.
5. Будь-які подальші заходи повинні бути обговорені і схвалені MONEYVAL на найближчому Пленарному засіданні, застосовуючи, де це доречно, власні Правила процедури.

Розділ VI. Конфіденційність

Правило 29 – Принцип конфіденційності

1. Інформація, зібрана MONEYVAL під час здійснення процедури оцінювання, моніторингу та процедури перевірки на відповідність, включаючи відповіді на запитальники та пов'язане з ними листування, є конфіденційною.
2. Вся документація та інформація розроблені: (а) державою/територією, що оцінюється, під час взаємної оцінки; (б) Секретаріатом MONEYVAL або експертами та (в) у контексті механізмів консультацій або огляду, повинна вважатися конфіденційною. Ці документи повинні використовуватись для конкретних цілей. Такі документи не можуть бути оприлюднені без дозволу Комітету на основі конкретного прохання про це.
3. Ця вимога конфіденційності не поширюється на документи та інформацію стосовно держави/території, що оцінюється, якщо автор документа дає згоду на їх оприлюднення або, якщо вони були вже оприлюднені відповідною державою/територією.
4. Основні висновки надані групою з оцінки посадовим особам держави/території, що оцінюється, на заключному засіданні та проекти звітів з оцінки є конфіденційними. З дозволу держави/території, що проходять оцінювання, такі документи можуть бути передані секретаріатом до МВФ або Світового банку, якщо потрібна допомога місії FSAP, яка планувалася або знаходиться в стадії розвитку.
5. Держава/територія, що оцінюється Міжнародним Валютним фондом чи Світовим бан-

ком від імені MONEYVAL, зобов'язана дотримуватись вимог конфіденційності в процесі оцінки, як це визначено в процедурах цих міжнародних фінансових установ. Однак, у разі якщо держава/територія дає згоду на оцінку у відповідності до даної процедури, та після затвердження на Пленарному засіданні процедури проведення цієї оцінки іншою організацією, надає згоду на надання MONEYVAL через Секретаріат копій всіх документів та інформації/повідомлень стосовно оцінки, між державою/територією та органом який проводить оцінку.

6. Ніякі особисті дані не повинні публікуватися без прямої згоди зацікавленої особи.

Правило 30 – Зобов'язання дотримання конфіденційності

1. Представники делегацій MONEYVAL з держав/територій, держав-спостерігачів, організацій, установ і органів, наукових експертів, експертів та інших осіб, які надають допомогу Комітету, зобов'язані зберігати конфіденційність фактів або інформації про які вони дізнались в ході здійснення ними своїх повноважень, під час, та після їх закінчення.
2. Ці вимоги конфіденційності застосовуються рівною мірою до Секретаріату і будь-якої іншої особи або делегації з доступом до документів або інформації MONEYVAL. Члени групи з оцінки та рецензенти повинні підписати угоду про конфіденційність, перш ніж приймуть участь в процесі оцінки.

Правило 31 – Порушення конфіденційності

1. Якщо є серйозні підстави вважати, що будь-хто з осіб, хто підпадає під даний Розділ, порушили зобов'язання дотримуватися конфіденційності, MONEYVAL може після того, як відповідна особа мала можливість викласти свою думку Бюро, вирішити інформувати Генерального секретаря Ради Європи, та/або Постійне представництво відповідної країни в Раді Європи, та/або Організацію/відповідний орган і вимагати, щоб були вжиті відповідні заходи, включаючи усунення представника від участі в діяльності комітету MONEYVAL.

Розділ VII. Політика публікації

Правило 32 – Загальні принципи публікації

1. Як зазначено в статті 5 (13) Статуту MONEYVAL, всі звіти, прийняті MONEYVAL, є публічними. Загальнодоступний веб-сайт містить актуальну інформацію про стан держави/території в процесі оцінки, та якщо це доречно, відносно наступних кроків. Ці принципи застосовуються до діяльності MONEYVAL, а також до будь-яких заходів в рамках процедури оцінки MONEYVAL.

Розділ VIII. Прикінцеві положення

Правило 33 – Поправки

1. Будь-який Голова делегації держави/території з правом голосу, Голова або Виконавчий секретар, можуть у будь-який час запропонувати поправку до цих правил. Відповідна пропозиція має бути надана Бюро в письмовому вигляді. Бюро в свою чергу виносить рішення стосовно подачі чи не подачі пропозиції до MONEYVAL.
2. Якщо Бюро прийме рішення не подавати пропозицію до MONEYVAL, то вона має бути

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

включена до порядку денного MONEYVAL, тільки якщо вона отримує підтримку однієї чверті делегації MONEYVAL з правом голосу будь-який момент.

3. MONEYVAL може прийняти поправку, запропоновану більшістю присутніх голосів.

Правило 34 – Набрання чинності Правилами

Ці Правила набули чинності 8 грудня 2014 року.

РОЗДІЛ ІХ. ДОДАТКИ

Додаток 1 – Державні органи та організації, які зазвичай залучені у виїзній місії

МІНІСТЕРСТВА:

- Міністерство фінансів.
- Міністерство юстиції, включаючи центральні органи, що здійснюють міжнародне співробітництво.
- Міністерство внутрішніх справ.
- Міністерство закордонних справ.
- Міністерство, відповідальне за законодавство щодо юридичних осіб, правових утворень та неприбуткових організацій.
- Інші органи чи комітети, що займаються питаннями координації дій в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, включаючи оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму на національному рівні.

ОРГАНИ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА ТА ОПЕРАТИВНІ ОРГАНИ:

- ПФР.
- Правоохоронні органи, включаючи поліцію та інші відповідні слідчі органи.
- Органи прокуратури, включаючи спеціалізовані установи з питань конфіскації.
- Митні служби, прикордонні органи, і, якщо це доречно, установи з питань розвитку торгівлі та інвестиційні установи.
- За необхідності – спеціалізовані органи з питань боротьби з наркотиками або корупцією, податкові органи, служби розвідки чи безпеки.
- Групи чи комісії з питань відмивання коштів та фінансування тероризму або організованої злочинності.

ОРГАНИ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ:

- Міністерства/установи, відповідальні за ліцензування, реєстрацію чи інші уповноважені фінансові установи.
- Органи, що здійснюють нагляд за діяльністю фінансових установ, включаючи нагляд за банківською діяльністю та іншими кредитними установами, страховими організаціями, цінними паперами та інвестиціями.
- Наглядові органи чи органи відповідальні за моніторинг та додержання законодавства в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму іншими типами фінансових установ, зокрема пунктами обміну валют та організаціями, що здійснюють переказ коштів.
- Біржі цінних паперів, ф'ючерсів та інші біржові інструменти.
- У разі необхідності, Центральний банк.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

- Відповідні асоціації фінансового сектору, а також представники фінансових установ (включаючи керівників і відповідальних осіб, відповідальних за додержання вимог, а також, у разі необхідності, внутрішніх аудиторів).
- Репрезентативна вибірка зовнішніх аудиторів.

ВИЗНАЧЕНІ НЕ ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ ТА ПРОФЕСІЇ ТА ІНШІ УСТАНОВИ:

- Орган що проводить нагляд за казино.
- Наглядова чи інша установа або саморегулююча організація, відповідальна за моніторинг дотримання вимог законодавства в сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму іншими визначеними нефінансовими установами та професіями.
- Реєстратори компаній та інших юридичних осіб, та правових утворень (за необхідністю) ;
- Органи чи механізми, що контролюють неприбуткові організації, наприклад податкові органи (за необхідністю).
- Репрезентативна вибірка професіоналів залучених у нефінансових установах та професіях (менеджери або особи, відповідальні за питання протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (наприклад відповідальні особи), у казино, агентствах з нерухомості, дилери цінних металів/каміння, а також юристи, нотаріуси, бухгалтери та будь-які особи, що надають послуги по створенню трастів та компаній).
- Будь-які інші установи або органи, що можуть бути корисними (наприклад, авторитетні науковці, що мають відношення до ПВК/ФТ та громадянської спільноти).

Використання часу відведеного для виїзної місії має бути ефективним, і тому пропонується, щоб зустрічі з фінансовим сектором і асоціаціями ВНУП також мали репрезентативну вибірку даних установ/ВНУП.

Додаток 2 – Технічне завдання Спеціальної групи експертів MONEYVAL

Коло повноважень

Мета

Спеціальна група експертів буде створена для кожної взаємної оцінки з метою надання допомоги оцінювачам, Пленарному засіданню, та Голові і секретарю у процесі взаємної оцінки і вони виступатимуть в якості рецензента. Кожна спеціальна група повинна містити, щонайменше, одного іноземного рецензента.

Секретаріат повинен допомагати кожній спеціальній групі експертів у виконанні їх завдань.

Участь

Спеціальна група експертів буде складатися з кваліфікованих експертів-добровольців, ґрунтуючись на їх професійному досвіді, продемонстрованих експертних якостях як оцінювачів і їх знання специфіки ПВК/ФТ. Список експертів буде збережений і постійно оновлюватиметься, включаючи експертів з MONEYVAL, FATF, IFI's та регіональних органів по типу FATF (в тому числі членів їх Секретаріату), на основі запропонованих кандидатур.

Роль та функції

Основні функції Спеціальної групи експертів забезпечити, щоб MER був на прийнятному рівнем якості та узгодженості, а також надання допомоги групі з оцінки шляхом аналізу і надання своєчасної інформації до Короткого огляду, проекту MER, а також Оглядової записки (включаючи будь-які додатки) з метою:

- (a) Коментування пропозицій оцінювачів щодо обсягу роботи виїзної місії, в тому числі чи відображає проект короткого огляду, розроблений оцінювачами, обґрунтовані погляди на фокусування оцінки.
- (b) З урахуванням правильної інтерпретації стандартів і застосування методології (включаючи оцінку ризиків, інтеграцію висновків щодо технічної відповідності і ефективності, а також областей, в яких аналіз і висновки ідентифікуються як явно недосконалі).
- (c) Перевірка, чи підтримує опис і аналіз висновки (включаючи рейтинги), і чи дійсно, ґрунтуючись на цих висновках, доцільно зроблені пріоритетні рекомендації щодо поліпшення.
- (d) Там, де це доречно висвітлити потенційні невідповідності з раніше прийнятими рішеннями FATF і/або MONEYVAL з питань технічної відповідності та ефективності, а також, що горизонтальні (багатосторонні питання) адекватно вирішуються.
- (e) Перевірка, що зміст звіту, як правило, логічно побудований і зрозумілий.

Крім того, на основі принципу взаємності, досвідчені експерти зі списку також можуть бути покликані внести свій вклад в роботу MONEYVAL, FATF або інших регіональних органів по типу FATF з питань процесу взаємної оцінки.

Мета Спеціальної групи полягає у виявленні та висвітленні того, що здається їм проблемними питаннями в кожній частині проекту звіту, що може вплинути на якість і/або узгодженість оцінки

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

в цілому в порівнянні з іншими прийнятими звітами, або на тлумачення відповідних міжнародних стандартів в проекті звіту. Спеціальна група експертів буде виконувати будь-які завдання, викладені в правилах процедури MONEYVAL і надавати консультації, як це вимагається в письмовій формі та в обумовлені терміни, в разі необхідності, Голові, Секретаріату та експертам. Їм може бути надана допомога відповідно до мандату MONEYVAL науковими експертами і експертами, що працюють в консультативній групі з питань політики і оцінки MONEYVAL, через Секретаріат.

В першу чергу, Спеціальна група експертів буде виконувати свої функції і обов'язки на рівні між Пленарними засіданнями, хоча зустрічі можуть бути організовані при необхідності.

Умови

Пропозиції до списку експертів, з якого буде сформовано спеціальні групи для кожного звіту повинні бути направлені Секретаріату. Склад списку експертів в цілому буде постійно переглядатися на Пленарному засіданні. Склад конкретних спеціальних груп для кожного звіту буде повідомлений державі/території, що оцінюється не менше ніж за чотири місяці до виїзної місії та на Пленарному засіданні як тільки це буде стане практично можливим.

Додаток 3 – Технічне завдання Консультативної групи MONEYVAL з питань політики і оцінки

Коло повноважень

Мета

Консультативна група з питань політики і оцінки створена для надання консультацій Голові і Бюро MONEYVAL стосовно різних аспектів, пов'язаних з політикою і оцінкою ПВК/ФТ, з метою подальшого підвищення якості внеску MONEYVAL в роботу глобальної мережі ПВК/ФТ і ефективності процесів оцінки MONEYVAL і результатів (MER, Звітів про прогрес і т.д.).

Участь та склад

Консультативна група з питань політики і оцінки повинна зібрати експертів з усіх областей, що мають відношення до оцінки, дотримуючись збалансованого розподілу різних систем і областей оцінки (кримінальне право/правоохоронні органи/ПФР/фінансові та нефінансові контролери/взаємна правова допомога / позасудове міжнародне співробітництво). Участь в групі можуть прийняти 10 експертів з країн/територій MONEYVAL та спостерігачів. Остаточний склад групи встановлюється Бюро, на основі кандидатур, отриманих від делегацій MONEYVAL.

Термін повноважень

Термін повноважень групи триватиме, поки інше не буде передбачено на Пленарному засіданні MONEYVAL. Склад членів буде повторно розглядатися на дворічний термін, на основі активної участі експертів та внесків до групи і отриманих кандидатур.

Голови

Голову (и) Групи буде обрано на Пленарному засіданні терміном два роки, з правом переобрання.

Роль і функції

Консультативна група з питань політики і оцінки буде надавати допомогу Голові та Бюро MONEYVAL шляхом:

- (a) надання експертних висновків з різних питань політики у сфері ПВК/ФТ, за потреби;
- (b) надання експертних висновків щодо забезпечення проведення оцінки окремих аспектів реалізації та ефективності та узгодженості рейтингів, а також розробки рекомендацій щодо підвищення рівня ефективності;
- (c) забезпечення узгодженості процесів моніторингу оцінки відповідності та ефективності;
- (d) сприяння шляхом участі обраних членів групи в специфічних оглядових процесах;
- (e) розробки рекомендацій та кращих практик щодо різних аспектів процесу оцінки, таких як, але не обмежуючись ними:
 - (i) відбір оцінювачів та навчання;
 - (ii) питання, пов'язані з дотриманням, імплементацією та ефективністю;
 - (iii) способи збору та управління якісною та кількісною інформацією та індикатора-

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

ми;

- (f) визначення можливих тем для типологічних досліджень і кращих практик, з метою підвищення рівня дотримання державою і територією стандартів та безпосередніх результатів ПВК/ФТ;
- (g) визначення відповідних сфер і питань, які необхідно враховувати для підвищення ефективності механізму в цілому;
- (h) виконання будь-яких інших завдань, які покладені на неї, безпосередньо Бюро або Пленарним засіданням.

До участі у групі можуть залучатися наукові експерти MONEYVAL.

Звітування

В першу чергу, Консультативна група буде виконувати свої функції і обов'язки на рівні між Пленарними засіданнями, хоча зустрічі можуть бути організовані при виникненні необхідності. За результатами своєї роботи Група надаватиме регулярний звіт на Пленарному засіданні. У разі необхідності, вона може готувати рекомендації та висновки для розгляду Бюро і на Пленарному засіданні.

Додаток 4 – Технічне завдання Робочої групи MONEYVAL з оцінювання

Коло повноважень

Мета

Робоча група щодо оцінювання (WGE) створена для надання допомоги MONEYVAL шляхом підготовки пленарного обговорення і пропонуючи рішення на Пленарному засіданні щодо технічних і деяких інших важливих питань, з метою надання на Пленарному засіданні можливості фокусування дискусії на першочергових питаннях ефективності, істотних аспектах та рекомендаціях для оцінюваної юрисдикції. Очікується, що обговорення, проведені на WGE, будуть скеровувати рішення на Пленарному засіданні щодо пріоритетних та суттєвих питань. WGE не має повноважень щодо прийняття рішень, які має Пленарне засідання. Пленарне засідання прийматиме остаточні рішення щодо суттєвих змін в MER.

Участь

Участь у WGE можуть брати від одного до трьох представників від кожної держави/території MONEYVAL і від одного до трьох представників від кожного спостерігача MONEYVAL. У засіданнях WGE також беруть участь члени групи з оцінки, делегація держави/території, що оцінюється, рецензенти, голова MONEYVAL та наукові експерти MONEYVAL.

Термін повноважень

Термін повноважень WGE триватиме, поки інше не буде передбачено на Пленарному засіданні.

Роль і функції

WGE буде надавати допомогу в роботі Пленарного засідання MONEYVAL шляхом:

1. Виявлення та визначення пріоритетності питань для обговорення на Пленарному засіданні MONEYVAL щодо взаємних оцінок і будь-яких подальших дій з моніторингу.
2. Обговорення переліку питань, що охоплюють як технічну відповідність, так і ефективність, у тому числі горизонтальні питання або питання тлумачення.
3. Забезпечення того, щоб під час процесу моніторингу було чітке розуміння стандартів FATF і того, щоб будь-які сфери невідповідності або інтерпретації інших MERs, прийнятими FATF або MONEYVAL, були обговорені з метою їх виправлення на Пленарному засіданні і забезпечення якості та узгодженості взаємних оцінок.
4. Посилаючись на можливі або горизонтальні питання інтерпретації стандартів FATF, у ході Пленарного засідання розглядати можливі наслідки політики, із запропонованими рішеннями (за можливості).
5. Виконання будь-яких інших завдань, покладених на неї на Пленарному засіданні.

Співголови будуть підтримувати діяльність WGE шляхом:

6. Співпраця з Секретаріатом для підготовки переліку пріоритетних і основних питань для обговорення WGE і переліку ключових питань для обговорення на Пленарному засіданні;
7. Очолювати засідання WGE;

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

8. Виконання будь-яких інших завдань, покладених на неї на Пленарному засіданні;
9. Звітування на Пленарному засіданні про прогрес у виконанні роботи, якщо це необхідно.

Голови

Групу буде очолювати науковий експерт MONEYVAL і експерт з держави/території MONEYVAL, які будуть виконувати свої функції в якості самостійних членів. Обидва експерти повинні мати підтверджений і значний досвід у сфері ПВК/ФТ. Голова (и) Групи буде (уть) обиратись Бюро строком на 2 роки, з правом переобрання.

Бюджетні аспекти

Участь одного обраного представника від кожної країни/території MONEYVAL на засіданнях WGE покриваються за рахунок бюджету MONEYVAL. Спостерігачі беруть участь за рахунок установи, яка їх направила.

Додаток 5. Правила процедури Робочої групи з оцінювання

Процес перед засіданням

1. Відповідно до п. 1 правила 18 правил процедури проходження 5-го раунду MONEYVAL, секретаріат, як очікується, буде розповсюджувати третю (і фінальну) Оглядову записку та MER всім делегаціям, спостерігачам, науковим експертам та рецензентам за 5 тижнів до початку Пленарного засідання.
2. Делегації, спостерігачі, наукові експерти та рецензенти матимуть 2 тижні, щоб надати будь-які письмові коментарі щодо MER та Оглядової записки. Коментарі повинні зосереджуватися на суттєвих чи на інших важливих питаннях або горизонтальних аспектах оцінки, хоча інші зауваження також можуть бути зроблені.
3. Приклади суттєвих питань включають в себе: (1) невідповідність між аналізом безпосереднього результату та рейтингом; (2) невідповідність у вирішенні аналогічних проблем у різних звітах; (3) питання матеріальності та ризику; (4) питання технічного характеру, які можуть мати суттєвий вплив на тлумачення конкретної Рекомендації; і (5) питання горизонтального характеру, наприклад пропорційність і стримуючий вплив санкцій, або питання щодо різних видів обвинувальних вироків щодо ВК (наприклад, автономне ВК, ВК третьою стороною, самовідмивання).
4. Делегаціям, спостерігачам, науковим експертам та рецензентам також рекомендуються надавати будь-які коментарі, що стосуються конкретного тексту звіту або запитів щодо роз'яснення, які можуть не мати суттєвих питань або не мати відношення до рейтингу Безпосереднього Результату або Рекомендацій, але в кінцевому підсумку можуть призвести до покращеної версії MER. Ці коментарі будуть розглянуті групою з оцінки. Державу/територію що оцінюється також можуть попросити надати роз'яснення, якщо це вимагається делегацією.
5. За два тижні до Пленарного засідання секретаріат залучить державу/ територію що оцінюється, групу з оцінки та співголів для вибору ключових питань.
6. У разі необхідності, співголови можуть прийняти рішення включити певну ключову проблему, яка раніше не була порушена в жодному з отриманих коментарів. Однак це слід обмежувати тими ситуаціями, коли виникають серйозні занепокоєння (особливо щодо рейтингів), які не було порушено жодною делегацією. Додаткові ключові питання можуть також стати очевидними під час обговорення іншого ключового питання під час засідання WGE.
7. Після вибору ключових питань, державі/території що оцінюється та групі з оцінки буде запропоновано представити свої погляди та коментарі у письмовій формі, які будуть узагальнені у проекті документу з ключових питань.
8. Проект документу з ключових питань буде розповсюджений серед делегацій за 2 тижні до засідання WGE.

Процес під час засіданням

1. Співголови відкриють засідання та запрошують секретаріат представити короткий огляд ключових висновків MER.
2. Потім співголови та/або секретаріат представлять кожне ключове питання та запро-

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

сять члена WGE, який порушив цю проблему, а також оцінювану юрисдикцію для надання своїх коментарів. Групі з оцінки буде запропоновано висловити свою думку щодо ключового питання. Потім співголови нададуть слово для зауважень делегаціям, спостерігачам, науковим експертам та рецензентам.

3. WGE може вирішити змінити опис ключового питання (наприклад, звузити питання, краще їх описати або об'єднати декілька питань), перш ніж передати його на Пленарне засідання, залежно від того, як обговорення ключових питань буде розвиватися під час зустрічі. Якщо так, то оцінювачі та держава/територія, що оцінюється, отримують можливість переглянути свої погляди.
4. Рішення з ключових питань приймаються консенсусом. Співголови визначають, чи досягнуто консенсусу.

Процес після засіданням

1. Секретаріат і співголови розглянуть «документ з ключових питань» та розповсюдять його на Пленарному засіданні принаймні за 1 день до того як звіт буде обговорюватися на Пленарному засіданні.
2. На підставі обговорень WGE, оцінювачі та секретаріат можуть погодитись внести правки в MER перед Пленарним засіданням. Редагування не включає державу/територію що оцінюється. Проте, будь-яка зміна показується державі/ території, що оцінюється, до того, як вона буде остаточно оформлена для розповсюдження, та дається можливість державі/території прокоментувати зміни.
3. На Пленарному засіданні співголови будуть представляти кожне (переглянуте) ключове питання, один за одним. Вони підведуть підсумки обговорень, проведених WGE, і представлять свої висновки та рішення. Пленарне обговорення буде продовжуватися, як це передбачено в пункті 4 правила 18 правил процедури проходження 5-го раунду MONEYVAL.

Додаток 6. Стандартизований формат для підготовки звіту про прогрес (для публікації)**[НАЗВА КРАЇНИ: НОМЕР & ТИП (НАПРИКЛАД РЕГУЛЯРНА АБО ПОСИЛЕНА) ЗВІТУ ПРО ПРОГРЕС]****I. ВСТУП**

1. Звіт про взаємну оцінку (MER) [назва країни] був прийнятий [дата]. Цей звіт про прогрес аналізує прогрес [назва країни] у вирішенні недоліків технічної відповідності, виявлених у його MER. Переоцінка здійснюється у випадку досягнення значного прогресу. У цьому звіті також аналізується прогрес, досягнутий у впровадженні нових вимог, що стосуються Рекомендацій FATF, які змінились після прийняття MER: [вказати відповідні рекомендації, якщо це необхідно]. В цілому очікується, що до кінця третього року країни вирішать більшість, якщо не всі недоліки технічної відповідності, що були виявлені після прийняття їх MER. У цьому звіті не вказується, який прогрес [назва країни] зробила для підвищення його ефективності. Прогрес щодо покращення ефективності буде проаналізовано як частина подальшого процесу оцінки, і, якщо вона виявиться достатньою, може призвести до переоцінки Безпосередніх результатів.

II. ВИСНОВКИ ЗВІТУ ПРО ВЗАЄМНУ ОЦІНКУ

2. MER оцінено¹⁵⁰ [назва країни] відповідно до технічної відповідності [таблиця відповідно змінена]:

R 1	R 2	R 3	R 4	R 5	R 6	R 7	R 8	R 9	R 10
R 11	R 12	R 13	R 14	R 15	R 16	R 17	R 18	R 19	R 20
R 21	R 22	R 23	R 24	R 25	R 26	R 27	R 28	R 29	R 30
R 31	R 32	R 33	R 34	R 35	R 36	R 37	R 38	R 39	R 40

3. Відповідно до цих результатів [назва країни] включено до процедури [посиленого/по-силеного (прискореного)/регулярного].¹⁵¹ Оцінка запиту [назва країни] щодо переоцінки технічної відповідності та підготовки цього звіту проводились наступними [експертами/членами Секретаріату]

■ [Експерт/член Секретаріату їх ім'я та посада]

4. Розділ III цього звіту підсумовує досягнутий прогрес для покращення технічної відповідності. Розділ IV містить висновок та таблицю, яка показує, які Рекомендації були пе-

¹⁵⁰ Існує 4 рівні технічної відповідності: відповідає (C), переважно відповідає (LC), частково відповідає (PC), та не відповідає (NC).

¹⁵¹ Регулярний контроль є механізмом моніторингу для всіх країн. Посилений контроль базується на традиційній політиці FATF, яка стосується членів, які мають суттєві недоліки (щодо технічної відповідності або ефективності) у своїх системах ПБК/ФТ, і передбачає більш інтенсивний процес контролю.

реоцінені.

III. Огляд прогресу для покращення технічної відповідності

5. Цей розділ підсумовує прогрес, досягнутий [назва країни] для покращення технічної відповідності шляхом:

(a) Вирішення недоліків технічної відповідності виявлених MER, та

(b) Впровадження нових вимог, в тих Рекомендаціях FATF що змінились після прийняття MER (R. 5 та R. 8 [включити інші, якщо це необхідно]).

III.i. Прогрес щодо вирішення недоліків технічної відповідності виявлених в MER

6. [Назва країни] досягла успіхів у вирішенні недоліків технічної відповідності, виявлених в MER відповідно до Рекомендацій: [перелік всіх Рекомендацій, що були оцінені НВ, на які країна дала запит для переоцінки] (які були оцінені НВ); [перелік всіх Рекомендацій, що були оцінені ЧВ, на які країна дала запит для переоцінки] (які були оцінені ЧВ). [Якщо країна також просила оновлення рекомендацій з рейтингом ЧВ, то це слід включити тут.]

7. В результаті цього прогресу [назва країни] було переоцінено за Рекомендаціями: [зазначити відповідні рекомендації]. FATF вітає кроки, які [назва країни] вживає для покращення технічної відповідності [список відповідних рекомендацій]; однак, не було досягнуто достатнього прогресу для переоцінки цих Рекомендацій.

Рекомендація [R.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

8. [Перелік виявлених недоліків та прогрес в їх усуненні]

9. [Висновок щодо Рекомендацій з пропозиціями щодо рейтингу]

Рекомендація [R.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

10. [Перелік виявлених недоліків та прогрес в їх усуненні]

11. [Висновок щодо Рекомендацій з пропозиціями щодо рейтингу]

Рекомендація [R.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

12. [Перелік виявлених недоліків та прогрес в їх усуненні]

13. [Висновок щодо Рекомендацій з пропозиціями щодо рейтингу]

III.ii. Прогрес щодо Рекомендацій які були змінені з часу прийняття MER

Рекомендація [R.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

14. [Перелік змінених Рекомендацій та прогрес щодо їх впровадження.]

15. [Висновок щодо Рекомендацій з пропозиціями щодо рейтингу]

IV. ВИСНОВКИ

16. В цілому, [назва країни] зробила [вставити беручи до уваги мову загальне судження про загальний прогрес, що було зроблено (тобто, в цілому країна продемонструвала хороший прогрес/ певний прогрес/ мінімальний прогрес/ не продемонструвала прогресу)] прогрес в усуненні недоліків щодо технічної відповідності, відповідно до Звіту про взаємну оцінку (MER) і було змінено рейтинги щодо наступних рекомендацій [№№ рекомендацій].
17. [вставте абзац, що підсумовує рейтинги щодо яких рекомендацій були переглянуті]
18. [вставте абзац, що підсумовує щодо яких рекомендації країною було продемонстровано прогрес, але зміна рейтингу щодо яких поки перебуває на стадії підтвердження]
19. [вставте абзац, що підсумовує прогрес в рекомендаціях, що були змінені після затвердження MER і чи були будь-які зміни рейтингів]
20. В цілому, в контексті прогресу, досягнутому [назва країни] після затвердження MER, її Технічна відповідність (ТВ) щодо Рекомендацій FATF була переглянута наступним чином [Примітка: запропоновані рейтинги щодо ТВ повинні бути виділені жирним і курсивним шрифтом в таблиці, що зазначена нижче.]

R 1	R 2	R 3	R 4	R 5	R 6	R 7	R 8	R 9	R 10
R 11	R 12	R 13	R 14	R 15	R 16	R 17	R 18	R 19	R 20
R 21	R 22	R 23	R 24	R 25	R 26	R 27	R 28	R 29	R 30
R 31	R 32	R 33	R 34	R 35	R 36	R 37	R 38	R 39	R 40

21. [назва країни] залишатиметься [в посиленому режимі/ залишається в регулярному / переноситься в від посиленого в регулярний] режимі звітування, і буде продовжувати звітувати перед MONEYVAL про прогрес в посилені імплементації ПВК/ФТ заходів.

Додаток 7 – Аналітичний інструмент для запитів щодо зміни рейтингів стосовно Технічної відповідності (НЕ ДЛЯ ПУБЛІКАЦІЇ)

Інструкція для оцінюваних держав: Використовуйте перших 4 колонки таблиці нижче для звітування щодо того які заходи (якщо такі були) були вжиті для усунення недоліків щодо ТВ, описаних в MER і імplementовані нові вимоги у зв'язку із змінами в Стандартах FATF, з моменту затвердження MER. У випадку взаємних оцінок, це відповідальність країни в демонстрації відповідності її системи Рекомендаціям FATF. У зв'язку із цим, 4-а колонка повинна пояснювати заходи вжиті з моменту затвердження MER включаючи посилання на відповідне законодавство, примусовими заходами або іншими відповідними механізмами. Все відповідне законодавство повинно бути надане з таблицею нижче.

Інструкції для [Секретаріату та Команди доповідачів] відповідальних за аналіз дій вжитих державою, що оцінювалась: проаналізувати інформацію в перших 4-ох колонках таблиці, будь-які додаткові матеріали, надані країною, що оцінювалась та аналіз критеріїв (якщо є) в MER, про які не було прозвітовано, оскільки не було вжито жодних заходів з моменту затвердження MER. У зв'язку із цим, визначитись чи нові рейтинги виправдані чи ні. Використати останню колонку таблиці для записів власного аналізу і висновків в якій мірі були вжиті заходи країною, що оцінювалась для усунення недоліків чи відповідності новим вимогам Стандартів FATF. Після кожної Рекомендації щодо якої було проведено аналіз, висловити власні висновки щодо рейтингу (наприклад, чи рейтинг має бути оновлений в кращу чи гіршу сторону або повинен залишитись незмінним).

Інструкції для Секретаріату: Цей інструмент є внутрішнім робочим документом (не для публікації) який повинен обговорюватись з делегаціями разом із стандартизованим форматом публікації звіту про прогрес (FUR) (див попередній розділ), перед робочою групою/Пленарним засіданням. Ціль цього інструменту – представити детальний технічний аналіз систематизовано і в структурованому вигляді, що систематизує перед-Пленарний огляд і огляд щодо якості та послідовності делегацій та сприяє подальшим обговоренням на засіданнях робочої групи/Пленарному засіданні. Секретаріати можуть висловити бажання направляти цей інструмент разом із короткою вступною секцією, що встановлює:

- Універсальні Процедури FATF/Організацій за типом FATF, що визначають механізм для FUR щодо зміни рейтингів ТВ, і
- Ключові рішення, які потрібно прийняти, які базуються на очікуваннях, що країни усунуть більшість або усі технічні недоліки до кінця 3-го року з моменту затвердження MER (згідно з п. 29 Універсальних Процедур). Ключові рішення можуть мати відношення до запитів щодо зміну рейтингів, пропозицій щодо віднесення країн з процесу посиленого до регулярного звітування про прогрес і/або пропозицій для Пленарного засідання щоб розглянути застосування інших посиленних заходів, які зазначені в п. 80 Процедур FATF і п. 30 Універсальних Процедур.

Правила процедури для 5-го раунду взаємних оцінок

№ Рек.	№ Критерію	Недолік, зазначений в MER / нові вимоги де Стандарти FATF були змінені з часу затвердження MER (використовуйте 1 рядок для 1 недоліку / нової вимоги)	Вжиті заходи (має бути заповнено країною, разом з 3-ма попередніми колонками)	Аналіз і висновки (має бути заповнено Секретаріатом / групою експертів / рев'юверів)
[Наприклад R. 3]	[Наприклад С. 3.5]	[Наприклад, Зазначте недоліки цього критерію, як це відображено у <i>Огляді технічної відповідності</i> MER – таблиця <i>Ключових недоліків</i>]	[Наприклад, Коротко опишіть вжиті заходи спрямовані на усунення недоліків цього критерію]	[Наприклад, Напишіть ваш аналіз та висновки, про те, якою мірою заходи вжиті державою, що оцінюється, усувають ці недоліки]
[Наприклад R. 3]				[Наприклад, Рекомендація XX, оцінюється XX, виходячи з прогресу досягнутого після прийняття MER]
[Наприклад R. 8]	[Наприклад С. 8.1]	[Наприклад, Де змінилися Стандарти FATF з часу прийняття MER, зазначте нові вимоги Методології]	[Наприклад, Коротко опишіть вжиті дії для відповідності новим вимогам для цього критерію]	[Наприклад, Напишіть ваш аналіз та висновки, про те, якою мірою заходи вжиті державою, що оцінюється, відповідають новим вимогам]
[Наприклад R. 8]				[Наприклад, Нові вимоги Рекомендації XX, оцінюється XX, виходячи з прогресу досягнутого після прийняття MER]

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

СЛОВНИК СКОРОЧЕНЬ

ВК/ФТ	відмивання коштів та фінансування тероризму
ВНУП	визначені нефінансові установи та професії
ЗДСК	Звіт про дотримання стандартів і кодів
МФО	Міжнародна Фінансова Організація
НПО	неприбуткова організація
ПВК/ФТ	протидія відмиванню коштів та фінансуванню тероризму
СРО	саморегульвні організації
СЕРs	процедури посилення дотримання вимог
FSAP	Програми оцінки фінансового сектору
FSRB	регіональні організації по типу FATF
ICRG	Група з огляду Міжнародного співробітництва
MER	Звіт про взаємну оцінку
ROSC	Звіт про дотримання стандартів та принципів
WGE	Робоча група з оцінки FATF

ГЛОСАРІЙ

Термін	Значення
Агент	Для цілей, зазначених в Рекомендаціях 14 і 16, <i>агентом</i> є будь-яка фізична або юридична особа, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей від імені організації, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей, або за контрактом, або за розпорядженням організації, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей.
Акції на пред'явника	<i>Акціями на пред'явника</i> вважаються оборотні інструменти, що посвідчують право власності в акціонерній компанії особи, яка володіє сертифікатом акції на пред'явника.
Асоційовані неприбуткові організації	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Банк-оболонка	<i>Банк-оболонка</i> означає банк, який фізично не присутній у країні, де його зареєстровано або надано ліцензію, і який не є частиною регульованої фінансової групи, яка підпадає під ефективний консолідований нагляд. <i>Фізична присутність</i> означає розміщення в країні працівників, які становлять «мозковий центр» та керівництво банку. Перебування лише місцевих агентів або персоналу низького рівня не означає фізичної присутності.
Бенефіціар	В Рекомендаціях FATF значення терміну <i>бенефіціар</i> залежить від контексту. Відповідно: <ul style="list-style-type: none"> Відповідно до трастового законодавства (законодавства довірчої власності) бенефіціар – це особа або особи, які спрямовані на одержання вигоди від будь-яких трастових утворень. Бенефіціаром може бути фізична або юридична особа або організація. Всі трасти (за виключенням благодійних або дозволені статутом неблагодійних трастів) повинні мати встановленого бенефіціара. В той час, коли трасти обов'язково повинні мати бенефіціара, який визначається в кінцевому результаті, трасти можуть мати невизначеного існуючого бенефіціара, а тільки об'єкти впливу, доки будь-яка особа не стане уповноваженою як бенефіціар отримувати прибуток або капітал після завершення визначеного періоду, відомого як акумуляційний період. Цей період зазвичай співпадає з трастовим періодом володіння, який зазвичай зазначається у договорі довірчого управління як трастовий період. У контексті договору про страхування життя або іншого страхового полісу, пов'язаного з інвестиціями, бенефіціар – фізична або юридична особа, або правове утворення, або категорія осіб, яким буде виплачено доходи від страхового полісу коли/якщо настав страховий випадок, який покривається полісом. <p>Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.</p>

Термін	Значення
Бенефіціарний власник	<i>Бенефіціарним власником</i> вважається фізична особа (особи), яка в кінцевому результаті ¹⁵² володіє або контролює клієнта ¹⁵³ та/або фізична особа, від імені якої проводиться операція. Бенефіціарними власниками також можуть бути особи, які здійснюють в кінцевому результаті ефективний контроль над юридичною особою або правовим утворенням.
Валюта	Під <i>валютою</i> розуміються банкноти та монети, що знаходяться в обігу як засіб обміну.
Визначені нефінансові установи та професії	<p>До визначених нефінансових установ та професій відносяться:</p> <p>а) Казино¹⁵⁴</p> <p>б) Агенти з нерухомості.</p> <p>в) Торговці дорогоцінними металами.</p> <p>г) Торговці дорогоцінним камінням.</p> <p>д) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери. Цей список відноситься тільки до практикуючих спеціалістів, партнерів та найманих спеціалістів спеціалізованих фірм. Цей список професій не розповсюджується на «внутрішніх» спеціалістів, які є працівниками, що задіяні в інших сферах діяльності, а також не розповсюджується на спеціалістів, що працюють в державних установах, що можуть вже підпадати під сферу дії заходів, які спрямовані на боротьбу з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.</p> <p>е) Під надавачами послуг трастів та компаній розуміються всі особи та сфери діяльності, що не охоплені будь-де в цих Рекомендаціях, і які за своїм родом діяльності надають наступні послуги третім особам, які:</p> <ul style="list-style-type: none"> • діють в якості агента щодо створення юридичних осіб; • діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) директора чи секретаря компанії, партнера товариства, або на подібній посаді в інших юридичних особах; • надають зареєстрований офіс; службову адресу або місце розміщення, адресу для листування або адресу управління для компанії, товариству або будь-якій іншій юридичній особі або організації; • діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) довіреної особи на управління довірчою власністю або здійснюють еквівалентну функцію для іншої форми правового утворення; • діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.

¹⁵² Посилання на “в кінцевому результаті володіє або контролює” та “в кінцевому результаті ефективний контроль” відноситься до ситуацій в яких власність/контроль здійснюється через ряд (ланцюжок) власників або іншими непрямыми способами контролю.

¹⁵³ Це визначення також повинно застосовуватися до бенефіціарного власника бенефіціара при договорі про страхування життя або страхового полісу, пов'язаного з інвестиціями. В Стандартах FATF до казино відносять Інтернет-казино та казино на кораблях

¹⁵⁴ В Стандартах FATF до казино відносять Інтернет-казино та казино на кораблях

Термін	Значення
Включена особа або установа	<p>Термін «визначена особа або установа» відноситься до:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) осіб, груп, підприємств, установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, визначених відповідно до Резолюції 1267 (1999) (Комітет 1267), як осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, чи установ та інших груп та підприємств, пов'язаних з Аль-Каїдою; (ii) осіб, груп, підприємств, установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, визначених відповідно до Резолюції 1988 (2011) (Комітет 1988), як осіб, пов'язаних з Талібаном, які несуть загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану, чи установи та інші групи та підприємства, пов'язані з Талібаном; (iii) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної юрисдикціями або наднаціональною юрисдикцією відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1373 (2001); (iv) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної Радою Безпеки для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006) та наступних за нею Резолюцій у додатках до відповідних резолюцій, або Комітетом Ради Безпеки, встановленого відповідно до Резолюції 1718 (2006) (Комітет із застосування санкцій 1718) відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006); (v) та будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 2231 (2015) та наступних за нею Резолюцій.
Включення (визначення)	<p>Термін «включення (визначення)» стосується визначення особи¹² чи установи, які підлягають цільовим фінансовим санкціям відповідно до:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Резолюції Ради Безпеки ООН 1267 (1999) та наступні за нею резолюції; • Резолюції Ради Безпеки 1373 (2001), включаючи визначення, що відповідні санкції будуть застосовані до особи або установи та повідомлення для громадськості про таке визначення; • Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006) та наступні за нею резолюції; • Резолюції Ради Безпеки 1737 (2006) та наступні за нею резолюції; та • будь-яких майбутніх Резолюцій Ради Безпеки, які накладають цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Термін	Значення
Визначені категорії злочинів	<p>До визначених категорій злочинів відносяться:</p> <ol style="list-style-type: none">1. участь в організованому злочинному угрупованні та рекет;2. тероризм, включаючи фінансування тероризму;3. торгівля людьми та незаконне ввезення мігрантів;4. сексуальна експлуатація, включаючи сексуальну експлуатацію дітей;5. незаконна торгівля наркотиками та психотропними речовинами;6. незаконна торгівля зброєю;7. незаконна торгівля краденими та іншими товарами;8. корупція та хабарництво;9. шахрайство;10. підробка валюти;11. підробка та піратство товарів;12. злочини в сфері охорони навколишнього середовища;13. вбивство, тяжкі тілесні ушкодження;14. викрадення, незаконне обмеження волі та взяття заручників;15. грабіж або крадіжка;16. контрабанда (зокрема щодо митних і акцизних зборів та податків);17. податкові злочини (пов'язані з прямими та непрямими податками);18. (злочинне) вимагання;19. підробка;20. піратство;21. інсайдерська торгівля та маніпулювання на ринку. <p>Вирішуючи питання щодо кола злочинів, що відносяться до предикатних згідно кожної з вищезазначених категорій, кожна країна відповідно до свого внутрішнього законодавства вирішує яким чином така держава буде визначати такі злочини та природу кожного окремого елементу таких злочинів, що роблять їх тяжкими злочинами.</p>
Відповідні органи	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Внутрішні грошові перекази	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Необхідний	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Довірена особа	Терміни «траст» та «довірена особа» повинні розумітись як це описано і відповідає статті 2 Гаазької Конвенції щодо Правозастосування до довірчої власності та її визнання ¹⁵⁶ .

Термін	Значення
Довіритель	<i>Довірителі</i> – це фізичні або юридичні особи, які передають право власності на свої активи до довірених осіб шляхом довіреності або схожої угоди.
Доходи	<i>Доходами</i> є будь-яке майно, яке походить або яке було одержане, безпосередньо або опосередковано, шляхом вчинення злочину.
Замороження	<p>В контексті конфіскації та тимчасових заходів (Рекомендації 4, 32, 38), термін замороження означає заборону на здійснення:</p> <p>переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-якого майна, устаткування чи інших засобів на основі, та на строк дії, ініційованої компетентним органом чи судом відповідно до механізму замороження, або до визначення конфіскації компетентним органом.</p> <p>В цілях Рекомендацій 6 та 7 щодо застосування цільових фінансових санкцій, термін «замороження» означає заборону на здійснення переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-яких коштів чи інших активів, які є власністю чи контролюються визначеними особами чи установами на основі, та на строк дії, ініційованої Радою Безпеки ООН чи відповідно до резолюцій Ради Безпеки, які застосовуються компетентним органом чи судом.</p> <p>В усіх випадках, заморожене майно, устаткування, засоби, кошти чи інші активи залишаються майном фізичної чи юридичної особи (іб), які мають частку в них на момент замороження та можуть підлягати подальшому управлінню третіх сторін, або угодам, укладеним такою юридичною чи фізичною особою (ми) заздалегідь до ініціювання дії відповідно до механізму замороження, чи відповідно до інших положень національного законодавства. В частині здійснення замороження, країни можуть прийняти рішення щодо здійснення контролю над майном, устаткуванням, засобами, або коштами чи іншими активами, як засобами захисту від витоку.</p>
Закон	Зазначте будь-ласка назву Закону, який слугує нормативною базою для вимог до фінансових установ та ВНУП

¹⁵⁶ Стаття 2 Гаазької конвенції звучить наступним чином:

Для цілей цієї Конвенції термін «траст» означає цивільно-правові відносини, встановлені за життя або по факту смерті засновника трасту (довірителя), який передає активи під управління довіреної особи (довірчого власника) на користь бенефіціара або для інших конкретних цілей.

Траст має наступні ознаки:

- активи трасту становлять окремий фонд і не є частиною власного майна довірчого власника (довіреної особи);
- право власності на активи трасту реєструється на ім'я довірчого власника (довіреної особи) або на ім'я іншої особи, яка діє від імені довірчого власника;
- довірчий власник має права та обов'язки по відношенню до активів трасту, за яке він відповідає, необхідні для управління, користування або розпорядження активами на умовах трасту згідно з відповідними вимогами трастового законодавства.

Збереження засновником трасту (довірителем) за собою певних прав та обов'язків, а також суміщення в одній особі довірчого власника (довіреної особи) та бенефіціара не є підставою для визнання трасту недійсним.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Термін	Значення
Злочин відмивання коштів	Посилання (окрім Рекомендації 3) на <i>злочин відмивання коштів</i> стосується не лише основного злочину або злочинів, але і допоміжних злочинів.
Злочин фінансування тероризму	Посилання (окрім Рекомендації 4) на <i>злочин фінансування тероризму</i> стосуються не лише основного злочину або злочинів, але і допоміжних злочинів.
Ідентифікаційні дані	Термін « <i>ідентифікаційні дані</i> » відноситься до достовірних, незалежних первинних документів, даних чи інформації.
Ініціатор	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Іноземні партнери	Іноземні партнери відносяться до міжнародних компетентних органів, які виконують подібні зобов'язання та на які покладені функції щодо співробітництва, яке запитується, навіть, якщо такі іноземні компетентні органи мають різний тип та статус (наприклад, залежно від країни, нагляд за певними фінансовими секторами у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму може здійснюватись наглядовим органом, який також має пруденційні наглядові зобов'язання чи відділом з проведення нагляду ПФР).
Кваліфіковані грошові перекази	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Компетентні органи	Визначення <i>компетентні органи</i> ¹⁵⁷ відноситься до всіх державних органів ⁷⁸ , які визначені зобов'язаними боротися з відмиванням коштів та/або фінансуванням тероризму. Зокрема, до них належить Підрозділ фінансової розвідки (ПФР); органи, які наділені функціями розслідування та/або пред'явлення обвинувачення за злочином відмивання коштів, пов'язаними предикатними злочинами та злочином фінансування тероризму, та арешту/замороження та конфіскації кримінальних активів; органи, що отримують повідомлення про транскордонне перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника; та органи, які мають обов'язки з регулювання та нагляду в сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму або обов'язки щодо моніторингу з метою забезпечення виконання фінансовими установами та ВНУП вимог в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Саморегулювні органи не слід вважати компетентними органами.

¹⁵⁷ До них належать органи фінансового нагляду, створені як незалежні неурядові організації з законними повноваженнями.

Термін	Значення
Конфіскація	Визначення <i>конфіскація</i> , що включає, де можливо, вилучення, означає остаточне позбавлення коштів та інших активів на підставі рішення уповноваженого органу або рішення суду. Конфіскація або вилучення відбувається в судовому або адміністративному порядку, який передає право власності визначених коштів або інших активів державі. В такому випадку, особа (и) або юридична особа (и), що мали частку в зазначених коштах або іншому майні на момент конфіскації або вилучення, втрачає всі права на конфісковані або вилучені кошти або інші активи. Рішення щодо конфіскації або вилучення, як правило, пов'язані з обвинувальним вироком або рішенням суду коли конфіскована або вилучена власність визнається власністю, що була отримана внаслідок порушення закону або використовувалась з метою порушення закону.
Конфіскація без винесення обвинувального вироку	<i>Конфіскація без винесення обвинувального вироку суду</i> , означає конфіскацію через судові процедури, пов'язані з кримінальним злочином, для яких не є обов'язковим обвинувальний вирок за вчинення злочину.
Кореспондентські банківські відносини	<i>Кореспондентські банківські відносини</i> – це надання банківських послуг одним банком (банком-кореспондентом) іншому банку (банку-респонденту). Великі міжнародні банки зазвичай діють як кореспонденти для тисячі інших банків у всьому світі. Банку-респонденту може надаватись великий спектр послуг, включаючи управління грошима (наприклад, управління рахунками, що приносять процентні прибутки, виражені в різних валютах), міжнародні грошові перекази, чековий кліринг, наскрізні рахунки та послуги обміну іноземних валют.
Кошти	Термін « <i>кошти</i> » відноситься до активів будь-якого виду, речових чи неречових, матеріальних чи нематеріальних, рухомих чи нерухомих, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, в тому числі електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких активах.
Кошти або інші активи	Термін « <i>кошти або інші активи</i> » означає будь-які активи, які охоплюють, та не обмежуються фінансовими активами, економічними ресурсами, майном будь-якого виду, матеріального чи нематеріального, рухомого чи нерухомого, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких коштах чи інших активах, які охоплюють, та не обмежуються банківськими кредитами, дорожніми чеками, банківськими чеками, грошовими переказами, акціями, цінними паперами, облігаціями, траттами, акредитивами, та відсотковими ставками, дивідендами чи іншим доходом від або вартістю, що походить з або генерується такими коштами чи іншими активами.
Країна	В усіх випадках в рекомендаціях FATF до визначення <i>країна</i> або <i>країни</i> в рівній мірі застосовуються території або юрисдикції.

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

Термін	Значення
Кримінальна діяльність	Визначення <i>кримінальна діяльність</i> означає: (а) всі злочинні діяння, які є предикатними до злочину відмивання коштів в країні, або (б) щонайменше ті злочини, які є предикатними злочинами, як це зазначено в Рекомендації 3.
Майно	<i>Майно</i> означає активи будь-якого виду, речові або неречові, рухомі або нерухомі, матеріальні або нематеріальні, а також правові документи чи інструменти, які засвідчують право на них або на відсотки у таких активах.
Міжнародні організації	Міжнародними організаціями є установи, створені на основі формальних політичних угод між їх країнами-членами, які мають статус міжнародних угод; їх існування визнається законодавством їх країн-членів; та вони не розглядаються як резидентні інституційні одиниці країн, в яких вони розташовані. Приклади міжнародних організацій включають ООН та афілійовані міжнародні організації, такі як: Міжнародна морська організація; регіональні міжнародні організації, такі як: Рада Європи, інституції Європейського Союзу, Організація з безпеки та співробітництва в Європі та Організація Американських Штатів; воєнні міжнародні організації, такі як: Організація Північно-Атлантичного договору, та економічні організації, такі як: Всесвітня торгова організація чи Асоціація країн Південно-Східної Азії тощо.
Наглядові органи	<i>Наглядові органи</i> означають визначені компетентні органи або недержавні органи, відповідальні за забезпечення додержання фінансовими установами («наглядові органи за фінансовими установами» ¹⁵⁸) та/або ВНУП вимог з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Недержавні органи (які можуть включати деякі види саморегульованих органів) повинні мати повноваження здійснювати нагляд та застосовувати санкції до фінансових установ або ВНУП відповідно до вимог з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі недержавні органи повинні бути уповноважені законом здійснювати функції, покладені на них, та підпадати під нагляд компетентного органу стосовно цих функцій.
Накладання арешту	Термін <i>накладання арешту</i> означає заборону здійснювати переказ, конвертування, розпорядження або переміщення майна на основі дій, ініційованих компетентним органом або судом в рамках механізму замороження. Однак, на відміну від заходів замороження, арешт здійснюється в рамках механізму, який дозволяє компетентному органу або суду здійснювати контроль над конкретним майном. Майно, на яке накладено арешт, залишається у власності фізичної або юридичної особи (осіб), які мають частку у певному майні на час арешту, хоча компетентний орган або суд часто здійснює дії щодо володіння, керування або управління арештованим майном.
Наскріпні рахунки	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.

¹⁵⁸ Включаючи органи з нагляду за додержанням основних принципів, які здійснюють функції нагляду, пов'язані з впровадженням Рекомендацій FATF.

Термін	Значення
Невідкладно	Слово <i>невідкладно</i> означає питання часу включення осіб, визначених Радою Безпеки ООН або його відповідними Комітетами (наприклад, Комітетом 1267, Комітетом 1988, Комітетом з питань застосування санкцій 1718 або Комітетом з питань застосування санкцій 1737). Для цілей Резолюції Ради Безпеки № 1373 (2001) слово <i>невідкладно</i> означає за наявності вагомих підстав або обґрунтованих причин для того, щоб підозрювати або мати переконання в тому, що особа є терористом або фінансує тероризм чи терористичну організацію. В обох випадках слово <i>невідкладно</i> має розглядатись в контексті необхідності попередження витоку і розсіювання коштів та інших активів, пов'язаних з терористами, терористичними організаціями, тими, хто фінансує тероризм, а також в контексті розповсюдження зброї масового знищення і потреби в глобальних, узгоджених діях для швидкого перешкодження та протидії витоку.
Неправдиве декларування	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Неприбуткові організації	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Обґрунтовані заходи	Термін <i>обґрунтовані заходи</i> означає відповідні заходи, які є пропорційними ризикам відмивання коштів або фінансування тероризму.
В односторонньому порядку (ex parte)	Розгляд справи без попереднього повідомлення та участі задіяної сторони.
Оборотні інструменти на пред'явника	<i>Оборотні інструменти на пред'явника</i> включають грошові інструменти на пред'явника зокрема: дорожні чеки; оборотні інструменти (зокрема чеки, векселі та платіжні доручення), видані на пред'явника, індосовані без обмежень, виписані на фіктивного одержувача, або в такій формі, що право власності переходить при передачі; неповні інструменти (зокрема чеки, векселі та платіжні доручення) підписані, але без зазначення ім'я одержувача.
Основні принципи	Під <i>основними принципами</i> розуміються Основні принципи ефективного банківського нагляду, видані Базельським комітетом банківського нагляду, Цілі та принципи регулювання ринку цінних паперів, розроблені Міжнародною організацією комісій з регулювання ринку цінних паперів та Принципи з нагляду за страховою діяльністю, видані Міжнародною асоціацією з нагляду за страховою діяльністю.
Пакетний переказ	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Переконаний	У випадку посилання на фінансову установу, <i>переконану</i> таким чином, щоб установа була спроможна обґрунтувати свою оцінку перед компетентними органами.
Повинен	З метою здійснення оцінки додержання вимог Рекомендацій FATF, слово <i>повинен</i> має таке ж значення, що і <i>зобов'язаний</i> .
Пов'язаний з фінансуванням тероризму або відмиванням коштів	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 32.

Термін	Значення
Політичні особи	<p><i>Іноземними політичними особами</i> є особи, наділені значними державними функціями в іноземній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, значні політичні діячі, урядові, судові і військові посадовці вищого рангу, чільні керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій.</p> <p><i>Національними політичними особами</i> є особи, наділені значними державними функціями у власній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, значні політичні діячі, урядові, судові і військові посадовці вищого рангу, чільні керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій.</p> <p><i>Особами, які наділені або були наділені значними функціями міжнародною організацією</i>, є члени вищого керівництва, наприклад, директори, заступники директорів, члени Ради або особи, які виконують еквівалентні функції.</p> <p>Визначення публічних осіб не має намір охоплювати осіб середнього або більш нижчого рангу у зазначених категоріях.</p>
Послуги з переказу коштів або цінностей	<p><i>Послуги з переказу коштів або цінностей</i> є фінансові послуги, які передбачають прийняття готівки, чеків, інших грошових інструментів або інших засобів збереження цінностей та здійснення платежу відповідної суми у готівці або іншій формі бенефіціару засобами зв'язку, передачі повідомлень, переказу або через клірингову мережу, до якої належить установа, що надає послуги з переказу коштів або цінностей. Операції, що здійснюються за таких послуг, можуть включати нові платіжні методи. Іноді ці послуги мають зв'язки з певними географічними регіонами та описуються з використанням безлічі специфічних термінів, таких як <i>hawala, hundi, fei-chen</i>.</p>
Покритий платіж	<p>Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.</p>
Правові утворення	<p>Термін «<i>правові утворення</i>» стосується явних трастів або інших подібних правових утворень. Приклади інших подібних утворень (в цілях протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму) включають <i>fiducie</i> (лат. довірче управління), <i>treuhand</i> (нім. управління майном за дорученням довірителя) та <i>fideicomiso</i> (іспан. довірче управління за спадком).</p>
Рахунки	<p>Під час посилання на «рахунки» необхідно також розуміти й інші подібні ділові відносини між фінансовими установами та їх клієнтами.</p>
Ризик	<p>Усі посилання на <i>ризик</i> стосуються ризику відмивання коштів та/або фінансування тероризму. Цей термін слід розглядати разом з текстом Пояснювальної записки до Рекомендації 1.</p>

Термін	Значення
Саморегулівна організація	Саморегулівна організація – це орган, який представляє певну професію (наприклад, адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань або бухгалтерів), утворений з членів – представників такої професії, і який бере участь у регулюванні осіб, які мають кваліфікацію, щоб почати займатися цією професією, і які є практикуючими спеціалістами, а також здійснює певні функції нагляду або моніторингу. Такі органи повинні забезпечувати виконання правил з метою забезпечення додержання високих етичних та моральних стандартів цими практикуючими представниками професій.
Серійний платіж	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Терорист	Термін <i>терорист</i> означає будь-яку особу, яка вчиняє, здійснює спробу вчинити терористичні акти будь-якими способами, прямо або опосередковано, протиправно та умисно; бере участь в якості співучасника у терористичних актах; організує або керує вчиненням терористичних актів; або здійснює вклад у вчинення терористичних актів групою осіб, які діють зі спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.

Термін	Значення
Терористичний акт	<p><i>Терористичний акт</i> включає:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) діяння, що є злочином в рамках і як визначено в одному з наступних договорів:<ul style="list-style-type: none">(i) Конвенція про боротьбу з актами незаконного захоплення літаків (1970),(ii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (1971),(iii) Конвенція про попередження і покарання за злочини проти осіб, що знаходяться під захистом міжнародного права, включаючи дипломатичних агентів (1973),(iv) Міжнародна Конвенція про заборону захоплення заручників (1979),(v) Конвенція про фізичний захист ядерних матеріалів (1980),(vi) Протокол про боротьбу з незаконними актами насильства в аеропортах, що обслуговують міжнародну цивільну авіацію, який доповнює Конвенцію про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (1988),(vii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морської навігації (2005),(viii) Протокол про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки нерухомих платформ, встановлених в континентальному шельфі (2005),(ix) Міжнародна конвенція про боротьбу з терористичним бомбуванням (1997) та(x) Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999).(b) будь-яке інше діяння, покликане спричинити смерть або сильні тілесні ушкодження цивільним особам, чи будь-яким іншим особам, які не беруть активну участь у військових діях під час збройного конфлікту, коли таке діяння за своїм характером чи в певному середовищі має за мету залякати населення, або примусити Уряд чи міжнародну організацію вчинити, або відмовитися від вчинення певних дій.

Термін	Значення
Терористична організація	<p>Термін <i>терористична організація</i> – це група терористів, яка:</p> <p>вчиняє, або прагне вчинити терористичний акт за допомогою будь-яких засобів, безпосередньо чи опосередковано, протиправно та умисно;</p> <p>бере участь як співучасник в терористичному акті;</p> <p>організовує чи іншим чином керує вчиненням терористичного акту; або</p> <p>здійснює вклад у вчинення терористичного акту групою осіб, які діють зі спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.</p>
Точний	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Треті сторони	Для цілей Рекомендацій 6 та 7 термін <i>треті сторони</i> включає, не обмежуючись, фінансові установи та ВНУП. Будь ласка, також зверніться до Пояснювальної записки до Рекомендації 17.
Транскордонний грошовий переказ	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Унікальний номер операції	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа – відправник	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа – одержувач	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа-посередник	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фізичне транскордонне перевезення	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Фінансова група	<i>Фінансова група</i> означає групу, до якої входить материнська компанія чи юридична особа іншого типу, що виконує функцію контролю та координації решти групи щодо здійснення групового нагляду відповідно до основних принципів, разом з відділеннями та/або філіями, які на груповому рівні підлягають політикам та процедурам у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Термін	Значення
Фінансові установи	<p><i>Фінансові установи</i> означають будь-яку фізичну чи юридичну особу, що здійснює один або декілька наступних видів діяльності або операцій на користь чи від імені клієнта:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Прийняття депозитів та інших коштів, що підлягають поверненню, від клієнтів¹⁵⁹. 2. Видача кредитів¹⁶⁰. 3. Фінансовий лізинг¹⁶¹. 4. Послуги з переказу коштів чи цінностей¹⁶². 5. Випуск та управління платіжними засобами (наприклад, кредитні та платіжні картки, чеки, дорожні чеки, грошові перекази та банківські тратти, електронні гроші). 6. Фінансові гарантії та зобов'язання. 7. Торгівля: 8. інструментами грошового ринку (чеки, векселі, депозитні сертифікати, деривативи тощо); 9. іноземною валютою; 10. валютними, відсотковими та індексними інструментами; 11. цінними паперами, що підлягають передачі; 12. товарними ф'ючерсами. 13. Участь у випусках цінних паперів та наданні фінансових послуг, пов'язаних з цими випусками. 14. Управління окремим та колективним портфелем цінних паперів. 15. Збереження та управління грошима чи ліквідними цінними паперами від імені інших осіб. 16. Інший вид інвестування, адміністрування та управління коштами від імені інших осіб. 17. Андерайтинг та розміщення страхування життя та іншого страхування, пов'язаного з інвестуванням¹⁶³. 18. Обмін грошей та валюти.
Фінансування тероризму	<i>Фінансування тероризму</i> – це фінансування терористичних актів, а також терористів та терористичних організацій.

¹⁵⁸ Також охоплює приватну банківську діяльність.

¹⁵⁹ Включає між іншим: споживчий кредит; іпотечний кредит; факторинг, з чи без ресурсу; та фінансування комерційних операцій (включаючи конфіскацію).

¹⁶⁰ Не поширюється на угоди фінансового лізингу відносно споживчих продуктів.

¹⁶¹ Не застосовується до фізичної чи юридичної особи, яка забезпечує фінансові установи лише повідомленням чи іншими системами підтримки передачі коштів. Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.

¹⁵⁸ Стосується як страхових установ, так і страхових посередників (агенти та брокери).

Термін	Значення
Фундаментальні принципи внутрішнього законодавства	Принципи, які відносяться до основних правових принципів, на яких базуються національні правові системи, та які запроваджують систему, в межах якої створюється внутрішнє законодавство та здійснюються повноваження. Ці фундаментальні принципи зазвичай містяться або виражаються в національній Конституції чи аналогічному документі, чи на основі рішень суду найвищого рівня, що має повноваження на створення обов'язкових тлумачень та визначень внутрішнього законодавства. Не зважаючи на те, що зазначені принципи будуть різнитись в кожній країні, деякі приклади цих фундаментальних принципів включатимуть права здійснення судочинства, презумпції невинності, та право особи на ефективний захист судами.
Цільові фінансові санкції	Термін <i>цільові фінансові санкції</i> означає замороження активів та заборону надання коштів або інших активів, прямо або опосередковано, на користь визначених фізичних або юридичних осіб.
Юридичні особи	Термін <i>Юридичні особи</i> означає будь-які установи, які не є фізичними особами, що можуть встановити постійні клієнтські відносини з фінансовою установою або володіють майном. Вони включають компанії, корпорації, фонди, заклади, інститути, партнерства або асоціації та інші відповідні аналогічні установи.
Явний траст	<i>Явний траст</i> відноситься до трасту, чітко створеного довірителем, зазвичай у формі документу, наприклад, письмового правочину чи трасту. Вони протилежні трастам, які створюються відповідно до законодавства і які не є результатом чіткого наміру або рішення довірителя щодо створення трасту або подібних правових угод (наприклад, конструктивний траст).

Підготовка та видання цього матеріалу ініційовано Державною службою фінансового моніторингу України (Підрозділом фінансової розвідки України).

Це видання містить збірку ключових документів, які є основою для побудови та оцінки системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Збірка складається з:

1. Рекомендацій FATF разом із пояснювальними записками до них.
2. Методології з оцінки відповідності Рекомендаціям FATF та ефективності систем протидії відмиванню коштів та боротьби з фінансуванням тероризму.
3. Правил та процедур 5-го раунду взаємних оцінок Комітетом MONEYVAL.

Ключова мета видання цього документу – це сприяння учасникам національної системи фінансового моніторингу при впровадженні Рекомендацій FATF та проходження оцінювання з боку Комітету Ради Європи MONEYVAL.

Структура документу, для зручності являє собою поєднання Рекомендацій FATF та Методології з оцінки відповідності Рекомендаціям FATF та ефективності систем протидії відмиванню коштів та боротьби з фінансуванням тероризму (Рекомендація – основні критерії, за якими вона оцінюється – пояснювальна записка до неї), поряд із, виділеними в окремий розділ, Правилами та процедурами 5-го раунду взаємних оцінок Комітетом MONEYVAL.

Рекомендовано для використання учасниками системи фінансового моніторингу, зокрема працівниками суб'єктів первинного та державного фінансового моніторингу, правоохоронних та судових органів, наукових працівників, а також всіх інших осіб, хто цікавиться тематикою боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

Неофіційний переклад на українську мову здійснений Державною службою фінансового моніторингу України.

Публікація здійснена за сприяння Антикорупційної Ініціативи Європейського Союзу (EUACI).

EUACI
EUROPEAN UNION
ANTI-CORRUPTION
INITIATIVE

Ця програма фінансується **Європейським Союзом**
та спів-фінансується і впроваджується **DANIDA**

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
OF DENMARK
Danida